

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(2ο ΤΜΗΜΑ)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 15-9-2002

Στην Αθήνα, σήμερα 15 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Βουλευτή κ. Μαριέττας Γιαννάκου-Κουτσίκου με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Δημογραφικό Πρόβλημα, Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός, Υγεία - Νοσοκομεία, Κοινωνική Πρόνοια - Περίθαλψη, Βία - Εγκληματικότητα, Ναρκωτικά, Οικογένεια, Διαπροσωπικές Σχέσεις - Χάσμα Γενεών, Σωματική και Ψυχική Υγιεινή, Κάπνισμα, Άστεγοι, Εφηβεία, Ευθανασία» της Σύνοψης Κεμένων των μαθητών της Α' και της Β' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002 (1η συνεδρίαση).

Στη συνεδρίαση συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μάγκα Αγάπη (Νομός Πέλλας), Μαθιοπούλου Μαρία (Νομός Μεσσηνίας), Μαλλιότα Χρύσα (Επικρατείας), Μάντζαρης Νίκος (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ευαγγελία (Νομός Καστοριάς), Μελισσουράκη Μαρίνα (Νομός Ηρακλείου), Μικροπούλου Χριστίνα (Νομός Καβάλας), Μιχαλέτος Ιωάννης (Β' Αθήνας), Μουρελά Δημήτρα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μπαλαμπάνης Αντώνιος (Νομός Αργολίδας), Μπαρμπουνάκη Σταυρούλα (Α' Πειραιά), Μπουρτσάλα Αθηνά-Αλεξία (Β' Αθήνας), Ναλμπάντης Δημήτριος (Νομός Έβρου), Νικολαΐδου Δημήτρα (Β' Θεσσαλονίκης), Νικολούδη Αναστασία (Α' Θεσσαλονίκης), Νταβάρα Στυλιανή (Νομός Λαρίσης), Ντεμωτσίδου Σοφία (Νομός Δράμας), Ντόκου Ελένη (Νομός Αρκαδίας), Ξυλογιάννη Ευαγγελία (Β' Αθήνας), Πανέττα Μαρία (Β' Αθήνας), Πανταζοπούλου Αναστασία (Α' Αθήνας), Παπαγεωργίου Δημήτριος (Νομός Αρκαδίας), Παπαδάκη Μαρία (Α' Αθήνας), Παπαπαναγιώτου Παγώνα (Νομός Χαλκιδικής), Παπουτσόγλου Δημήτρα (Α' Πειραιά), Παππά Βασιλική (Νομός Βοιωτίας), Πατεράκη Ελένη (Νο-

μός Ηρακλείου), Παυλίδου Κυριακή (Νομός Ροδόπης), Πλακιάς Βασίλης (Επικρατείας), Ποποβίτου Άννα (Νομός Κιλκίς), Πρίφτη Σοφία (Επικρατείας), Πρωτόπαππα Σοφία (Α' Πειραιά), Ρεμπή Λυδία (Νομός Αχαΐας), Σειντή Παρασκευή (Υπόλοιπο Αττικής), Σινάνη Ουραλία (Νομός Φλώρινας), Σπυροπούλου Μαρία (Νομός Αχαΐας), Σταματοπούλου Παναγιώτα (Νομός Αχαΐας), Σταυρή Ανθή (Β' Αθήνας), Ταρασίδου Κατερίνα (Α' Αθήνας), Τεκίδου Ανθούλα (Α' Θεσσαλονίκης), Τοβλέτογλου Απόστολος (Β' Θεσσαλονίκης), Τρίκας Ευάγγελος (Νομός Ευβοίας), Τρυφώνη Αννίκα (Υπόλοιπο Αττικής), Τσακάλης Πάννης (εισηγητής) (Νομός Λευκάδας), Υφαντή Κωνσταντίνα (Νομός Φθιώτιδας), Φανίδης Νικόλαος (Νομός Σερρών), Φραγκάκη Κατίνα (Νομός Δωδεκανήσου), Φρειδερίκου Σοφία (Λουξεμβούργο), Χασάς Εβελίν (Σουδάν), Χριστογιάννη Νίκη (Κογκό),

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και το μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Ηλίας Κατσούλης, Καθηγητής της Πολιτικής Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών, καθώς και η κυρία Ρωξάνη Ζήτα και ο κύριος Ευστράτιος Πατρινός, διερμηνείς της Νοηματικής Γλώσσας.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πάννης Τσακάλης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΑΛΗΣ (Νομός Λευκάδας-Εισηγητής): Κυρία Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, στην Ελλάδα του 21ου αιώνα, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της τεχνολογίας, παρ' όλη τη βελτίωση του βιοτικού και μορφωτικού επιπέδου, η σημερινή ελληνική κοινωνία εμφανίζει σημάδια παρακμής, αντιμετωπίζοντας συγχρόνως πολλά προβλήματα και πολλές δυσκολίες.

Όλα αυτά έχουν καταφέρει σημαντικό πλήγμα στην αρμονία της κοινωνίας και της ζωής των πολιτών. Στην ολιγόλεπτη αναφορά μου θα αναφερθώ στα πιο σημαντικά κοινωνικά προβλήματα του σήμερα.

Ο θεσμός της οικογένειας αντιμετωπίζει κρίση στην εποχή μας. Η επικοινωνία μεταξύ των γονέων και των παιδιών έχει χαθεί. Η οικογένεια σε μεγάλο βαθμό δεν ανταποκρίνεται στον κοινωνικό της ρόλο. Η υπερπροστατευτικότητα

των γονέων προκαλεί ψυχολογικά προβλήματα στα παιδιά και συμβάλλει στον κοινωνικό αποκλεισμό τους. Η άσκηση πίεσης στα παιδιά, κυρίως για τα μαθήματά τους, τα γεμίζει με περίσσιο άγχος.

Τέλος, τα διαζύγια, το ποσοστό των οποίων συνεχώς αυξάνεται, καταρρακώνουν το ηθικό και την ψυχολογία των παιδιών, οδηγώντας τα σε διεξόδους, όπως το κάπνισμα, το αλκοόλ και τα ναρκωτικά.

Πα όλους τους προαναφερθέντες λόγους η πολιτεία πρέπει να δράσει. Θα πρέπει να οργανωθούν σεμινάρια διαπαιδαγώγησης των νέων και κυρίως των γονέων, ώστε να μπορούμε να έχουμε σωστούς αυριανούς γονείς.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης επιβάλλεται να προβάλλουν σωστά πρότυπα ζωής, η δε Εκκλησία να ενεργοποιηθεί περισσότερο, για να συμβάλει στη διάδοση του σωστού τρόπου ζωής, με πνεύμα σύγχρονο και προοδευτικό.

Πα να μη μηδενίζουμε την ελληνική οικογένεια, πρέπει να συγχαρούμε και τη μεγάλη ομάδα των υγιών οικογενειών, που στηριζόμενη στην αγάπη, στη συνεννόηση και στον παραδοσιακό τρόπο δομής, συμβάλλει στην ανάδειξη και στο μέγαλωμα σωστών χαρακτήρων, που συνεχίζουν την πορεία του Ελληνισμού προς τις αρχές του πολιτισμού και την ανάδειξη της Ελλάδας μας σε ένα ισχυρό και πνευματικό, πολιτιστικό κέντρο.

Επίσης, ένας από τους πιο σοβαρούς κινδύνους που απειλεί τους νέους είναι τα ναρκωτικά. Θέμα χιλιοειπωμένο, αλλά δυστυχώς η λύση του δεν έχει δοθεί. Τα ναρκωτικά έχουν διαδοθεί σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και η δυνατότητα προμήθειάς τους υπάρχει οπουδήποτε, ακόμη και στα σχολεία. Η αστυνομία συλλαμβάνει μόνο τα «βαποράκια» ή τους χρήστες και όχι τους μεγαλεμπόρους.

Όλα αυτά μολύνουν την κοινωνία, περιθωριοποιώντας τους χρήστες και εξαθλιώνοντάς τους οικονομικά, αλλά κυρίως ψυχολογικά. Γι' αυτό η Πολιτεία πρέπει να δημιουργήσει πολύ περισσότερα κέντρα αποτοξίνωσης και μεθαδόνης, κλείνοντας συγχρόνως πολλά ύποπτα καφενεία και μπαρ.

Ακόμη, η κατάσταση θα βελτιωθεί, εάν επιβληθούν αυστηρότερες ποινές στους εμπόρους και εάν υπάρξει μια διεθνής συνεργασία για την εξάρθρωση των κυκλωμάτων διακίνησης. Είναι πραγματικά κρίμα να χάνονται τόσες ζωές, επειδή κάποιοι τους έκαναν να πιστέψουν σε έναν ψεύτικο και απατηλό κόσμο, χωρίς καμιά έξοδο διαφυγής.

Τρίτο σοβαρό πρόβλημα είναι το δημογραφικό, αίτια του οποίου είναι το υψηλό κόστος ζωής, τα πολλά διαζύγια, τα πολλά τροχαία και οι αρρώστιες. Η υπογεννητικότητα επιφέρει μια τρομερή επιβάρυνση στα ασφαλιστικά ταμεία, αλλοιώνει την πληθυσμιακή σύνθεση και συμβάλλει στην ερήμωση της υπαίθρου, αλλά και στη μείωση του ενεργού πληθυσμού και της παραγωγής. Πα την αντιμετώπισή του, κρίνεται επιτακτική η καταπολέμηση της ανεργίας, η αύξηση των οικογενειακών εισοδημάτων, καθώς και η υποστήριξη

του μοντέλου της πολύτεκνης οικογένειας, με ταυτόχρονη συμβολή της πολιτείας και της Εκκλησίας.

Ας μην ξεχνάμε, όμως, και τον κοινωνικό ρατσισμό, ένα ακόμη φαινόμενο που ταλανίζει την κοινωνία μας. Παλαιά και απαρχαιωμένα στερεότυπα και προκαταλήψεις έχουν δυστυχώς διατηρηθεί στους Έλληνες. Ο εθνικισμός και ο φανατισμός περισεύει.

Επίσης, η αύξηση του μεταναστευτικού κύματος όξυνε τις κοινωνικές ανισότητες και την εκμετάλλευση των αδυνάτων από τους δυνατούς. Αυτό συνέβαλε στην αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας, ενίσχυσε την ξενοφοβία και το ρατσισμό. Μάλιστα, οι διακρίσεις επεκτάθηκαν και στο χρώμα, την εθνότητα, τη σωματική διάπλαση και την κοινωνική θέση.

Οι προτάσεις γι' αυτό το πρόβλημα είναι η πάταξη της λαθρομετανάστευσης, καθώς και η καλλιέργεια αντιρατσιστικής νοοτροπίας σε όλες τις βαθμίδες του σχολείου. Επίσης, θα πρέπει όλοι μας να σεβαστούμε τη διαφορετικότητα των ποικίλων κοινωνικών ομάδων, όπως οι μετανάστες, οι τσιγγάνοι και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι καθήκον όλων μας να καταπολεμήσουμε τον εθνικισμό και να προστατεύσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ο κοινωνικός ρατσισμός και η ξενοφοβία είναι δύο από τις αιτίες που προκαλούν ένα άλλο, εξίσου σοβαρό, κοινωνικό πρόβλημα: τη βία και την εγκληματικότητα. Λίγο η έλλειψη σωστών προτύπων, λίγο η έλλειψη πνευματικής καλλιέργειας, λίγο η κρίση του θεσμού της οικογένειας και να που η βία είναι ορατή στις μέρες μας, από τα σχολεία μέχρι τα γήπεδα.

Γι' αυτόν το λόγο, η πολιτεία πρέπει να ενισχύσει το εκπαιδευτικό σύστημα στον τομέα αυτόν, να καταδικάσει τις ακροδεξιές οργανώσεις, που προωθούν την ξενοφοβία και τον ρατσισμό και να αναδιαρθρώσει το, ομολογουμένως, αποτυχημένο σωφρονιστικό σύστημα.

Επίσης, πρέπει να παταχθεί η διαφθορά στους κόλπους της αστυνομίας, ώστε να βελτιωθεί η λειτουργία της.

Τέλος, τα γήπεδα πρέπει να μετατραπούν σε χώρους προώθησης του αθλητικού πνεύματος και όχι σε ρινγκ, που είναι τώρα. Αυτό θα επιτευχθεί με την δημιουργία κλειστών κυκλωμάτων παρακολούθησης και την πρόσληψη ιδιωτικής αστυνομίας από τις ΠΑΕ.

Συναφές θέμα με τη δημόσια υγεία είναι και η κοινωνική πρόνοια και περίθαλψη, που παρουσιάζει αρκετά και σοβαρά προβλήματα. Είναι κοινώς παραδεκτό ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα παιδιά των φαναριών και οι φορείς του AIDS αντιμετωπίζονται σαν πολίτες β' κατηγορίας.

Επίσης, το πρόβλημα των αστέγων, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων είναι ηλικιωμένοι, παραμένει άλυτο. Αυτό είναι απαράδεκτο και αδιανόητο για την Ελλάδα του 2002.

Πα την επίλυση αυτών των προβλημάτων πρέπει να δημιουργηθούν εστίες για την παροχή φιλοξενίας και θεραπείας για τους φορείς του AIDS, αλλά και ειδικό χώρο

όπου θα προστατεύονται και θα σιτίζονται οι άστεγοι και οι άποροι. Θα πρέπει να καταμετρηθούν τα παιδιά των φαναριών, για να τα αναλάβουν κοινωνικοί λειτουργοί σε κατάλληλους χώρους.

Τέλος, η Πολιτεία οφείλει να αναβαθμίσει τα ΚΑΠΗ και τα γηροκομεία, που τόσα χρόνια προσφέρουν αγάπη, φροντίδα, παρέα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

Όσον αφορά τα άτομα με ειδικές ανάγκες, το κράτος οφείλει να δημιουργήσει ειδικές ράμπες και ειδικά σχολεία εκμάθησης.

Το τελευταίο πρόβλημα που θα αναφέρω είναι η σωματική και ψυχική υγιεινή. Το κάπνισμα, ο αλκοολισμός και η παχυσαρκία είναι τομείς που κρατάνε τα σκήπτρα στην Ε.Ε.

Βέβαια, ο πρόσφατος ψηφισμένος νόμος κατά του καπνίσματος θα βοηθήσει πολύ. Είναι αναγκαίο, όμως, να σταματήσει η πώληση των τσιγάρων σε ανήλικους και ακόμη να ξεκινήσει μια πανελλήνια εκστρατεία ενημέρωσης που θα προβάλλει τα προτερήματα της υγιεινής ζωής και του αθλητισμού. Καλό θα ήταν να γυμναζόμαστε όλοι μας και να ακολουθούμε το μεσογειακό τρόπο διατροφής.

Κλείνοντας αυτήν την ομιλία μου, θα ήθελα να παροτρύνω όλους τους νέους να ασχολούνται με τα κοινά, ώστε να μπορούν να έχουν γνώση και άποψη για όλα όσα συμβαίνουν στη χώρα μας και παγκόσμια, γιατί σε λίγα χρόνια θα κληθούμε όλοι μας να πάρουμε την τύχη της χώρας μας στα χέρια μας. Πατή τότε, το ανέβασμα που λέει ο Παλαμάς στο Δωδεκάλογό του, θα μας καλέσει να δώσουμε στη χώρα μας την ευκαιρία να ξανααισθανθεί να της φυτρώνουν τα φτερά, τα φτερά τα πρωτινά της τα μεγάλα και να πάμε όλοι μας την Ελλάδα λίγο ψηλότερα. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Παπαγεωργίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση στα όσα είπε ο εισηγητής σχετικά με το ρατσισμό. Ανέφερε σαν μέτρο εξάλειψης την πάταξη των λαθρομεταναστών. Πιστεύω ότι αυτό είναι λίγο δύσκολο για την Ελλάδα, η οποία αυτό τον καιρό παίζει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στα Βαλκάνια, είναι μια από τις μεγάλες δυνάμεις. Φαντάζει σαν μια υπερδύναμη στις χώρες των Βαλκανίων, η οποία υπόσχεται στους ανθρώπους, που θα μεταναστεύσουν εδώ, να έχουν μια καλύτερη ζωή. Έτσι δεν μπορούμε να αρνηθούμε σ' αυτούς τους ανθρώπους το μέλλον τους, που θα είναι πολύ καλύτερο στη χώρα μας. Οι Έλληνες πρέπει να καταλάβουν ότι πρέπει να συνεργασθούν μ' αυτούς τους ανθρώπους και να μην έχουμε φαινόμενα, όπως με τους Εβραίους, οι οποίοι δεν είχαν τίποτε το ιδιαίτερο, απλά είχαν συγκεντρώσει πολλά χρήματα και οι υπόλοιποι άνθρωποι θεωρούσαν ότι ήταν κακοί επειδή είχαν χρήματα.

Έτσι και εμείς, σήμερα, πιστεύουμε ότι οι αλλοδαποί,

επειδή παίρνουν περισσότερες δουλειές από μας λόγω φθινών εργατικών χεριών, είναι κακοί. Είμαστε όλοι ίσοι και δεν πρέπει να υπάρχουν τέτοιες διαφορές. Η λαθρομετανάστευση να μην είναι παράνομη, αλλά να μην την απαγορεύουμε. Πρέπει να συμβιβασθούμε με την ιδέα αυτή.

Μια άλλη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω είναι με τα ναρκωτικά. Στο σχολείο σήμερα δεν έχουν γίνει καθόλου συζητήσεις και ειδικά εγώ που έρχομαι από την Αρκαδία, δεν έχουμε κάνει καμία συζήτηση γι' αυτό το θέμα και θα ήθελα να υπάρχει, αν όχι κάποιο ειδικό μάθημα, έστω κάποια μαθήματα όσον αφορά τα ναρκωτικά. Πρέπει να είναι ενημερωμένοι οι νέοι για το τι θα επακολουθήσει μετά τη χρήση των ναρκωτικών.

Ένα άλλο θέμα που μαστιίζει τις κοινωνίες μας είναι το κάπνισμα. Οι νέοι πρέπει να ενημερωθούν για τις συνέπειες που έχει στη ζωή τους και να απαγορευθεί στους χώρους του σχολείου, κάτι που έπρεπε να γίνει εδώ και χρόνια. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ. Κατά το δεύτερο γύρο όπου θα έχουμε πολύ χρόνο να συζητήσουμε, θα μπορεί ο εισηγητής να αντιδράσει στα σχόλια, που κάνατε επί της εισήγησής του, για να γίνει εποικοδομητική η συζήτηση. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Φραγκάκη.

ΚΑΤΙΝΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Δεν ξέρω αν πρέπει να απευθυνθώ σε σας ή στον εισηγητή. Θέλω να ρωτήσω κάποια πράγματα.

Ο εισηγητής στην αρχή μίλησε για το χάσμα ανάμεσα στους γονείς και στα παιδιά. Εγώ προτείνω, ότι θα ήταν καλό στα σχολεία να υπάρχει ένας σχολικός ψυχολόγος. Χρειαζόμαστε έναν ψυχολόγο, όχι γιατί έχουμε πρόβλημα, αλλά να κάνουμε κάποιες συζητήσεις για τα προβλήματα που τυχόν έχουμε. Προτείνω, λοιπόν, να υπάρχει ένας ψυχολόγος στα σχολεία και απ' ό,τι ξέρω υπάρχει σε κάποια σχολεία, αλλά αυτά πρέπει να είναι πολύ λίγα.

Θα ήθελα, επίσης, να ρωτήσω τον εισηγητή, με ποιον τρόπο θα συμβάλει η Εκκλησία στο καλό της οικογένειας, δηλαδή για το χάσμα που υπάρχει μεταξύ των παιδιών και της οικογένειας. Μπορώ να πάρω απάντηση σ' αυτό τώρα;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα απαντήσει ο Εισηγητής όταν τελειώσουν οι ομιλίες όλων των παρεμβαίνόντων, ώστε να απαντήσει συνολικά. Μπορείτε να συνεχίσετε λοιπόν.

ΚΑΤΙΝΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Όχι ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Ξυλογιάννη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΞΥΛΟΓΙΑΝΝΗ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ στην κατάσταση των νοσοκομείων στα οποία επικρατεί μια άθλια κατάσταση όπως επισήμανε και ο εισηγη-

τής. Αυτό που πρωτοβλέπει ο ασθενής είναι μία άθλια μεταχείριση και δεν υπάρχουν γιατροί στην εφημερία, νοσοκόμες και κρεβάτια. Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ και στην καθαριότητα των νοσοκομείων.

Τα νοσοκομεία δεν έχουν την απαιτούμενη καθαριότητα ώστε να μην μεταδίδονται τα μικρόβια από άνθρωπο σε άνθρωπο.

Επίσης, οι εξωτερικοί χώροι είναι γεμάτοι σκουπίδια και ακαθαρσίες. Οι εικόνες αυτές θυμίζουν τριτοκοσμικές χώρες.

Προτείνω λοιπόν, τα συνεργεία καθαρισμού να κάνουν πιο σωστά τη δουλειά τους και να υφίστανται έλεγχο από τους υπεύθυνους της κάθε πτέρυγας.

Ένα άλλο θέμα αφορά τη φρουρηση των νοσοκομείων. Δεν πρέπει να επιτρέπεται η είσοδος σε ανθρώπους που δεν χρειάζεται να είναι στους χώρους των νοσοκομείων, γιατί έτσι δυσκολεύουν την καλή λειτουργία τους.

Επίσης, άτομα όπως οι ναρκομανείς, οι αλκοολικοί και άλλα άτομα με παρόμοια προβλήματα δεν θα πρέπει να βρίσκονται στο νοσοκομείο, αλλά θα πρέπει να υπάρχουν ειδικές μονάδες για τη μεταφορά τους, όπως, επίσης, και τα ανάλογα θεραπευτήρια, ώστε να τυγχάνουν και αυτοί σωστής μεταχείρισης.

Άλλο ένα θέμα είναι τα «φακελάκια». Εδώ η πρότασή μου είναι να γίνονται έλεγχοι και, όταν παρατηρούνται τέτοιου είδους περιστατικά εκμετάλλευσης του πόνου των συνανθρώπων μας, να διώκονται ποινικά αυτοί που τα εισπράττουν.

Επίσης, θα ήθελα να προτείνω να στέλνονται ιατροί σε απομακρυσμένες περιοχές, όπως στα ακριτικά νησιά και στις παραμεθόριες περιοχές, σε περιοχές που παρατηρείται έλλειψη ιατρικού προσωπικού. Θα πρέπει να δίνονται κίνητρα χρηματικά, όπως, επίσης, και να παρέχεται ψυχολογική στήριξη στους ασθενείς. Τέλος, πρέπει να γίνονται σεμινάρια ώστε αυτές οι ιατρικές υπηρεσίες να φέρονται στους ασθενείς με σεβασμό και ανθρωπιά.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Φανίδης Νικόλαος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΝΙΔΗΣ (Νομός Σερρών): Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πρόβλημα του δικού μας νομού, στο χάσμα ανάμεσα στην οικογένεια και στα παιδιά. Είναι ένα από τα δύο μεγάλα προβλήματα του νομού μας. Το δεύτερο είναι τα ναρκωτικά.

Η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, της οποίας είμαι μέλος, έχει επιφορτισθεί με την υποχρέωση και το καθήκον, να θίξει και κυρίως να προτείνει κάποιες λύσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του τομέα της. Θεωρώ ότι είναι ίσως ο σημαντικότερος τομέας, αφού μέλη της κοινωνίας είμαστε όλοι και προβλήματα ένταξης σε αυτήν αντιμετωπίζουμε όλοι μας. Θα αναφερθώ στο θέμα της οικογένειας, που ως γνωστόν τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζει μια κρίση.

Από πολλές πλευρές ακούγονται κατηγορίες, για έλλειψη ισότητας, έλλειψη διαλόγου. Κάποιοι μάλιστα φτάνουν στο σημείο να μιλούν για χάσμα γενεών. Είμαστε, λοιπόν, κατά της οικογένειας; Όχι βέβαια. Η σωστή οικογένεια αποτελεί τη βάση για την καλή και επιτυχημένη πορεία των παιδιών. Η εκμάθηση και η καλλιέργεια αρετών και αξιών θωρακίζει και σφυρηλατεί το ήθος των νέων και τους προετοιμάζει για την καλύτερη ένταξή τους στην κοινωνία. Πρέπει, όμως, η οικογένεια, προκειμένου να ανταποκριθεί στους στόχους της, να λειτουργήσει σωστά και αρμονικά. Συμβαίνει κάτι τέτοιο σήμερα; Νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε όλοι σε μια αρνητική απάντηση.

Οι σημερινοί γονείς απορροφημένοι από το κυνήγι του υλικού κέρδους, το άγχος, τους γρήγορους ρυθμούς ζωής, λείπουν αρκετές ώρες από το σπίτι. Τα διλήμματα και οι επαγγελματικές υποχρεώσεις δεν τους επιτρέπουν να ασχοληθούν με τα παιδιά τους, αλλά, και όταν γίνεται αυτό, η συζήτηση περιστρέφεται γύρω από ανούσια θέματα. Άλλες πάλι φορές, η αύξηση στο χαρτζιλίκι ή η αγορά ενός καινούργιου υπολογιστή θεωρείται ότι είναι η λύση για όλα τα προβλήματα των νέων. Από την άλλη πλευρά οι νέοι οι οποίοι είναι απορροφημένοι από τις υποχρεώσεις τους στο σχολείο και στα φροντιστήρια θεωρούν χάσιμο χρόνου το διάλογο. Κάτω από τέτοιες συνθήκες, είναι δύσκολο η οικογένεια να προσφέρει αυτά που μπορεί. Τι πρέπει, λοιπόν, να γίνει; Διάλογος.

Για να μπορεί να γίνει διάλογος απαιτείται ισότητα μεταξύ των διαλεγόμενων. Οι γονείς οφείλουν να κατανοήσουν τα σημερινά προβλήματα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι νέοι. Η αναφορά στα δικά τους εφηβικά προβλήματα δεν συμβάλλει στη μείωση της απόστασης μεταξύ αυτών και των παιδιών τους. Για να δεχτούμε εμείς οι νέοι το διάλογο, πρέπει να υπάρχει το παράδειγμα και η συνέπεια ανάμεσα στα λόγια και στα έργα. Βαρύγδουπες εκφράσεις, υποσχέσεις και ηθικολογίες δεν πρέπει να έχουν καμία θέση. Υποχρεώσεις, όμως, έχουμε και βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση πρέπει να κάνουμε και εμείς οι νέοι. Θα πρέπει να αποποιηθούμε του εγωισμού μας και να μάθουμε να ακούμε και να δεχόμαστε την άποψη του άλλου, όταν αυτή, βέβαια, είναι τεκμηριωμένη και βασισμένη σε επιχειρήματα και όχι μόνο στην πείρα από την ζωή. Θα πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν. Είμαστε και εμείς μέλη αυτής της κοινωνίας και οφείλουμε να συμβάλλουμε στην επίλυση των όποιων προβλημάτων προκύπτουν. Μόνο έτσι, άλλωστε, θα κερδίσουμε την εκτίμηση και το σεβασμό των άλλων. Μόνο έτσι πιστεύω πως ο θεσμός της οικογένειας θα μπορέσει να αποτελέσει το εφαλτήριο της ανάπτυξης των μελών της και ολόκληρης της κοινωνίας.

Όσον αφορά στο θέμα του καπνίσματος, μπορώ να πω ότι είμαι από τα λίγα και τυχερά παιδιά του νομού μου που δεν έχουν δοκιμάσει το τσιγάρο. Το μεγαλύτερο ποσοστό των νέων στο νομό μου είναι καπνιστές. Δεν μπορώ να καταλά-

βω το γεγονός ότι πολλοί καθηγητές στο σχολείο καπνίζουν, τη στιγμή που θα έπρεπε να αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση. Πιστεύω πως πρώτα πρέπει να δοθεί μια λύση σε αυτό το θέμα και μετά να ακολουθήσουν όλα τα άλλα.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, κυρίως, γιατί θέσατε το θέμα της συνέπειας λόγων και έργων.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαπαναγιώτου Παγώνα.

ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΓΩΝΑ (Νομός Χαλκιδικής): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα που έθιξε και ο εισηγητής. Δε συμφωνώ στο ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες πρέπει να πηγαίνουν σε ειδικά σχολεία και, ειδικά, τα άτομα με κινητικά προβλήματα. Πιστεύω πως με αυτό τον τρόπο τα αποξενώνουμε και τα περιθωριοποιούμε. Τους κάνουμε να αισθάνονται σαν άνθρωποι β' κατηγορίας και αυτό φυσικά, δεν τους αξίζει.

Στο νομό μου έχουμε ένα νοσοκομείο, το οποίο είναι Νομαρχιακό και είναι το μοναδικό που δεν έχει μονάδα τεχνητού νεφρού. Πάρα πολλοί άνθρωποι είναι αναγκασμένοι να πηγαίνουν τρεις φορές την εβδομάδα στη Θεσσαλονίκη για αιμοκάθαρση. Επίσης, υπάρχουν πάρα πολλές ελλείψεις στο νοσοκομείο, όπως π.χ. αξονικού τομογράφου κ.λπ. Αυτό το καλοκαίρι οι γιατροί δεν πληρώνονταν για τις εφημερίες τους και μη μπορώντας να αντέξουν αυτή την κατάσταση σταμάτησαν να εφημερεύουν και σταμάτησε γενικά να δουλεύει το νοσοκομείο μας. Κάτι, λοιπόν, θα πρέπει να γίνει και γι' αυτό τον τόπο, γιατί η Χαλκιδική προσφέρει πολλά στην Ελλάδα με τον τουρισμό και την παραγωγή της ελιάς.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της οικογένειας. Προέρχομαι από πολύτεκνη οικογένεια και ενώ όλοι λένε συγχαρητήρια στις πολύτεκνες οικογένειες, κανείς δεν τις βοηθάει.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ταρρασίδου Κατερίνα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΑΡΑΣΙΔΟΥ (Α' Αθήνας): Συμφωνώ ότι δεν πρέπει να αποξενώνουμε τα παιδιά που έχουν κάποια προβλήματα κινητικά. Αυτό θα ήταν καλύτερο για όλους μας, αλλά και για τα παιδιά αυτά. Στα σχολεία θα έπρεπε να υπάρχουν ειδικές μπάρες, ώστε να διευκολύνονται να ανεβαίνουν με καρτσάκια και να μπορούν να κάνουν μάθημα τόσο στις κάτω αίθουσες, όσο και στις επάνω. Υπάρχουν ανεγκυστήρες, βρίσκονται, όμως, εκτός λειτουργίας.

Σχολιάζοντας τα καινούρια μέτρα που πάρθηκαν σχετικά με το κάπνισμα, θα έλεγα ότι τα βρίσκω μη αποτελεσματικά, διότι ο διαχωρισμός των ανθρώπων θυμίζει περισσότερο το διαχωρισμό μεταξύ εριφίων και προβάτων, παρά το διαχωρισμό μεταξύ καπνιστών και μη καπνιστών. Από αυτό το διαχωρισμό τα άτομα μεταξύ τους θα έρχονται σε λογομαχίες και γενικά τα μέτρα που πάρθηκαν, κάθε άλλο παρά

θα σταματήσουν το κάπνισμα. Η αίσθηση της απαγόρευσης θα αναγκάσει τον οργανισμό τους να ψάχνει γι' αυτές τις ουσίες. Το ίδιο ισχύει και για τα ναρκωτικά, όπου η ενημέρωση δεν αρκεί. Κυρίως υπεύθυνοι είναι οι γονείς, οι οποίοι με τη συμπεριφορά τους ρίχνουν τα παιδιά στα ναρκωτικά, όπως επίσης και οι παρέες. Ένα αποτελεσματικό μέτρο για τα ναρκωτικά θα ήταν η βοήθεια και ενημέρωση από παιδοψυχολόγους και η ενημέρωση των παιδιών από τις πολύ μικρές τάξεις.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σινάνη Ουρανία.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΙΝΑΝΗ (Νομός Φλωρίνης): Κάθε μέρα, μετά λύπης μου διαπιστώνω ότι η ξеноφοβία έχει αντικαταστήσει κατά πολύ το αίσθημα φιλοξενίας του Ξένιου Δία. Στο νομό μου δρουν πολλές στον αριθμό ακροδεξιές οργανώσεις. Κάποιες από αυτές είναι αρκετά δυνατές. Προσηλυτίζουν νέους, τους φανατίζουν και τους μετατρέπουν σε ρατσιστές. Παρατηρούμε κρούσματα βίας και στον κόσμο πρυτανεύει η άποψη ότι για όλα φταίνε οι μετανάστες γενικά. Βεβαίως, κάποια εγκλήματα τα διαπράττουν οι μετανάστες, δε νομίζω όμως, ότι είναι σε τέτοιο αριθμό, ώστε να κατηγορούνται όλοι. Κάθε μέρα βλέπουμε να γίνεται εισαγωγή όπλων. Ευτυχώς στα σύνορα γίνονται πολύ καλοί έλεγχοι και συλλαμβάνονται τα φορτία ναρκωτικών ή όπλων. Από τις έρευνες που κάνει η Αστυνομία βλέπουμε ότι οι πραγματικοί ένοχοι κρύβονται πίσω από την ξеноφοβία και την προκατάληψη των ντόπιων κατοίκων, δηλαδή είναι Έλληνες.

Τόσο οι οικονομικοί όσο και οι πολιτικοί μετανάστες, θα ήθελαν μία σωστή αντιμετώπιση, ειδικότερα στα θέματα δικαιოსύνης και ανεύρεσης εργασίας. Πατί οι εργοδότες να εκβιάζουν τους αλλοδαπούς με απόλυση, εάν εκείνοι ζητήσουν να εξασφαλίσουν τα δικαιώματά τους, που θεωρούνται δεδομένα για κάποιους Έλληνες εργατές; Αναφέρομαι στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στην ασφάλιση και στην καταβολή επιδομάτων, όταν πρόκειται για ανθυγιεινές εργασίες. Επειδή οι αλλοδαποί βρίσκονται σε μία κατάσταση ανάγκης, θα πρέπει να τους εκμεταλλευόμαστε; Πού πήγε ο πολιτισμός μας;

Οι γονείς μας έχουν κάποιες αντιλήψεις για τα διάφορα θέματα. Αν αυτές οι αντιλήψεις τους αφορούν την αγάπη, την φιλελευθερία και τη συντροφικότητα, τότε εντάξει. Εάν, όμως, πρόκειται για φασισμό και ρατσισμό, τότε το σχολείο θα πρέπει να δράσει άμεσα. Το σχολείο θα πρέπει να καλλιεργεί ένα κλίμα αγάπης. Μόνοι μας θα πρέπει να διαλέγουμε το δρόμο που θα ακολουθήσουμε και πιστεύω ότι στον αιώνα που ζούμε, πρέπει να ακολουθήσουμε το δρόμο της αγάπης και της συντροφικότητας.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πατεράκη Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΤΕΡΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Στο ερώτημα εάν είμαστε ρατσιστές, οι περισσότεροι θα απαντούσαμε ότι δεν είμαστε και δεν ενοχλούμε κανέναν, κυρίως, όμως, δε θέλουμε να μας ενοχλούν. Με λίγα λόγια, υπάρχει η απόλυτη αδιαφορία, κυρίως, για την ανθρωπιά μας. Κατά τη γνώμη μου, η απάθεια είναι η χειρότερη μορφή ρατσισμού. Φοιτώ στο νοτιότερο Λύκειο της Ελλάδας και επιτρέψτε μου να πω ότι για μένα ρατσιστική συμπεριφορά αποδεικνύει και η εγκατάλειψη της υπαίθρου. Η νησιωτική Ελλάδα που εκπροσωπώ, είναι στο περιθώριο. Το οδικό δίκτυο είναι άθλιο, την ώρα που στην Αθήνα γίνονται έργα πολλών δισ.. Περίπου τριάντα άνθρωποι κάθε χρόνο, χάνουν τη ζωή τους στους άθλιους δρόμους της περιοχής μου. Οι υποσχέσεις των πολιτικών καλά κρατούν. Η έλλειψη έργων υποδομής καθλώνει το νησί και του στερεί τη δυνατότητα ανάπτυξης στον τομέα του τουρισμού, αλλά και γενικότερα.

Χρειάζεται να έρθουμε πιο κοντά όλοι μας, τόσο σε προσωπικό επίπεδο, όσο και σε διαπολιτισμικό. Η συναδέλφωση των λαών αποτελεί το πρότυπο μιας ανθρώπινης κοινωνίας. Για να συμπεριφερθούμε ανθρώπινα, θα πρέπει να έχουμε συνείδηση, οξεία κρίση και ευαισθησία. Θα πρέπει πάντα κάποιος να μας θυμίζει ότι είμαστε άνθρωποι.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Σταματοπούλου Παναγώτα έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Γνωρίζω τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες, διότι έχω μεγαλώσει με μερικά από αυτά. Διαφωνώ με αυτό που ακούστηκε. Έχουν ανάγκη να πηγαίνουν σε ειδικά σχολεία, εφόσον έχουν νοητική καθυστέρηση. Και στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να έρχονται σε επαφή και με τα άλλα παιδιά, διότι μπορούν να επικοινωνούν άνετα. Αν υπάρχει μόνο κινητικό πρόβλημα, τότε πρέπει να φοιτούν σε κανονικά σχολεία που έχουν ειδικές ράμπες πρόσβασης και να αντιμετωπίζονται όπως όλα τα παιδιά.

Εκτός από τα παιδιά αυτά στήριξη χρειάζονται και οι γονείς τους, διότι νιώθουν μειονεκτικά, ενώ δεν πρέπει. Έχουν φέρει στον κόσμο ένα παιδί που είναι λίγο διαφορετικό και όχι τέρας. Εξάλλου σε όλα τα σχολεία υπάρχουν παιδιά διαφορετικά από τα άλλα. Η στήριξη θα πρέπει να είναι οικονομική και ενημερωτική μέσω ειδικών κέντρων.

Διαφωνώ με τον Εισηγητή, διότι πιστεύω πως στις μέρες μας πολλοί γονείς είναι μακριά από τα παιδιά τους λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων. Πρέπει οι γονείς να καταλάβουν κάποια στιγμή, ότι τα παιδιά χρειάζονται τη στήριξη των γονιών τους όχι μόνο στη μικρή ηλικία αλλά και όταν μεγαλώσουν, καθόσον αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα και δεν μπορούν να τα αντιμετωπίσουν μόνο τους.

Κυρίως οι έφηβοι αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα. Δεν προλαβαίνουν να σκεφτούν, να ονειρευτούν, να ερωτευθούν όπως έκαναν οι παλιότεροι. Δεν πρέπει να ντρέπο-

νται, αν για παράδειγμα κάνουν γκράφιτι στους τοίχους. Αυτοί που διαμαρτύρονται γι' αυτό, θα πρέπει να αναρωτηθούν γιατί το κάνουν τα παιδιά. Μήπως κάποιος τα ανάγκασε να το κάνουν, έστω και αν σε ορισμένες περιπτώσεις γίνονται ακρότητες από τα παιδιά;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μαθιοπούλου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Μεσσηνίας): Όσον αφορά το ρατσισμό, δεν είναι εύκολη η διαφορετικότητα κάποιου ανθρώπου και ειδικά ενός παιδιού. Το αντικείμενο του μίσους πρέπει να είναι μη μετατρέψιμο. Γι' αυτό ο ρατσιστής επικαλείται ή εφευρίσκει φυσικά ή βιολογικά μη μετατρέψιμα χαρακτηριστικά του αντικειμένου του μίσους του, όπως το χρώμα του δέρματος και τα διακριτικά γνωρίσματα του προσώπου.

Η κύρια απάτη είναι «ο κανόνας μας είναι το καλό». Για να απαλλαγούμε από τις ρατσιστικές ιδέες, πρέπει να βρούμε κάποιες λύσεις. Πρέπει να γίνουν ειδικά τμήματα ενισχυτικής διδασκαλίας για αλλοδαπούς και μετανάστες κάθε ηλικίας και να παρέχονται στέγη, ασφάλιση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, εργασία, παιδεία για τους μετανάστες. Οι καθηγητές και οι δάσκαλοι στο Νομό μου είναι ρατσιστές, διότι ξεχωρίζουν τους μαθητές σε σχέση με τη φυλή, τη θρησκεία, το χρώμα, τη σωματική διάπλαση, το επάγγελμα, την εθνότητα και την κοινωνική θέση. Ας σεβαστούμε τη διαφορετικότητα, έτσι ώστε να πάψουν οι ανθρώπινες ομάδες και τα άτομα να αντιμετωπίζονται διαφορετικά.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Πρίφτη έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΠΡΙΦΤΗ (Επικρατείας): Θα μιλήσω και εγώ για το ρατσισμό. Πολλές φορές ο καθένας μας έχει βρεθεί σε σύνολο ανθρώπων, όπου αισθάνεται διαφορετικός. Αυτή η διαφορετικότητα πολλές φορές μας προκαλεί ευχαρίστηση και ικανοποίηση, διότι η ποικιλία είναι η ομορφιά της ζωής.

Πατί, όμως, αντιμετωπίζουμε αρνητικά άλλους ανθρώπους που είναι διαφορετικοί από εμάς; Δυστυχώς όλοι έχουμε μέσα μας το ρατσισμό, διότι η έννοια αυτή γεννήθηκε μαζί με την έννοια της κοινωνίας. Οι μειονότητες, οι μετανάστες και οι αλλοδαποί, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι ομοφυλόφιλοι, οι φορείς του Aids, οι ναρκομανείς, οι επαίτες, οι τσιγγάνοι, οι άστεγοι, οι πρώην κατάδικοι, οι γυναίκες, οι αναλφάβητοι, οι επαρχιώτες, τα παιδιά των φαναριών, αντιμετωπίζουν ως ομάδες ρατσιστικές συμπεριφορές καθημερινά. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα όμως να κατακρίνει κανέναν, διότι κανείς δεν είναι τέλειος. Όμως το χρώμα και η εθνικότητα δεν είναι ατέλειες.

Με ενοχλεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο ρατσισμός είναι ιδιαίτερα εξαπλωμένος στην Ελλάδα, τη γενέτειρα της δημοκρατίας, χώρα φιλόξενη που έχει και η ίδια υποφέρει πολύ.

Σημαντικό αίτιο του φαινομένου του ρατσισμού είναι τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις, που αναπαράγονται από γενιά σε γενιά με αποτέλεσμα να αλλοτριώνονται οι ψυχές των νέων. Ο εθνικισμός και ο φανατισμός έχουν εξαπλωθεί σε μεγάλη κλίμακα. Διάφοροι επιτήδριοι υπηρετώντας πολιτικά συμφέροντα σε κρίσεις υπερπατριωτισμού κάνουν πλήση εγκεφάλου στους ακροατές τους. Όμως, η αγάπη προς την πατρίδα δε σημαίνει και μίσος προς τους αλλοεθνείς.

Ίσως, όμως, το μεγάλο κύμα των μεταναστών να φοβίζει τους αυτόχθονες. Η ανεργία, το χάσμα των κοινωνικών τάσεων, η εκμετάλλευση των αδυνάτων από τους ισχυρούς, η αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας και η καταρράκωση των ανθρώπινων αξιών είναι παράγοντες που προκαλούν ρατσιστικές προθέσεις.

Αξίζει η διχόνοια εξαιτίας των παραπάνω προβλημάτων; Τόσο αδύναμοι είναι οι άνθρωποι που, αντί να προσπαθήσουν για την επίλυση αυτών των προβλημάτων, καταφεύγουν στην εύκολη λύση, που είναι η απόρριψη;

Κατά τη γνώμη μου, η ανάπτυξη μιας ανθρωπιστικότερης παιδείας θα βοηθούσε στην πάταξη των φαινομένων. Οι εκπαιδευτικοί επηρεάζουν την υιοθέτηση συγκεκριμένων απόψεων από τους νέους, διότι η γνώση διαμορφώνει την κατάλληλη κρίση. Θα μπορούσαν να οργανωθούν μαθητικά προγράμματα, αλληλογραφία, φεστιβάλ νέων με συμμετοχή πολλών χωρών και Βαλκανική Βουλή των Εφήβων, ώστε να υπάρχει επαφή μεταξύ των νέων με σκοπό να καταλάβουν, ότι περισσότερα είναι αυτά που τους ενώνουν παρά αυτά που τους χωρίζουν.

Το υπόβαθρο για οτιδήποτε είναι η οικογένεια, που πρέπει να προστατεύσει τα παιδιά της από τέτοιου είδους συμπεριφορές. Πρέπει να διδάξει τα παιδιά της πώς θα κρίνουν πέρα από διακρίσεις φυλετικές, εθνικές και κοινωνικές.

Η Εκκλησία, επίσης, θα πρέπει να καταπολεμήσει το ρατσισμό, διδάσκοντας την αγάπη προς αλλήλους, διότι όλοι είμαστε παιδιά του Θεού.

Τα Μ.Μ.Ε. πρέπει να υφίστανται κυρώσεις, όταν προβάλλουν ρατσιστική ιδεολογία.

Πρέπει να βοηθήσουμε για να βοηθηθούμε, να σεβαστούμε για να μας σεβαστούν, να αγαπήσουμε για να μας αγαπήσουν.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Μαρκοπούλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καστοριάς): Εκείνο που θέλω να παρατηρήσω είναι ότι ο εισηγητής μας αναφέρθηκε, και πολύ σωστά, στην οικογένεια, στα Μ.Μ.Ε., στα ναρκωτικά, στην ανεργία, στο ρατσισμό, στη βία στα γήπεδα, στους αδέλφους, όπως επίσης και στον αθλητισμό, δεν αναφέρθηκε, όμως ιδιαίτερα στην επαρχία.

Είμαι από την Καστοριά και γνωρίζω ότι υπάρχουν αρκετά προβλήματα, όπως περιθωριοποίηση των παραμεθο-

ρίων περιοχών, κάτι που δεν αναφέρθηκε από τον εισηγητή μας. Αναφέρθηκε, επίσης, στην Επιτροπή ότι στην επαρχία δεν υπάρχουν νοσοκομεία και θέλω και εγώ να το επιβεβαιώσω. Δεν υπάρχουν νοσοκομεία, δεν υπάρχει ο εξοπλισμός, ο οποίος θα έπρεπε να υπάρχει, ούτε το προσωπικό και αυτό δημιουργεί πολλά προβλήματα. Πολλοί συνάδελφοι, επίσης, αναφέρθηκαν στο θέμα του ρατσισμού. Είμαι σύμφωνη με τα όσα είπαν, δηλαδή ότι δεν πρέπει να υπάρχει ρατσισμός. Δεν είμαι ρατσίστρια, αλλά θέλω να παρατηρήσω το εξής: Γνωρίζω ότι στο Νομό μου πάρα πολλοί αλλοδαποί μπαίνουν ανενόχλητοι από τα σύνορα, δεν λειτουργεί ο θεσμός των συνοριοφυλάκων για να περιορίσει κάπως το φαινόμενο και αυτό μας δημιουργεί πρόβλημα με τους αλλοδαπούς. Δέχομαι ότι θα πρέπει να τους δώσουμε εργασία ή οτιδήποτε άλλο, αλλά δεν μπορώ να δεχθώ το γεγονός ότι μπαίνουν μέσα στα σπίτια μας, παραβιάζοντας το δικαίωμα της ιδιοκτησίας και σαν αντάλλαγμα εμείς να τους φερόμαστε με τον καλύτερο τρόπο. Γνωρίζω περίπτωση στο Νομό μου, όπου μητέρα «έκλαψε το γιο της και τον άντρα της», που σκοτώθηκαν από κάποιους αλλοδαπούς που μπήκαν μέσα στο σπίτι της.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Ντόκου.

ΕΛΕΝΗ ΝΤΟΚΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση κατ' αρχήν, πώς τα παιδιά θα μπορούσαν να ασχοληθούν με τον αθλητισμό στην εφηβεία τους, εφ' όσον έχουν αφιερώσει όλο τους το χρόνο και την προσοχή στα μαθήματά τους και στην προσπάθειά τους για την είσοδό τους στα Α.Ε.Ι. για ένα καλύτερο και ασφαλές μέλλον;

Όσον αφορά στο θέμα του χάσματος των γενεών συμφωνώ ότι υπάρχει έλλειψη κατανόησης από τους γονείς, αλλά η υπερπροστατευτικότητα των γονέων οφείλεται στους φόβους που έχουν από τη διαμόρφωση της κοινωνίας σήμερα. Οι φόβοι τους είναι δικαιολογημένοι, γιατί προσπαθούν να προστατεύσουν τα παιδιά τους και να προλάβουν άσχημες καταστάσεις από πολλούς κινδύνους.

Τέλος, οι γονείς αποδεικνύεται ότι έχουν εμπιστοσύνη στα παιδιά τους, αλλά δεν εμπιστεύονται τα άτομα που τα περιτριγυρίζουν και έχουν το φόβο ότι αυτά μπορεί να παρασυρθούν. Όσον αφορά στο θέμα ότι δεν υπάρχει επικοινωνία με τους γονείς θέλω να παρατηρήσω το εξής: Πολλές φορές οι νέοι επαναστατούν γιατί δεν τους εμπιστεύονται οι γονείς τους και για τα κηρύγματα που τους κάνουν, αλλά εμείς θα πρέπει να σκεφθούμε ότι δεν πρέπει να τους αποπαίρνουμε κάθε φορά που μας λένε κάτι. Αντίθετα, θα πρέπει να σκεφθούμε εμείς οι έφηβοι, πώς θα ήμασταν σαν γονείς εμείς οι ίδιοι και θα πρέπει να σκεφθούμε ακόμη, ότι θα λέγαμε τα ίδια πράγματα, εάν ήμασταν στη θέση τους, γιατί κανένας γονιός δεν θέλει το κακό του παιδιού του.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της

Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Μιχαλέτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΕΤΟΣ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να παρουσιάσω τις απόψεις μου για τη γενικότερη δομή της κοινωνίας σήμερα. Εδώ και δύο χρόνια έχει ανοίξει ένας εσωτερικός κύκλος για την ανθρωπότητα. Βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και ο απολογισμός εντυπωσιάζει, αλλά και φοβίζει. Η τεχνοκρατική εποχή γέννησε θριάμβους και δεινά, αύξησε τη δύναμη του ανθρώπου και φυλάκισε την ψυχή του, αποσάθρωσε αξίες ειδικές, αιώνιες, αισθητικές, πνευματικές. Ο άνθρωπος αισθάνεται μοναξιά στη γη και ζητά παρηγοριά σε άλλους πλανήτες, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Γραμματικάκης. Ο άνθρωπος ήθελε να γίνει υπεράνθρωπος, αλλά κατάντησε απάνθρωπος, ζει για να καταστρέφει. Ο μεγαλύτερος εχθρός για τον άνθρωπο είναι ο ίδιος ο εαυτός του, ο άνθρωπος για τον άνθρωπο έγινε λύκος. Αυτό μπορούμε να το παρατηρήσουμε και από το φαινόμενο της αύξησης του ρατσισμού. Η προσέλευση πολλών λαθρομεταναστών, αλλά και γενικότερα η ανάπτυξη της αντίληψης του ρατσισμού μέσα από τα Μ.Μ.Ε. στους πολίτες του ελληνικού έθνους έχει οδηγήσει τον αυτοαναρχισμό σε μια κατακόρυφη άνοδο. Δεν φταίει μόνο η ακροδεξιά και δε φταίνει μόνο τα πολιτικά κόμματα, φταίμε εμείς που δεν έχουμε αναπτύξει κατάλληλη επιχειρηματολογία για να αντιτάξουμε στις γενικολογίες τους σαφή και κατανοητά επιχειρήματα.

Οι σύγχρονες κοινωνίες σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο έχουν να αντιμετωπίσουν πλείστα και ποικίλα προβλήματα, προβλήματα που ταλανίζουν τους ανθρώπους και ιδιαίτερα των μεγαλουπόλεων, όπως περιβαλλοντικά, ανθρωπιστικά και κάθε είδους προβλήματα. Σοβαρό πρόβλημα είναι η έλλειψη επικοινωνίας των ανθρώπων και αυτό οδηγεί στη μη ανάπτυξη κριτικής ικανότητας και στην έλλειψη επιχειρημάτων, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται φαινόμενα, όπως η μάλιστα των ναρκωτικών, η βία, η εγκληματικότητα, η έλλειψη σωστής παιδείας, η μόλυνση θαλασσών και αέρα, η υπερεκμετάλλευση φυσικών πόρων, η άναρχη δόμηση, η βιομηχανική και πυρηνική ρύπανση, ο ρατσισμός και η ξενοφοβία, η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στον Έβρο, όπως αναφέρθηκε από συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή, έχουν αναπτυχθεί ακροδεξιές οργανώσεις, οι οποίες προβάλλουν το πνεύμα του ρατσισμού και το μεταδίδουν και στους υπόλοιπους ανθρώπους. Αυτές οι οργανώσεις δε θα πρέπει να απαγορευθούν, να απαγορευθεί η λειτουργία τους, αλλά θα πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε με σαφή επιχειρήματα, με κατανοητές θέσεις και όχι με γενικότητες. Τα Μ.Μ.Ε. θα πρέπει να προβάλλουν αντιρατσιστικά πρότυπα. Πολύ σωστά ο Αντώνης Σαμαράκης αναφέρει ότι «ποτέ οι στέγες των σπιτιών δεν ήταν τόσο κοντά και οι καρδιές των ανθρώπων τόσο μακριά». Η ευθύνη, λοιπόν, όλων είναι μεγάλη για μια καλύτερη ποιοτική ζωή, μια ζωή που θα διασφαλίζει την ισορροπία ατόμων, κοινωνίας, φύσης, ελεύθερο χρόνο, ποιο-

τική ψυχαγωγία, ουσιαστική ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη, ισότητα και ένα ουσιαστικό δημοκρατικό πολίτευμα. Δημοκρατικό πολίτευμα δεν είναι μόνο η ψήφος, είναι η ιδέα. Το δημοκρατικό πολίτευμα είναι η ιδέα που πρωτοεμφανίστηκε στην Ελλάδα εδώ και αιώνες.

Έτσι, θα πρέπει να πούμε ότι ρατσισμός δεν είναι μόνο η βία ή η αντιμετώπιση των μεταναστών, ρατσισμός είναι και η αντιμετώπιση Ελλήνων από το ίδιο το κράτος με άσχημο τρόπο, όπως π.χ. η αδυναμία πρόσβασης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στα σχολεία. Δεν υπάρχουν μπάρες για να ανέβουν στο δεύτερο όροφο του σχολείου, δεν υπάρχουν κατάλληλες σχολικές υποδομές.

Δίνεται η εντύπωση ότι το Κράτος το ίδιο χωρίζει τους ανθρώπους σε δύο τάξεις, την πρώτη τάξη και τη δεύτερη τάξη. Την κοινωνία, δηλαδή, των δύο ταχυτήτων. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες αναγκάζονται να ακολουθούν ένα πολύ πιο μειωμένο ρυθμό ανάπτυξης και μόρφωσης από ό,τι τα υπόλοιπα άτομα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ και εγώ. Θέλω να σας πληροφορήσω ότι στην αίθουσα βρίσκεται ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Απόστολος Κακλαμάνης, ο οποίος παρακολουθεί τη συνεδρίασή μας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τρυφώνη Αννίκα.

ΤΡΥΦΩΝΗ ΑΝΝΙΚΑ (Υπόλοιπο Αττικής): Ευχαριστώ που μου δίνετε το λόγο. Θα ήθελα να σχολιάσω ορισμένα θέματα, που έθιξαν ο κ. καθηγητής και οι λοιποί Έφηβοι Βουλευτές π.χ. η βία στα γήπεδα. Μερικές λύσεις έχουν προταθεί στο παρελθόν από το ιταλικό, κυρίως, πρωτάθλημα, όπου έγιναν υποβιβασμοί μεγάλων ομάδων, γιατί οι οπαδοί τους κατέφευγαν στη βία στα γήπεδα. Στην Ελλάδα, όμως, αυτό δεν μπορεί να γίνει προς το παρόν, όταν το Κράτος το ίδιο μοιράζει δημόσιο χρήμα στις μεγάλες ομάδες.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στη σωματική υγιεινή και την πώληση τσιγάρων. Δεν είναι δυνατόν να πωλούνται τσιγάρα σε παιδιά κάτω των 16 ετών, τα οποία εάν καπνίζουν βρίσκουν τα τσιγάρα από μεγαλύτερους φίλους. Βέβαια, είναι και η έλξη του απαγορευμένου και καταφεύγουν όλο και περισσότερο στο κάπνισμα όχι μόνον για την ιδέα, που προωθούν τα Μ.Μ.Ε., αλλά και για την ίδια την απαγόρευση.

Θα ήθελα, επίσης, να διαβάσω την εργασία μου για τη Γενετική Μηχανική. Η Γενετική Μηχανική είναι μια καινούρια επιστήμη, που αναπτύσσεται ραγδαία τις τελευταίες δεκαετίες. Τα επιτεύγματά της όπως η αποκρυπτογράφηση του D.N.A., το ανασυνδυασμένο D.N.A., οι εμφυτεύσεις, η κλωνοποίηση κ.λπ. μαζί με τις υπηρεσίες που προσφέρουν έχουν προκαλέσει πολλά ηθικά διλήμματα στις εφαρμογές της. Οι περισσότεροι άνθρωποι και ειδικά ο θρησκευόμενος κόσμος είναι αρνητικός στη χρήση της βιοτεχνολογίας, κυ-

ρίως, όταν οι επεμβάσεις γίνονται στις λειτουργίες του κυτάρου. Θεωρούμε ότι οι επιστήμονες παραποιούν την πάνσοφη φύση και προσποιούνται το Θεό. Ξεχνάμε πιθανώς ότι αυτές οι εφαρμογές σε ποικίλους οργανισμούς είναι ανώδυνες, δεν επηρεάζουν τη ζωή τους και γίνονται για το καλό της ανθρωπότητας, όπως το πλασμάδιο που τοποθετείται στο D.N.A. των βακτηρίων για την παραγωγή ινσουλίνης για τους διαβητικούς. Ιδιαίτερα αρνητικοί είμαστε προς την κλωνοποίηση. Θεωρούμε ότι με τη δημιουργία δύο ή περισσοτέρων ανθρώπων με το ίδιο D.N.A. χάνεται η μοναδικότητα του ατόμου. Ξεχνάμε και πάλι ότι και τα μονωϊικά διδύμα έχουν το ίδιο D.N.A. αλλά έχουν διαφορετικές προσωπικότητες, γιατί η προσωπικότητα κάποιου καθορίζεται εκτός από την κληρονομικότητα και από το περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσεται.

Προσωπικά πιστεύω πως ο πραγματικός λόγος αυτής της στάσης πηγάζει από τον φόβο, μήπως η γενετική δημιουργήσει έναν άσφογο υπεράνθρωπο, που μας προσφέρει μια τελειότητα πνευματική και σωματική, την οποία να μην στοχεύουμε, αλλά δεν ελπίζουμε με βεβαιότητα. Είναι γνωστό το παράδειγμα της Dolly, του πρώτου κλωνοποιημένου προβάτου, που δημιουργήθηκε από τον πυρήνα ενός ωαρίου εισαγμένου σε διαφορετικό σωματικό κύτταρο, το οποίο εμφυτεύθηκε μετά σε μια τρίτη προβατίνα. Σήμερα η νεαρά Dolly παρουσιάζει ενδείξεις πρόωρης γήρανσης, όπως αρθριτικά και έλλειψη ασβεστίου στα οστά. Αυτό αποδεικνύει πως η κλωνοποίηση δεν είναι ακόμη εφικτή με επιτυχία και δημιουργεί άτομα, που δεν μπορούν να επιβιώσουν λόγω σωματικής και πνευματικής ανεπάρκειας.

Το ελληνικό Σύνταγμα παρουσιάζει πάμπολλα κενά σε αυτό το θέμα και πρέπει να προσαρμοστεί στις εξελίξεις που βρίσκονται προ των πυλών.

Θα πρότεινα, λοιπόν, να χορηγηθούν πόροι σε εργαστήρια που θα ασχοληθούν με τη δημιουργία τεχνητών ζωικών ιστών και οργάνων.

Επίσης, θα ήταν επιθυμητό να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη δημιουργία σχολών υψηλού επιπέδου για τη Γενετική Μηχανική και στην Αθήνα. Πρέπει ακόμη, εξετάσεις D.N.A. για την εύρεση πατρότητας από διάφορα στοιχεία όπως αίμα, τρίχες, να γίνονται μόνο με την επίσημη έγκριση των υποκειμένων σε εξετάσεις. Επιπλέον, να συνεχιστούν οι προσπάθειες κλωνοποίησης μόνο σε ζώα και να απαγορευθεί προς το παρόν η ανθρώπινη κλωνοποίηση. Αν κάποτε γίνει εφικτή, να επιτραπεί σε σοβαρές συνθήκες ως ύστατη λύση για προβλήματα στειρότητας ή τη δημιουργία ατόμων με κάποιο χαρακτηριστικό. Τα άτομα αυτά μετά πρέπει να ενταχθούν ομαλά στην κοινωνία και να προστατευθούν από τα συμφέροντα και εκμετάλλευση κλινικών ή κυβερνήσεων, που τους προορίζουν για επάνδρωση στρατού ή εμπορία οργάνων. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της

Επιτροπής): Θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι την εβδομάδα που πέρασε ο αρμόδιος υπουργός κατέθεσε ειδικό νομοσχέδιο, που αφορά στα θέματα γενετικής και βιοτεχνολογίας για τον καθορισμό κανόνων. Η Βουλή των Ελλήνων θα συζητήσει το εν λόγω νομοσχέδιο.

Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Χρύσα Μαλλιότα.

ΧΡΥΣΑ ΜΑΛΛΙΟΤΑ (Επικρατείας): Καλημέρα σε όλους. Ήθελα να μιλήσω για το θέμα του ρατσισμού. Δυστυχώς, στη Θεσσαλονίκη από την οποία κατάγομαι, υπάρχουν πολλοί πρόσφυγες και μετανάστες και πολλές φορές βλέπω τη συμπεριφορά των αστυνομικών οργάνων, όταν τους πιάνουν. Βέβαια, τους πιάνουν και ύστερα από λίγο πάλι τους αφήνουν. Πιστεύω πως θα πρέπει να υπάρχει καλύτερη φύλαξη στα σύνορα, ώστε να μην έρχονται παράνομοι μετανάστες.

Οι συνάδελφοι προηγουμένως μίλησαν για το ρατσισμό και για το μίσος, που υπάρχει απέναντι στους ανθρώπους. Συμφωνώ και εγώ μαζί τους, ότι είμαστε άνθρωποι και πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Σε περιπτώσεις, όμως, που υπάρχει από μέρους τους η κακή συμπεριφορά, βία, κλοπή, θα πρέπει να γίνουν κάποιες συστάσεις και επιμορφώσεις. Οι Έλληνες δεν ξεκινάμε αρνητικά απέναντί τους. Τους δεχόμαστε, τους δίνουμε δουλειά, τους ανοίγουμε τα σπίτια μας και πολλές φορές μας αντιμετωπίζουν με άσχημο τρόπο.

Ένα άλλο θέμα, θα ήθελα να αναφερθώ είναι στα ειδικά σχολεία, που αναφέρθηκε προηγουμένως μία συνάδελφος, δηλαδή, να είναι ξεχωριστά τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Εγώ δεν συμφωνώ με αυτήν την αντίληψη. Τα παιδιά που έχουν νοητική στέρωση και δυσκολεύονται ίσως να συμμετάσχουν στα κανονικά σχολεία, το κατανοώ. Αλλά τα υπόλοιπα άτομα με ειδικές ανάγκες, που έχουν μεγάλη ανάγκη από την ανθρώπινη επαφή, νομίζω ότι πρέπει να είναι ενταγμένα στα κανονικά σχολεία.

Ένα τρίτο θέμα είναι το κάπνισμα. Το θέμα αυτό με στενοχωρεί πάρα πολύ και ιδιαίτερα το κάπνισμα στο σχολείο. Στο σχολείο που είμαι εγώ, πολλά παιδιά καπνίζουν, κρυφά βέβαια. Πρέπει όλοι να προσπαθήσουμε για ένα καλύτερο αύριο, γιατί εάν δεν κάνουμε προσπάθειες, δεν θα αλλάξει τίποτα. Πρέπει ο καθένας από εμάς να κάνει μια μικρή προσπάθεια, ώστε όλοι μαζί να κάνουμε κάτι καλό. Παραδείγματος χάρι στη Θεσσαλονίκη έχουμε μεγάλο ποσοστό ναρκομανών. Δεν ξέρω, εάν είναι σωστό να περνάμε από δίπλα τους και να τους οικτιρούμε. Νομίζω ότι πρέπει η πολιτεία, αλλά και εμείς να τους βοηθήσουμε, να ξεπεράσουν το πρόβλημά τους. Βέβαια, εδώ συμβάλλουν πάρα πολύ τα Μ.Μ.Ε. που στην ουσία προπαγανδίζουν. Θα πρέπει να υπάρξει ένας κανονισμός, ώστε να γίνουν πιο αυστηροί οι έλεγχοι, ως προς τις διαφημίσεις των τσιγάρων για να μπορέσουμε να καλυτερεύσουμε τη ζωή όλων μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της

Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ για τις παρατηρήσεις σας, κυρία Μαλλιότα.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 10'.

(Μετά τη διακοπή)

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η συνεδρίαση. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σταυρούλα Μπαρμπουνάκη.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗ (Α' Πειραιά): Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις, γιατί η κοινωνική πρόνοια έχει περιοριστεί, κατά πρώτον, στα άτομα με ειδικές ανάγκες και στα άτομα της τρίτης ηλικίας και κατά δεύτερον στους ναρκομανείς και στους αλκοολικούς. Δεν είναι μόνο αυτές οι κατηγορίες ατόμων που έχουν ανάγκη από πρόνοια, υπάρχουν και άλλες κατηγορίες, οι ανάγκες των οποίων είτε δεν αναγνωρίζονται είτε αποσιωπούνται.

Μία τέτοια κατηγορία είναι οι ανύπαντρες μητέρες, οι οποίες, παρά την προσφορά τους στο έθνος με την τεκνοποίηση, όχι μόνο δεν απολαμβάνουν καμία πρόνοια, αλλά αντιθέτως λαιδοροούνται και περιθωριοποιούνται. Σε αυτές τις μητέρες το κράτος οφείλει να εξασφαλίσει εργασία, στέγη και πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη γι' αυτές και τα παιδιά τους, καθώς και ένα επίδομα για να μπορούν να ζουν με αξιοπρέπεια χωρίς στερήσεις. Είναι ευνόητο ότι χρειάζονται ειδική ενίσχυση, που μόνο ένας κοινωνικός λειτουργός μπορεί να προσφέρει.

Υπάρχουν ακόμα και γυναίκες κακοποιημένες από τους συζύγους τους, καθώς και παιδιά κακοποιημένα από τους γονείς τους. Επειδή η πρόνοια γι' αυτές τις γυναίκες είναι ανύπαρκτη, φοβούνται να καταγγείλουν τους βάνουσους συζύγους, ενώ από την άλλη είναι σπάνιο και πολύ δύσκολο για ένα παιδί να καταγγείλει τους γονείς του. Ακόμα, όμως, και αν απαγγελθούν κατηγορίες, ποια πρόνοια θα προστατεύσει τα παιδιά από την εκδικητική μανία των γονιών και από τα πολλαπλά ψυχικά τραύματα που αποκόμισαν από αυτές τις εμπειρίες; Δυστυχώς, στη χώρα μας ο θεσμός των κοινωνικών λειτουργών δεν είναι διαδεδωμένος, αν και επιβάλλεται από την Ε.Ε.. Καθημερινά γυναίκες, ως επί το πλείστον αλλοδαπές εξωθούνται στην πορνεία, στην ταπείνωση, στον εξευτελισμό στην ισοπέδωση της ελεύθερης βούλησής τους, ενώ το κράτος, άλλη μια φορά είναι απόν.

Μια άλλη όψη της κοινωνικής πρόνοιας είναι η περίθαλψη, για την οποία η πλειοψηφία των Ελλήνων δεν έχει να πει τα καλύτερα λόγια. Ως γνωστόν, στην χώρα μας κατοικούν πολλοί οικονομικοί μετανάστες, οι οποίοι έχουν αναμφισβήτητο δικαίωμα στην περίθαλψη. Μοιραία τα δημόσια νοσοκομεία κατακλύζονται από αυτούς, αναγκάζοντας τους Έλληνες να καταφεύγουν στην ιδιωτική περίθαλψη. Με την είσοδο τόσο μεγάλου αριθμού μεταναστών στη χώρα θα έπρεπε να αυξηθεί ο αριθμός των νοσοκομείων, καθώς και το

ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Αφού αυτά δεν έγιναν και υπάρχει έλλειψη προσωπικού, η περίθαλψη είναι κατώτερης ποιότητας.

Δεν είναι δυνατόν στην εποχή μας να υπάρχουν ράντζα και οι ασθενείς να περιμένουν με τις ώρες τη σειρά τους. Αν έχετε παρατηρήσει, οι ώρες του επισκεπτηρίου είναι ελεύθερες, ώστε να φροντίζουν τους ασθενείς τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Επίσης, κατηγορούν τους γιατρούς και απαιτούν να ελέγχονται ξαφνικά και συχνά. Κάτι τέτοιο δε νομίζω ότι πρέπει να γίνεται, γιατί, όταν ένας ασθενής κινδυνεύει, μπορεί να κληθεί και ένας εξωτερικός γιατρός.

Επίσης, τα τελευταία χρόνια οι γιατροί δεν επισκέπτονται τα σχολεία για να εμβολιάσουν τα παιδιά και γι' αυτό έχουμε συχνά κρούσματα φυματίωσης. Επίσης, δεν υπάρχουν γιατροί στους χώρους εργασίας, ώστε να περιθάλπουν άμεσα τα θύματα των εργατικών ατυχημάτων, αν και αυτό προβλέπεται από την Ε.Ε.

Μια κατηγορία πολιτών που θεωρούνται δυνατοί, με όλο το μέλλον μπροστά τους, είναι οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων, οι οποίοι είναι απροστάτευτοι απέναντι στην ανεργία, γιατί η προϋπηρεσία θεωρείται απαραίτητη. Δημιουργούνται νέα πανεπιστήμια και σχολές και οι απόφοιτοι αυξάνονται με αποτέλεσμα η αγορά εργασίας να μην μπορεί να τους απορροφήσει. Ο σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός και η αύξηση θέσεων εργασίας από το Κράτος θα βελτιώνει την κατάσταση. Το 25% των θέσεων εργασίας στο δημόσιο προβλέπεται για τους μη έχοντες προϋπηρεσία. Η άνοδος αυτού του ποσοστού στο 35% εξακολουθεί να αιωρείται. Ενώ από το ταμείο ανεργίας παίρνουν ένα υποτυπώδες ποσό, μόνον όσοι έχουν εργαστεί ξανά. Αυτό και αν είναι έλλειψη πρόνοιας και μάλιστα για τη δυναμικότερη τάξη της κοινωνίας.

Όμως, και για τους συνταξιούχους η πρόνοια δεν είναι υπολογίσιμη. Παίρνουν σύνταξη μια φορά το μήνα και επειδή το ποσό δεν επαρκεί, αναγκάζονται να χρεώνονται. Ένας άλλος λόγος που δεν επαρκούν οι συντάξεις είναι η ακρίβεια, αυτό, όμως, αφορά όλο το καταναλωτικό κοινό.

Η γενικότερη κατάσταση οδηγεί προς μια επανάσταση. Ξέρω ότι ακούγεται απίστευτο και πολύ τολμηρό, ειδικά αυτές τις μέρες που η έννοια της δημοκρατίας υπερπροβάλλεται. Όμως, απαιτούνται αλλαγές. Τα κοινωνικά προβλήματα είναι ένας φαύλος κύκλος που όσο τα σκεφτόμαστε, μεμφόμαστε την αδυναμία μας να κάνουμε κάτι. Αλλά είμαστε δυνατοί. Οι νέοι είμαστε το μέλλον. Μακάρι να γίνει αυτή η αλλαγή, αν και θα έχει κάποιο τίμημα. Αρκεί να οδηγηθούμε σε έναν κόσμο καλύτερο για εμάς και τα παιδιά μας.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ για τις ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις σας και για το ότι καταλήξατε κατά τρόπο αισιόδοξο. Να θυμίσω ότι η δημοκρατία βασίζεται κατ' αρχήν στην ατομική ευθύνη.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Ναλμπάντης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ (Νομός Έβρου): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω την σημασία του ρεαλισμού στην σύγχρονη κοινωνία. Συνήθως κατηγορούμε τους μεγάλους για το γεμάτο σήψη κόσμο που μας παραδίδουν. Εμείς, όμως, αποποιούμαστε τις ευθύνες μας. Σε αυτό δεν φταίμε, ενώ σε άλλα ζητήματα είμαστε ώριμοι, διεκδικούμε και ενεργούμε αυτόβουλα. Είμαστε αυτοκαθοριζόμενα όντα και δεν τολμούμε στην πράξη –γιατί στην θεωρία είμαστε πάντα πρώτοι– να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να πούμε ότι φταίμε εμείς, αφού δεχόμαστε παθητικά τους κανόνες ηθικής και σωστής συμπεριφοράς που μας επιβάλλουν οι μεγάλοι, γιατί τη βία τη δεχόμαστε και την ασκούμε. Γιατί λοιπόν αντιδρούμε στη βία με τη βία; Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να μας αποφορτίσουν συναισθηματικά, να συνεργαστούν με τους γονείς μας για να μας στηρίξουν στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε. Πρέπει να γίνει συνείδηση όλων μας ότι δεν χρειάζεται να ταυτίζουμε την προσωπική και κοινωνική καταξίωση με την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Επίσης, θέλω να αναφερθώ στην έκρυθμη κατάσταση των ραδιοχημικών στον Έβρο και στον κόσμο γενικότερα. Στην περιοχή μας, που βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από την Τουρκία και την Βουλγαρία, τον τελευταίο μήνα, σε μια πόλη 20.000 κατοίκων από ηλικία 40-60 ετών πέθαναν 12 άτομα. Φταίει το Τσέρνομπιλ ή το Κοσολοντού;

Τι ελπίδες και οράματα να έχουμε; Στην ηλικία που βρισκόμαστε, έχουμε τόσα προβλήματα που μας πνίγουν και πρέπει να ελπίζουμε σ' ένα καλύτερο αύριο, που υπόσχεται όμως, τί; Αρρώστιες, μίσος, βία ή πολέμους; Αυτό είναι το μέλλον λοιπόν;

Βοηθήστε μας για να το θωρακίσουμε, εσείς οι μεγάλοι που γνωρίζετε, που έχετε πείρα. Κάντε κάτι λοιπόν.

Θα ήθελα να εκφράσω τη διαφωνία μου με τα όσα είπε ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Μιχαλέτος, ότι δηλαδή στον Έβρο υπάρχουν ακροδεξιές οργανώσεις. Πιστεύω ότι κάνει ένα μεγάλο λάθος, διότι ζω στο κέντρο του Βορείου Έβρου, στην Ορεσιτιάδα, και ξέρω πολύ καλά τι πολιτικό κλίμα επικρατεί. Από τις γνώσεις μου, ακροδεξιά σημαίνει χούντα και η χούντα δεν ταιριάζει στον Έβρο – ούτε υπήρξε ούτε θα υπάρξει.

Θα ήθελα, τελειώνοντας, να επισημάνω τη σημασία του θεσμού της Βουλής των Εφήβων. Μέσω του θεσμού αυτού όλοι οι μεγάλοι έρχονται σε επαφή με τον παλμό των Εφήβων. Ας εναρμονισθούν, λοιπόν, με αυτό τον παλμό και, αν πράγματι ενδιαφέρονται για τους Εφήβους, για μας δηλαδή, ας μην μας αφήσουν να τσακισθούμε. Βοηθήστε μας να ζήσουμε ένα μέλλον αγνό και αδιάφθορο. Εγώ θα συνεχίσω να ελπίζω. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Τοβλέτογλου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΒΛΕΤΟΓΛΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Εκπροσωπώ το Λύκειο Ασβεστοχωρίου Θεσσαλονίκης και θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα θέμα, που τυπικά ανήκει στο χώρο της υγείας, αλλά ουσιαστικά αγγίζει περισσότερο τις ανθρώπινες σχέσεις. Αναφέρομαι στις μεταμοσχεύσεις.

Όπως είναι γνωστό, οι εξελίξεις στον τομέα της υγείας και της ιατρικής είναι τόσο θεαματικές, που δύσκολα τις αντιλαμβάνεται ο κοινός νους, μιας και οι τεχνικές και οι τεχνολογίες αλλάζουν συνεχώς τα ιατρικά δεδομένα. Μοναδική και δυσεύρετη αξία μέσα σ' αυτό τον κυκεώνα των εξελίξεων είναι το υλικό ανθρώπινης προέλευσης, το μόσχευμα, οι ιστοί και τα όργανα, που η δωρεά τους χαρίζει ζωή. Είναι πολύτιμα, αναγκαία και δυσεύρετα.

Τα ανθρώπινα κύτταρα είναι κοινή περιουσία της ανθρωπότητας και η δωρεά οργάνων και ιστών είναι ο τρόπος που διαχειριζόμαστε αυτή την πολύτιμη περιουσία. Πολλές είναι οι περιπτώσεις των ανθρώπων που έγιναν λήπτες οργάνων, όμως ασύγκριτα περισσότερες είναι οι περιπτώσεις ανθρώπων που πεθαίνουν, περιμένοντας μάταια για ένα μόσχευμα, με δεδομένη την έλλειψη των δωρητών.

Τί συμβαίνει λοιπόν και παρουσιάζεται αυτή η τραγική έλλειψη; Μήπως έλειψε ο ανθρωπισμός και ο αλtruισμός; Θέλω να πιστεύω πως όχι. Υπάρχουν συγκεκριμένα περιστατικά, όπως ο εντυπωσιακά μεγάλος αριθμός συνανθρώπων μας που ανταποκρίθηκε σε εκκλήσεις για μυελό των οστών, για το μικρό Ανδρέα από την Κύπρο, περιστατικά που μας αποδεικνύουν το αντίθετο.

Τί είναι αυτό που κάνει άλλους να ευαισθητοποιούνται με την ιδέα της δωρεάς οργάνων και άλλους να διαστάζουν; Ένας παράγοντας σίγουρα είναι η ελλιπής ενημέρωση. Ενημερώνοντας με υπευθυνότητα οι αρμόδιοι φορείς, κατάφεραν να διαλύσουν μερικούς από τους πιο συνηθισμένους φόβους και μύθους και να βοηθήσουν τους περισσότερους από μας να πάρουμε μια απόφαση που σώζει ζωές.

Η παιδεία της προσφοράς πρέπει να αρχίζει από το χώρο του σχολείου, ώστε τα παιδιά να έρχονται σε επαφή με αυτήν την ιδέα και να εξοικειώνονται πολύ πριν κληθούν να πάρουν ενεργά μέρος.

Σ' αυτό πρέπει και μπορούν να βοηθήσουν τα παντοδύναμα Μ.Μ.Ε. Δυστυχώς σήμερα, η ενημέρωση γίνεται μόνο από κοινωνικούς λειτουργούς και κάποιους ευαισθητοποιημένους γιατρούς και περιορίζεται στην έκκληση προσφοράς σε συγγενείς ήδη κλινικά νεκρών ατόμων.

Ένας άλλος παράγοντας, που δρα ανασταλτικά στη λήψη της απόφασης, είναι οι προλήψεις. Είναι συνηθισμένη άποψη πως οι μεταμοσχεύσεις έρχονται σε αντίθεση με την εκκλησιαστική παράδοση και τη χριστιανική διδασκαλία. Η άποψη αυτή δεν ευσταθεί, διότι η θρησκεία μας είναι θρησκεία αγάπης και προσφοράς στον άνθρωπο και μάλιστα σ' αυτόν που κινδυνεύει η ζωή του. Άλλωστε, υπάρχει η μαρτυρία για μεταμόσχευση ποδιού από τους Άγιους Κοσμά και

Δαμιανό, οι οποίοι ασκούσαν αφιλοκερδώς την ιατρική, εξού και «Ανάργυροι».

Η Εκκλησία μας καλείται να τονίσει στο ποίμνιό της την αξία και την αναγκαιότητα μιας τέτοιας προσφοράς ζωής. Μπορεί να πεισθεί κάποιος να γίνει δότης οργάνων, τη στιγμή που ο λήπτης ανήκει στο οικείο του περιβάλλον και είναι πρόσωπο αγαπημένο.

Τί γίνεται, όμως, με τους χιλιάδες ανώνυμους ασθενείς που έχουν ανάγκη ενός μοσχεύματος για να κρατηθούν στη ζωή; Πως μπορούν να εξασφαλίσουν με αξιοπρέπεια και χωρίς εκμετάλλευση το πολύτιμο όργανο;

Εδώ καλείται η Πολιτεία να θεσπίσει αυστηρούς κανόνες δεοντολογίας και προϋποθέσεις, κάτω από τις οποίες θα γίνονται με σεβασμό και υπευθυνότητα οι μεταμοσχευτικές επεμβάσεις. Ακόμη, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η τήρηση ανωνυμίας του δότη και του λήπτη, διότι στόχος της πράξης είναι ο αλτρουισμός και όχι η επίδειξη και η εκμετάλλευση. Το όφελος είναι τεράστιο μόνο και μόνο με την ιδέα ότι ο δότης έχει χαρίσει σε κάποιους αγνώστους το μεγαλύτερο δώρο, μια νέα ζωή. Ας το σκεφθούμε, λοιπόν, ξανά όλοι μας.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά-Αλεξία Μπουρτσάλα.

ΑΘΗΝΑ-ΑΛΕΞΙΑ ΜΠΟΥΡΤΣΑΛΑ (Β' Αθήνας): Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ στην ψυχική υγιεινή, στην οποία δε δόθηκε ιδιαίτερη σημασία και έμφαση.

Ακούω συχνά πολλούς να διερωτώνται και να ανησυχούν για το οικολογικό πρόβλημα και απορώ, πώς είμαστε σε θέση να προσπαθούμε να βελτιώσουμε το περιβάλλον, να καλυτερεύσουμε τον κόσμο γύρω μας, αφού δεν έχουμε ακόμα κατορθώσει να ικανοποιήσουμε τις δικές μας ανάγκες. Μπορεί η τεχνολογία να προοδεύει, οι επιστήμες να προχωρούν μπροστά, ανακαλύπτοντας λύσεις και διεξόδους στις μέχρι τώρα ανυπέρβλητες δυσκολίες, μπορεί να παρατηρείται πολιτιστική και οικονομική ανάπτυξη, όμως δεν έχει επιτευχθεί ακόμα η πλήρης κάλυψη των ψυχικών μας επιθυμιών, καθώς και η πνευματική ολοκλήρωση των ατόμων.

Μήπως θέλετε και απόδειξη των διαπιστώσεών μου; Βγείτε στο δρόμο. Δεν πρόκειται να αντικρίσετε πουθενά κάποιον άνθρωπο χαμογελαστό, ευδιάθετο και χαρούμενο. Αντιθέτως, όλοι είναι σκυθρωποί, σκυφτοί και βιαστικοί. Τι φταίει για την κατάσταση που διαιωνίζεται; Για ποιο λόγο η κατάθλιψη και η μελαγχολία πλήττουν την πλειοψηφία και αποτελούν από τις πιο διαδεδομένες ψυχολογικές παθήσεις; Η απάντηση δεν είναι δύσκολη. Τρέχουμε, δουλεύουμε, αγχωνόμαστε, κουραζόμαστε, πιεζόμαστε... Αλήθεια, έχουμε καθόλου ελεύθερο χρόνο; Πόσο καιρό έχουμε να επικοινωνήσουμε με τους φίλους και τους συγγενείς μας ή να δούμε τα αγαπημένα μας πρόσωπα; Έχουμε, άραγε, συχνά την ευκαιρία να περιποιηθούμε τον εαυτό μας, να τον φροντίσουμε

και να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες μας; Μήπως κατορθώνουμε να ξεκλέψουμε λίγο χρόνο για να διασκεδάσουμε;

Μη μου πείτε ότι το γεγονός πως κάθε σαββατόβραδο πάμε στα μπαρ, μας παρέχει εβδομαδιαία ψυχαγωγία. Κατά τη γνώμη μου, ο ξέφρενος χορός και το ποτό αποτελούν τρόπο εκτόνωσης στην προσπάθειά μας να ξεχάσουμε τις έγνοιες μας, να ξενοιάσουμε και να εκφρασθούμε μαζικά μέσω της μουσικής, απελευθερώνοντάς μας έστω και για λίγο από το άγχος και την καθημερινή πίεση.

Μπορεί να κάνω λάθος και να είμαι απαιτητική, ζητώντας παράλογα πράγματα. Μπορεί να εθελουφλώ και να μη βλέπω την απέραντη ευτυχία που υπάρχει γύρω μου. Μπορεί ακόμη να είσθε και εσείς που αρνείστε να κοιτάξετε την πραγματικότητα κατάματα και να την αντιμετωπίσετε. Στο χέρι μας είναι, εάν θα υιοθετήσουμε τη νοοτροπία του «πρέπει να τα προλάβω όλα σήμερα» και να δεχθούμε να μετατρέψουμε τη ζωή μας σ' έναν ατέλειωτο μαραθώνιο ή διαρκές κυνήγι του χρόνου. Στο χέρι μας είναι να διαλέξουμε, εάν θα δώσουμε προτεραιότητα στα «θέλω μας», τις ανάγκες μας, τη ψυχική και σωματική μας υγεία.

Πατί, μόνο εάν εξαιρέσουμε δραστηριότητες που διαφθείρουν την ψυχή, μπορούμε αισιόδοξα να αντιμετωπίσουμε τη ζωή. Θα βρούμε την ευτυχία, που όλοι κατά βάθος αναζητούμε και όταν θα είμαστε εμείς καλά, θα σώσουμε τον πλανήτη μας από την οικολογική καταστροφή, όπως και εμάς τους ίδιους από τη μοναξιά και την απανθρωπιά αποτελεσματικά.

Παιδιά να θυμάστε, η ζωή μπορεί να γίνει ωραία, αρκεί να το θέλουμε.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ για το αισιόδοξο μήνυμα και θέλω να δώσω τον λόγο στην κυρία Αναστασία Νικολούδη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Κατ' αρχήν θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την πολύ καλή δουλειά που κάνετε μέχρι τώρα, αλλά δεν ξέρω πόσο ενδιαφέροντα ακούγονται εδώ αυτά τα οποία λέμε. Πάντως, για να μας καλείτε εδώ, πρέπει να έχετε τη θέληση και την όρεξη να ακούσετε τις απόψεις μας και να τις εφαρμόσετε. Επίσης, θέλω να σας ευχαριστήσω που μου δίνετε την ευκαιρία να ακουστά σήμερα και να διατυπώσω μια αντίρρηση σχετικά με αυτό που ακούστηκε για τα ειδικά σχολεία.

Πιστεύω, λοιπόν ότι και νοητική στέρηση να έχει κανείς, καλό είναι να συμπεριλαμβάνεται στα κανονικά σχολεία μαζί με τα υπόλοιπα παιδιά, ώστε να ζουν και οι άλλοι με αυτά τα άτομα και να τα βοηθούν καλύτερα να ενταχθούν στην κοινωνία. Επίσης, θέλω να φέρω αντίρρηση στο θέμα του χάσματος των γενεών. Θεωρώ τους γονείς-φίλους ότι χειρότερο μπορεί να συμβεί σε ένα παιδί. Δεν ξέρω πώς ακούγεται αυτό, πάντως, ένας γονιός θα έχει μια διαφορετική άποψη από αυτήν που έχουν οι φίλοι μας. Είναι εντελώς διαφορετικό να βγαίνουμε να μιλήσουμε και εντελώς διαφο-

ρετικό να καθόμαστε στο σπίτι και να συζητάμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε με τους γονείς.

Επίσης, θα ήθελα να σταθώ στο θέμα της παιδείας, που ακούστηκε από πολλά άτομα, αλλά νομίζω δε δόθηκε βάση στην ανθρωπιστική παιδεία, όπως και στις τέχνες. Θα έπρεπε να διδάσκονται ως κύριο μάθημα, γιατί καλλιεργούν ευαισθησίες και άλλα χαρακτηριστικά, που συμβάλλουν στην βελτίωση του ανθρώπου.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στην κλωνοποίηση. Πιστεύω πως ένα επιστήμονας, όσο ευσυνείδητος και αν ήταν, εάν κατείχε ένα έγγραφο, το οποίο θα του έδινε τη δυνατότητα να κλωνοποιήσει άνθρωπο, δεν θα καθόταν με το έγγραφο αυτό κλειδωμένο στο συρτάρι, αλλά θα το είχε κάνει ήδη. Γι' αυτό, λοιπόν, πιστεύω ότι ήδη υπάρχει ανθρώπινος κλώνος, άσχετα εάν δεν έχει γίνει γνωστό.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ πολύ για τις ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις που κάνατε, για τα θέματα που θέσατε και θα ήθελα να δώσω τον λόγο στην κυρία Μικροπούλου Χριστίνα του Νομού Καβάλας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΙΚΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Θα σας μιλήσω για την προσφορά ζωής μέσω της δωρεάς οργάνων και ιστών. Θα αρχίσω με κάποιους στίχους του Νίκου Καζαντζάκη από το έργο του Ασκητική. «Ερχόμαστε από μια σκοτεινή άβυσσο, καταλήγουμε σε μια σκοτεινή άβυσσο, εν τω μεταξύ το φωτεινό διάστημα το λέμε ζωή». Η δωρεά οργάνων και ιστών και η εθελοντική αιμοδοσία είναι δύο βασικά αιτήματα της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας. Αναλογιζόμαστε, άραγε, πόσοι πάσχοντες συνάνθρωποί μας υπάρχουν σε αυτόν τον κόσμο που περιμένουν δωρεά οργάνων για την αποκατάσταση της υγείας τους; Έχουμε σκεφτεί ότι γύρω μας χιλιάδες συμπατριώτες μας χρειάζονται κάποιο ανθρώπινο όργανο για να κρατηθούν στη ζωή, περιμένοντας στην ουρά, στις λίστες αναμονής;

Η αντικατάσταση των φθαμένων ανθρώπινων οργάνων από άλλα υγιή είναι μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις του 20ού αιώνα. Η αλματώδης εξέλιξη της ιατρικής επιτρέπει πια την επέμβαση του ανθρώπου στον καθορισμό της διάρκειας και της ποιότητας της ζωής του.

Σήμερα, τόσο οι έχοντες κάνει μεταμόσχευση, όσο και οι άνθρωποι που πάσχουν από κάποια ασθένεια του αίματος, μπορεί να έχουν μια φυσιολογική ζωή, να εργάζονται και να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, να αμείβονται και να φορολογούνται. Με λίγα λόγια μπορούν να απολαμβάνουν όλα τα αγαθά και να προσφέρουν όλες τις υπηρεσίες, που απολαμβάνει και προσφέρει κάθε υγιής πολίτης αυτής της χώρας. Με βάση τα παραπάνω, γίνεται ολοφάνερη η αναγκαιότητα να στηρίξουμε όλοι μαζί το θεσμό της δωρεάς οργάνων και ιστών με δυναμικό και αποτελεσματικό τρόπο, όπως επίσης και να εντεινουμε τις προσπάθειες αύξησης της διαθεσιμότητας. Δυστυχώς, όμως, στην πατρίδα μας η έν-

νοια της δωρεάς οργάνων και ιστών και κατ' επέκταση η προσφορά ζωής δεν είναι διαδεδομένη. Με αποτέλεσμα πολλά άτομα, υποψήφιοι λήπτες, περιμένοντας καρτερικά τη μεταμόσχευση, καταλήγουν στο μοιραίο. Κατά καιρούς, επίσης, η προσπάθεια αυτή βρίσκει πολλούς πολέμιους, παρ' όλη τη συμπαράσταση της Εκκλησίας, που βλέπει τη δωρεά οργάνων σαν ύψιστη πράξη αγάπης και θυσίας χάριν του συνανθρώπου μας, αλλά και της πολιτείας που επικροτεί και ενθαρρύνει τη δωρεά οργάνων και ιστών, ψηφίζοντας κατάλληλους νόμους που επιτρέπουν τις μεταμοσχεύσεις.

Το βασικότερο εμπόδιο στην προσφορά αυτή είναι η μη επαρκής ενημέρωση τόσο του κοινού, όσο και των πασχόντων. Το ελλιπές ενημερωμένο άτομο είναι ευάλωτο σε οποιαδήποτε συκοφαντία, γιατί δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγξει την εγκυρότητά της, καθώς η σκανδαλογαγνεία έχει καλλιεργηθεί σε μεγάλο βαθμό τα τελευταία χρόνια. Το σκάνδαλο και η συκοφαντία έχουν μεγαλύτερη απήχηση απ' ό,τι ο έπαινος και η παρουσίαση της αλήθειας. Έτσι, φυσική συνέπεια είναι να δημιουργείται μεγάλη σύγχυση, καθώς ο ενστικτώδης φόβος απέναντι στο άγνωστο σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες προλήψεις και δεισιδαιμονίες, αποθαρρύνει τους πολίτες να ενημερωθούν περαιτέρω. Τις αναστολές μας συχνά τις επιτείνουν διάφορα δημοσιεύματα για παράνομη εμπορία οργάνων, που έρχονται στην επικαιρότητα κατά καιρούς, δημιουργώντας περισσότερη δυσπιστία και πολλά ερωτηματικά στην έννοια της δωρεάς, με αποτέλεσμα τη δραματική μείωση του απαιτούμενου αριθμού μοσχευμάτων. Πά να ξεπεραστεί, λοιπόν, αυτό το πρόβλημα θα πρέπει η πολιτεία και όλοι οι φορείς, που ασχολούνται με τη δωρεά οργάνων, να χαράξουν μία κοινή στρατηγική.

Η Πολιτεία έχει χρέος να αναλάβει πρωτοβουλία με στόχο τη διάδοση της δωρεάς οργάνων και ιστών, να επιμεληθεί την ενημέρωση, κυρίως των νεαρών μαθητών, σε συνεργασία με γιατρούς ή καθηγητές, που διαπιστωμένα και επαρκείς γνώσεις έχουν, αλλά και ευαισθησία στο θέμα διαθέτουν. Αυτοί, λοιπόν, πρέπει με ομιλίες και διανομή εντύπων και τη σπουδαιότητα του θέματος να αναδείξουν και να απαντήσουν σε διάφορους θρησκευτικούς και πολιτικούς προβληματισμούς.

Επίσης, η τοπική αυτοδιοίκηση με τη συμβολή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και σε συνεργασία με σχετικούς συλλόγους θα μπορούσαν να διοργανώσουν εκδηλώσεις με ομιλίες, εθελοντική αιμοδοσία, προβολές ταινιών ή διανομή εντύπων σε σπίτια και καταστήματα, στοχεύοντας έτσι στην ενημέρωση του συνόλου των πολιτών. Οφείλει, βέβαια, η πολιτεία, μέσω του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και του Εθνικού Συμβουλίου Μεταμοσχεύσεων, να διασφαλίσει όχι μόνο την υγεία των ληπτών, αλλά και των δοτών, καταργώντας τις αμοιβές δωρητών οργάνων και αιμοδοτών και ενισχύοντας την έννοια του εθελοντισμού και της θυσίας.

Έτσι, η προσφορά βοήθειας στον αναξιοπαθούντα να μη

γίνεται με υστεροβουλία, αλλά να απορρέει από τη συνειδητοποίηση του χρέους προς το συνάνθρωπο. Επίσης, να μη στοχεύει στην ανταπόδοση και στην κάθε είδους ανταλλαγή. Έτσι, αυτή η χωρίς κανένα στοιχείο εκμετάλλευσης για προσφορά ζωής, θα ενισχύει την αλληλεγγύη μεταξύ των μελών της κοινωνίας. Μιας κοινωνίας που περνά μεγάλη ηθική κρίση με χρεωκοπημένες αξίες και αρετές, όπως η ευαισθησία, η εντιμότητα, η ανθρωπιά, οι οποίες θεωρούνται παρωχημένες αντιλήψεις. Να αρχίσουμε, δηλαδή, να είμαστε στο «εμείς» και όχι στο «εγώ», όπως είπε ο Μακρυγιάννης.

Αν όλα τα παραπάνω, λοιπόν, συμβούν, οραματίζομαι για το μέλλον μια κοινωνία, που οι πολίτες της δεν θα είναι απάνθρωποι, υλιστές και ατομικιστές, αλλά θα είναι ευαισθητοποιημένοι στα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα και θα χαρακτηρίζονται από υψηλές αξίες και ιδανικά. Αξίες αλληλεγγύης, συμπόνιας και ανιδιοτέλεια προς τον αναξιοπαθόντα και προ πάντων θα είναι πρόθυμοι να προσφέρουν ζωή από τη ζωή τους, γιατί «εάν δεν καώ εγώ, εάν δεν καούμε εμείς, ποιος τότε θα γίνει φως, για να φωτίσει τον κόσμο» (Ν. Χικμέτ).

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Μικροπούλου, και θα ήθελα να δώσω το λόγο στην κυρία Νταβάρα Στυλιανή.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΝΤΑΒΑΡΑ (Νομός Λαρίσης): Σας ευχαριστώ πολύ που μου δώσατε την ευκαιρία να μιλήσω για ένα θέμα, που το θεωρώ πολύ σοβαρό, δηλαδή την εκμετάλλευση ανηλίκων παιδιών, που είναι στην ίδια ηλικία με μας, αλλά έχουν, δυστυχώς, την ατυχία να ζουν μια ζωή, που σε μας φαντάζει εφιάλτης.

Ένα από τα πολλά και σοβαρά θέματα που πλήττουν σήμερα την κοινωνία είναι αυτό της εκμετάλλευσης ανηλίκων παιδιών. Παιδιών που στην τρυφερή τους ηλικία γνώρισαν και συνεχίζουν να γνωρίζουν κάθε μέρα το πιο σκληρό και απάνθρωπο πρόσωπο της ζωής, μας ζωής, που εμείς, οι συνομήλικοί τους, την απολαμβάνουμε μέσα από ένα στοργικό περιβάλλον, αλλά αυτά δίνουν τη μάχη και πέφτουν θύματα καθημερινής εκμετάλλευσης σωματικής και ψυχολογικής εκμετάλλευσης. Παιδιά ενός κατώτερου θεού, που ήρθαν σε αυτόν τον κόσμο, για να βαδίσουν τον δικό τους Γολγοθά. Πόσες φορές δεν έχουμε αντικρίσει παιδιά κακοποιημένα και εξαθλωμένα στα φανάρια να ζητούν ελεημοσύνη; Πόσες φορές δεν έχουμε δει νεαρά κορίτσια στην άνθηση της ηλικίας τους να πέφτουν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης και κατά συρροή βιασμών, καθώς και εκμετάλλευσης από μαστροπούς, ερωτικά παιχνίδια στα χέρια διεστραμμένων ανθρώπων, που ασελγούν και βιάζουν, όχι μόνο το κορμί τους, αλλά και την ψυχή τους, αφήνοντας μια ψυχή σημαδεμένη εφ' όρου ζωής. Όλα αυτά είναι δίπλα μας και κοντά μας σε μια Ελλάδα που δεν γνωρίζαμε ότι υπάρχει και σε μια ανθρωπότητα που τρέμει δήθεν την τρύπα του όζοντος, μια ανθρωπότητα που αντιδρά δήθεν στην ανθρω-

πινη κλωνοποίηση. Τη στιγμή, όμως, που οι συνομήλικοί τους «κουλάρουν», «φλιπάρουν», «πικαδελφίζονται» μέσα στη ζεστασιά των σπιτιών τους.

Τί κάνουμε για όλα αυτά εμείς; Κλείνουμε τα μάτια; Βουλώνουμε τα αυτιά; Δυστυχώς, δεν αντέχουμε τις τύψεις. Έχουμε το δικό μας μερίδιο ευθύνης για την κατάντια τους. Ας ξυπνήσουμε, όμως, από το λήθαργο, ας ανοίξουμε τα μάτια και ας αναλάβουμε το μερίδιο των ευθυνών μας, ώστε να πραγματοποιηθεί η ρήση πως η παιδική ηλικία είναι η καλύτερη της ζωής μας. Ας δώσουμε την ευκαιρία σε αυτά τα παιδιά να ονειρευτούν. Μη τους στερούμε το αδιαμφισβήτητο δικαίωμά τους για μια ζωή δίχως καταπίεση, εκμετάλλευση, καταπάτηση δικαιωμάτων, καταστάσεις δηλαδή που δεν αξίζουν σε κανέναν, πόσο μάλλον σε παιδιά.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλω να σας ενημερώσω πως στη Βουλή ήρθε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης που αφορά την εμπορία ανθρώπων και την εκμετάλλευση ανηλίκων. Είχα την τιμή να είμαι εισηγήτρια και τώρα θα συζητηθεί στο θερινό Τμήμα της Βουλής. Αφορά το νομικό μέρος του ζητήματος, όπου υπήρχαν πολλές ελλείψεις και τώρα γίνονται τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα. Αίρεται αυτό που υπήρχε μέχρι σήμερα και τώρα θα γίνονται αυτεπαγγέλτως οι διώξεις.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω πως η Βουλή προσπαθεί να αντιμετωπίσει διά του νομοσχεδίου αυτού, τα νομικά ζητήματα και να προστατεύσει στο μεγαλύτερο βαθμό τους ανηλίκους.

Το λόγο έχει η Υφαντή Κωνσταντίνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΥΦΑΝΤΗ (Νομός Φθιώτιδας): Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο πάνω στο θέμα της επαρχίας. Γνωρίζω καλά τα προβλήματα της επαρχίας και θα ήθελα να πω πως εμείς, τα παιδιά της επαρχίας, δεν έχουμε τις ίδιες ευκαιρίες με τα παιδιά της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Πολλοί πιστεύουν πως τα παιδιά της επαρχίας δεν έχουν το ίδιο μορφωτικό επίπεδο με αυτά της Αθήνας. Αυτό, πιστέψτε με, δεν ισχύει καθόλου.

Τα φροντιστήρια στα οποία πηγαίνουν τα παιδιά της επαρχίας είναι πολύ μακριά από τα σπίτια τους και αναγκάζονται να κάνουν πολύ μεγάλα δρομολόγια για να φτάσουν. Θέλω να ευχαριστήσω το Κράτος που μας έχει βοηθήσει με τα ενισχυτικά φροντιστήρια. Θα ήθελα, όμως, να πω γι' αυτό πως δεν πρέπει οι καθηγητές που διδάσκουν το πρωί στο σχολείο, να διδάσκουν και το απόγευμα στην ενισχυτική διδασκαλία και αυτό γιατί δεν βοηθούνται με αυτό τον τρόπο τα παιδιά.

Όσο αφορά το 2004, θέλω να πω πως δεν ασχολείται κανείς με τα έργα της επαρχίας, παρά μόνο με αυτά της Αθήνας. Τα παιδιά της επαρχίας θέλουν να βοηθήσουν την Ελλάδα, θέλουν να το κάνουν με όλη τους την καρδιά και αυτός ήταν ο λόγος που πήρα μέρος σε αυτό το πρόγραμμα.

Τέλος, θέλω να πω, «στηρίξτε την επαρχία, για να σας στηρίξει».

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι κανείς δεν πιστεύει πως η επαρχία μειονεκτεί. Η υποφαινομένη που προεδρεύει, είναι παιδί της επαρχίας και είναι φυσικό να μη το πιστεύει καθόλου αυτό.

Όλοι εδώ αναγνωρίζουμε τις ανισότητες μεταξύ κέντρου και περιφέρειας. Από την άλλη πλευρά, έχει γίνει πρόοδος και στην περιφέρεια. Στην Αθήνα οι απώλειες χρόνου είναι τόσο μεγάλες, ώστε στην περιφέρεια, ίσως, να υπάρχουν ορισμένα πλεονεκτήματα. Στόχος της πολιτικής και της δημοκρατίας είναι οι ίσες ευκαιρίες.

Το λόγο έχει η Σοφία Πρωτοπαππα.

ΣΟΦΙΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ (Α' Αθηνών): «Λυπούμεθα πολύ, αλλά το ιατρικό σύστημα της Ελλάδος και τα ιατρεία των ασφαλιστικών ταμείων νοσούν και δεν δύνανται να σε περιθάλψουν». Υπογραφή. Κράτος πρόνοιας. Αυτή η ταμπέλα θα έπρεπε να κρέμεται στις πόρτες των δημόσιων νοσοκομείων και του ΙΚΑ. Είναι η ταμπέλα-φωτογραφία ενός Κράτους πρόνοιας, το οποίο ο ασφαλισμένος Έλληνας πολίτης υποχρεούται να πληρώσει με φόρους, για να μπορέσει να έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ακατάλληλα νοσοκομειακά κτήρια εξαιτίας των σεισμών, γάτες στα χειρουργεία, ράντζα στους διαδρόμους, ανεπαρκής αριθμός ασθενοφόρων, είναι οι εικόνες που συνθέτουν το πορτραίτο του Κράτους πρόνοιας.

Εάν ένας είναι κάτοικος επαρχίας, ιδιαίτερα δε ακριτικού νησιού, θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα τυχερός, όταν χρειαστεί ιατρική βοήθεια, ώστε να συμπέσει την ημέρα εκείνη να έχει επισκεφθεί ο γιατρός την περιοχή του. Αν χρειαστεί μάλιστα να κάνει εξετάσεις, μπορεί να μην υπάρχει το κατάλληλο μηχάνημα στο νοσοκομείο ή να μην έχει βάρδια ο αρμόδιος γιατρός. Παρόμοιο πρόβλημα εμφανίζεται και στην πρωτεύουσα, όπου ένας ασθενής θα πρέπει να διανύσει απόσταση τριών τετάρτων προκειμένου να νοσηλευτεί. Σε περιπτώσεις που ο χρόνος κυλάει εις βάρος μας και το κάθε δευτερόλεπτο είναι πολύτιμο, οι ασθενείς παίζουν τη ζωή τους κορώνα γραμμάρια. «Συγνώμη, υποπέσαμε σε ιατρικό σφάλμα». Είναι συχνό φαινόμενο, η αδιαφορία των γιατρών των ασφαλιστικών ταμείων ως προς τους ασθενείς, ακόμα και όταν γίνεται μια απλή εξέταση αίματος. Αυτό το αναφέρω από προσωπική εμπειρία.

Η συμπεριφορά του προσωπικού των νοσοκομείων και των γιατρών του δημοσίου πολλάκις χαρακτηρίζεται επεικώς ανάρμοστη, ενώ δεν είναι λίγες οι φορές που αντιμετωπίζονται οι ασθενείς σαν πολίτες β' κατηγορίας, όταν δεν έχουν το «μαγικό φακελάκι». Παρόλα αυτά υπάρχουν και φωτεινές εξαιρέσεις. Ομάδες γιατρών προσφέρουν ανιδιοτελώς υπηρεσίες και προάγουν το επιστημονικό έργο. Πα να μην αναφερθώ και στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία»

και στο τμήμα νεφροπαθών του «Αγλαΐα Κυριακού», όπου γιατροί και νοσηλευτές επιτελούν λειτουργήματα.

Το ΕΣΥ έχει επιδείξει σημαντικά σημάδια βελτίωσης. Υπάρχουν ελλείψεις, οι οποίες θα καλυφθούν με την ορθή διαχείριση των κονδυλίων. Το ιατρικό σύστημα νοσεί και θα πρέπει να του χορηγηθούν τα κατάλληλα φάρμακα. Πρέπει να παρθούν δραστικά μέτρα, όπως είναι τα παρακάτω:

Αιφνιδιαστικοί έλεγχοι. Ίδρυση νοσοκομειακών κέντρων στην επαρχία και αγορά μεταφορικών μέσων για την εξυπηρέτηση των ασθενών, ιδίως των κατοίκων των νησιών και των ακριτικών περιοχών, καθώς και αγορά σύγχρονου εξοπλισμού στα ιατρεία. Μερική ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ και κατά συνέπεια, άρση της μονιμότητας των γιατρών. Καταπολέμηση της γραφειοκρατίας. Αύξηση αμοιβών των γιατρών, για την καταπολέμηση του φαινομένου «φακελάκι». Διορισμός περισσότερων νοσηλευτών. Περισσότερα κίνητρα, ώστε οι γιατροί να παρέχουν τις υπηρεσίες τους και στις παραμεθόριες περιοχές.

Από την άλλη πλευρά και οι πολίτες με τη σειρά τους πρέπει να ευαισθητοποιηθούν επί του θέματος και να συμβάλουν ενεργά στην επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το σύστημα υγείας, προσφέροντας εθελοντική εργασία στα νοσοκομεία.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να εκφράσω τις ελπίδες μου ότι τα έργα του κράτους πρόνοιας δικαιολογούν την εν λόγω ονομασία του και τα σχέδια και τα οράματά του δεν θα μείνουν όνειρα θερινής νυκτός.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θίξατε θέματα που βασανίζουν ακόμη την κοινωνία και δείξατε με τα σχόλιά σας την αντίθεση σε σχέση με τους ανθρώπους που εκτελούν το καθήκον τους. Επανερχόμαστε στο θέμα της ατομικής ευθύνης στο χώρο της υγείας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΟΥΤΣΟΓΛΟΥ (Α' Πειραιά): Η τηλεόραση δεν αντικατοπτρίζει, κατά τη γνώμη μου, την ελληνική κοινωνία και ειδικότερα μέσα από τις διάφορες σειρές της τηλεόρασης σχετικά με το πώς εμφανίζεται η ελληνική οικογένεια. Σε αυτό το θέμα κάτι πρέπει να γίνει, διότι όλοι βλέπουμε τηλεόραση και επηρεαζόμαστε.

Πρέπει να ενεργοποιηθεί το Ε.Σ.Ρ. και να μην υποκύπτει στην ευνοιοκρατία που επικρατεί. Ενδεικτικά αναφέρω την περίπτωση του Big Brother, που τελικά, όχι μόνο δεν απαγορεύθηκε, αλλά γνώρισε μεγάλη απήχηση από τους πάντες στον ελληνικό χώρο.

Τα κρατικά κανάλια πρέπει να αναμορφωθούν, διότι δεν προσελκύουν εμάς τους νέους με τον τρόπο που παρουσιάζουν τις διάφορες εκπομπές, παρόλο που είναι ποιοτικές. Παρατήρησα πως όλα τα ζητήματα τα βλέπουμε κάπως «μαύρα». Πα παράδειγμα, στο χώρο του Ε.Σ.Υ., βέβαια δεν είναι τα πράγματα τόσο καλά, έχουν, όμως, παρατηρηθεί αρκετές προόδους. Σχετικά με το Ι.Κ.Α., έχω να πω ότι έχει γί-

νει ένα σύστημα όπου παίρνεις τηλέφωνο και κλείνεις ρα-
ντεβού, χωρίς να πηγαίνει ο ίδιος.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα κάνω μια περίληψη των όσων ελέχθησαν σε αυτή την αίθουσα.

Αναδείχθηκε ο κοινωνικός ρατσισμός και η ξενοφοβία, που είναι ένα υπαρκτό πιθανό πρόβλημα ή διαφαινόμενο πρόβλημα. Εθίγη το θέμα της οικογένειας και ειδικότερα η απόσταση μεταξύ των γονέων και των παιδιών. Την Επιτροπή μας την απασχόλησαν και τα ψυχολογικά προβλήματα κάποιων ατόμων, καθώς, επίσης, και οι ειδικές ομάδες που χρειάζονται την αλληλεγγύη μας. Ετέθη έντονα το ζήτημα των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Θα ήθελα να σας πω ως ειδικός ψυχίατρος, ότι η διεθνής στάση που έχει καλά αποτελέσματα, είναι να ενσωματώνονται τα άτομα με ειδικές ανάγκες στα σχολεία, ακόμα και παιδιά που έχουν ελαφρά διανοητική υστέρηση. Δεν είναι σωστό να ξεχωρίζουμε κάποιες ομάδες ανθρώπων.

Επίσης, στην Επιτροπή μας εθίγησαν τα προβλήματα του περιβάλλοντος, καθώς και εκείνα των ναρκωτικών και του καπνίσματος. Ετέθη το ζήτημα ύπαρξης ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία. Έτσι, σε συνεργασία και με την οικογένεια το σχολείο θα έχει καλύτερα εκπαιδευτικά αποτελέσματα, θα στηρίζει τα παιδιά πριν δημιουργηθούν σημαντικότερα προβλήματα ουσίας. Την παγκοσμότητα την επεδίωκαν οι άνθρωποι ακόμα και από την εποχή των αρχαίων Ελλήνων. Η παγκοσμότητα εξασφάλιζε κατά κάποιο τρόπο τα ανοικτά σύνορα, τη συνεργασία κ.λπ. Το σημερινό παγκοσμιοποιημένο σύστημα είναι πιο ανταγωνιστικό, πιο σκληρό και χρειάζεται μεγαλύτερες προσπάθειες.

Ετέθη το ζήτημα των μεταμοσχεύσεων, της γενετικής και της βιοτεχνολογίας. Η επιστήμη δεν θα σταματήσει ποτέ, αλλά οι κανόνες εφαρμογής της στον κοινωνικό χώρο είναι υπόθεση πολιτικής, είναι υπόθεση της Βουλής εν προκειμένω να νομοθετήσει.

Επίσης, ετέθη το ζήτημα της κοινωνικής πρόνοιας. Αναφέρθηκε το ζήτημα των αγάμων μητέρων. Πρέπει να στηρίζονται οι άγαμες μητέρες, ενόψει και του δημογραφικού προβλήματος, καθώς, επίσης, και οι μονογονεϊκές οικογένειες από τη στιγμή που τα διαζύγια αυξάνονται με γοργούς ρυθμούς.

Αυτά τα ζητήματα πιστεύω ότι εθίγησαν περισσότερο στη σημερινή μας συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Τσακάλης Ιωάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΑΛΗΣ (Εισηγητής - Νομός Λευκάδας):

Θα ξεκινήσω με το θέμα της λαθρομετανάστευσης. Επειδή τα ελληνικά σύνορα είναι απέραντα, δεν μπορεί να υπάρξει αρκετά καλή φύλαξή τους. Σε αυτό το θέμα παρατηρήθηκε κάποια βελτίωση από παλαιότερα, αλλά πιστεύω πως πρέπει να γίνει καλύτερη δουλειά σε αυτό το θέμα. Πρέπει να σταματήσει η εισαγωγή νέου ξένου στοιχείου. Οι βίζες και οι άδειες παραμονής πρέπει να περιοριστούν.

Θα πρέπει, αντί για την ανεξέλεγκτη είσοδο, να δίνουμε χρήματα και να τους στηρίζουμε στις ίδιες τους τις χώρες. Επειδή η χώρα μας παίζει σπουδαίο ρόλο στα Βαλκάνια, θα πρέπει να χρηματοδοτεί τις χώρες που έχουν ανάγκη, ώστε να κρατούν εκεί τον κόσμο τους. Οπωσδήποτε η μετανάστευση έχει επιφέρει ξενοφοβία και ρατσισμό, που ορισμένες φορές είναι δικαιολογημένες, λόγω των εγκλημάτων που έχουν γίνει από τους ξένους.

Τα ναρκωτικά είναι μεγάλο παγκόσμιο πρόβλημα. Πρέπει τα παιδιά να απορρίψουν τα ναρκωτικά τελείως και να μην μιμούνται τους άλλους. Θα πρέπει η αστυνομία να κάνει καλύτερα τη δουλειά της. Θα πρέπει να γίνουν αυστηρότεροι οι νόμοι και η πάταξη των ναρκωτικών να είναι διεθνής, ώστε να μην εισρέουν στη χώρα μας. Θα πρέπει τα πλοία που μεταφέρουν ναρκωτικά να κατάσχονται μαζί με το φορτίο τους.

Τα νοσοκομεία στη χώρα μας αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα. Έχουν βελτιωθεί, όμως, αρκετά. Θα πρέπει να ενταθούν οι αφηνδιαστικές επισκέψεις σε αυτά των Υπουργών, ώστε να βλέπουν οι ίδιοι την κατάστασή τους και να μην περιμένουν τα παράπονα των πολιτών. Θα πρέπει το προσωπικό των νοσοκομείων να συμπεριφέρεται καλύτερα στους ασθενείς, αν και έχει βελτιωθεί τελευταία. Θα πρέπει να δοθούν κίνητρα στους γιατρούς, ώστε να στελεχώσουν νοσοκομεία των παραμεθόριων περιοχών, που έχουν μεγάλες ανάγκες.

Λόγω της ανάπτυξης της τεχνολογίας και της επερχόμενης παγκοσμιοποίησης, θα πρέπει οι γονείς να σκύψουν στα παιδιά τους και αντιστρόφως, για αλληλοκατανόηση και διάλογο, ώστε να λυθούν τα προβλήματα. Δεν θα πρέπει να πιέζονται τα παιδιά για το σχολείο και τους βαθμούς, διότι δεν είναι το παν. Το ζητούμενο είναι η απόκτηση γνώσεων για να σταθούν με αξιώσεις στην κοινωνία.

Οι Έλληνες είναι πρωταθλητές στο κάπνισμα. Δυστυχώς, αυτό συμβαίνει και στα σχολεία, όπου το κακό παράδειγμα δίνεται από τους καθηγητές που καπνίζουν σε όλους τους χώρους των σχολείων. Θα πρέπει να γίνει ευρεία αντικαπνιστική εκστρατεία με βάση το νέο νόμο, αρκεί να εφαρμοστεί. Ο καπνιστής βλέπει τον εαυτό του, αλλά και αυτούς που δεν καπνίζουν. Αυτό το δικαίωμα δεν το έχει. Πρέπει να γίνει διαχωρισμός μεταξύ καπνιστών και μη στις δημόσιες υπηρεσίες και στα σχολεία.

Ο όρος «άτομα με ειδικές ανάγκες» είναι πολύ γενικός. Τα άτομα με κινητικές δυσκολίες δεν υστερούν από τα κανονικά, γι' αυτό πρέπει να ενταχθούν στα δημόσια σχολεία. Τα άτομα με νοητική υστέρηση πρέπει να παρακολουθήσουν ειδικά σχολεία, ώστε να έχουν ειδική φροντίδα, καθώς το δημόσιο σχολείο δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε αυτό λόγω οικονομικής αδυναμίας. Πρέπει να υπάρχουν παιδοψυχολόγοι στα σχολεία, ώστε να βοηθούν τα παιδιά, όταν η οικογένεια αδυνατεί να το πράξει. Μετά την αποφοίτησή

τους από τα ειδικά σχολεία θα πρέπει η κοινωνία να τα εντάξει στους κόλπους της.

Η εγκατάλειψη της υπαίθρου τα τελευταία χρόνια έχει υποχωρήσει σαν φαινόμενο, διότι έχουν δοθεί πολλά χρήματα στην επαρχία και δε διατίθενται πλέον μόνο για τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αναφέρω το ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης, το γήπεδο του Ηρακλείου Κρήτης και τα μεγάλα οδικά έργα. Πρέπει οι πολιτικοί να επισκέπτονται συχνότερα την επαρχία, ώστε να γνωρίσουν από κοντά τα προβλήματά της.

Η Εκκλησία έχει τεράστια περιουσία, που δεν έχει διαθέσει σωστά. Πρέπει να δίδεται μεγαλύτερο επίδομα από την Εκκλησία στις πολύτεχνες οικογένειες. Πρέπει τα κατηχητικά σχολεία να λειτουργούν καλύτερα και οι απόψεις της Εκκλησίας να γίνουν προοδευτικότερες, αν σκεφθούμε το Χάρυ Πότερ που αποδοκιμάστηκε από αυτήν. Υπάρχει εμπορευματοποίηση στους ναούς, ενώ θα πρέπει οι ιερωμένοι να σκύψουν στα προβλήματα του κόσμου, που έχει απομακρυνθεί από την Εκκλησία. Πρέπει να βελτιωθούν οι σχέσεις Εκκλησίας και λαού.

Το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα έχει συρρικνώσει τον ελεύθερο χρόνο των παιδιών και ειδικά για άθληση. Όμως, στην επαρχία λόγω των μικρών αποστάσεων το πρόβλημα δεν είναι τόσο έντονο. Πιστεύω ότι η κοινωνικοποίηση των νέων είναι εξίσου ζητούμενη με την ανάγκη για διάβασμα.

Στο ποδόσφαιρο υπάρχει χρηματισμός, αδιαφάνεια και βία. Η Πολιτεία δεν θα πρέπει να δώσει επιπλέον χρήματα στις ΠΑΕ, αν αυτές δεν εξυγιανθούν προηγουμένως και αν δε δείξουν σημάδια καλής και διαφανούς λειτουργίας.

Η ευθανασία θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο με τη θέληση του ασθενούς, σε περίπτωση που η ζωή του δεν έχει κανένα νόημα και κάτω από αυστηρές προϋποθέσεις, εφ' όσον κρίνεται επιτακτική από τους γιατρούς.

Θα πρέπει το ΣΔΟΕ να κάνει περισσότερους ελέγχους στην αγορά για την πάταξη της αισχροκέρδειας. Και εμείς οι ίδιοι θα πρέπει να προσέχουμε περισσότερο από πού αγοράζουμε, ώστε να αποφυγούμε την εκμετάλλευση.

Ένα τελευταίο θέμα που θέλω να θίξω αφορά τις ανύπαντρες μητέρες και τις μεταμοσχεύσεις. Η ομιλία του συναδέλφου Έφηβου Βουλευτού από τη Θεσσαλονίκη για το θέμα των μεταμοσχεύσεων ήταν ολοκληρωμένη και δεν θέλω να κάνω κανένα σχόλιο. Ως προς τις ανύπαντρες μητέρες θα πρέπει να δοθεί μια ειδική οικονομική ενίσχυση, αλλά και νομική προστασία.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση. Όταν μίλησα για ελαφρά νοητική υστέρηση, που είναι στην ουσία μαθησιακές δυσκολίες, σε καμία σύγχρονη χώρα του κόσμου τα παιδιά αυτά δεν πάνε σε ειδικό σχολείο. Δεν μιλάμε, βέβαια, για τις βαριές διανοητικές καθυστερήσεις, σύνδρομο ντάουν κ.λπ., όπου τα πράγματα αλλάζουν, αλλά η διεθνής

στάση αυτή τη στιγμή είναι η ενσωμάτωση και αυτόνομη διαβίωση σε όλα τα επίπεδα των ατόμων, που έχουν ανάγκη από την αλληλεγγύη μας.

Η Έφηβος Βουλευτής Σταυρούλα Μπαρμπουνάκη έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗ (Α' Πειραιά): Θα ήθελα να κάνω ορισμένα σχόλια στα όσα προηγουμένα ανέφερε ο εισηγητής μας. Μεταξύ άλλων είπε ότι η Ελλάδα πρέπει να χρηματοδοτήσει τα Βαλκάνια. Υπάρχουν τρία Κ.Π.Σ., δηλαδή η Ελλάδα δανείζεται διαρκώς από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν μπορεί καλά-καλά να στηρίξει τον ίδιο της τον εαυτό και αναρωτιέμαι: Πώς είναι δυνατόν να στηρίξει τα Βαλκάνια, όταν οι δικές της πληγές είναι τεράστιες; Πώς μπορεί να επουλώσει τις πληγές των άλλων; Αναφέρθηκε ο εισηγητής, επίσης, στη διόρθωση της συμπεριφοράς των γιατρών στα Νοσοκομεία. Πιστεύω ότι οι αμοιβές των γιατρών στα Νοσοκομεία είναι χαμηλές για τον φόρτο εργασίας που έχουν, για όλα αυτά τα άτομα που έρχονται για νοσηλεία. Αφού, λοιπόν, οι αμοιβές είναι τόσο πολύ χαμηλές, πώς μπορεί ένας άνθρωπος να συμπεριφέρεται όμορφα σε όλους τους παράξενους, σε όλους τους ασθενείς που έρχονται για νοσηλεία; Πώς μπορεί, δηλαδή, να συγκρατήσει τα νεύρα του; Το να συμπεριφέρεται άσχημα ένας γιατρός είναι κατακριτέο, αλλά δεν είναι δυνατόν, να κατακρίνουμε και εμείς αυτό το άτομο για όλο τον εκνευρισμό της δουλειάς του.

Αναφέρθηκε, επίσης, ο εισηγητής στα σχολεία και στο άγχος που έχουν οι μαθητές για τους βαθμούς. Συμφωνώ απόλυτα μαζί του, ότι υπάρχει άγχος στους μαθητές και όπως λέει ένας καθηγητής μας «ο βαθμός είναι η σκιά της γνώσης». Δεν πρέπει να ανησυχούμε τόσο πολύ για έναν υψηλό βαθμό, αλλά θα έπρεπε να ασχολούμαστε περισσότερο να αποκτήσουμε γνώση και πραγματική παιδεία και να πάψουμε να υιοθετούμε την τακτική της ήσσονος προσπάθειας. Όσον αφορά στην κριτική που ασκούμε απέναντι σε καθηγητές, σε γονείς και γενικά σε όλους τους φορείς της κρατικής εξουσίας, θα έπρεπε η νεότητα να πάψει να είναι τόσο σκληρή και εγωιστική όσο είναι, γιατί κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό.

Ο συναδέλφος εισηγητής αναφέρθηκε και στο θέμα της άθλησης των μαθητών. Ο εισηγητής πηγαίνει στη Β' Λυκείου, εγώ είμαι στην Γ' Λυκείου και όταν πέρασα από τη Β' Λυκείου αγωνίσθηκα πάρα πολύ για να έχω έναν υψηλό βαθμό στο σχολείο μου. Ο ελεύθερος χρόνος μου μέσα στην εβδομάδα ήταν μόνο μια ώρα και δεν μου έφτανε ούτε καν να το σκεφτώ πως θα μπορούσα να αθληθώ. Θα πρέπει, λοιπόν, να επιλέξεις ανάμεσα στον αθλητισμό, στη μουσική και στο σχολείο. Δεν μπορούμε να τα κάνουμε όλα μαζί, γιατί η ημέρα έχει 24 ώρες και εμείς είμαστε 16 και 17 χρόνων.

Ένα τελευταίο σχόλιο που θέλω να κάνω αφορά την εκκλησία και την πρόνοια. Εφόσον οι ανώτατοι εκπρόσωποι της Εκκλησίας επιθυμούν «να μπλέκονται στα πόδια της

εξουσίας», δηλαδή να έχουν και εκείνοι το λόγο τους στο τι κάνει η πολιτική εξουσία, θα ήταν καλό να πάρουν και λίγο βάρος από τις πλάτες της εξουσίας. Η παρουσία της Εκκλησίας, στην οποία αναφέρθηκε και ο εισηγητής, δε διατίθεται σωστά. Γιατί η Εκκλησία να έχει παρουσία; Τί θα την κάνει; Δεν θα ήταν καλύτερα να διατίθεται στους φτωχούς, στους άστεγους, στα παιδιά των φαναριών και σε όλους τους άπορους που έχουν ανάγκη; Γιατί δεν το κάνει και τα περιμένει όλα από το κράτος;

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επειδή ετέθη το θέμα των Βαλκανίων και ίσως ορισμένα ζητήματα δεν τα γνωρίζετε, θα ήθελα να διευκρινίσω το εξής. Το πρώτο ζήτημα είναι ότι η Ελλάδα δεν άνοιξε τα σύνορα, τα οποία κατ' ουσίαν φυλάσσονται από τους γείτονές μας, οι οποίοι είχαν κλειστά συστήματα, ολοκληρωτικά συστήματα και δεν επέτρεπαν στους δικούς τους πολίτες να εξέλθουν. Όταν αυτό ήρθε, όπως αντιλαμβάνεστε, η Ελλάδα βρέθηκε μπροστά σε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα, το οποίο προσπαθεί να αντιμετωπίσει με τους φύλακες των συνόρων. Υπάρχει πρόγραμμα στήριξης των Βαλκανίων και μάλιστα ο σχετικός νόμος πέρασε στις αρχές του καλοκαιριού από τη Βουλή. Έχουμε, λοιπόν, αναπτυξιακή βοήθεια που δίνουμε στις γειτονικές χώρες και η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει τεράστια ποσά κάθε χρόνο με τις περιφημες συμφωνίες ΛΟΜΕ όχι μόνο στις πρώην Ανατολικές χώρες με τα προγράμματα ΦΑΡ και άλλα, αλλά και σε τρίτες χώρες, όπως η Αφρική, η Καραϊβική κ.λπ. για την στήριξή τους. Δυστυχώς, η αναπτυξιακή αυτή πολιτική, παρότι έχουν γίνει υποδομές, δεν έχει φέρει τον Τρίτο κόσμο σε μικρότερη απόσταση από τον ανεπτυγμένο κόσμο και είναι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στο παγκόσμιο σύστημα.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Φανίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΝΙΔΗΣ (Νομός Σερρών): Θα συμφωνήσω με την άποψη του εισηγητή στο θέμα των ναρκωτικών, δηλαδή ότι τα παιδιά θα πρέπει να αποφεύγουν αυτές τις ουσίες, αλλά θέλω να πω το εξής: Κατάγομαι από ένα νομό, που μαστίζεται από ναρκωτικά και θέλω να διευκρινίσω ότι εισαγόμενα ναρκωτικά στους γύρω νομούς, όπως και στο δικό μας, δεν υπάρχουν. Υπάρχουν, πλέον ναρκωτικές ουσίες παραγωγής μας. Ως ένα σημείο, γι' αυτό το θέμα, φταίει το κράτος, γιατί όταν η παραγωγή των αγροτικών προϊόντων φτάνει σε εξευτελιστική τιμή για τους αγρότες, τότε οι άνθρωποι για να φροντίσουν τα παιδιά τους (μάθηση, παιδεία, φροντιστήρια κ.λπ.) πολλές φορές αναγκάζονται να κάνουν σπορά ναρκωτικών ουσιών. Αυτό το φαινόμενο επικρατεί και η αστυνομία δεν το ελέγχει.

Μπορώ να πω ότι το ένα τέταρτο του νομού είναι γεμάτο από ναρκωτικές ουσίες. Υπάρχουν σημεία επάνω σε δρόμους, όπου είχαν δενδρύλλια και από τη μία και από την άλλη πλευρά.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ για το θέμα που θέσατε. Το θέμα των ναρκωτικών, θα μπορούσε να καταλάβει μια ολόκληρη συνεδρίαση. Εγώ, απλώς, θα ήθελα να κάνω μια μικρή παρέμβαση. Η καλλιέργεια ναρκωτικών απαγορεύεται. Έχει απαγορευθεί από το 1928 επί εποχής Βενιζέλου, γιατί μέχρι τότε δεν υπήρχε νόμος απαγόρευσης.

Θέλω να τονίσω ότι δεν αποτελεί δικαιολογία η οικονομική ανάγκη για την καλλιέργεια των ναρκωτικών. Η καλλιέργεια και η εμπορία ναρκωτικών είναι πράξη ποινικής κολάσιμη και οφείλει να τιμωρείται, γιατί πρέπει να μειώσουμε και τη διαθεσιμότητα, όπως σχολίασαν όλοι, όσοι σχολίασαν την υπόθεση των ναρκωτικών προηγουμένως. Δηλαδή, χρειάζεται και κοινωνική παρέμβαση και πρόληψη, αλλά και μείωση της διαθεσιμότητας του προϊόντος, διότι μέσα από τις παρέες, που μνημονεύσατε ο ίδιος, μπορεί κανείς να παρασυρθεί, χωρίς να έχει, εκ των προτέρων, αυτά τα στοιχεία, που χαρακτηρίζουν μια ιδιαίτερη προσωπικότητα, και θα μπορούσε να επιζητεί τη λύση των προβλημάτων του, μέσω των ναρκωτικών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατίνα Φραγκάκη.

ΚΑΤΙΝΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Κατάγομαι από τη Χάλκη, ένα νησί κοντά στη Ρόδο. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα, που έθιξε η συνάδελφος Σταυρούλα Μπαρμπουνάκη, σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα. Καλό είναι να προσπαθούμε να αποκτήσουμε γνώσεις και να μη στηριζόμαστε στο βαθμό. Όλοι, όμως, προσπαθούμε για ένα καλύτερο βαθμό. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα, πλέον, με τις Πανελλήνιες, είναι καθαρά ένα σύστημα για απόκτηση καλύτερου βαθμού. Όσοι λέμε ότι θέλουμε γνώσεις και δεν κοιτάζουμε το βαθμό, είναι ψέματα. Όλοι προσπαθούμε για έναν καλύτερο βαθμό και δεν κοιτάμε τις γνώσεις.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρία Φραγκάκη, έχετε θέσει ένα μείζον θέμα. Ο βαθμός έρχεται σε αντίθεση οπωσδήποτε με τις γνώσεις; Όχι, υποθέτω. Έχετε θέσει ένα ερώτημα, πώς δηλαδή θα έπρεπε οι ουσιαστικές γνώσεις να συνάδουν με τον βαθμό.

ΚΑΤΙΝΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Ίσως να μην είναι και σωστό, αλλά έχουν σκεφτεί πολλές φορές να καταργηθεί η βαθμολογία.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Βέβαια, αυτό είναι μια άποψη, αλλά δεν ξέρω κατά πόσον είναι εφαρμόσιμη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Νικολαΐδου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Ήθελα να αναφερθώ στο θέμα σχετικά με τον βαθμό-γνώση. Είναι δύο έννοιες αντίθετες. Ο βαθμός θα πρέπει να είναι ένα κριτήριο για τη γνώση του μαθητή και όχι η βάση για την προώθηση της γνώσης. Ο καθένας μας σήμερα θέλει μια επαγγελματική αποκατάσταση, που μόνο με την απόκτηση του βαθμού μπορεί να την πετύχει. Το θέμα είναι, πώς μπορεί να τον

πετύχει αυτόν τον βαθμό, όπου για να τον αποκτήσει εξαντλείται ηθικά και οικονομικά. Επιθυμούμε μια σχολή, που ίσως, χρειάζεται λίγο διάβασμα και εξάντληση, και έτσι δεν μας αφήνει περιθώρια για άλλες δραστηριότητες (π.χ. εξωσχολικά βιβλία, χόμπι, άθληση). Η άποψή μου είναι ότι ο βαθμός δεν πρέπει να έχει την κυρίαρχη θέση. Θεωρώ πως κάποια μαθήματα δεν είναι και τόσο ουσιώδη για την εισαγωγή μας στα πανεπιστήμια. Το πρόγραμμά μας είναι υπερβολικά φορτωμένο και χρειάζεται πολύ σκληρή δουλειά για να πετύχουμε αυτό που θέλουμε. Βέβαια, θα μου πείτε πως για να πετύχεις κάτι, πρέπει να παλέψεις. Ισχύει και αυτό βέβαια.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να θίξω, αφορά την επαρχία. Έχω συγγενείς στις περιοχές του Έβρου, όπου σήμερα βρίσκονται σε μια κατάσταση τριτοκοσμική και έχουν περιφρονηθεί πάρα πολύ. Αξίζει να πω ότι περιοχές, όπως π.χ. το Σουφλί, είχαν αναπτύξει πολλούς τομείς: μεταξουργία, αμπελουργία, τομείς βασικούς για την ανάπτυξη του πολιτισμού της Ελλάδας. Σήμερα η κατάσταση που επικρατεί στις περιοχές αυτές, δεν θυμίζει το παρελθόν. Οι περιοχές αυτές έχουν αποξενωθεί από το ντόπιο ελληνικό πληθυσμό, που έχει μετακινηθεί στα μεγάλα αστικά κέντρα και έχουν γεμίσει από Τούρκους μετανάστες. Πιστεύω ότι οι περιοχές αυτές αξίζουν περισσότερη προσοχή, για να λύσουμε τα όποια προβλήματα και να βρούμε μια λύση για ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες, ούτως ώστε ο κόσμος να μην εγκαταλείπει τον τόπο του.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέλω να σας πω ότι θίξατε τρία μείζονα θέματα, γύρω από τα οποία περιστρέφεται το πρόβλημα του εκπαιδευτικού συστήματος. Το πρώτο θέμα που θέσατε: συνδέεται στο μυαλό σας μόνο με την επαγγελματική αποκατάσταση, την απόκτηση γνώσεων. Το δεύτερο ζήτημα είναι ότι προστίθενται συνεχώς νέες γνώσεις, χωρίς να καταργείται τίποτα από τα παλιά, άρα δεν υπάρχει ελεύθερος χρόνος, και το τρίτο θέμα είναι ο μεγάλος ανταγωνισμός.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρύσα Μαλιότα.

ΧΡΥΣΑ ΜΑΛΙΟΤΑ (Επικρατείας): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των βαθμών. Όλοι είπαν ότι πιεζόμαστε για το διάβασμα και για το κυνήγι των βαθμών. Υπάρχουν κάποια παιδιά που έχουν σαν στόχο τον υψηλό βαθμό, για να περάσουν σε κάποια σχολή, ενώ υπάρχουν άλλοι που διαβάζουν, επειδή πιέζονται από την οικογένειά τους. Νομίζω ότι στόχος πρέπει να είναι η μόρφωση και όχι το κυνήγι των βαθμών, το οποίο δεν πρόκειται να βοηθήσει στην ανάπτυξη του μυαλού του παιδιού.

Ένα άλλο θέμα είναι οι σχέσεις γονέων και παιδιών. Νομίζω ότι δεν χρειάζεται από τους γονείς μεγάλη αυστηρότητα απέναντι στα παιδιά, όταν αυτά έχουν καλή συμπεριφορά.

Σχετικά με τα νοσοκομεία, αυτά πρέπει να υπάρχουν σε κάθε περιοχή. Σε κάθε τόπο πρέπει να υπάρχει ένα ιατρικό κέντρο και γιατροί.

Επίσης, όσον αφορά τα ναρκωτικά πρέπει να γίνεται ενημέρωση από το Δημοτικό, ώστε τα παιδιά να ενημερώνονται από μικρά. Αυτό πρέπει να γίνεται και για άλλα θέματα, όπως είναι το AIDS.

Για την Εκκλησία, θα ήθελα να πω ότι, ενώ υπάρχουν φορείς της Εκκλησίας που προσφέρουν πολλά, δεν υπάρχει σωστή ενημέρωση για το τι κάνει η εκκλησία.

Σχετικά με τα παιδιά με νοητική υστέρηση. Όταν η υστέρηση είναι ελαφριάς μορφής μπορούν να ενσωματωθούν σε κανονικά σχολεία. Στο δικό μας σχολείο, όμως, έχουμε δύο καθυστερημένα, τα οποία δυστυχώς, δεν έχουν προοδεύσει καθόλου.

Κάτι σχετικό με μάς τους κωφούς. Οι ακούοντες ενημερώνονται εύκολα από την τηλεόραση. Εμείς μπορούμε να δούμε τις εκπομπές, που έχουν μόνον υπότιτλους. Δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε καλές εκπομπές διότι δεν υπάρχουν υπότιτλοι.

Δεν μπορούμε να συμβάλουμε στην ποιοτική αναμόρφωση του περιβάλλοντος, κοιτάμε μόνον τα έργα για το 2004. Όμως, τα έργα που γίνονται έχουν μεγάλη σημασία για το μέλλον της Ελλάδας.

Όσον αφορά τα σύνορα, δεν γίνεται να τα ανοίξουμε για να μπαίνει μέσα ο κάθε εγκληματίας. Καλύτερα να είναι κλειστά.

Αυτά είχα να πω σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θέσατε ένα μείζον θέμα, την παρακολούθηση των δελτίων ειδήσεων από τους κωφούς. Υπάρχουν κανάλια, όπως το TV5 στη Γαλλία, που έχει υπότιτλους σε όλες τις εκπομπές. Είναι ένα ζήτημα για το οποίο η Βουλή πρέπει να πιάσει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τον λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Μιχαλέτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΕΤΟΣ (Β' Αθηνών): Θα συμφωνήσω απόλυτα με τον εισηγητή μας, αλλά στο θέμα του Ε.Σ.Υ. η Πολιτεία έχει κάνει ό,τι μπορεί, όσον αφορά στις κτηριακές εγκαταστάσεις. Το θέμα είναι ότι δεν έχει καλλιεργηθεί η νοοτροπία της αποκέντρωσης. Είναι λίγοι οι γιατροί που δέχονται να ζήσουν στην επαρχία.

Σχετικά με την Εκκλησία, εάν δεν κάνω λάθος δίνει στους πολύτεκνους 40.000 δρχ. το μήνα. Παρ' όλα αυτά δεν υπάρχει προβολή του έργου της από τα Μ.Μ.Ε. Πάντως, η Εκκλησία θα μπορούσε να προσφέρει πολλά περισσότερα, τα οποία δεν προσφέρει.

Όσον αφορά την παιδεία, τα σχολεία έχουν καταντήσει κέντρα προπαρασκευής για τις εξετάσεις. Ο ρόλος του σχολείου είναι να μεταδώσει στα παιδιά την παιδεία. Εάν δεν γίνεται αυτό, δεν θα έχουμε και σωστούς πολίτες.

Θα ήθελα να σχολιάσω και την παρέμβαση, που έκανε

ένας άλλος Έφηβος Βουλευτής, σχετικά με την τοποθέτησή μου για τον Έβρο. Νομίζω ότι με παρεξήγησε. Πιθανότατα, όμως, να έκανα και εγώ λάθος που ανέφερα τον νομό Έβρου. Θα ήθελα να του ζητήσω συγγνώμη, ενώπιον όλων, εάν τον στεναχώρησα. Ήθελα να πω ότι παρουσίασα την κοινωνική δομή της κοινωνίας μας και είπα ότι θα πρέπει εμείς οι μαθητές να είμαστε έτοιμοι, ανά πάσα στιγμή, να παλέψουμε για τη δημοκρατία. Αυτό δεν το έκαναν οι Γάλλοι και βρέθηκαν μπροστά στον Λεπέν, εκπρόσωπο του νεοφασισμού. Εμείς, θα πρέπει να είμαστε ενεργοί πολίτες με δημοκρατικά πιστεύω και επιχειρήματα, για να αντιμετωπίσουμε τις γενεολογίες των ακροδεξιών. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα ήθελα να πω και εγώ ότι εδώ οι απόψεις είναι ελεύθερες και αυτή είναι η ισχύς της δημοκρατίας. Οι απόψεις είναι ελεύθερες να ακουστούν, ακόμη και όταν δεν υπάρχει επιχειρηματολογία.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους Έφηβους Βουλευτές της Ζ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων για τη σημερινή συνεδρίαση και να εξάρω το δημοκρατικό τους ήθος και τον τρόπο με τον οποίο έγινε η όλη συζήτηση. Υπήρξατε υποδειγματικοί, υποδειγματικότεροι, μπορώ να πω, από τους πραγματικούς Βουλευτές.

Θα ήθελα να σας συγχαρώ και εύχομαι καλή συνέχεια για την επόμενη συνεδρίαση, όπου θα προεδρεύσει άλλος συνάδελφος.

Τέλος και περί ώρα 13.10 λύθηκε η συνεδρίαση της Επιτροπής.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 16-9-2002

Στην Αθήνα, σήμερα 16 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00' στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία του Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Βούλγαρη με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Δημογραφικό Πρόβλημα, Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός, Υγεία - Νοσοκομεία, Κοινωνική Πρόνοια - Περιθαλψη, Βία - Εγκληματικότητα, Ναρκωτικά, Οικογένεια, Διαπροσωπικές Σχέσεις - Χάσμα Γενεών, Σωματική και Ψυχική Υγιεινή, Κάπνισμα, Άστεγοι, Εφηβεία, Ευθανασία» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α' και της Β' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002 (2η συνεδρίαση).

Στη συνεδρίαση συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μάγκα Αγάπη (Νομός Πέλλας), Μαθιοπούλου Μαρία (Νομός Μεσσηνίας), Μαλλιότα Χρύσα (Επικρατείας), Μάντζαρης Νίκος (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ευαγγελία (Νομός Κατοριάς), Μελισσουργάκη Μαρίνα (Νομός Ηρακλείου), Μικροπούλου Χριστίνα (Νομός Καβάλας), Μιχαλέτος Ιωάννης (Β' Αθήνας), Μουρελά Δήμητρα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μπαλαμπάνης Αντώνιος (Νομός Αργολίδας), Μπαρμπουνάκη Σταυρούλα (Α' Πειραιά), Μπουρτσάλα Αθηνά-Αλεξία (Β' Αθήνας), Ναλμπάντης Δημήτριος (Νομός Έβρου), Νικολαΐδου Δήμητρα (Β' Θεσσαλονίκης), Νικολούδη Αναστασία (Α' Θεσσαλονίκης), Νταβάρα Στυλιανή (Νομός Λαρίσης), Ντεμωρτσίδου Σοφία (Νομός Δράμας), Ντόκου Ελένη (Νομός Αρκαδίας), Ξυλογιάννη Ευαγγελία (Β' Αθήνας), Πανέττα Μαρία (Β' Αθήνας), Πανταζοπούλου Αναστασία (Α' Αθήνας), Παπαγεωργίου Δημήτριος (Νομός Αρκαδίας), Παπαδάκη Μαρία (Α' Αθήνας), Παπαπαναγιώτου Παγώνα (Νομός Χαλκιδικής), Παπουτσόγλου Δήμητρα (Α' Πειραιά), Παππά Βασιλική (Νομός Βοιωτίας), Πατεράκη Ελένη (Νομός Ηρακλείου), Παυλίδου Κυριακή (Νομός Ροδόπης), Πλακιάς Βασίλης (Επικρατείας), Ποποβίτου Άννα (Νομός Κιλκίς), Πρίφτη Σοφία (Επικρατείας), Πρωτόπαππα Σοφία (Α' Πειραιά), Ρεμπή Λυδία (Νομός Αχαΐας), Σεϊντή Παρασκευή (Υπόλοιπο Αττικής), Σινάνη Ουρανία (Νομός Φλώρινας), Σπυροπούλου Μαρία (Νομός Αχαΐας), Σταματοπούλου Παναγιώτα (Νομός Αχαΐας), Σταυρή Ανθή (Β' Αθήνας), Ταρασίδου Κατερίνα (Α' Αθήνας), Τεκιδου Ανθούλα (Α' Θεσσαλονίκης), Τοβλέτογλου Απόστολος (Β' Θεσσαλονίκης), Τρίκκας Ευάγγελος (Νομός Ευβοίας), Τρυφώνη Αννίκα (Υπόλοιπο Αττικής), Τσακάλης Πάννης (εισηγητής) (Νομός Λευκάδας), Υφαντή Κωνσταντίνα (Νομός Φθιώτιδας), Φανίδης Νικόλαος (Νομός Σερρών), Φραγκά-

κη Κατίνα (Νομός Δωδεκανήσου), Φρειδερίκου Σοφία (Λουξεμβούργο), Χασάς Εβελίν (Σουδάν), Χριστογιάννη Νίκη (Κογκκό).

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και το μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Χαράλαμπος Μελισσάρης, καθώς και η κυρία Ρωξάνη Ζήτα και ο κύριος Ευστράτιος Πατρινός, διερμηνέας της Νοηματικής Γλώσσας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αγαπητά παιδιά, θα ξεκινήσουμε τη συνεδρίαση και θα δώσω το λόγο σε συναδέλφους σας για πρωτολογία και στη συνέχεια, όσοι θέλουν να δευτερολογήσουν θα εγγραφούν στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγάπη Μάγκα.

ΑΓΑΠΗ ΜΑΓΚΑ (Νομός Πέλλας): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με τη χθεσινή συνεδρίαση. Πολλοί Έφηβοι Βουλευτές αναφέρθηκαν στο ρατσισμό και στάθηκαν ιδιαίτερα στον εθνικό ρατσισμό. Αναμφισβήτητα, λοιπόν, υπάρχουν πολλοί αλλοδαποί στον τόπο μας και ακούσθηκε στην Επιτροπή μας ότι τους εκμεταλλευόμαστε και ότι πρέπει να τους δοθούν περισσότερα προνόμια, κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στη χώρα μας.

Πριν κάνω, λοιπόν, τις ενστάσεις μου, θέλω να δηλώσω ότι δεν είμαι ρατσίστρια, όμως κατοικώ στα Παννιτσά και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε από την ταχύρρυθμη αύξηση των αλλοδαπών, είναι πλέον γεγονός. Πιστεύω ότι τα πλεονεκτήματα και τα δικαιώματα που τους έχουν δοθεί είναι αρκετά και θα έπρεπε να περιορισθεί σημαντικά η εισόδός τους στη χώρα. Δε μπορούμε να μιλάμε για ένα κράτος ελευθερίας και ασφάλειας όταν παρατηρείται το φαινόμενο, οι αλλοδαποί να παρανομούν εις βάρος μας. Στην περιοχή μου είχαμε πολλά θύματα κλοπών, αλλά και φόνων. Μάλιστα, η οικογένειά μου υπέστη δύο ληστείες, όπου μετά από ανάλογη έρευνα που έγινε από αστυνομικούς αποδείχθηκε ότι ήταν άλλη μια εγκληματική πράξη από αλλοδαπούς. Πώς μπορεί να νιώσει κανείς ασφάλεια, όταν κινδυνεύει ακόμα και μέσα στον προσωπικό του χώρο; Οι κάτοικοι φοβούνται, κλείνονται στον εαυτό τους και αντιμετωπίζουν αυτούς τους ανθρώπους με προκατάληψη. Είναι επόμενο να τους εκμεταλλεύονται, ως ένα βαθμό φυσικά, και να οδηγούνται στον εθνικό ρατσισμό. Σ' αυτό το πρόβλημα του ρατσισμού μπορεί να επέμβει μόνο η Πολιτεία. Θα πρέπει, όμως, να δούμε την εξέλιξη του φαινομένου αυτού μακροπρόθεσμα. Ο μεγάλος αυτός αριθμός των αλλοδαπών, που τώρα ονομάζονται Έλληνες πολίτες και η μετέπειτα γενιά τους θα έχει μεγαλώσει στην Ελλάδα, μπορεί να προκαλέσουν την αλλοτρίωση του πολιτισμού και της εθνικής μας κουλτούρας.

Βέβαια, δεν υποστηρίζω ότι όσοι βρίσκονται στη χώρα μας θα πρέπει να εκδιωχθούν, όμως είναι καθήκον μας να φυλάγονται συνεχώς τα σύνορα και να περιορισθεί ο αριθμός τους.

Ο ρατσισμός είναι μια παραμόρφωση του ανθρώπου, με πολύ άσχημα αποτελέσματα. Θα ήθελα να κλείσω αυτό το δύσκολο θέμα του ρατσισμού με μερικούς στίχους του Καβάφη, που πρέπει να μας βάλουν όλους σε σκέψη: «γιατί να αρχίσει μονομιάς αυτή η ανησυχία και η σύγχυση, τα πρόσωπα τί σοβαρά που έγιναν, γιατί αδειάζουν γρήγορα οι δρόμοι και οι πλατείες και όλοι γυρνούν στα σπίτια τους πολύ συλλογισμένοι. Γιατί νύχτωσε και οι βάρβαροι δεν ήρθαν, και μερικοί έφθασαν από τα σύνορα και είπαν πως βάρβαροι πια δεν υπάρχουν. Και τώρα τί θα γινούμε χωρίς βαρβάρους;»

Ανακεφαλαιώνοντας, λοιπόν, πιστεύω πως όλα μπορεί να αλλάξουν με τον κατάλληλο χειρισμό. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ζωόδεις υπάρξεις, αλλά άνθρωποι σαν και μας που, απλά, δεν είχαν ποτέ την κατάλληλη αντιμετώπιση.

Κύριε Πρόεδρε, ένα άλλο θέμα που απασχόλησε τους Έφηβους Βουλευτές ήταν το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Θα είμαι σύντομη στις παρατηρήσεις μου και θέλω να πω το εξής: διαφωνώ πως η βαθμοθηρία οδηγεί στη γνώση. Θα έλεγα πως υποδουλώνει τη γνώση. Η βαθμοθηρία και όλο το εκπαιδευτικό σύστημα, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί, φέρει τη μονομέρεια και όχι τη διεύρυνση των πραγματικών μας οριζόντων. Θεωρώ απαράδεκτη την υποβάθμιση και την εγκατάλειψη κάποιων φωτεινών αξιών από την παιδεία, όπως τον αθλητισμό, την τέχνη, καθώς όλες οι σχολικές διοργανώσεις έχουν περιορισθεί στο ελάχιστο και το μόνο που ενδιαφέρει τα παιδιά είναι να αφοσιωθούν σε μια πολυδάπανη παιδεία, που δεν μπορεί να τους εξασφαλίσει καν την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Πως μπορεί να αναπτυχθεί σωστά μια ανθρώπινη προσωπικότητα, χωρίς πολύπλευρη μόρφωση; Αυτό που θλίβει εμένα περισσότερο, είναι η υποβίβαση της τέχνης. Εγώ λατρεύω τη ζωγραφική, αλλά για λόγους χρόνου και επειδή δεν υποστηρίζεται στη πόλη μου, δεν μπορώ να αξιοποιήσω αυτή την καλλιτεχνική μου τάση. Κατά καιρούς έγιναν κάποιες ανοργάνωτες προσπάθειες, αλλά τελικά ναυάγησαν. Δεν υπάρχει υποστήριξη από το σχολείο, όπως δεν υπάρχει υλικοτεχνική υποδομή και οι συνθήκες στο δήμο μας δεν είναι καλές, ενώ πολλά παιδιά καταφεύγουν σε κοντινές πόλεις για να κάνουν τα απαραίτητα μαθήματα, ξοδεύοντας χρήματα τα οποία επιβαρύνουν σημαντικά τις οικογένειές τους.

Οι καλύτερες σχολές καλών τεχνών βρίσκονται στην Ιταλία και εγώ θα πάω στη Φλωρεντία για να σπουδάσω ζωγραφική. Αναρωτιέμαι σε μια χώρα με τέτοιο πολιτισμό, όπως είναι η Ελλάδα, πως μείναμε στο τομέα αυτό πίσω; Το σχολείο δεν είναι πια φορέας αισθητικής αγωγής και οι νέοι θέλουν ουσιαστικότερη εξοικείωση με τις αισθητικές αξίες. Σήμερα, όμως, η εκπαίδευση μοιάζει να στοχεύει περισσότερο στη δημιουργία παραγωγικών μονάδων παρά ανθρώπων περισσότερο ευαίσθητων και καλλιτεχνικά εκπαιδευμένων.

Η βιομηχανία σήμερα κυριεύει περισσότερο τον σύγχρονο άνθρωπο και πρέπει εμείς να βρούμε μια διέξοδο σύντο-

μα. Το σχολείο οφείλει να αναπροσαρμοστεί στις σύγχρονες ανάγκες των νέων και του κόσμου που τους περιβάλλει. Οφείλουμε να διαμορφώσουμε ένα σχολείο ανοικτό στη ζωή και για όλη τη ζωή.

Ο κύριος σκοπός που βρίσκομαι σήμερα εδώ είναι για να προασπίσω το θεσμό της οικογένειας που είναι υπό διάλυση, αλλά για το θέμα αυτό θα μιλήσω σε μια άλλη συνεδρίαση.

Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ανθή Σταυρή.

ΑΝΘΗ ΣΤΑΥΡΗ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ θα μιλήσω για ένα θέμα που απασχολεί όλους μας και αυτό είναι τα ναρκωτικά. Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που μαστίζουν τη σημερινή κοινωνία είναι τα ναρκωτικά. Η στροφή των νέων στα ναρκωτικά, οφείλεται, κατά τη γνώμη μου, στην κρίση που περνά τα τελευταία χρόνια ο θεσμός της οικογένειας. Τα διαζύγια πληγώνουν τα παιδιά, τους δημιουργούν ψυχολογικά προβλήματα και τα ωθούν στο κόσμο των ναρκωτικών. Επίσης, το υπερβολικό χαρτζιλίκι και το «ντάντεμα» των νέων από τους γονείς τους, τους βοηθούν στην επαναστατικότητα τους. Είναι αρκετά τα μέτρα που έχει λάβει σήμερα η πολιτεία γι' αυτό το σοβαρό πρόβλημα που ταλανίζει τους νέους; Είμαι σίγουρη ότι θα συμφωνήσετε σε μια αρνητική απάντησή μου. Οι συνέπειες των ναρκωτικών είναι ολέθριες και δημιουργούν ρήξεις στις οικογενειακές σχέσεις. Επίσης, οδηγούν στην εγκατάλειψη του σχολείου και ωθούν πολλά νέα κορίτσια στη πορνεία. Ακόμη εξωθούν τον άνθρωπο στον εξευτελισμό της αξιοπρέπειάς του και στην οικονομική εξαθλίωση του ίδιου και της οικογένειάς του. Τέλος, δε βοηθούν τους νέους να αντιμετωπίσουν τα σοβαρά προβλήματά τους. Μήπως πρέπει να κινητοποιηθούμε και να βοηθήσουμε το κράτος στη πάταξη των ναρκωτικών; Κατά τη γνώμη μου, καλό θα ήταν να γίνει διεθνής συνεργασία για την εξάρθρωση των εμπορών ναρκωτικών. Επίσης, πρέπει να γίνεται ομαλή επανένταξη των απεξαρτημένων στην κοινωνία και να χρησιμοποιηθούν ειδικά σκυλιά για την πάταξη της εμπορίας ναρκωτικών. Ακόμη πρέπει να διοργανώνονται από τα σχολεία όλων των βαθμίδων, τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο, επισκέψεις σε κέντρα απεξάρτησης ναρκομανών.

Τέλος, πρέπει να γίνει εισαγωγή και διδασκαλία μαθηματος σχετικά με τα ναρκωτικά σε όλα τα σχολεία. Επίσης, η Εκκλησία πρέπει να βοηθά την επανένταξη των χρηστών στη κοινωνία. Τελειώνοντας την ομιλία μου θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα προς το κράτος. Πώς ζητάει το κράτος την καταπολέμηση και την πάταξη των ναρκωτικών, όταν νομιμοποιεί τη χρήση μαλακών ναρκωτικών, όπως π.χ. είναι το τσιγάρο;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ανθούλα Τεκιδού.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΤΕΚΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Ένα από τα

θέματα για τα οποία θα ήθελα να μιλήσω είναι τα Κέντρα Αποτοξίνωσης Ναρκωτικών. Αυτό αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα του Δήμου Σταυρούπολης της Δυτικής Θεσσαλονίκης, όπου ζω. Αυτά δεν αφορούν μόνο την περιοχή μου, αλλά και κάθε άλλο μέρος της Ελλάδας που βιώνει μια ζοφερή πραγματικότητα και αδυνατεί να την αντιμετωπίσει. Εδώ και 5 χρόνια στην Ελλάδα εφαρμόζονται 5 πιλοτικά προγράμματα για την απεξάρτηση των ναρκωτικών με τη βοήθεια της μεθαδόνης. Τα 3 από αυτά λειτουργούν στην περιοχή της Αττικής, ενώ τα άλλα 2 στη Θεσσαλονίκη. Πληροφοριακά αναφέρω ότι η στέγαση του ΟΚΑΝΑ στα εξωτερικά ιατρεία του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, δημιούργησε πολλά προβλήματα σε όλους τους κατοίκους της περιοχής. Εκτός από τα μέλη του προγράμματος που έρχονται να λάβουν τη δόση της μεθαδόνης, γύρω, αλλά και μέσα στο νοσοκομείο συγκεντρώνονται δεκάδες άλλοι χρήστες. Οι συνέπειες είναι τρομακτικές και αυξήθηκε η εγκληματικότητα. Ταυτόχρονα, παρουσιάστηκαν κρούσματα κλοπών και διαρρήξεων, με αποτέλεσμα να μετατραπούν τα γύρω σπίτια και καταστήματα σε φρούρια. Ακόμη, επεκτάθηκε η διακίνηση των ναρκωτικών ουσιών στα προαύλια των σχολείων της περιοχής αυτής. Επίσης, η ζωή των εργαζομένων στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο και, δυστυχώς, αυτό το φαινόμενο δεν παρατηρείται μόνο στο δήμο που κατοικώ, αλλά και σε όλες τις δυτικές συνοικίες, καθώς και σε άλλες κατοικημένες περιοχές της Ελλάδας, όπου λειτουργούν Κέντρα Απεξάρτησης Ναρκωτικών.

Πρέπει τα Κέντρα αυτά να λειτουργούν σε απομακρυσμένες και καλά φυλασσόμενες περιοχές, όπου θα υπάρχουν οι κατάλληλες εγκαταστάσεις. Με αυτό τον τρόπο η ποιότητα της ζωής των πολιτών δεν θα υποβαθμίζεται, αλλά και η λειτουργία των προγραμμάτων θα είναι πιο αποτελεσματική.

Ένα άλλο θέμα που με απασχολεί είναι η λειτουργία ρυπογόνων βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων σε κατοικημένες περιοχές και οι επιπτώσεις που έχουν στην υγεία των πολιτών. Το πιο σημαντικό πρόβλημα στη χώρα μας, που ακόμη δεν έχει αναπτύξει βαριά βιομηχανία, είναι το θέμα της μεταφοράς και καταστροφής των τοξικών αποβλήτων για την υγεία των πολιτών. Προτείνω την εφαρμογή αυστηρών μέτρων σε όλες τις ρυπογόνες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, όπως την τοποθέτηση φίλτρων και το συχνό έλεγχο τους από αρμόδια κρατικά όργανα. Επίσης, οι παραβάτες να τιμωρούνται αυστηρά με επιβολή ποινών. Το πιο σημαντικό είναι να λειτουργούν μακριά από κατοικημένες περιοχές, ώστε σε περίπτωση ατυχήματος να αποφεύγονται απώλειες αθώων πολιτών.

Παράλληλα, θα ήθελα να εκφράσω το σχόλιο μου πάνω σε ένα θέμα που θίξαμε χθες σχετικά με την ευθανασία. Πιστεύω ότι όλοι έχουμε δικαίωμα στη ζωή. Δεν έχουμε, λοι-

πόν και δικαίωμα στο θάνατο, εφόσον το επιθυμούμε και ιατρικά δεν υπάρχουν ελπίδες σωτηρίας μας;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Τρίκκας Ευάγγελος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΡΙΚΚΑΣ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, εκπροσωπώ το Λύκειο Νέας Αρτάκης. Φίλες και φίλοι, θα ήθελα να αναφερθώ στον αθλητισμό των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Όπως είναι γνωστό, οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες θα επιστρέψουν στην πατρίδα τους μετά από 108 χρόνια. Αυτό είναι τιμή για μας τους Έλληνες και γι' αυτό το λόγο προετοιμαζόμαστε να φτιάξουμε τις εγκαταστάσεις και να προετοιμάσουμε τους αθλητές που θα μας εκπροσωπήσουν.

Σε κάποια πράγματα βλέπουμε να υπάρχει πρόοδος. Αυτά είναι η προετοιμασία των αθλητών, οι οποίοι θα αγωνιστούν στην παραολυμπιάδα. Αυτό γίνεται επειδή οι Ολυμπιακοί Αγώνες έχουν εμπορευματοποιηθεί και ο σκοπός των εταιρειών που «σπονσοράρουν», είναι να προωθήσουν τα προϊόντα τους με τον αθλητή ο οποίος θα έχει κάποια επιτυχία και πάνω απ' όλα θα είναι αρτιμελής. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να αγαπάμε τους αθλητές της Ολυμπιάδας και να λημονούμε αυτούς της παραολυμπιάδας, με συνέπεια τα χρήματα των εταιρειών να δίνονται μόνο στους αθλητές της Ολυμπιάδας. Τα συγκεκριμένα χρήματα ξοδεύονται στον αθλητικό εξοπλισμό. Οι αθλητές, όμως, με ειδικές ανάγκες τα βγάζουν πέρα με κάποιες μικρές επιχορηγήσεις του Κράτους, οι οποίες δεν φτάνουν, με αποτέλεσμα να μη γίνεται κατάλληλη προετοιμασία και να μην αξιοποιούνται οι δυνατότητές τους.

Προσωπική μου άποψη είναι ότι το Κράτος δεν πρέπει να απωθεί τα άτομα με ειδικές ανάγκες από τον αθλητισμό, αλλά να παρέχει οργάνωση και βοήθεια σε αυτούς, ακόμη καλύτερη από τους άλλους. Επειδή είναι λίγοι, πρέπει το Κράτος να τους προωθήσει στον αθλητισμό, έτσι ώστε να θεωρείται τιμή από αυτούς να είναι αθλητές. Αυτό θα εξυψώσει το ηθικό τους, γιατί θα νιώθουν ότι πετυχαίνουν κάτι. Πατί, κατά τη γνώμη μου, αυτοί οι άνθρωποι δεν αισθάνονται τόσο δημιουργικοί σε σχέση με μας τους αρτιμελείς. Αυτό, όμως, είναι πολύ μεγάλο λάθος, γιατί η μόνη διαφορά μας είναι το σώμα μας. Η ψυχή μας είναι η ίδια. Μπορώ να πω ότι είναι καλύτεροι από μας, διότι είναι καλόκαρδοι. Όσα τέτοια άτομα έχω γνωρίσει, είναι πολύ καλοί, ενώ εμείς που τα έχουμε όλα, είμαστε αχάριστοι.

Καλό θα ήταν να βραβεύονται αυτά τα παιδιά, όταν έχουν επιτυχίες και να τους χορηγούνται οικονομικές ενισχύσεις στην προετοιμασία των αγώνων, όχι μόνο σε ολυμπιακό επίπεδο, αλλά και σε τοπικό και σε περιφερειακό. Πατί σκοπός δεν είναι να αγκαλιάσουμε τους πρωταθλητές, αλλά και τους απλούς αθλητές. Αν θέλουμε να αναδείξουμε το ολυμπιακό πνεύμα, θα πρέπει να βοηθάμε ισότιμα όλους

όσοι ασχολούνται με τον αθλητισμό και όχι μόνο όσοι προωθούν τα εμπορικά προϊόντα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον αξιότιμο Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο, ο οποίος σήμερα βράβευσε την Εθνική Ομάδα Μπάσκετ Κωφών, η οποία μας έκανε περήφανους με την κατάκτηση του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος στην κατηγορία τους, το οποίο πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Παππά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΠΑ (Νομός Βοιωτίας): Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, δεν θα ήθελα να απευθύνω τιμητικές προσφωνήσεις, αλλά ένα θερμότατο χαιρετισμό στους ανθρώπους κάθε ηλικίας που αγωνίζονται για υψηλές αξίες και ιδανικά.

Θα αναφερθώ σε ένα θέμα που με απασχολεί σε μεγάλο βαθμό, την εκμετάλλευση των παιδιών. Αυτό το οποίο κάνει το συγκεκριμένο πρόβλημα ξεχωριστό, είναι ότι η εκμετάλλευση δεν γίνεται απλώς από άνθρωπο σε άνθρωπο, αλλά από διεστραμμένους ενήλικες που έχουν απόλυτη επίγνωση των πράξεών τους, σε αθώες παιδικές ψυχές, που είναι ανήμπορες να αντιδράσουν. Οι εκμεταλλευτές, ως επί το πλείστον, αυτών των παιδιών, είναι εκλεκτά πρόσωπα της κοινωνίας που απολαμβάνουν το σεβασμό και την εκτίμηση που τρέφουν οι άλλοι στο πρόσωπό τους. Τί υποκρισία! Στην πραγματικότητα είναι άκαρδοι, στυγνοί εγκληματίες, οι οποίοι ενδιαφέρονται αποκλειστικά και μόνο για το πώς θα γίνουν πλουσιότεροι και για το πώς θα προστεθούν και άλλα μηδενικά στους λογαριασμούς τους στις ελβετικές τράπεζες. Τί κι αν βιάζονται παιδικές ψυχές και παραβιάζονται ανθρώπινα δικαιώματα; Με τα λεφτά τους μπορούν να κλείσουν στόματα και να επανέλθει η τάξη. Το πρόβλημα διακλαδώνεται εξαπλωτικά: Παιδική πορνεία, εμπόριο οργάνων, εργασία που φτάνει και τις 18 ώρες ημερησίως στις υποανάπτυκτες χώρες, διακίνηση ναρκωτικών, δουλειά στους δρόμους και τα φανάρια, με άμεσο κίνδυνο να παρασυρθούν σε κάθε είδους σκοτεινά μονοπάτια.

Δεν αντέχω να ζω σε μια κοινωνία που ο τρόμος, η δυστυχία και η ανασφάλεια των παιδιών, βασιλεύουν παντού. Πιστεύω πως οι κυβερνήσεις των πλούσιων χωρών, οι διεθνείς οικονομικοί πολιτιστικοί οργανισμοί, ο ΟΗΕ, οι ηγέτιδες δυνάμεις του πολιτισμού, οι οργανισμοί για τα δικαιώματα του ανθρώπου, είναι χρεωμένοι μαζί με όλη την πνευματική και επιστημονική κοινότητα, να βοηθήσουν με όλους τους τρόπους, στην ανάπτυξη των υποανάπτυκτων χωρών, στη γενίκευση της εκπαίδευσης σε όλα τα στρώματα των παιδικών ηλικιών, να δώσουν τεχνογνωσία, συμβούλους, να προωθήσουν με δημοκρατικούς τρόπους τις προοδευτικές δυνάμεις των πρωτόγονων χωρών, να κάνουν ανακατανομή του πλούτου στις ίδιες τους τις χώρες, υπέρ των ασθενέστερων τάξεων, γιατί εκεί παρουσιάζονται οι ανάγκες και οι

εξαναγκασμοί για το σπρώξιμο της παιδικής ηλικίας στην εκμετάλλευση και να κινήσει εκστρατεία η διεθνής κοινότητα για τον έλεγχο των γεννήσεων σε όποιες χώρες είναι αντικειμενική ανάγκη να επανέλθει η κανονική αύξηση του πληθυσμού.

Θα πρότεινα οι κοινοβουλευτικοί οργανισμοί μεγάλων ενωμένων κοινοτήτων, όπως ο ΟΗΕ και η Ε.Ε., με νομική κατοχύρωση να επιβλέπουν προγράμματα ψηφισμένα από τα επιμέρους κοινοβούλια για την ένταξη και του τελευταίου παιδιού στο κοινωνικό σύνολο με τον ίδιο τρόπο που εντάσσονται όλα τα παιδιά. Αυτό είναι το προνοιακό, το κοινωνικό, το δημοκρατικό κράτος, που αναλαμβάνει τις ευθύνες του για το μέλλον της κοινωνίας, που κρατά στα χέρια του. Το υπερκέρδος έφτασε στα όριά του. Είναι αναγκαιότητα της ίδιας της ύπαρξης του κέρδους, να δοθεί το γενναίο μεριδίδο που αναλογεί στα παιδιά, που είναι η αυριανή ανθρωπότητα. Αλλιώς, η ανεργία, η μετανάστευση, η εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά, οι πόλεμοι, θα ενταθούν και θα καταβροχθίσουν ένα ζωντανό που κατάφερε να πατήσει σε άλλα ουράνια σώματα και απέτυχε να ανταμωθεί το ίδιο με τα δισεκατομμύρια αστέρια του στη δική του ουράνια σφαίρα, που την έχει ποτίσει ως τώρα με ωκεανούς αίματος, δακρύων, πόνου, ονείρων, ελπίδων και προσδοκιών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λυδία Ρεμπή.

ΛΥΔΙΑ ΡΕΜΠΗ (Νομός Αχαΐας): Και εγώ θα ασχοληθώ με το θέμα «παιδί» και συγκεκριμένα, με την εκμετάλλευση και την κακομεταχείρισή τους από άτομα του στενού τους περιβάλλοντος, από εγκατάλειψη, από διεξόδους που βρίσκουν (κάπνισμα, ναρκωτικά, αλκοόλ). Υπάρχουν παιδιά σε στρατόπεδα εργασίας, κυρίως στο Ιράν, στην Ινδία και στο Σουδάν.

Δεν υπάρχει από την Πολιτεία κάποιος δομημένος μηχανισμός για την προστασία του παιδιού από τις προσβολές.

Η Πολιτεία έχει ενδιαφερθεί για τη θεσμοθέτηση του «Συνηγόρου του Πολίτη» που σκοπό έχει την προστασία του από τις αυθαιρεσίες και τις αδυναμίες της κρατικής μηχανής. Ακόμη και τα συμφέροντα του πολίτη, ως καταναλωτή, προστατεύονται από ένα φορέα, π.χ. το ΙΝΚΑ. Και προφανώς, θα μπορούσε κανείς να αναφερθεί σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Αλλά, οι νομικοί σύμβουλοι και συνήγοροι υπερασπίζονται ενήλικες, οι οποίοι, ούτως ή άλλως, έχουν τη δύναμη, το σθένος να υπερασπιστούν τους ίδιους τους εαυτούς τους. Δυστυχώς, τα παιδιά δεν βρίσκουν τέτοια υποστήριξη. Πρόκειται για υπάρξεις που είναι από τη φύση τους αδύναμες, άτολμες, χωρίς τη γνώση του κόσμου, χωρίς προσωπικότητα, εύκολα τρομοκρατούμενες. Πατί να μην υπάρχει κάποιος που να μπορεί να τα προστατεύσει;

Εισηγούμαι τη θεσμοθέτηση του Συνηγόρου του Παιδιού, που θα προσφέρει αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες του σε κάθε παιδί, που θα τις έχει ανάγκη. Σε αυτόν να καταφεύγει!

το κάθε παιδί που έχει αδικηθεί, ο κάθε πολίτης που έχει πέσει στην αντίληψη του αδικήμα σε βάρος παιδιού. Αυτόματα, ο οργανισμός αυτός να αναλαμβάνει να διαφυλάξει την ακεραιότητα της προσωπικότητας, της ψυχής και της αξιοπρέπειας του κάθε παιδιού.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαναγιώτου Παγώνα.

ΠΑΓΩΝΑ ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Ν. Χαλκιδικής): Θα ήθελα να ξεκινήσω με μια παρατήρηση γι' αυτά που ελέχθησαν στη χθεσινή συνεδρίαση. Συγκεκριμένα, θα ήθελα να διαφωνήσω με τη συνάδελφο που είπε ότι, εφόσον οι γιατροί δεν πληρώνονται όσο θα έπρεπε, είναι δικαιολογημένοι να συμπεριφέρονται άσχημα στους ασθενείς. Ήθελα να ξέρω, αυτό το θεωρεί δίκαιο; Πιστεύει ότι κάποιος που δεν επιβραβεύεται, όπως του αρμόζει, από κάποιον άλλον, πρέπει να ξεσπά σε κάποιον τρίτο; Επιτρέψτε μου να υποστηρίξω ότι αυτά ανήκουν σε κάποια άλλη εποχή, στην εποχή που η λέξη «πολιτισμός» δεν περιλαμβανόταν στο λεξικό.

Ας μην ξεχνάνε οι γιατροί ότι έχουν δώσει τον «όρκο του Ιπποκράτη», καθώς και το ότι αυτό που κάνουν είναι λειτούργημα. Ο ασθενής καταφεύγει στο γιατρό για να γίνει καλά και να δεχθεί κάποια υποστήριξη. Δεν είναι σωστό να του συμπεριφέρεται ο γιατρός σαν παρακατιανό και να το «παίζει αυθεντία». Ο γιατρός την ώρα που αντικρίζει έναν ασθενή θα πρέπει να ξεχνά οτιδήποτε αφορά την προσωπική του ζωή και τον βασανίζει. Θα πρέπει να θυμάται τον όρκο που έχει δώσει, τη δύναμη ή τη δυνατότητα –όπως θέλετε– που έχει, να απαλύνει τον ανθρώπινο πόνο και να χαρίζει τη ζωή. Να επικεντρώνει την προσοχή του στο πώς μπορεί να βοηθήσει τον άρρωστο που έχει απέναντί του. Πιστεύω πως είναι εγκληματικό από μέρους των γιατρών να φέρονται άσχημα σε έναν ασθενή, που η ύπαρξή του είναι γενικά πιο εύθραυστη.

Ένα άλλο θέμα, στο οποίο ήθελα να αναφερθώ, αφορά στην εξέλιξη της επαρχίας. Θα αναφερθώ σε ένα πραγματικό γεγονός που δείχνει ξεκάθαρα τι συμβαίνει. Πέρσι το καλοκαίρι έκανα διακοπές στον Έβρο. Συνάντησα σε μια διαδρομή ένα χωριό, του οποίου το όνομα μου διαφεύγει, το οποίο ακόμη δεν έχει ηλεκτροδοτηθεί. Οι άνθρωποι δεν μαγειρεύουν στην ηλεκτρική κουζίνα, δεν πλένουν τα ρούχα τους στα πλυντήρια, αλλά στη σκάφη, δεν, δεν....

Δεν γνωρίζω εάν αυτή τη στιγμή έχει ηλεκτροδοτηθεί, αλλά πέρυσι ο ηλεκτρισμός ήταν ανύπαρκτος σε εκείνον τον τόπο. Τα συμπεράσματα βγάλτε τα μόνοι σας. Η Αθήνα προετοιμάζεται για το 2004 και η υπόλοιπη Ελλάδα για το 1960. Και μετά γίνεται λόγος για ίσες ευκαιρίες!

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι περισσότεροι, από εκείνους που εξουσιάζουν, δείχνουν κατά καιρούς το θαυμασμό που, υποτίθεται, ότι τρέφουν για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά όταν οι κάμερες των καναλιών δεν είναι παρούσες, ξεχνάνε το θαυμασμό που τρέφουν για τη γενναί-

τητα, την παλικαριά και το ήθος που έχουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Τα ξεχνάνε, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι ράμπες δεν υπάρχουν παντού, ανελκυστήρες που να λειτουργούν δεν υπάρχουν παντού, ανελκυστήρες δεν υπάρχουν στα σχολεία, τουαλέτες για άτομα με ειδικές ανάγκες δεν υπάρχουν, υποτίτλοι σε όλα τα προγράμματα των καναλιών δεν υπάρχουν. Πα το Θεό, μην το κάνετε αυτό, μην αποξενώνετε τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι άνθρωποι όπως όλοι μας και ίσως λίγο περισσότερο.

Πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος να αφομοιωθούν τα άτομα αυτά στην κοινωνία, πράγμα που μπορεί να γίνει, εάν σκεφθούμε το δικαίωμα που έχουν στη ζωή και αυτοί οι άνθρωποι.

Δίπλα από μια σκάλα πρέπει να υπάρχει και μια ράμπα ή ένας ανελκυστήρας. Να εργάζονται σε χώρους που μπορούν να μεταβούν εύκολα. Τα λεωφορεία και τα τραμ να γίνουν προσιτά στους ανθρώπους αυτούς. Τα ανοικτά θέατρα και οι αρχαιολογικοί χώροι να συμπεριλάβουν στη λίστα των επισκεπτών τους τα άτομα αυτά. Οι χώροι αυτοί να διαμορφωθούν κατάλληλα για να προσέρχονται σε αυτούς τα άτομα αυτά.

Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, η Ελλάδα είναι η κοιτίδα του πολιτισμού γι' αυτό δεν πρέπει να ρίχνουμε στον Καιάδα τα άτομα με ειδικές ικανότητες. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Παυλίδου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ (Νομός Ροδόπης):

Ξεκινώντας, θα ήθελα να επισημάνω ορισμένα πράγματα σχετικά με την περιοχή στην οποία ζω. Στη χθεσινή συνεδρίαση πολλοί συνάδελφοι μίλησαν για τις συνθήκες που επικρατούν στις ορεινές περιοχές. Σ' αυτό θα ήθελα να εκφράσω μια διαφορετική άποψη. Επειδή βιώνω την πραγματικότητα καθημερινά, θεωρώ ότι η κατάσταση έχει βελτιωθεί αρκετά και συνεχίζει να βελτιώνεται στις παραμεθόριες περιοχές.

Στη δική μου περιοχή, έχουν δημιουργηθεί πολλές πανεπιστημιακές μονάδες, που έχουν κυριολεκτικά αναζωογονήσει τον τόπο κοινωνικά, πολιτισμικά και οικονομικά. Επίσης, έχει δοθεί έμφαση στην ενίσχυση της βιομηχανικής περιοχής, ενώ δεν είναι λίγα και τα δημόσια έργα που γίνονται, όπως η τελειοποίηση της Εγνατίας Οδού, η ανέγερση φραγμάτων σε λίμνες, η ανέγερση χώρων πολιτισμού, στο πλαίσιο της πολιτιστικής αποκέντρωσης.

Π' αυτό το λόγο νιώθω υποχρεωμένη να αναγνωρίσω τα θετικά και ουσιαστικά βήματα που έχουν γίνει, καθώς είμαι αντίθετη στη γενικότερη αρνητικότητα και την τάση για κατηγορίες που χαρακτηρίζει εμάς τους Έλληνες. Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να σταματήσει η προσπάθεια. Η αρχή έχει γίνει, μια προοδευτική πορεία έχει δρομολογηθεί, αλλά είναι σημαντικό να δίνονται διαρκώς κίνητρα στους ακριτές για να παραμένουν στις περιοχές τους. Εάν συμβαίνει μερι-

κοί άνθρωποι να εγκαταλείπουν την ιδιαίτερη πατρίδα τους, αυτό γίνεται λόγω της ανεργίας και επειδή υπάρχει η αντίληψη ότι στα μεγάλα αστικά κέντρα είναι ευκολότερη η εύρεση εργασίας.

Γι' αυτό το λόγο προτείνω να αξιοποιούνται τα έργα που γίνονται και συγκεκριμένα να αξιοποιούνται οι βιομηχανικές περιοχές που θα μπορούσαν να προσφέρουν πολλές θέσεις εργασίας, εάν βρίσκονταν σε πλήρη λειτουργία, κάτι που δεν συμβαίνει.

Κάτι άλλο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ, ως πρόταση του ίδιου ζητήματος, είναι η αντίληψη για φυλετικό ρατσισμό στις παραμεθόριες περιοχές, όπως είναι η Θράκη, από όπου κατάγομαι. Υπάρχει, πράγματι, φυλετικός ρατσισμός, ανάμεσα σε χριστιανούς, μουσουλμάνους και αρμένιους, όπως και ανάμεσα σε ντόπιους και οικονομικούς πρόσφυγες ή παλινοστούντες Έλληνες, με ό,τι συνεπάγεται αυτό, δηλαδή, την ύπαρξη ακροδεξιών οργανώσεων, την ανώμαλη συμβίωση και την εχθρότητα μεταξύ μας. Στην πραγματικότητα, κάτι τέτοιο δεν υφίσταται, αντίθετα έχουμε καταφέρει να ζούμε σε αρμονία με τους άλλους ανθρώπους και επειδή τις σχέσεις μας τις διέπει ο σεβασμός, η αποδοχή της διαφορετικότητας, ο διάλογος, η δημοκρατία και η ισονομία, η κοινωνία μας δεν στιγματίζεται από ακραίες εκδηλώσεις ρατσισμού και από τις δύο πλευρές.

Πολλοί μπορεί να αναρωτηθείτε: «τόσο τέλεια είναι εκεί πάνω»; Δεν είναι τέλεια, απλά αντιμετωπίζουμε τα ίδια προβλήματα με τις άλλες περιοχές της Ελλάδας και όταν εκδηλώνονται ακραίες συμπεριφορές ρατσισμού, κυρίως, σε προσωπικό επίπεδο αυτές προσπαθούμε να τις εξαλείψουμε.

Σχετικά με ένα άλλο θέμα, αυτό της δωρεάς οργάνων. Συνάδελφος έφηβος βουλευτής ανέφερε ότι οι άνθρωποι που κάνουν δωρεές οργάνων είναι ελάχιστοι. Είναι λογικό ότι η έλλειψη της δωρεάς οργάνων από κάπου πρέπει να συμπληρωθεί. Έτσι, στις χώρες του τρίτου κόσμου και τις οικονομικά ασθενείς χώρες σκοτώνουν ανθρώπους για να πάρουν τα όργανά τους, ενώ άλλοι αυτόχθονες πουλάνε τα όργανά τους ή των παιδιών τους έναντι μικρού οικονομικού ανταλλάγματος. Πόσο, όμως, επιβαρύνει ψυχολογικά και ηθικά αυτόν που εισπράττει τη δωρεά να γνωρίζει ότι π.χ. το νεφρό που του μεταμοσχεύθηκε το στερήθηκε ένα παιδάκι, επειδή είχε αυτός την τύχη να γεννηθεί σε χώρα του δυτικού κόσμου; Πόσο αρνητικό είναι για μια κοινωνία να απολαμβάνει τα πλεονεκτήματά της σε βάρος αδυνάτων που η φωνή τους χάνεται κάτω από τα οικονομικά συμφέροντα, τη μεγιστοποίηση του κέρδους και την ελαχιστοποίηση του κόστους;

Προσωπικά, με υποβιβάζει ως άνθρωπο να γνωρίζω ότι υπάρχει το ενδεχόμενο η δημοκρατία να είναι ένα είδος πολυτέλειας, μόνο για όσους μπορούν να πληρώσουν το αντίτιμο.

Γι' αυτό το λόγο θα ήθελα να προτείνω την εφαρμογή της κλωνοποίησης. Εάν, για παράδειγμα, κλωνοποιούσαμε ένα

νεφρό, δεν θα χρειαζόταν να το στερούμε από έναν Ινδό, που συχνά επιδίδεται στην πώληση νεφρών ή από άλλους συναθρώπους μας, με βία και αυθαιρέσια. Βέβαια, θα έπρεπε να θεσπιστεί αντίστοιχη νομοθεσία επιστημονικής δράσης, έτσι ώστε να μην προβαίνουν οι επιστήμονες σε καταχρήσεις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Πανέττα.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΕΤΤΑ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το 6ο Λύκειο Αμαρουσίου, και θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την καθιέρωση του πρωτοποριακού αυτού θεσμού, της Βουλής των Εφήβων. Είναι μεγάλο προνόμιο για μας να βρισκόμαστε σήμερα εδώ. Πέρα από το ότι αποτελεί μοναδική εμπειρία, νιώθω ιδιαίτερη ικανοποίηση που μπορούμε να εκφράσουμε εμείς οι νέοι τις απόψεις μας και τους προβληματισμούς μας για τα ζητήματα της σύγχρονης κοινωνίας που μας απασχολούν, με την καθάρια φωνή μας και τη ζωντανή παρουσία μας στο χώρο αυτό.

Αισθάνθηκα βαθιά συγκινημένη ακούγοντας τις φωνές των άλλων Εφήβων Βουλευτών και κατανόησα πόσο συνειδητοποιημένοι είναι οι νέοι σήμερα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Έχω δει στα μάτια των ατόμων με ειδικές ανάγκες την επιθυμία τους να βρίσκονται ανάμεσά μας. Το βλέπω στον αδελφό μου που είναι άτομο με πολυαναπηρία. Το ότι εκφράζουμε το ενδιαφέρον μας γι' αυτά τα άτομα, είναι ένα αισιόδοξο μήνυμα. Πριν από λίγα χρόνια δε μιλούσε κανείς, λες και στη χώρα μας δεν υπήρχαν ανάπηροι. Όπως προανέφερα, έχοντας η ίδια έναν αδελφό με ειδικές ανάγκες, με πληγώνει το γεγονός ότι δεν υπάρχει ανθρώπινη μεταχείριση προς αυτά τα παιδιά εδώ στην Ελλάδα, ότι τα αντιμετωπίζουν σαν παιδιά ενός κατώτερου Θεού και στρέφουν το βλέμμα τους προς αυτά περισσότερο από περιέργεια παρά από πραγματικό ενδιαφέρον.

Εγώ θα ήθελα να προσεγγίσω το θέμα των ατόμων με ειδικές ανάγκες από μια άλλη σκοπιά. Δεν θα αναφερθώ σε αυτά καθαυτά τα άτομα, αλλά στις οικογένειές τους. Αν και δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία, το ποσοστό των αναπήρων είναι περίπου το 10% του γενικού πληθυσμού της χώρας μας. Είναι γνωστό πως διεθνείς οργανισμοί, όπως ο ΟΗΕ, υποστηρίζουν τα δικαιώματα αυτών των ατόμων, προκειμένου να ζουν με αξιοπρέπεια και ισότητα στην κοινωνία.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η 3η Δεκέμβρη έχει καθιερωθεί ως «ημέρα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες» και στο Εθνικό Κοινοβούλιο της χώρας μας η ημέρα αυτή τιμάται με πολλαπλές εκδηλώσεις. Θα αναφερθώ λοιπόν στα ζητήματα που καλείται να αντιμετωπίσει η οικογένεια, έχοντας ένα μέλος με ελαφριά ή βαριά κινητικά ή διανοητικά προβλήματα.

Πρώτο ζήτημα είναι οι ψυχοσωματικές αντιδράσεις. Συναισθήματα ενοχής, αποτυχίας, θλίψης που αγγίζει τα όρια της κατάθλιψης πνίγουν τους γονείς των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Πολλές μάλιστα φορές το πρόβλημα αυτό πλήττει

το ίδιο το ζευγάρι. Τα διαζύγια, σύμφωνα με μελέτες, έχουν μεγάλη συχνότητα. Αυτή η κατάσταση επιδρά και στα αδέρφια των ατόμων με ειδικές ανάγκες που ζουν σε ένα δύσκολο ψυχοσυναισθηματικό περιβάλλον. Συνήθως δεν υπάρχει ισορροπία στη φροντίδα των άλλων παιδιών, γιατί παραμελούνται συναισθηματικά, λόγω του ότι έχει επικεντρωθεί η οικογένεια στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Όσο δεν υποστηρίζεται η οικογένεια, τόσο θα διογκώνονται τα προβλήματά τους.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά την καθημερινή ζωή. Ένα ερώτημα που θέτει η οικογένεια είναι το τι θα πρέπει να γίνει, ώστε να φροντίσουν το παιδί καλύτερα. Έτσι ξεκινάει η απόγνωση των γονέων, αφού αισθάνονται πως δεν μπορούν να προσφέρουν τίποτα. Απελπίζονται, αφού βλέπουν πως δεν υπάρχουν εξειδικευμένα κέντρα για να τους συμβουλευτούν, ούτε ειδικοί γυμναστές. Στη συνέχεια ακολουθεί η υπέρτατη ψυχική και σωματική κούραση και οι γονείς αποσύρονται με τη θλίψη της αδικίας, την αγωνία που γίνεται εφιάλτης για το μέλλον των παιδιών τους με ειδικές ανάγκες.

Τρίτο ζήτημα είναι οι κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις. Σταδιακά η οικογένεια μετατρέπεται σε οικογένεια «ειδικών αναγκών». Η αρχική βοήθεια που, ίσως να είχε από το συγγενικό περιβάλλον, όλο και μειώνεται. Δεν τους δίνεται η δυνατότητα να αποκτήσουν μια φιλική παρέα, να διασκεδάσουν, να ξεκουραστούν και να προσφέρουν λίγο χρόνο στον εαυτό τους. Οι οικονομικές επιπτώσεις είναι επίσης σημαντικές, τη στιγμή που εξαναγκάζεται ένας γονέας να ξοδέψει ένα υπέρογκο χρηματικό ποσό για την εξασφάλιση ειδικών προγραμμάτων, που δεν είναι τα καλύτερα εδώ στην Ελλάδα. Πότε η Πολιτεία έχει υλοποιήσει όσα έχει εξαγγείλει; Πότε οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας θα αναδείξουν ως πολιτικό αίτημα την ανάπτυξη ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών για τα άτομα αυτά; Πότε θα πάψει να νιώθει κανείς αβοήθητος και εγκαταλελειμμένος από την Πολιτεία; Πότε ο καθένας μας θα αισθανθεί ότι πρέπει να προσφέρει λίγες ώρες από το χρόνο του στα άτομα αυτά;

Κλείνοντας την ομιλία μου, θα ήθελα να με συγχωρέσετε, αν όλα όσα σας ανέφερα δεν αποτελούν αισιόδοξο μήνυμα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Πιστέψτε με, όμως, όσα είπα είναι πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που βιώνω κάθε μέρα εδώ και 16 χρόνια. Μην ξεχάσετε λοιπόν να προσφέρετε και σεις ένα μικρό λιθαράκι υλικής και ηθικής προσφοράς στα άτομα αυτά. Μην ξεχάσετε να κατανοήσετε την αποδοχή της ιδιαιτερότητας, γιατί μόνο τότε θα είστε οι Βουλευτές της κοινωνικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής συνοχής. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΓΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Παπαδάκη.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ (Α' Αθήνας): Θεωρώ ιδιαίτερη ευθύνη και τιμή το να έρχομαι εδώ για δεύτερη συνεχή χρονιά, σε εργασίες στο ναό της δημοκρατίας και να δηλώνουμε ότι κρίνουμε με γνώμονα το δίκαιο και την αρετή, αθροίζουμε

με μέτρο την ανιδιοτέλεια και τον ενθουσιασμό, μαθητεύουμε στην έρευνα και το μόχθο της και ακόμα περισσότερο, μαζεύουμε τα όνειρά μας για να βγαίνουμε σε αλλιώςτικούς πηγαμούς για τον προσδιορισμό του ωραίου και την αναζήτηση του εφικτού.

Εκφράζουμε την αμφισβήτησή μας γι' αυτόν τον κόσμο, που εσείς οι μεγάλοι με περίσσια γνώση και περισκεψη δημιουργήσατε, όχι γιατί επιθυμούμε απλά την αντίδραση, αλλά για να καταδείξουμε τα όνειρά μας. Στον παγκοσμιοποιημένο χωροχρόνο μας στριμωχνόμαστε στην πλατεία του τεχνολογικού κόσμου με τη μεταμοντέρνα μετετέλιξη, με την πολυπλοκότητα της σύνθεσης και τους απώτερους στόχους της που φοβάμαι πως δεν κατανοούμε. Έτσι γινόμαστε κοινωνοί σε απόψεις και ενέργειες που πάντα έχουν δύο όψεις. Διαθέτουμε χάρτη ανθρωπίνων δικαιωμάτων και όμως ο απλός επιτραπέζιος χάρτης θα γέμιζε σημάδια, αν σημειώναμε τις περιοχές όπου αυτά καταπατούνται.

Επιδιώκουμε την παγκόσμια ειρήνη, και όμως, μέχρι να πάψει ο θάνατος και η καταστροφή να σφυροκοπά τη μια περιοχή, ανασυντάσσεται και πηγαίνει στην άλλη και βλέπουμε να θροιάζεται νικητής ο αλληλοσπαραγμός και η οδύνη. Επικρατεί κοινή οικονομικά συνεργασία, μα στις πράξεις και στις πρακτικές επικρατεί ο αθέμιτος ανταγωνισμός και το ατομικό συμφέρον, για να νιώθουν όλο και περισσότεροι οι εργαζόμενοι φτωχότεροι. Παρακολουθούμε υπογραφές συμφωνιών, συνθέσεις οργανισμών, συλλογικές αποφάσεις για ένωση, ασφάλεια, πρόνοια, ωστόσο όλες έχουν κατακλείδα το δίκαιο του ισχυρότερου. Ακόμα και η αλληλεγγύη, ο ανθρωπισμός και το ενδιαφέρον τείνουν να γίνουν υπόθεση με σχήματα και χρώματα βιομηχανικά. Με αυτούς τους οξύμωρους σχηματισμούς βιώνουμε την ανέλιξή μας και σ' αυτές τις προκλήσεις καλούμαστε να ανταποκριθούμε. Με την παιδεία που μας διακρίνει και το φιλότιμο που μας χαρακτηρίζει ήλθαμε να καταθέσουμε τις ανησυχίες μας. Καταγγέλλουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και διεκδικούμε το δικαίωμα για υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο στα δημόσια σχολεία μας, ώστε να πάνθουν να έχουν το ρόλο ψυχρών εξεταστηρίων. Ακόμα περισσότερο, εντοπίζουμε με συνέπεια όλα τα στερητικά «Α» που χαρακτηρίζουν τους συνανθρώπους μας, όπως ανελεύθερος, αλλοδαπός, απελπισμένος, άρρωστος, αμόρφωτος, άστεγος, άπορος, άνεργος και όλα όσα συνειρμικά συνειδητοποιούμε. Εμείς γνωρίζουμε καλά πως ποτέ οι βαθιές θυρίδες των τραπεζών δεν δέχθηκαν «να πιστώσουν» όνειρα και ελπίδες νέων, φτωχών και ποιητών. Συνεπείς λοιπόν στο νεαρό της ηλικίας μας ζητούμε τα λιγότερα. Λιγότερο μίσος, λιγότερο δάκρυ, λιγότερο θάνατο, λιγότερο πόνο, λιγότερη στέρηση. Κι αν μαζί με αυτά τα λιγότερα έρθει και λιγότερος πλούτος ή λιγότερη απόλαυση, τότε, όπως είπε και ο ποιητής, ίσως τα λιγότερα γίνουν περισσότερα. Αφιερώνω στα παιδιά «στρατιώτες» τους στίχους του Ρίτσου «Αν όλα τα παιδιά της γης

δίναν γερά τα χέρια και εμείς φιλειργητικοί, ιδεολόγοι και ελεύθεροι φωνάζουμε: Ακούει κανείς, ζητείται ελπίς». Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Ντεμιρτσίδου.

ΣΟΦΙΑ ΝΤΕΜΙΡΤΣΙΔΟΥ (Ν. Δράμας): Θα ήθελα να αναφερθώ στα ναρκωτικά. Η χρήση τους γίνεται σε κάθε απόμερη γειτονιά, τα βράδια στα σχολεία μας και το πρωί βρίσκουμε τις σύριγγες πεταμένες στα σχολεία μας. Ποια είναι η θέση που παίρνει η Αστυνομία; Καμία. Θα μπορούσαν να βάλουν αστυνομικούς, ώστε το σχολείο να μη θεωρείται στέκι ναρκωμανών. Πολλά παιδιά πέφτουν στα ναρκωτικά είτε από περιέργεια είτε από προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Οι γονείς είναι υπεύθυνοι, όταν καταπιέζουν τα παιδιά τους. Αυτό το ξέρω καλά, γιατί πριν από λίγο καιρό έχασα έναν πολύ δικό μου φίλο εξαιτίας της συμπεριφοράς των γονιών του, επειδή, κατά τη γνώμη του, ήθελε να απελευθερωθεί από όλα αυτά και έγινε χρήστης. Έτσι, λοιπόν, οι γονείς πρέπει να αφήνουν τα παιδιά τους πιο ελεύθερα και να τους συμπαραστέκονται. Αυτά τα παιδιά πρέπει να στηρίζονται ψυχολογικά. Είμαστε κατά των ναρκωτικών και όχι κατά των ναρκωμανών. Η βοήθειά μας δεν αρκεί. Πρέπει η Πολιτεία να ιδρύσει ειδικά νοσοκομεία τοξικομανών, να κάνουμε έργο για την ίδρυση κέντρων αποτοξίνωσης. Η Εκκλησία πρέπει να αγκαλιάσει αυτά τα παιδιά. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αννίκα Τρυφώνη.

ΑΝΝΙΚΑ ΤΡΥΦΩΝΗ (Υπόλοιπο Αττικής): Προσωπικά, αν και κάποιος μπορεί να το θεωρούν παράτολμο, είμαι υπέρ της μερικής νομιμοποίησης στη χρήση των ναρκωτικών. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ουτοπικό, σε μερικές χώρες όμως, που έχει εφαρμοστεί, έχει φέρει καλά αποτελέσματα. Με την έλξη του απαγορευμένου, πάρα πολλοί άνθρωποι πέφτουν στα ναρκωτικά.

Είναι πολύ σαφές γιατί οι ναρκωμανείς πέφτουν στην εγκληματικότητα και δεν απορώ γι' αυτό το θέμα. Σύμφωνα με τα στοιχεία του 1997, δύο γραμμάρια κοκαΐνης στοιχίζουν γύρω στα 100 ευρώ, ενώ η κανονική τους αξία είναι στα δύο ευρώ. Είναι σαφές, λοιπόν, ότι οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να βρουν τα χρήματα για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους.

Ένα, επίσης, σοβαρό θέμα είναι και η ευκολία παρασκευής των ναρκωτικών. Ο κάθε άνθρωπος με μερικές σχετικές γνώσεις πάνω στην χημεία σε ένα σχολικό εργαστήριο θα μπορούσε να φτιάξει από κοκαΐνη μέχρι blue paradise.

Με τη μερική νομιμοποίηση των ναρκωτικών, τα ναρκωτικά δε θα είναι νοθευμένα, αλλά θα πωλούνται στα περίπτερα στην κανονική τους αξία, θα εξαλειφθεί η εγκληματικότητα των ναρκωμανών και οι περισσότεροι άνθρωποι δε θα θέλουν να τα δοκιμάσουν από περιέργεια και έλξη για το απαγορευμένο.

Θα ήθελα να αναφερθώ στον Πάολο Κοέλιο, που είναι ένας μεγάλος συγγραφέας, ο οποίος ήταν για πολλά χρόνια χρήστης ναρκωτικών. Λέει στην αυτοβιογραφία του, «Το ημερολόγιο ενός μάγου», ότι «σιχαινεται να ακούει τους άλλους και τα Μ.Μ.Ε. ότι τα ναρκωτικά είναι άσχημα, γιατί τα ναρκωτικά, όταν τα χρησιμοποιείς είναι καταπληκτικά. Όμως γίνονται άσχημα μετά την έκσταση και μετά τον παράδεισο».

Εκεί πρέπει να στοχεύσουμε, να καταλάβουν οι νέοι ότι μετά τον παράδεισο έρχεται η άβυσσος.

Θα ήθελα επίσης να θίξω το θέμα της κλωνοποίησης. Νομίζω ότι μια συνάδελφος είπε ότι πρέπει να κλωνοποιήσουμε ανθρώπους και να χρησιμοποιήσουμε τα όργανά τους για τη δωρεά οργάνων. Αυτό το θεωρώ απρεπές. Πατί αυτοί οι άνθρωποι είναι δύο φορές συγγενείς μας. Είναι από τη μια αδέρφια μας και από την άλλη συγγενείς μας. Δηλαδή, άμα κλωνοποιήσω τον εαυτό μου, το άτομο που θα γεννιόταν από μένα θα το είχα συνάμα κόρη και αδερφή μου. Δε θα επέτρεπα ποτέ να συμβεί κακό ή τα όργανά της να χρησιμοποιηθούν για άλλους λόγους. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Μουρελά **ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΟΥΡΕΛΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας):** Ο έφηβος καθώς απομακρύνεται ψυχολογικά, συναισθηματικά από την ώριμη γενιά που μέχρι τώρα τον κρατούσε από το χέρι, προσπαθεί να σταθεί μόνος του ανεξάρτητος, χειραφετημένος, ελεύθερος. Λέω προσπαθεί και δεν καταλαβαίνει πως η χειραφέτηση χωρίς οικονομική ανεξαρτησία είναι αδύνατη. Όταν, μάλιστα, ανάμεσα σε άλλα προβλήματα προστίθενται και κάποιοι παλμοί και ενδιαφέροντα για τη δημιουργία οικογένειας, σπιτιού, τότε ο έφηβος καταλαβαίνει και συνειδητοποιεί ότι είναι καταδικασμένος, για την ώρα τουλάχιστον, να μείνει εξαρτημένος, αν και προσπαθεί να γίνει ανεξάρτητος. Οι έφηβοι νιώθουν τον κόσμο γύρω τους στενό και θέλουν να τον διευρύνουν. Θεωρούν τους ώριμους γονείς τους κοντόφθαλμους του προσπαθούν να τους βάλουν γυαλιά για να δουν πιο μακριά. Νομίζουν πως η κοινωνία είναι μικρόψυχα οικοδομημένη και επιθυμούν να της δώσουν μεγαλοψυχία. Πιστεύουν ότι ο κόσμος πάλωσε και χρειάζεται ανακαίνιση. Νιώθουν χρέος δικό τους να βοηθήσουν στην κατεδάφιση και στην ανοικοδόμηση. Ο συναισθηματισμός τους είναι πλούσιος και δεν διστάζουν να δοθούν ολόψυχα στη δημιουργία του νέου κόσμου, όπου θα βασιλεύει η δικαιοσύνη, η αρετή και η ελευθερία. Θέλουν να αλλάξουν ό,τι δημιούργησε η προηγούμενη γενιά και όλα έχουν ένα καινούριο σχέδιο. Κατά την γνώμη μου, για τα προβλήματα της ζωής και της κοινωνίας, φταίει η ώριμη γενιά. Είναι σωστή αυτή η στάση; Πρώτα απ' όλα είναι φυσιολογική. Αν δε διαμαρτυρηθεί κανείς στα νιάτα του, τότε θα δείξει τη δημιουργική πνοή του; Αν δε ζητήσει χειραφέτηση, ποιος θα του δώσει σημασία; Αν δεν κριτικάρει τα όσα

βλέπει και ακούει, πόσες ατέλειες θα έμεναν άθικτες και πώς η πρόοδος θα συνεχιζόταν; Η κριτική των νέων δεν είναι κακόπιστη. Είναι ειλικρινής. Δεν είναι μικρόψυχη. Είναι μεγαλόψυχη. Δεν έχει κύριο στόχο το γκρέμισμα, αλλά την ανοικοδόμηση. Το καλύτερο οικοδόμημα. Οραματίζονται. Τα αισθήματά τους αγνά και καθαρά. Ωριμάζει ο νέος, παλεύοντας με την παλιά γενιά. Ωριμάζει, διεκδικώντας ανεξαρτησία. Ανδρώνεται στον στίβο της αντιδικίας, της αμφισβήτησης και της αντίρρησης. Δεν ξεκινάει από πνεύμα αρνητικό και μικρόψυχο, αλλά από διάθεση αναδημιουργίας του κόσμου. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Εβελίν Χασάς.

ΕΒΕΛΙΝ ΧΑΣΑΣ (Σουδάν): Στην προηγούμενη συνεδρίαση καλύφθηκαν απόλυτα από τις προτάσεις και τα θέματα που θίχτηκαν. Θα ήθελα όμως να διευκρινίσω κάτι στο θέμα του ρατσισμού. Στην προηγούμενη συνεδρίαση, μία Έφηβος Βουλευτής από την Καστοριά και σήμερα μία άλλη είπαν ότι δεν υπάρχουν θέσεις εργασίας, λόγω των αλλοδαπών. Ξέρετε, πόσα χρήματα παίρνουν οι αλλοδαποί; Θα δούλευε κανένας Έλληνας με αυτά τα λίγα χρήματα, σε τέτοιες χειρωνακτικές εργασίες; Εγώ πιστεύω ότι τους εκμεταλλεύονται κάποιοι άνθρωποι.

Αναφέρθηκαν επίσης και στο ότι γίνονται επιθέσεις και ληστείες. Δεν πρέπει, όμως, να βάζουμε όλους τους ανθρώπους στην ίδια κατηγορία. Η συνάδελφος είπε ότι δεν μπορούμε να συμπεριφερθούμε σωστά σ' αυτούς, επειδή μας ληστεύουν, μπαινουν στα σπίτια μας. Έδωσε και ένα παράδειγμα για μια γυναίκα της οποίας σκότωσαν κάποιους ανθρώπους από την οικογένειά της. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι είναι ίδιοι. Αυτό δεν σημαίνει ότι, επειδή αυτός είναι δολοφόνος, είμαι και εγώ δολοφόνος. Δεν σημαίνει ότι, επειδή εκείνος ο ξένος σκότωσε, θα σκοτώσω και εγώ. Το μήνυμα που θέλω να περάσω είναι ότι δεν πρέπει να βάζουμε όλους τους ανθρώπους στην ίδια κατηγορία. Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι. Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Παπαγεωργίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Θα ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα, που δεν έχουμε θίξει καθόλου στην συνεδρίαση ή το έχουμε θίξει μονομερώς. Το θέμα αυτό είναι ο εθελοντισμός. Εθελοντισμός είναι αφιλοκερδής προσφορά στο συνάνθρωπο, στο κοινωνικό σύνολο ή γενικά στην πολιτεία. Ο θεσμός αυτός είναι ανύπαρκτος στην Ελλάδα, μέχρι στιγμής. Πρέπει επιτέλους να συμβιβαστούμε με αυτή την ορολογία και να υιοθετήσουμε το θεσμό αυτό.

Η χώρα μας, δυστυχώς, έχει αρκετά τροχαία ατυχήματα. Το αποτέλεσμα είναι χιλιάδες Έλληνες να βρίσκονται στη

δυσάρεστη θέση να μεταφέρονται στο νοσοκομείο και να χρειάζονται αίμα ή όργανα συνανθρώπων μας για να ζήσουν. Δεν αναφέρω βέβαια τους νεκρούς, οι οποίοι είναι υπεραρκετοί.

Η αιμοδοσία τα τελευταία χρόνια πηγαίνει πολύ καλύτερα από ό,τι πριν από μια δεκαετία. Η δωρεά οργάνων δεν είναι πολύ αναπτυγμένη, αλλά δεν θα μιλήσω γι' αυτό.

Εθελοντισμός δε σημαίνει μόνον αιμοδοσία και δωρεά οργάνων. Πριν από δύο χρόνια κάηκε το Μαίναλο, ένα από τα ωραιότερα δάση της Αρκαδίας. Υπήρξε πλήρης αδιαφορία και μόνο μερικοί δημοσιογράφοι εμφανίστηκαν για να καλύψουν το θέμα. Ειδικά από την Τρίπολη δεν πάτησε κανείς το πόδι του στον τόπο της φωτιάς. Δεν μπορούμε να τους κατηγορήσουμε γι' αυτό, αλλά για το ότι το βράδυ ανέβηκαν στις ταράτσες των σπιτιών τους για να απολαύσουν το θέαμα πίνοντας καφέ. Αυτό δε λέγεται αδιαφορία, λέγεται έγκλημα.

Πρέπει να αγκαλιάσουμε το θεσμό του εθελοντισμού, αφού πρόκειται να φιλοξενήσουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πρέπει να αφυπνισθούμε, ώστε να έχουμε μια σωστή οργάνωση, για να μπορούμε μετά να απαιτούμε να διοργανώνονται μόνιμα στη χώρα μας οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Αυτοί που διοργανώνουν τον εθελοντισμό, θα πρέπει να κάνουν κάποιες προσπάθειες, ώστε να προσελκύσουν κόσμο. Μπορούν να γίνουν ενεργά μέλη του εθελοντισμού αθλητές, καλλιτέχνες και πολιτικοί, ώστε να αποτελούν παράδειγμα προς τους νέους. Εμείς οι νέοι είμαστε που θα στηρίξουμε αυτό το πρόγραμμα, αλλά η ενημέρωση που γίνεται στα σχολεία είναι ανεπαρκής.

Θα θίξω τώρα ένα θέμα που με λύπησε πολύ στη χθεσινή συνεδρίαση. Η επαρχία παίρνει λίγα χρήματα και αυτό οδηγεί, ειδικά στις παραμεθόριες και νησιωτικές περιοχές, να γίνονται τυπικά και όχι ουσιαστικά έργα. Αυτό οδηγεί στην αποξένωση. Νομίζουν ότι οι περιοχές όπως η Θράκη είναι κάτι ξένο, είναι ένα κομμάτι της Τουρκίας ή της Βουλγαρίας εμφυτευμένο στην Ελλάδα. Αυτό είναι λάθος. Η Θράκη ανήκει στην Ελλάδα και οι Θρακιώτες είναι περισσότερο Έλληνες από μας και αξίζουν περισσότερο από αυτά που τους προσφέρουμε.

Θέλω να απαντήσω σε μια παρατήρηση που έκανε η Ανθούλα Τεκίδου για την ευθανασία. Νομίζω ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να πει ότι μπορεί να πεθάνει κάποιος συνάνθρωπός του, ακόμα και αν το θέλει ο ίδιος. Ο μόνος που μπορεί να το κάνει είναι ο Θεός. Αν βρούμε τρόπο να συμφωνήσει και ο Θεός, τότε ναι. Αλλιώς δεν μπορούμε να αφαιρέσουμε τη ζωή κανενός, είναι έγκλημα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Υφαντή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΥΦΑΝΤΗ (Νομός Φθιώτιδας): Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση στην κοπέλα που μίλησε προηγουμένως και να της πω ότι η Έφηβος Βουλευτής από την

Κοζάνη δεν έκανε κάποιο διαχωρισμό ανάμεσα σε καλούς και κακούς αλλοδαπούς. Είπε ότι οι αλλοδαποί έχουν κάνει κάποιο κακό στον τόπο τους και ότι πολλά εγκλήματα προέρχονται από αυτούς. Ωστόσο δεν υπάρχουν Έλληνες καλοί και κακοί. Αυτό, βέβαια, είναι ένα γεγονός που προβληματίζει σήμερα όλους τους ανθρώπους, ότι οι αλλοδαποί έχουν έρθει στη χώρα μας και είναι πάρα πολλοί, θα έλεγα. Είπε, ακόμη ότι δουλεύουν με λιγότερα χρήματα. Σε αυτό δε φταίνε οι Έλληνες αν δε θέλουν να δουλέψουν. Φταίνε οι ίδιοι οι αλλοδαποί, διότι αυτοί έχουν μάθει από τους Έλληνες να ζητούν περισσότερα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Σπυροπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Θα ήθελα να θίξω ένα ζήτημα που δεν αναφέρθηκε καθόλου. Προέρχομαι από το Αίγιο, που πριν από επτά χρόνια χτυπήθηκε από ένα μεγάλο σεισμό με αποτέλεσμα το θάνατο είκοσι τριών ατόμων. Αρχικά η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη. Οι άστεγοι ήταν χιλιάδες και η βοήθεια από το κράτος δεν επαρκούσε. Οι περισσότεροι ζούσαν σε κοντέινερ κάτω από άθλιες συνθήκες. Πέρασαν, τουλάχιστον τρία χρόνια, για να μπορέσουν να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Ακόμη και σήμερα υπάρχουν σεισμόπληκτοι που μένουν εκεί, χωρίς την απαραίτητη βοήθεια για να αποκτήσουν ένα σπίτι. Πιστεύω ότι το κράτος πρέπει να προσφέρει επιδόματα και ψυχολογική υποστήριξη στους σεισμοπαθείς.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω ότι ο αντισεισμικός νόμος θα έπρεπε να είναι πιο αυστηρός και να επιτρέπει μόνο δύο ορόφους για κάθε κτίριο. Τονίζω αυτό το γεγονός, γιατί διαπιστώνω, με λύπη μου, ότι στο Αίγιο αρχίζουν να χτίζονται πολυώροφες πολυκατοικίες. Θα πρέπει, ακόμη, να γίνονται αυστηρότεροι έλεγχοι στους μηχανικούς και να εφαρμόζονται κατά γράμμα οι στατικές μελέτες, ώστε να μην ξαναθρηνησουμε θύματα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Ντόκου.

ΕΛΕΝΗ ΝΤΟΚΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Θέλω να θίξω ένα θέμα που δε θίχθηκε καθόλου και είναι οι δυσκολίες των παιδιών με ειδικές δυσκολίες στη μάθηση.

Για να προχωρήσει ένα παιδί στο σχολείο με επιτυχία, χρειάζεται, μεταξύ άλλων, να έχει το κίνητρο για μάθηση και να μπορεί να συγκεντρώνεται σε κάποια δραστηριότητα. Θα πρέπει να είναι σε θέση να μεταφράζει τα ακουστικά και οπτικά ερεθίσματα σε σύμβολα, ώστε να τα καταλαβαίνει. Τέλος, πρέπει να κινείται μέσα στο χώρο και να τον ελέγχει.

Κάθε παιδί έχει το δικό του ρυθμό και τις δικές του επιδόσεις. Μερικά, όμως, παρότι έχουν φυσιολογική διανοητική ικανότητα και δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα όρασης και ακοής ούτε προβλήματα ψυχικών διαταραχών, παρουσιάζουν προβλήματα σε κάποια μαθήματα, όπως στην ανάγνωση κειμένων, την ορθογραφία και τα μαθηματικά. Στην

πραγματικότητα τα παιδιά αυτά παρουσιάζουν ειδικές διαταραχές με αποτέλεσμα, ενώ επιθυμούν να μάθουν και διαθέτουν το κατάλληλο νοητικό επίπεδο, να δυσκολεύονται σε κάποιες τάξεις και τελικά να αποθαρρύνονται.

Τα παιδιά με ειδικές δυσκολίες στη μάθηση έχουν ποικίλα χαρακτηριστικά. Έχουν ανώριμη συμπεριφορά, ενώ είναι παρορμητικά και υπερκινητικά. Δεν συγκεντρώνονται όσο πρέπει, με αποτέλεσμα είτε να μην καταλαβαίνουν αυτό που διαβάζουν είτε να το ξεχνούν εύκολα. Δεν είναι ικανά στην οργάνωση και δυσκολεύονται να αρχίσουν και να τελειώσουν μια δουλειά. Είναι κυκλοθυμικά, θυμώνουν, απογοητεύονται και τελικά παραιτούνται. Επιπλέον, στην ανάγνωση μπερδεύουν, παραλείπουν ή αντιστρέφουν γράμματα και συλλαβές, διαβάζουν αργά και συλλαβιστά χωρίς ζωή, δεν καταλαβαίνουν το κείμενο που διαβάζουν, ενώ δυσκολεύονται να εκφράσουν γραπτά αυτό που σκέφτονται. Στο γραπτό λόγο αντιστρέφουν γράμματα ή ολόκληρες λέξεις. Φαίνεται να αγνοούν βασικούς κανόνες της γραμματικής, δυσκολεύονται να αντιγράψουν από τον πίνακα, ενώ μπερδεύουν τα μικρά με τα κεφαλαία.

Το ποσοστό των παιδιών που παρουσιάζουν διαταραχές στη μάθηση είναι 10% στα παιδιά της πρώτης Δημοτικού. Αν και πολλά ξεπερνούν το πρόβλημά τους με τον καιρό, ένα 5% χρειάζεται ειδική αντιμετώπιση.

Οι ειδικές μαθησιακές δυσκολίες γίνονται συνήθως αντιληπτές από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού σχολείου, μερικές φορές, όμως, περνούν απαρατήρητες, με αποτέλεσμα να καταδικάζουμε το παιδί, αποκαλώντας το «κακό μαθητή». Ωστόσο, οι δυσκολίες αυτές μπορούν να αντιμετωπιστούν και να ξεπεραστούν, εφόσον διαγνωστούν έγκαιρα από τον ειδικό. Όταν καταλάβουν το πρόβλημα οι γονείς, μπορούν να ζητήσουν τη βοήθεια από κάποιον ψυχολόγο ή παιδοψυχολόγο. Θα πρέπει, επίσης, οι γονείς να εξηγήσουν στο παιδί τους ότι έχει κάποια δυσκολία και ότι σιγά-σιγά θα το ξεπεράσει. Η κατανόηση, το ήρεμο περιβάλλον και η επιμονή στην εφαρμογή του θεραπευτικού προγράμματος είναι βασικά όπλα, ώστε να μην αισθάνεται το παιδί αποξενωμένο.

Τέλος, πρέπει οι γονείς να προτρέπουν το παιδί τους να ασχολείται και με άλλες δραστηριότητες, όπως ο αθλητισμός και να κάνει παρέα με συνομήλικα παιδιά.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα παραπάνω προτείνω: Η κοινωνία να βρίσκεται κοντά σε αυτά τα παιδιά, να υπάρχει κατάλληλη ενημέρωση από ειδικούς στα σχολεία, έτσι ώστε αυτή η κατάσταση να μη μοιάζει με πρόβλημα, αλλά σαν κάτι που μπορεί να επιλυθεί και εύκολα να αντιμετωπιστεί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):
Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Παναγιώτα Σταματοπούλου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, έχω συναναστραφεί άτομα με ειδικές ανάγκες και στην ερώτησή μου, πώς αντι-

μετωπίζουν μια ολόκληρη μέρα, η απάντησή τους είναι ότι «ωραία είναι όταν μένεις μέσα στο σπίτι, όταν όμως αναγκαστείς να κυκλοφορήσεις έξω έχεις δυσκολίες». Το κράτος πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του γι' αυτά τα άτομα. Οι πολιτικοί και όσοι είναι αρμόδιοι γι' αυτά τα θέματα δεν ευαισθητοποιούνται για αυτά τα άτομα, δηλαδή, ότι θα πρέπει αυτά να έχουν κάποια θέση. Γι' αυτό θα πω κάτι, για το οποίο βέβαια ντρέπομαι, αλλά πρέπει να το εκφράσω, ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι σε καλύτερη θέση. Μήπως, λοιπόν, και εμείς, αφού είμαστε μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να τοποθετήσουμε αυτά τα άτομα σε καλύτερη θέση; Ας αναρωτηθούν γι' αυτό οι πολιτικοί μας αν θελήσουν να ασχοληθούν με τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Όσον αφορά στο θέμα της ανεργίας θέλω να πω ότι βρίσκεται σε μεγάλη έξαρση στις μέρες μας. Φθάνουμε στο σημείο να έχουμε ένα πτυχίο και να μην μπορούμε να το αξιοποιήσουμε, βρίσκοντας μια κατάλληλη θέση ή να ασκήσουμε το κατάλληλο επάγγελμα. Εξάλλου, έντονα παρατηρείται το φαινόμενο στην περιοχή μου, στο Αίγιο, να κλείνουν τα εργοστάσια το ένα πίσω από το άλλο και η ανεργία αυξάνεται διαρκώς.

Για τα νοσοκομεία θέλω να πω τα εξής: Στο Νοσοκομείο του Αιγίου δεν υπάρχει γυναικολογικό τμήμα, με αποτέλεσμα οι γυναίκες να καταφεύγουν σε ιδιωτικούς γιατρούς ή να πηγαίνουν σε νοσοκομεία της Πάτρας.

Θα πρέπει να χτιστούν περισσότερα νοσοκομεία, να υπάρχουν περισσότεροι γιατροί, κατάλληλος εξοπλισμός και ασθενοφόρα. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει μόνο ένα ασθενοφόρο στο νοσοκομείο μιας πόλης με 50.000 κατοίκους.

Ακούστηκε, επίσης, στην Επιτροπή μας ότι οι πολιτικοί κάνουν αιφνίδιες επισκέψεις σε νοσοκομεία. Δεν νομίζω ότι υπάρχει πολιτικός στη χώρα μας που να μην γνωρίζει σε τι κατάσταση βρίσκονται τα νοσοκομεία. Πιστεύω ότι όλοι γνωρίζουν, γιατί αν δε γνώριζαν οι πολιτικοί σε τι κατάσταση βρίσκονται τα νοσοκομεία, δεν είναι δυνατόν να νοσηλεύονταν αυτοί σε ιδιωτικές κλινικές. Γιατί, λοιπόν, οι πολιτικοί μας αποφεύγουν να νοσηλευτούν σε δημόσια νοσοκομεία, τι φοβούνται; Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Νικολούδη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Για την ποινικοποίηση των ναρκωτικών ουσιών, όπως ακούστηκε από συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή, θέλω να πω τα εξής: Είμαι υπέρ της ποινικοποίησης ορισμένων ναρκωτικών ουσιών, αλλά δε νομίζω ότι τα ναρκωτικά είναι τόσο ζωτικής σημασίας ανάγκη, ώστε να τρέχουν οι άνθρωποι στα περπτερα για να πάρουν τη δόση τους. Ανεξάρτητα από την τιμή που έχουν σήμερα και την τιμή που είχαν κάποτε, τα ναρκωτικά παραμένουν το ίδιο σημαντικό πρόβλημα.

Όσον αφορά στα νοσοκομεία και με τα όσα ακούστηκαν

στη χθεσινή συνεδρίαση, θέλω να εκφράσω την αντίρρησή μου στο εξής: Δε βλέπω να έχει γίνει ιδιαίτερη πρόοδος τον τελευταίο καιρό και έχω προσωπικό παράδειγμα, όπου για να κλείσω ένα ραντεβού σε παράρτημα του ΙΚΑ χρειάστηκε ένα χρόνο, λόγω των απεργιών που γίνονταν.

Ο εισηγητής μας αναφέρθηκε στο θέμα της άθλησης και είπε ότι είναι απαραίτητη για ένα παιδί της ηλικίας μας, αλλά θέλω να συμπληρώσω ότι στο σχολείο μας, τουλάχιστον, κάνουμε μόνο μια φορά το μήνα γυμναστική, επειδή έχει αντικατασταθεί από το ΣΕΠ και την ολυμπιακή παιδεία.

Θέλω, επίσης, να κάνω μια αναφορά για τα reality shows που έχουν κατακλύσει τα κανάλια. Αφού ο πληθυσμός επιλέγει και βλέπει τέτοια προγράμματα, το μόνο που μπορούν να κάνουν οι σταθμοί είναι να μειώσουν τις ώρες της προβολής τους, έτσι ώστε να μην μένουν άνεργοι οι ηθοποιοί και να μην παραμελούνται προγράμματα και ταινίες που βοηθούν στην καλλιέργεια του πνεύματος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρίνα Μελισσοϋργάκη.

ΜΑΡΙΝΑ ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, μέσα στις πολυκατοικίες των πόλεων μας ή τις μονοκατοικίες, χωρίς να το υποψιαζόμαστε καν, υπάρχουν άνθρωποι κάθε ηλικίας που υποφέρουν από κάποια ανίατη ασθένεια ή από άσχημα γηρατειά. Βασανίζονται άθελά τους, αλλά και βασανίζονται οι ίδιοι μην μπορώντας να αντιδράσουν. Μαζί τους συμπάσχουν και πονούν και οι συγγενείς, βλέποντας τα αγαπημένα τους πρόσωπα αγνώριστα και αβοήθητα να σβήνουν καθημερινά μέχρι να φθάσει το μοιραίο τέλος.

Στην Ελλάδα για λόγους θρησκευτικούς ή κοινωνικούς, δεν υπάρχει καμία μέριμνα για αυτές τις περιπτώσεις. Επομένως, τίθεται το κρίσιμο ερώτημα. Πώς μπορεί να επέμβει και να βοηθήσει η πολιτεία αυτούς τους ανθρώπους; Όπως γνωρίζουμε σε κάποιες χώρες της Ε.Ε. έχει εφαρμοστεί ο θεσμός της ευθανασίας, ακόμη και εάν έρχεται σε αντιπαράθεση με τη γνώμη της εκκλησίας. Επομένως, τότε και ποια θέση θα μπορούσε να πάρει η ελληνική πολιτεία πάνω στο ζήτημα αυτό; Βέβαια, το θέμα της ευθανασίας είναι ένα λεπτό ζήτημα πάνω στο οποίο δεν μπορεί κάποιος να είναι απόλυτος για τους εξής λόγους: Ποιος θα πρέπει να παίρνει την απόφαση για την ευθανασία, ο ίδιος ο άνθρωπος που τον αφορά το θέμα ή οι συγγενείς του; Ποιος μπορεί να είναι κατηγορηματικός, αφού είναι δεδομένο ότι η ιατρική συνεχώς μας εκπλήσσει με την πρόοδό της. Την κρίσιμη αυτή απόφαση θα πρέπει να την παίρνει ο ίδιος ο άνθρωπος και επειδή αυτή είναι πολύ τολμηρή και καθοριστική για το τέλος της ζωής του, θα πρέπει να είναι μια προσωπική επιλογή του καθενός, την οποία θα λαμβάνει ο κάθε άνθρωπος σε ανύποπτο χρόνο, ακόμη όταν αυτός είναι υγιής. Θα προκαθορίζει ο Έλληνας πολίτης, εάν επιθυμεί την ευθανασία με τις εξής προϋποθέσεις:

Πρώτον, όταν η ζωή του δεν έχει καμία προοπτική βελτίωσης και δεύτερον, όταν η προσωπικότητά του εξευτελίζεται λόγω της κατάστασής του. Πιστεύω ότι η Πολιτεία θα πρέπει να θεσμοθετήσει τα αρμόδια όργανα, που θα είναι σε θέση να βεβαιώνουν με αντικειμενικά κριτήρια και με βάση την επιστημονική δεοντολογία να πιστοποιούν τη σοβαρότητα της κατάστασης του ασθενούς. Τέτοια αρμόδια όργανα πρέπει να είναι οι εξειδικευμένοι γιατροί, ψυχίατροι, ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί, οι οποίοι με προσοχή, σύνεση και υπευθυνότητα θα επιτρέπουν να πραγματοποιηθεί η επιθυμία του ίδιου του ασθενούς.

Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Μάντζαρης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να μιλήσω για το πρόβλημα του ρατσισμού. Πολλοί ξένοι από τις γύρω χώρες έρχονται στην Ελλάδα ψάχνοντας μια καλύτερη ζωή, την οποία βρίσκουν εδώ και κατά τη γνώμη μου δεν τη σέβεται ένα μεγάλο ποσοστό από αυτούς. Εκμεταλλεύονται την φιλοξενία, που είναι το χαρακτηριστικό της χώρας μας, και προβαίνουν σε βίαιες πράξεις για να εξασφαλίσουν μια εύκολη ζωή και εύκολο χρήμα. Χρειάζεται λοιπόν ο ρατσισμός; Είναι ένα ερώτημα που θέλει μια απάντηση. Δε θα συμφωνήσω με τη συνάδελφό μου από το Σουδάν που είπε ότι οι Έλληνες δε θα έκαναν κάποιες δουλειές, που κάνουν οι αλλοδαποί.

Οι Έλληνες είναι ένας λαός ενεργός και το έχουμε δει και στο παρελθόν με τρανταχτά παραδείγματα, όπως τα θαυμαστά έργα της τέχνης, που τα θαυμάζει όλος ο κόσμος. Πιστεύω ότι, εάν δεν υπήρχαν τόσοι πολλοί αλλοδαποί, οι Έλληνες, έστω και από ανάγκη, θα έκαναν αυτές τις δουλειές.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 10'

(Μετά τη διακοπή)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Πανταζοπούλου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Αθήνας): Κυρίες και κύριοι, εκπροσωπώ το 59ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών. Έχω την τιμή να παρευρίσκομαι σ' αυτή την αίθουσα με άτομα της ηλικίας μου και όχι μόνο, με κοινούς, ίσως, στόχους, έχοντας ως σκοπό την έκφραση της γνώμης μου.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε χθεσινές διατυπώσεις. Συγκεκριμένα άκουσα Έφηβο Βουλευτή να διαμαρτύρεται, δικαιολογημένα, για την έλλειψη νοσοκομείων στην περιοχή του. Εδώ βλέπουμε τη μειονεκτική θέση της επαρχίας. Υπάρχουν άνθρωποι στην επαρχία με σοβαρό πρόβλημα υγείας, που αν δεν κάνουν τη θεραπεία τους έστω για μια φορά, κατα-

λήγουν στο θάνατο. Γιατί όμως να πεθάνουν λόγω έλλειψης νοσοκομείων, γιατρών και μηχανημάτων στην περιοχή τους; Με ποιο δικαίωμα προκαλούνται αυτοί οι θάνατοι; Ας φροντίσουν οι υπεύθυνοι να ιδρύσουν περισσότερα νοσοκομεία στην επαρχία με περισσότερα μηχανήματα και αξιόπιστους γιατρούς.

Επίσης, χτες κάποιοι Έφηβοι Βουλευτές αναφέρθηκαν στα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Θα ήθελα να προτείνω το εξής για τα παιδιά που έχουν κάποιο πρόβλημα στην ακοή. Να εισαχθεί ως μάθημα στα σχολεία και κατά προτίμηση ως μάθημα επιλογής η γλώσσα αυτών των παιδιών, ώστε να μπορούν τα υπόλοιπα παιδιά να επικοινωνούν άμεσα με τα παιδιά που το έχουν. Είναι και αυτά «φυσιολογικά», απλά έχουν κάποια ιδιαιτερότητα. Αυτό θα βοηθήσει αυτά τα παιδιά να μη νιώθουν απομονωμένα.

Θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση σχετικά με την ερώτηση που τέθηκε χτες για την ισοδυναμία της γνώσης και τους βαθμούς του σχολείου. Πιστεύω ότι η γνώση είναι ατομικό δικαίωμα. Δηλαδή, το σχολείο προτείνει κάποια συγκεκριμένη γνώση και αν ο μαθητής δεν έχει διάθεση να εμπλουτίσει το πνεύμα του με ιδέες, κανείς δεν μπορεί να τον υποχρεώσει να το κάνει. Ένας μαθητής που έχει τη διάθεση, αποκτά την απαιτούμενη γνώση. Επομένως, δεν είναι ανάγκη να αλλάξουμε την παιδεία σε σχέση με αυτό το θέμα.

Το μέλλον είναι δικό μας και πρέπει να το κάνουμε καλύτερο. Εκφράζοντας εμείς οι νέοι τις απόψεις μας και ακούγοντάς τις εσείς οι υπεύθυνοι, να συνεργασθείτε μαζί μας και να εφαρμόσετε όσες περισσότερες μπορείτε. Το μέλλον ανήκει στους νέους και γι' αυτό αξίζει να το αξιοποιήσουμε ανάλογα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Ποποβίτου.

ΑΝΝΑ ΠΟΠΟΒΙΤΟΥ (Νομός Κιλκίς): Συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής είπε ότι δεν υπάρχουν καλοί και κακοί Έλληνες. Διαφωνώ. Σ' όλο τον κόσμο υπάρχουν και καλοί και κακοί άνθρωποι.

Έλληνες δεν υπάρχουν μόνο στην Κύπρο, στην Αμερική και στην Ευρώπη αλλά και στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Οι Έλληνες αυτοί ζουν μακριά από την πατρίδα τους, χωρίς να γνωρίζουν καν τον πολιτισμό και τη γλώσσα της Ελλάδας.

Προτείνω, ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων να γίνεται και εκεί. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που συμμετέχω στο πρόγραμμα αυτό.

Προτείνω, επίσης, να δημιουργηθούν ειδικά σχολεία με καθηγητές που θα μαθαίνουν σ' αυτούς τους ανθρώπους την ελληνική γλώσσα. Οι άνθρωποι αυτοί πήγαν στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης πριν από πολλά χρόνια. Οι ξένοι τους υποδέχθηκαν πολύ καλά και με λιγότερο ρατσισμό απ' ό,τι οι ντόπιοι. Όμως, οι άνθρωποι αυτοί ενώ ξέχασαν τη γλώσσα τους, δεν έπαψαν ποτέ να είναι χριστιανοί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΓΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ανθούλα Τεκιδού.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΤΕΚΙΔΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα και πάλι να αναφερθώ στο θέμα της ευθανασίας. Ειπώθηκε ότι η ευθανασία είναι ένα έγκλημα. Μα, αν το δικαίωμα θανάτου είναι έγκλημα, θεωρείται και η αυτοκτονία έγκλημα; Αναφέρεται πούθενά ότι η αυτοκτονία είναι μια ποινικά κολάσιμη πράξη; Όταν εμείς δεν πονάμε 24 ώρες το 24ωρο, είναι πολύ εύκολο να λέμε ότι η ευθανασία είναι ένα έγκλημα. Όταν, όμως, κάποιος υποφέρει χρόνια από ασθένειες, οι οποίες, δυστυχώς, δεν έχουν θεραπευτεί και η οικογένειά του έχει επιβαρυνθεί τόσο οικονομικά όσο και ψυχολογικά, είναι δυνατόν το κράτος να του αρνείται το δικαίωμα να πεθάνει;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΓΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ουραλία Σινάνη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΙΝΑΝΗ (Νομός Φλώρινας): Σχετικά με το θέμα που έθιξε μια συνάδελφος για τους χαμηλούς μισθούς των αλλοδαπών, πιστεύω ότι έχει άδικο. Αν κάποιος φταίει σ' αυτό, αυτός είναι ο έλληνας εργοδότης που εκμεταλλεύεται την ανάγκη των μεταναστών για μια ανθρώπινη ζωή. Με την απειλή της απόλυσης τούς επιβάλλει βαριά χειρωνακτική εργασία με άθλιες συνθήκες, με καμία εξασφάλιση. Και αν εγώ δεν μπορώ να σας πείσω, σ' αυτό μπορεί να σας διαφωτίσει ο καθηγητής που παρευρισκόταν χτες στην αίθουσα αυτή και ο οποίος μου ανέφερε κάποια πράγματα που πραγματικά σοκάρουν.

Χτες μια Έφηβος Βουλευτής από την Καστοριά παρεμήνευσε τα λόγια μου. Απαντώντας της, νομίζω ότι δεν είπα ότι όλοι οι αλλοδαποί είναι άγιοι. Οι εγκληματίες δε λείπουν από κανένα έθνος. Είχα και εγώ μια προσωπική εμπειρία. Ο αδελφός μου έπεσε θύμα αυτοκινητιστικού δυστυχήματος και ο υπαίτιος ήταν Αλβανός. Πρέπει να κατηγορώ ένα ολόκληρο έθνος, επειδή κάποιος αφηρημένος του προκάλεσε σωματική βλάβη; Δεν πρέπει να λειτουργούμε έτσι εμείς που, υποτίθεται, έχουμε κάποια μόρφωση στην ηλικία των 16-17 ετών.

Δεν είπα ότι πρέπει να μας σκοτώνουν και εμείς να τους χαιδεύουμε, ούτε να μας κλέβουν κι εμείς να τους προστατεύουμε. Θα πρέπει, όμως, να τους τουφεκίσουμε όλους, επειδή κάποιοι είναι εγκληματίες; Δεν θα πρέπει να ισχυριζόμαστε τόσο εύκολα ότι δεν είμαστε ρατσιστές, γιατί καμιά φορά οι ιδέες και οι απόψεις μας καταρρίπτονται, όταν εκφραζόμαστε ανοικτά.

Η χώρα μας δεν απειλείται από αλλοτριώση της κουλτούρας της από αλλοδαπούς, αλλά από τη στενομυαλιά και το κοντόφθαλμο μερικών, που αποποιοούνται τις ευθύνες τους και αδικούν άτομα που έχουν στερηθεί τα πάντα και αυτό που ζητούν είναι ένα καλύτερο αύριο. Την έκφραση «ένα καλύτερο αύριο» την ακούμε από δημοσιογράφους καθημερινά, από πολιτικούς και άλλους, αλλά έχουμε αναλογιστεί

το πραγματικό νόημα αυτής της κοινοτοπίας; Υπάρχουν συνθήκες απόλυτης φτώχειας και μέλλον χωρίς μέλλον. Αυτές είναι οι καθημερινές συνθήκες ανθρώπων, που η μόνη αυτάρχεια τους ήταν ότι γεννήθηκαν στην Αλβανία, στο Πακιστάν ή στην Ινδία. Αν νιώθετε τόσο δυνατοί, ώστε να πείτε όχι στη θέληση αυτών των ανθρώπων να ζήσουν, δεν μπορώ εγώ να σας μεταπεισω. Αν, όμως, η παιδεία μας δεν περιοριζόταν στις γνώσεις αρχαίων ελληνικών, μαθηματικών, φυσικής κ.λπ. και έδινε τη δυνατότητα στα παιδιά να επικοινωνήσουν με την ανθρώπινη πλευρά τους, ίσως να μη σκεφτόμασταν τόσο εγωκεντρικά και εθνικιστικά.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι όλα ξεκινούν και καταλήγουν στην παιδεία. Μήπως πρέπει να ρίξουμε όλο το βάρος στην ανάπτυξη ανθρώπων, αντί επιστημόνων; Οι νόμοι δεν μπορούν να περιορίσουν κανέναν, ένα παραθυράκι πάντα βρίσκεται. Η παιδεία είναι αυτή που θα μας σώσει και θα μας υπενθυμίσει την ανθρώπινη και όχι θεική μας υπόσταση και θα μας επιτρέψει να μην κρίνουμε ένα έθνος από ένα περιστατικό που δεν το τιμά.

Σχετικά με τη νοηματική γλώσσα, πιστεύω ότι η συνάδελφος που έκανε την πρόταση, έχει δίκιο και πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΓΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Μαρκοπούλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καστοριάς): Επειδή έκανε μια παρατήρηση στη χθεσινή μου ομιλία η Έφηβος Βουλευτής από το Σουδάν, θα ήθελα να της απαντήσω. Αναφέρθηκα στην επαρχία και κατ' επέκταση στο ρατσισμό. Θα ήθελα να πω ορισμένα πράγματα, για να μην υπάρξουν άλλες παρεξηγήσεις. Χτες είπα ότι δεν πρέπει να είμαστε ρατσιστές και να κατακρίνουμε τη διαφορετικότητα των συνανθρώπων μας. Αυτό το πιστεύω. Από την άλλη, όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε τις δύσκολες στιγμές που έχουμε περάσει εξαιτίας κάποιων αλλοδαπών, που μπαίνουν στο σπίτι μας και προκαλούν καταστροφές ή και την απώλεια της ζωής κάποιων συμπολιτών μας. Γνωρίζω ότι όλοι οι παράνομοι μετανάστες δεν είναι δολοφόνοι ούτε ληστές. Επίσης, γνωρίζω ότι Έλληνες θα μπορούσαν να προκαλέσουν ληστείες και δολοφονίες. Στην Καστοριά, όμως, που μένω, το μεγαλύτερο ποσοστό εγκλημάτων οφείλεται στους αλλοδαπούς.

Στην Έφηβο Βουλευτή από το Σουδάν, θα ήθελα να πω ότι δεν γενικεύω και θέλω να συμφωνήσω με τον Έφηβο Βουλευτή από την Αθήνα, που είπε ότι, αν δε δέχονταν οι αλλοδαποί να κάνουν χειρωνακτικές εργασίες, θα αναγκάζονταν να τις κάνουν οι Έλληνες. Για τις αμοιβές των αλλοδαπών, ίσως να μη γνωρίζετε καλά τα πράγματα, γιατί εγώ βλέπω ότι δεν περνάνε και τόσο άσχημα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΓΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Πατεράκη.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΤΕΡΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αναφέρθηκε προηγουμένως το μεγάλο ζήτημα της ευθανασίας και κά-

ποιοι υποστήριξαν ότι ο καθένας έχει το δικαίωμα να επιλέξει ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο. Το ερώτημα, όμως, είναι όταν κάποιος βρίσκεται σε τόσο άσχημη ψυχολογική κατάσταση, έχει τη διαύγεια να αποφασίσει για τη ζωή του; Ας μην ξεχνάμε ότι ελπίδα πάντα υπάρχει και ότι η ζωή είναι ένα δώρο που μας χαρίζεται, άρα δεν έχουμε το δικαίωμα να μην τη σεβαστούμε. Ούτως ή άλλως, η ζωή είναι ένας αδιάκοπος αγώνας για όλους. Η συνέχιση του αγώνα αυτού ως το τέλος, σημαίνει δύναμη ψυχής.

Για ένα άλλο θέμα τώρα. Τα πολυσυζητημένα reality παιχνίδια δε χρειάζεται να απαγορευτούν, αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι η μεγαλύτερη ανακάλυψη μετά την τηλεόραση, είναι το κουμπί που την κλείνει.

Για τα ποικίλα κοινωνικά προβλήματα, εμείς οι ευαίσθητοποιημένοι πολίτες τι κάνουμε; Οι πιο πολλοί ψάχνουμε απεγνωσμένα να βρούμε εξιλαστήρια θύματα. Είναι εύκολο να ρίξουμε το ανάθεμα σε μια ομάδα ανθρώπων, αδιακρίτως. Ακούστηκε ότι οι μετανάστες προκαλούν εγκληματικότητα. Αν, όμως, διώξουμε τους οικονομικούς μετανάστες, η κοινωνία μας θα μετατρεπόταν σε έναν κόσμο όμορφο, ηθικό και αγγελικά πλασμένο;

Εάν δινόταν η ευκαιρία στους οικονομικούς μετανάστες να ζήσουν αξιοπρεπώς και αν παρεχόταν παιδεία στα παιδιά τους και ίση μεταχείριση, να είστε σίγουροι ότι θα είχαν τόσες πιθανότητες να παρανομήσουν, όσες και εμείς.

Αν κάποιος πιστεύουν ότι η αδικία είναι αναπόφευκτη, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας κάτι που διάβασα το καλοκαίρι στην Πολιτεία του Πλάτωνα. Λέει ότι, όταν διατυπώθηκε στον Σωκράτη η άποψη ότι όλοι οι άνθρωποι ανεξαιρέτως είναι πρόθυμοι να αδικήσουν, για το προσωπικό τους συμφέρον, εκείνος αντέταξε την ηθική και την παιδεία ως πρωταρχικό καθοδηγητή της ανθρώπινης δράσης και διαφώνησε. Αν η κοινωνία ακολουθεί τη λογική του προσωπικού συμφέροντος, εμπράκτως, εκείνος με τη στάση του και το θάνατό του, απέδειξε πως η ανθρωπότητα αξίζει μια άλλη στάση ζωής και ένα δρόμο πιο αξιοπρεπή για να βαδίσει.

Σήμερα 2.500 χρόνια μετά, ο νόμος της ζούγκλας, δυστυχώς, εξακολουθεί να επιβάλλεται με την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την ταπείνωση των διαφορετικών, την πολιτική επιβολή των οικονομικά ισχυρών, τη σιωπή των αδυνάμων. Όμως, πάντα γεννιέται το αντίπαλο δέος που είναι ο αγώνας για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη, οι ανθρωπιστικές οργανώσεις, ο εθελοντισμός, τα ιδανικά των παιδιών και όλων όσοι πιστεύουν ακόμα στον άνθρωπο με την αθωότητα των παιδιών. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Νικολαΐδου.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ (Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ):

Το θέμα που αντικατοπτρίζει τις προσωπικές μου ιδέες και πεποιθήσεις είναι σχετικό με τα δικαιώματα του παιδιού. Εστιάζεται στο τελειότερο πλάσμα της δημιουργίας που γεννή-

θηκε ελεύθερο, σε έναν κόσμο αρμονικό και χωρίς εντάσεις. Η παιδική ηλικία ταυτίζεται με την αθωότητα, την ανεμελιά, την ελευθερία. Πώς, όμως, φροντίζουμε ώστε να διατηρεί η ηλικία αυτή τα χαρακτηριστικά της; Ακόμα και στην εποχή μας, που η τεχνολογική ανάπτυξη και οι επιστήμες έχουν φτάσει στο ζενίθ της ανάπτυξής τους, τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται ανελέητα. Παιδικές ζωές χάνονται και αλλοτριώνονται, ενώ η οντότητά τους δεν εκτιμάται αρκετά. Τα παιδιά, με την λεπτή φωνή τους και με την τόσο εκφραστική όψη του προσώπου τους, προσπαθούν να αντισταθούν, αγγίζοντας έτσι τις ευαίσθητες χορδές κάθε αλτρουιστή ανθρώπου.

Καθημερινά, γινόμαστε μάρτυρες αυτής της τόσο φρικτής κατάστασης που επικρατεί στο γύρω κόσμο, εις βάρος αθώων παιδιών που έχουν εμπλακεί σε πολλούς τομείς υποκουλτούρας. Καταρχήν, τα παιδιά των φαναριών περνούν την ημέρα τους απροστάτευτα στους δρόμους, με μόνη ελίδα τους να αποκτήσουν κάποια χρήματα που θα ικανοποιήσουν την ανάγκη τους για ζωή. Η παιδική εργασία, ως απόρροια της φτώχειας που επικρατεί και της εκμετάλλευσης των μεγάλων είναι ένα πολύ σπουδαίο ζήτημα, με παιδιά που εργάζονται στον αναπτυσσόμενο κόσμο σε αντίξοες συνθήκες. Επιπλέον, η παιδική πορνεία, είναι ένα από τα μεγαλύτερα πλήγματα της παιδικής ζωής. Τα παιδιά γίνονται λεία των μεγάλων βιομηχανιών, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν από μολυσματικές ασθένειες και μεταδιδόμενα νοσήματα που βλάπτουν τη σωματική τους υπόσταση. Επίσης, συχνά παρασύρονται στη χρήση ναρκωτικών, που λειτουργούν σαν διέξοδος στις αδικίες της ζωής τους.

Η τραγική, όμως, κατάσταση της παιδικής τύχης εντοπίζεται στο δουλεμπόριο, το οποίο, παρότι έχει καταργηθεί από τις αρχές του 1880, στο Βενίν, περιοχή της Αφρικής, εξαιτίας της φτώχειας, οδηγήθηκαν στην αναβίωση του εμπορίου του ανθρώπου. Τα παιδιά πρόσφυγες καταβάλλουν βαρύτατο τίμημα, υποσιτίζονται και πλήττονται από ασθένειες τη στιγμή που δεν πάνε σχολείο. Έτσι, προκύπτουν παιδιά εγκαταλελειμμένα ή ορφανά που το ρόλο της ανατροφής τους τον αναλαμβάνουν ιδρύματα και οργανώσεις. Ωστόσο, πολλά από τα παιδιά αυτά μπορούν να γίνουν πυρήνες συμμοριών που στοχεύουν στην εγκληματικότητα, καθώς είναι άτομα χωρίς γονείς και δε συνδέονται με μια πατρίδα.

Ένα άλλο στοιχείο που σκιαγραφεί με μελανά χρώματα τον κόσμο των παιδιών είναι και το φαινόμενο του αναλφαβητισμού. Γνωρίζουμε ότι η παιδεία αποτελεί κοινωνικό αγαθό, κατοχυρωμένο για όλα τα παιδιά του κόσμου. Ωστόσο, είναι ανησυχητικά τα νούμερα που μιλούν για εκατοντάδες παιδιά, ανά την υφήλιο, που στερούνται στοιχειωδώς γραφή και ανάγνωση. Προσπάθειες για την αντιμετώπιση του προβλήματος έχουν γίνει. Τέτοιο παράδειγμα είναι η σύμβαση των δικαιωμάτων του παιδιού, που συντάχθηκε το 1989 και που περιλαμβάνει άρθρα σχετικά με τα δικαιώματα επιβίω-

σης, εργασίας, εξέλιξης και συμμετοχής. Τα άρθρα αυτά, όμως, δεν έχουν τηρηθεί στην πράξη. Οι φωνές των παιδιών δεν ακούστηκαν. Οι αρνητικές αυτές απαντήσεις στάζουν σαν δηλητήριο στις καρδιές όλων μας.

Τέλος, αντικρίζοντας την φτώχεια, την πείνα, τον πόνο, την θλίψη, δυο πράγματα μπορείς να κάνεις. Να κλείσεις τα μάτια σου και να αδιαφορήσεις, συνεχίζοντας αμέριμνος το δρόμο σου ή να γίνει αυτοσκοπός σου η συστηματική βοήθεια σε συνδυασμό με την αλληλεγγύη, την αγάπη, την κατανόηση. Αυτά μπορούν να αποτελέσουν την πανάκεια για εκατοντάδες παιδιά. Σήμερα αξίζει να ενδιαφερθούμε περισσότερο στα παιδιά παρά στα επίκαιρα θέματα των εκπομπών της τηλεόρασης, που σκοπό έχουν να μας αποχαυνώνουν για να μπορούν πιο εύκολα να μας ελέγχουν και να μας καθοδηγούν στα δικά τους συμφέροντα.

Ας αρνηθούμε τη δημόσια χυδαιότητα και ας αναζητήσουμε το δρόμο της καρδιάς μας, διότι όλοι κατά βάθος είμαστε παιδιά ενός θεού με ίσα δικαιώματα. Πόσα πολλά μπορεί να σημαίνει ένα παιδικό χαμόγελο; Ας το υπερασπιστούμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας Μαλλιότα Χρύσα.

ΜΑΛΛΙΟΤΑ ΧΡΥΣΑ (Επικρατείας): Χθές δεν ανέφερα τα προβλήματα του σχολείου μου. Το σχολείο μου βρίσκεται στο Πανόραμα Θεσσαλονίκης. Δυστυχώς, υπάρχουν καθηγητές που δε γνωρίζουν καλά τη νοηματική γλώσσα, με αποτέλεσμα να μη γίνεται καλή διδασκαλία των μαθημάτων. Τα κωφάλαλα παιδιά νιώθουν κατώτερα από τους συμμαθητές τους, καθώς δεν έχουμε την ίδια γλωσσική ανάπτυξη με τους άλλους μαθητές. Οι καθηγητές δε χρησιμοποιούν τα ειδικά βιβλία που υπάρχουν για να μας διδάξουν, αλλά διαλέγουν περιλήψεις των μαθημάτων σαν εύκολη λύση.

Πρέπει να μας βοηθήσουν, ώστε να μπορούμε να διαβάσουμε και εμείς υποχρεωτικά τα βιβλία. Να δημιουργηθούν ειδικά βιβλία για μάς τους κωφούς. Είμαστε και εμείς το ίδιο έξυπνοι όπως και όλοι οι άλλοι. Δεν υπάρχουν λοιπόν ειδικά βιβλία για τους κωφούς. Θα θέλαμε να τυπωθούν καινούρια βιβλία για μας, ώστε να μπορέσουμε να προοδεύσουμε καλύτερα. Εγώ π.χ. που θέλω να πάω στο πανεπιστήμιο, πώς θα ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του πανεπιστημίου, με τις περιορισμένες μορφωτικές ευκαιρίες που μου προσφέρονται μέσα στο σχολείο; Στο σχολείο μας δεν υπάρχουν λογοθεραπευτές για να μας βοηθήσουν, ώστε να μπορούμε να μιλάμε. Ευτυχώς, η μητέρα μου, από 5 χρονών, με πήγαινε σε ιδιωτική λογοθεραπεύτρια και έμαθα να μιλάω, όσο το δυνατόν καλύτερα γίνεται. Άλλα, όμως, παιδιά, που οι γονείς τους δεν έχουν την ίδια οικονομική δυνατότητα, πώς θα μορφωθούν;

Κάποια από αυτά είναι σε οικοτροφείο και οι γονείς τους δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα. Πρέπει λοιπόν να

σταλούν λογοθεραπευτές στα σχολεία, για να βοηθήσουν την εξέλιξη αυτών των παιδιών.

Αν πάω στο πανεπιστήμιο να σπουδάσω, έχω ακούσει ότι στο εξωτερικό υπάρχουν διερμηνείς. Αν πάω στο πανεπιστήμιο εδώ στην Ελλάδα, θα πρέπει να πληρώνω το διερμηνέα. Δεν έχω τη δυνατότητα να πληρώσω το διερμηνέα. Πώς θα πάω λοιπόν στο πανεπιστήμιο; Πρέπει το κράτος να διορίσει διερμηνείς για την παρακολούθηση των μαθημάτων στα πανεπιστήμια.

Όλα αυτά τα προβλήματά μας με στενοχωρούν πάρα πολύ. Έχουμε αυτήν την αγωνία. Εμείς έχουμε ψυχολογικά προβλήματα και στο σχολείο μας δεν υπάρχει ούτε ένας ψυχολόγος, έτσι ώστε να ανταποκριθεί στις ερωτήσεις μας, στα ψυχολογικά μας προβλήματα. Νιώθουμε λοιπόν κατώτεροι από τα άλλα ακούοντα παιδιά.

Κάθε χρόνο διορίζονται καινούριοι καθηγητές στο σχολείο, οι οποίοι δεν ξέρουν να διδάσκουν στα κωφά παιδιά καλή νοηματική γλώσσα. Υπάρχουν όμως κάποιοι καθηγητές, οι οποίοι μαθαίνουν τη νοηματική γλώσσα και τον επόμενο χρόνο φεύγουν. Έτσι είναι σα να έχουν χάσει το χρόνο τους άδικα, δηλαδή μαθαίνοντας τη νοηματική γλώσσα. Αυτό είναι λάθος. Πρέπει να μένουν στα σχολεία. Παλαιά ήταν καλύτερα από τώρα, επειδή παλαιότερα οι καθηγητές και οι δάσκαλοι δίδασκαν πιο καλά. Ενώ τώρα οι καθηγητές και οι δάσκαλοι δε νιάζονται πάρα πολύ για την εκπαίδευση των μαθητών.

Δεν μαθαίνουμε, επίσης, καθόλου πληροφορική. Πώς θα βρούμε στο μέλλον δουλειά χωρίς χρήση υπολογιστών, χωρίς πληροφορική. Αυτό είναι λάθος. Αν, λοιπόν, δεν στέλνουν καθηγητές πληροφορικής στο σχολείο μας, πώς θα προχωρήσουμε και εμείς;

Θέλουμε, λοιπόν, από τώρα και στο μέλλον να αλλάξουν όλα αυτά τα πράγματα. Είμαι σίγουρη ότι, όταν αυτά τα πράγματα αλλάξουν, πολλά κωφά παιδιά θα προχωρήσουν, ίσως κάποιοι πάνε στην Αμερική και στην Αγγλία να εκπαιδευτούν. Όπως υπάρχουν ειδικοί επιστήμονες καθηγητές και δάσκαλοι στην Αμερική και στην Αγγλία, γιατί να μην υπάρχουν και στην Ελλάδα;

Εμείς που χρειαζόμαστε όλα αυτά τα πράγματα δεν είμαστε σημαντικοί; Δεν είμαστε σημαντικοί εμείς οι μαθητές; Δεν μπορούμε να φτιάξουμε ένα πανεπιστήμιο, όπως στις ξένες χώρες, ώστε να εκπαιδεύονται δάσκαλοι για τους κωφούς;

Πολλοί λένε ότι δεν καταλαβαίνουμε καθόλου τους καθηγητές μας και ότι πρέπει να διαβάσουμε μόνοι μας τα βιβλία. Αυτό είναι λάθος. Πρέπει οι καθηγητές να ξέρουν νοηματική, για να μας εξηγήσουν τα μαθήματα. Πώς θα διαβάσουμε μόνοι μας τα μαθήματα και θα καταλάβουμε το νόμά τους; Οι καθηγητές είναι εκείνοι που διδάσκουν. Εκείνοι έχουν σπουδάσει. Σπουδάζοντας κάποιοι καθηγητές σχετικά με τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τότε μπορούν να εκπαιδεύσουν και τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ για τις προτάσεις.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σταυρούλα Μπαρμπουνάκη.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗ (Α΄ Πειραιά): Κατ' αρχάς θα ήθελα να σας ευχαριστήσω πολύ, που μου δώσατε τη δυνατότητα να μιλήσω και πάλι σήμερα, διότι έχω ήδη μιλήσει δύο φορές, χτες.

Για λόγους οικονομικούς διαρκώς ανεγείρονται σχολές Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. σε πολλές περιοχές της Ελλάδας. Αυξάνεται, επίσης, ο αριθμός των εισακτέων σε αυτές. Πώς, όμως, να βρουν δουλειά όλοι αυτοί οι απόφοιτοι; Από εδώ και εμπρός, λοιπόν, αρχίζουν τα προβλήματα, όπως είναι ο αλκοολισμός, τα ναρκωτικά, η κατάθλιψη, οι βιαιότητες και η αντικοινωνική συμπεριφορά, περιθωριοποίηση και το δημογραφικό πρόβλημα, το οποίο δημιουργεί τεράστια προβλήματα στο έθνος, στο κράτος, στην ύπαιθρο και στην οικονομία. Κατά τη γνώμη μου, η ανεργία είναι πρόβλημα κυρίως πολιτικό. Αυτήν την άποψη δε θα την τεκμηριώσω τώρα, γιατί δεν είναι της παρούσης. Αν δεν αλλάξει κάπως το καπιταλιστικό σύστημα, τα κοινωνικά προβλήματα και, κυρίως, η ανεργία, την οποία και πραγματεύομαι δεν θα λυθούν. Με κάποιους, όμως, τρόπους η ανεργία μπορεί να περιοριστεί. Στη χώρα μας τα χειρωνακτικά επαγγέλματα και ιδιαίτερα το επάγγελμα του αγρότη είναι υποτιμημένα. Θεωρούνται δεύτερης κατηγορίας. Αυτό, βέβαια, δεν είναι αδικαιολόγητο, αν λάβουμε υπόψη το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και την τραχύτητα των τρόπων, που είχαν παλαιότερα οι αγρότες, καθώς και το γεγονός ότι για την άσκηση των επαγγελμάτων αυτών δεν είναι απαραίτητη η αποφοίτηση από Α.Ε.Ι. Συνεπώς, γονείς και καθηγητές ωθούν όλους τους μαθητές προς την κατάκτηση βαθμών, που θα τους επιτρέψουν την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ακόμα και εκείνους, που δεν έχουν το ενδιαφέρον ή τη νοητική δυνατότητα να λάβουν γνώσεις τέτοιου επιπέδου. Αναφερόμαστε, βεβαίως, στα άτομα που λέμε ότι «δεν παίρνουν τα γράμματα». Όλοι έχουμε ακούσει αυτήν την έκφραση.

Έχουμε αφήσει λοιπόν τα τεχνικά επαγγέλματα στους αλλοδαπούς. Κάθε χώρα έχει ανάγκη από ανειδίκευτους εργαζάτες. Αφού οι Έλληνες τα περιφρονούν, φυσικά θα καλυφθούν από αλλοδαπούς. Όπως, άλλωστε, γινόταν στη Γερμανία, μέχρι και 30 χρόνια πριν. Είχαν ανάγκη από εργατικά χέρια και εκεί έβρισκαν εργασία οι Έλληνες.

Σαφώς και δεν είναι κατακριτέο να επιθυμούμε παιδεία ανωτέρων βαθμίδων. Όμως, η δουλειά δεν είναι ντροπή και ούτε ο μορφωμένος θα χαράμισει τις γνώσεις του και θα πετάξει τους κόπους του στα σκουπίδια, αν εργαστεί στην ύπαιθρο ή ασχοληθεί με χειρωνακτικό επάγγελμα. Αλλά όσο πιο μορφωμένος είναι ένας άνθρωπος, τόσο καλύτερα θα κάνει τη δουλειά του, όποια και αν είναι αυτή. Όσο πιο μορφωμένος είναι, τόσο καλύτερος μπορεί να γίνει, για να μπο-

ρέσουμε να αλλάξουμε ιδεολογία, όσον αφορά τα χειρωνακτικά επαγγέλματα και να πάψουμε να τα περιφρονούμε.

Για την επιτυχία αυτού του σκοπού θα έπρεπε ο σχολικός επαγγελματικός προσανατολισμός να διδάσκεται πιο οργανωμένα στα σχολεία και να δίδεται έμφαση στα εν λόγω επαγγέλματα. Προτείνω, επίσης, να δίδονται υψηλότερα επιδόματα για την υποστήριξη των νέων αγροτών και όσων εργάζονται στην ύπαιθρο. Τέλος, προτείνω να επενδύονται μεγαλύτερα κονδύλια στην ανάπτυξη της υπαίθρου. Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Φανίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΝΙΔΗΣ (Ν. Σερρών): Θα ήθελα να απευθυνθώ αποκλειστικά στους υπόλοιπους 48 Έφηβους Βουλευτές που βρίσκονται μέσα σε αυτήν την αίθουσα. Ανάμεσά μας έχουμε δύο Έφηβους Βουλευτές, οι οποίοι είναι από τη Θεσσαλονίκη και έχουν την ιδιαιτερότητα να μιλούν μια άλλη γλώσσα. Αυτό δεν τους ξεχωρίζει από εμάς, ούτε τους μειώνει καθόλου.

Πολλές φορές εμφανίζονται οι ξένες γλώσσες και βλέπουμε ότι η νοηματική έχει μείνει στο περιθώριο. Θα ήθελα να προτείνω, να αλλάξουμε τη διαδικασία της ομιλίας. Την Τετάρτη, στην Ολομέλεια, να βγουν με κλήρωση τέσσερα παιδιά και ο Βασίλης ή η Χρύσα να είναι το πέμπτο σταθερό μέλος. Να μη μπουν στην κλήρωση. Να είναι ο ένας από τους δύο συγκεκριμένο πρόσωπο που θα μιλήσει στη Βουλή. Θα παρακαλούσα την ανάταση του χεριού σας, για να δω αν συμφωνείτε.

(Στο σημείο αυτό οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές σηκώνουν το χέρι)

Απ' ό,τι βλέπω είναι οι περισσότεροι, μάλλον σχεδόν όλοι. Γι' αυτό, λοιπόν, η μια θέση είναι για τη Χρύσα ή το Βασίλη, οι οποίοι θα διαλέξουν μόνοι τους. Θέλω να τους πω ότι δεν πρέπει να νιώθουν μειονεκτικά, γιατί πολλές φορές είναι καλύτερα να μην ακούς σε αυτόν τον κόσμο, παρά να ακούς. Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Φανίδης πήρε μια πρωτοβουλία που ανήκει στο Προεδρείο. Δεν πειράζει, όμως, χρειάζονται και επαναστάσεις, ακόμα και μέσα στη Βουλή.

Καταγράφουμε αυτήν την πρόταση και θα την φέρουμε αύριο στην Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πάννης Τσακάλης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΑΛΗΣ (Ν. Λευκάδας-Εισηγητής): Εγώ δίνω τέσσερα λεπτά. Δικαιούμαι ως εισηγητής να μιλήσω την Τετάρτη στην Ολομέλεια, έχοντας οκτώ λεπτά. Τα τέσσερα λεπτά τα δίνω σε ένα από τα δύο παιδιά, ώστε να μιλήσουν και τα δύο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αυτό το θέμα, της ομιλίας στην Ολομέλεια θα το χειριστεί

και ο Πρόεδρος της Βουλής, σύμφωνα με όσα ορίζει ο Κανονισμός Εργασιών της Ολομέλειας.

Συνεχίζουμε με την Έφηβο Βουλευτή Κατίνα Φραγκάκη.

ΚΑΤΙΝΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ (Ν. Δωδεκανήσου): Κατ' αρχάς, θα ήθελα να ζητήσω συγνώμη, γιατί χθες νόμιζα ότι ήταν άμεσος ο διάλογος. Όταν άκουσα τον εισηγητή, είχα ετοιμάσει ερωτήσεις και παρατηρήσεις.

Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση για χτες. Κάποιος Έφηβος Βουλευτής είχε μιλήσει σχετικά με τα ναρκωτικά. Έκανε μια πρόταση, πως πρέπει να κλείσουν οι ύποπτες καφετέριες. Εγώ δε συμφωνώ με αυτό. Κατά τη γνώμη μου, είναι κατά κάποιον τρόπο φασιστικό. Το λέω αυτό, γιατί δεν μπορεί κάποιος που έχει μια καφετέρια, επειδή πηγαίνουν κάποιους ναρκωμανείς, να πρέπει να κλείσει την καφετέρια. Είναι τέτοιο το επάγγελμα που δεν μπορούμε να διώξουμε τους ανθρώπους.

Χτες μιλήσαμε για πολλά σοβαρά και σημαντικά θέματα, όπως είναι τα ναρκωτικά, η βία, ο ρατσισμός και άλλα. Κατ' αρχάς, εγώ έρχομαι από τη Χάλκη, ένα μικρό νησί κοντά στη Ρόδο. Οι κάτοικοί του το χειμώνα δεν ξεπερνούν τους 250. Οι μαθητές στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο είμαστε μόνο 15 παιδιά. Χτες, μου έκανε εντύπωση, μια Έφηβος Βουλευτής που είπε, ότι τα μπαρ δεν είναι ψυχαγωγικά βοηθούν ή συμβάλλουν στην ψυχολογία μας. Διαφωνώ μαζί της. Θα σας εξηγήσω γιατί. Διότι, εμείς που ζούμε εκεί και σε άλλες απομακρυσμένες περιοχές, στερούμαστε πάρα πολλά πράγματα. Εμείς δεν έχουμε ούτε μπαρ ούτε σινεμά. Δεν ασχολούμαστε καν με τον αθλητισμό. Δεν μπορούμε να αναπτύξουμε κάποιες ικανότητες και δεξιότητες, τις οποίες έχουμε. Όλοι οι νέοι είμαστε ίδιοι.

Είτε ζούμε σε αστικό κέντρο είτε σε παραμεθόριο περιοχή είμαστε ίδιοι. Δυστυχώς, εμείς δεν έχουμε αυτά που διαθέτουν τα αστικά κέντρα, προκειμένου να ψυχαγωγηθούμε. Μπορεί το μπαρ να μην είναι ψυχαγωγικό μέσο, αλλά τουλάχιστον δίνει κάποια εμπειρία, βοηθά κάποιες γνωριμιές. Ούτε αυτή τη δυνατότητα έχουμε. Αντίθετα, όσοι την έχουν, ισχυρίζονται ότι δεν τους βοηθά σε τίποτα και, κατά συνέπεια, φαίνεται ότι δεν εκτιμούν αυτά που έχουν.

Προτείνω τη δημιουργία πνευματικών κέντρων σε όλες τις παραμεθόριες περιοχές και την τόνωση όσων υπάρχουν εκεί, ώστε να βοηθηθούν οι νέοι των περιοχών αυτών στην καλλιέργεια των ταλέντων τους, στη σύναψη σχέσεων με άλλους μορφωμένους ανθρώπους και στην επίλυση προβλημάτων που τους απασχολούν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβη Βουλευτής Ξυλογιάννη Ευαγγελία έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΞΥΛΟΓΙΑΝΝΗ (Α' Αθήνας): Θέλω να πληροφορήσω τους συναδέλφους βουλευτές ότι, επειδή προέρχομαι και εγώ από πολύτεκνη οικογένεια, γνωρίζω ότι η οικογένειά μου παίρνει από το κράτος κάθε δίμηνο ογδόντα ευρώ. Επίσης μας παρέχει σχολικά είδη και τρόφιμα σε αραιά

διαστήματα ενώ είμαστε τέσσερα παιδιά. Πώς λοιπόν πρέπει το κράτος τις ελληνικές οικογένειες να αποκτήσουν πολλά παιδιά, τη στιγμή που δεν τους παρέχει τα κατάλληλα κίνητρα, όπως στέγη και εφόδια απαραίτητα για τη στήριξή τους; Εάν, όμως, δοθούν κίνητρα τότε θα πάψει η υπογεννητικότητα.

Στις παραμεθόριες περιοχές και στα νησιά παρατηρείται έλλειψη νοσοκομείων, γιατρών, ειδικευμένου προσωπικού και ασθενοφόρων παρότι το Ε.Κ.Α.Β. προσπαθεί να κάνει τη δουλειά του, όσο γίνεται καλύτερα, αλλά δυστυχώς έχουν συμβεί πολλά ατυχή περιστατικά μέχρι τώρα, εξ αιτίας της έλλειψης ασθενοφόρων.

Διαφωνώ με τη νομομοποίηση των ναρκωτικών, διότι δεν είναι δυνατόν να πωλούνται στα περίπτερα, όπως τα τσιγάρα και να αγοράζονται το ίδιο εύκολα με αυτά από οποιονδήποτε θέλει να κάνει χρήση. Έχω φίλο και συμμαθητή εξαρτημένο που δεν μπορεί να παρακολουθήσει τα μαθήματα, ενώ οι παρέες του είναι ναρκωμανείς. Πώς θα μπορέσει να ξεφύγει από τα ναρκωτικά, όταν αυτά θα πωλούνται ελεύθερα στα περίπτερα; Πώς θα σταματήσουν οι θάνατοι νέων ανθρώπων από τα ναρκωτικά;

Δεν είμαι ρατσίστρια, αλλά επειδή κατάγομαι από ορεινή περιοχή της Άρτας όπου ζουν και εργάζονται πολλοί Αλβανοί, θέλω να σας καταθέσω την εμπειρία μου. Τους ανοίξαμε την πόρτα μας, τους δώσαμε δουλειά, τους φροντίσαμε, τους θεωρούμε δικούς μας ανθρώπους, αλλά η ανταμοιβή μας είναι η προσπάθειά τους να μας εκμεταλλευθούν και να μας απαξιώσουν. Δεν είναι όλοι οι αλλοδαποί ίδιοι. Έχω δύο φίλες Αλβανίδες στην τάξη μου που τις υποστηρίζω. Δυστυχώς, όμως, υπάρχουν οι καλοί και οι κακοί αλλοδαποί. Σε πολλές περιπτώσεις, τους δίνουμε λιγότερα λεφτά από όσα πρέπει, αλλά δε φταίμε μόνο εμείς γι' αυτό.

Συμφωνώ με όσα υποστηρίζουν οι συναδέλφοι που συνηγορούν μαζί μας μέσω της νοηματικής γλώσσας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Ναλμπάντης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ (Νομός Έβρου): Θέλω να εκφράσω τα παράπονά μου για την εγκατάλειψη του Έβρου από την πολιτεία, τα Μ.Μ.Ε. Όλοι αναφέρονται στον Έβρο μόνο όταν πρόκειται για κάτι αρνητικό όπως τα ναρκωτικά και οι λαθρομετανάστες. Παράλληλα δε γίνεται προσπάθεια να εξαλειφθούν αυτά τα αρνητικά στοιχεία.

Οι συναντήσεις των νέων στον ποταμό Άρδα, τα θεατρικά φεστιβάλ, οι επιτυχίες των παιδιών στα Α.Ε.Ι., οι διακρίσεις σε διαγωνισμούς δεν αποτελούν αντικείμενο ενδιαφέροντος για κανέναν. Πατί, όμως, συμβαίνει αυτό;

Αρκετά συχνά οι Έλληνες ταυτίζουν τον Έβρο με την Τουρκία ή με τη Βουλγαρία. Θέλω πάνω σε αυτό να υπενθυμίσω κάτι. Πλαίσιο φιλίας και συνεργασίας πρέπει να υπάρξει όχι μόνο από την Ελλάδα προς όμορες χώρες αλλά και το αντίστροφο. Μεγάλη θλίψη και απογοήτευση διαπιστώ-

νεται στις συνθήκες που υπογράφονται από υψηλά ιστάμενα πρόσωπα κρατών, χωρίς εμείς να γνωρίζουμε το περιεχόμενό τους και τη θετική ή αρνητική κατάληξη αυτών. Απόδειξη, λοιπόν, όλων αυτών που λέω είναι η είσοδος χιλιάδων μεταναστών από διάφορα περάσματα στον Έβρο και μάλιστα με τις ευλογίες των Ελλήνων στρατιωτών που λειτουργούν ανθρωπιστικά σε αντίθεση με τους τούρκους στρατιώτες που είναι έτοιμοι να πυροβολήσουν τους λαθρομετανάστες στην περίπτωση που κατευθυνθούν στο τουρκικό έδαφος.

Σαφώς, όλοι αυτοί οι λαθρομετανάστες δεν είναι ούτε Τούρκοι, ούτε Βούλγαροι όπως θέλουν να πιστεύουν πολλοί από τους Έλληνες. Μέχρι εδώ ο ανθρωπισμός έχει τη τιμητική του και φυσικά, στο πρόσωπο των Ελλήνων αποκτά σάρκα και οστά. Στα νοσοκομεία της περιοχής μου, συγκεκριμένα του Διδυμοτείχου, πηγαίνουν αγνώστου προελεύσεως άνθρωποι που είναι μεταφορείς διαφόρων ιών και που πρέπει να κάνουν τις απαραίτητες εξετάσεις. Οι συνοριοφύλακες εν τω μεταξύ έχουν αλλάξει πόστο και αντί να φυλάν τα σύνορα, για το σκοπό για τον οποίο προσελήφθησαν, φρουρούν μετανάστες. Πού είναι λοιπόν το κράτος, κύριε Πρόεδρε και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές; Και μετά από όλα αυτά τί; Συγκέντρωση λαθρομεταναστών σε αποθήκες, σε χώρους που δεν πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις υγιεινής αλλά έχουν και κέτριγκ. Όλα αυτά για 3 μήνες, έως ότου εξακριβωθεί η ταυτότητά τους. Όπως γνωρίζουμε, βάσει της συμφωνίας Παπανδρέου - Τζέμ θέλουν να γίνουν δεκτοί από Ελλάδα και Τουρκία, στην πράξη όμως αυτό το κάνουν μόνο οι Έλληνες.

Χώροι υποδοχής, όμως, δεν υπάρχουν και, όταν περάσει ο χρόνος, όλοι αυτοί βουτούν στη βία, στις κλοπές για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Έτσι, φθάνουμε στο σημείο να συμπεριφερόμαστε ρατσιστικά.

Θα παρακαλούσα πάρα πολύ να ληφθούν σοβαρά υπόψη όλα όσα είπα για την περιοχή του Έβρου. Γιατί αν προσέξουμε το χάρτη η περιοχή είναι ελληνική. Σιγά-σιγά, όμως, θα απομοιωθεί από διάφορους που, δυστυχώς, δεν είναι Έλληνες. Αρκετοί Βουλευτές ταυτίζουν τον Έβρο με την Τουρκία και τη Βουλγαρία. Είναι μεγάλο λάθος. Ας αποφασίσουν λοιπόν οι αρμόδιοι, αν θα πρέπει να ενδιαφερθούν για τους γηγενείς πληθυσμούς και να μην νιάζονται μόνο για το πολιτικό κόστος που θα υπάρξει, αν δε δεχθούμε λαθρομετανάστες.

Σε αυτό το σημείο ήθελα να πω ότι ακούστηκε πώς κάποια Έφηβος Βουλευτής πήγε σε ένα χωριό και είδε ότι δεν υπάρχει ούτε ηλεκτρισμός, ούτε τηλέφωνο. Επίσης, ειπώθηκε ότι είναι τριτοκοσμικές κάποιες καταστάσεις. Λοιπόν, δείξτε μου ένα χωριό σε οποιοδήποτε νομό στην Ελλάδα που να μην έχει όλα αυτά. Δεν έχει σημασία που αυτό το χωριό είναι στον Έβρο, δε σημαίνει ότι ο νομός μου είναι τριτοκοσμικός. Εγώ είμαι ευχαριστημένος που ζω στη πόλη μου και όχι μόνο σαν Εβρίτης αλλά και σας Έλληνας.

Επίσης, ειπώθηκε από τη συνάδελφο από το Κιλκίς ότι οι Έλληνες δεν είναι μόνο στην Αμερική, στην Αυστραλία αλλά είναι και στη Σοβιετική Ένωση. Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι Έλληνες είναι και στην Ελλάδα. Ο Έβρος λοιπόν είναι Ελλάδα. Ανήκει στη Δυτική Θράκη και πρέπει να είναι ελληνικός. Μπορεί να μην είναι το κέντρο της Ελλάδας, αλλά είναι η ψυχή της. Φυλάει στην κυριολεξία κάτι ανάλογο με τις Θερμοπύλες. Ας μην το προδώσουμε και ας μην ανοίγουμε μόνοι μας τις διάφορες κερκόπορτες. Ας φροντίσουμε οι υπεύθυνοι να υπάρξει ασφάλεια για όλους, ώστε η βία να περιοριστεί και αυτό από κάθε πλευρά. Δεν πρέπει με κανένα τρόπο η περιοχή αυτή να καταστραφεί. Αυτό σίγουρα δεν είναι δείγμα ανθρωπισμού. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Απόστολος Τοβλέτογλου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΒΛΕΤΟΓΛΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να αντιπαρατεθώ στις απόψεις της συναδέλφου σχετικά με την κλωνοποίηση και τη μεταμόσχευση. Η κλωνοποίηση είναι δημιουργία οργανισμών πανομοιότυπων με το γονέα. Μοναδική διαφορά οι εμπειρίες. Όμως, τα όργανα για τη μεταμόσχευση πρέπει, από ό,τι ξέρω, να έχουν ίδια περίπου ηλικία με το δέκτη. Έτσι, ο κλώνος πρέπει να έχει ζήσει κάποια χρόνια, ώστε τα όργανα να έχουν αναπτυχθεί και να βεβαιωθεί ότι είναι υγιή. Δηλαδή πρέπει να θανατώσουμε έναν κλώνο όταν θα είναι πια πολίτης, για να σώσουμε κάποιον άλλον. Αυτό είναι απαράδεκτο. Βέβαια, δεν είναι λύση η δολοφονία παιδιών από τις τριτοκοσμικές χώρες, αλλά αυτό είναι θέμα της ιδεολογίας των ανθρώπων που κάνουν αυτή τη πράξη και της αστυνομίας που δεν κάνει πάταξη του εγκλήματος.

Αρχικά, όμως, ήθελα να μιλήσω για τη βιοτεχνολογία, η οποία άρχισε να αναπτύσσεται μόλις τον τελευταίο αιώνα, αλλά τα βήματά της είναι πολύ γρήγορα. Από τη μελέτη της λειτουργίας των οργανισμών έχουμε φθάσει να δημιουργούμε ένα ρομπότ και να κάνουμε αναδιαμόρφωση του γενετικού υλικού, το γνωστό DNA. Αυτή η ραγδαία ανάπτυξη έχει επιφέρει πολλά θετικά αλλά και αρνητικά στη ζωή μας καθημερινά και μελλοντικά. Οι επιστήμονες, με τις γνώσεις που έχουν μέχρι σήμερα, μπορούν να δημιουργήσουν νέα είδη φυτών προς καλλιέργεια και με μεγαλύτερη αποδοτικότητα και βελτιωμένη ποιότητα. Έτσι, καταρρίπτεται ο μύθος ότι η τεχνολογία βοηθάει μόνο τους ισχυρούς, γιατί έτσι θα αποκτήσουμε τα βασικά αγαθά όλοι οι άνθρωποι.

Βέβαια, η Βιοτεχνολογία έχει σχετιστεί με τον άνθρωπο, όπου θέλω να επικεντρώσω και την προσοχή σας. Ξέρουμε ότι συνεχώς δημιουργούνται νέα φάρμακα και οι ασθενείς καταπολεμούνται συνεχώς. Οι επιστήμονες με τη βαθιά μελέτη, δηλαδή με την αποκωδικοποίηση του γενετικού υλικού, DNA, πλησιάζουν στο μυστικό της ζωής και της γήρανσης. Έτσι, μας υπόσχονται μια παράταση του ορίου ζωής μέχρι και την αθανασία. Το πιο γνωστό παρακάδι της Βιο-

τεχνολογίας - Βιογενετικής είναι η κλωνοποίηση, δηλαδή η δημιουργία οργανισμών πανομοιότυπων με τον γονέα. Κλασικό παράδειγμα είναι η «Ντόλυ», όπου μας κάνει να ανατριχιάζουμε μπροστά στο θαύμα του ελέγχου της γέννησης. Αυτά όλα είναι η θετική πλευρά, κρύβονται, όμως, και πολλές παγίδες. Η γνώση είναι δύναμη, αλλά αυτή η δύναμη μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενάντια στον ίδιο τον άνθρωπο.

Η κλωνοποίηση ζώων αλλά και ανθρώπων προς εκμετάλλευση ανησυχεί, αλλά μας λένε ότι ακόμα είναι νωρίς. Η δημιουργία νέου είδους υπερανθρώπου με συνδυασμό DNA ανησυχεί, αλλά ακόμα είναι νωρίς. Η δημιουργία υπερόπλων μαζικής καταστροφής κάνει τους λαούς να τρέμουν. Μήπως τώρα, που είναι ακόμη νωρίς, πρέπει να αντιδράσουμε; Η λύση δεν είναι ο καταστροφισμός. Η γνώση δημιουργείται από τους επιστήμονες και γίνεται σωστή χρήση από τους ανθρώπους σε μια κοινωνία υλιστική που δημιουργεί μόνο επιστήμονες ή μήπως θα πρέπει να φροντίσουμε να δημιουργήσουμε και ανθρώπους;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία-Μπλερίνα Πρίφτη.

ΣΟΦΙΑ-ΜΠΛΕΡΙΝΑ ΠΡΙΦΤΗ (Επικρατείας): Η δική μου ομιλία βασίζεται σε παρατηρήσεις, τις οποίες ελπίζω να δεχτούν όλοι. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα που θίχτηκε χτες σχετικά με τη σχέση γονέων και παιδιών. Είπε κάποιο παιδί πως οι γονείς είναι υπερπροστατευτικοί με τα παιδιά τους, επειδή φοβούνται τους άλλους. Πιστεύω ότι, όταν έχεις εμπιστοσύνη στο παιδί σου, ξέρεις τις επιλογές που θα κάνει και δε φοβάσαι μήπως μπλέξει με κακές παρέες, γιατί ξέρει ποιο είναι το καλό και ποιο το κακό και τι θα πρέπει να αποφύγει. Επίσης, θα ήθελα να απαντήσω στη συνάδελφο από τη Φθιώτιδα, πως οι Αθηναίοι δεν πιστεύουν πως οι νέοι επαρχιώτες είναι αμόρφωτοι, ούτε ότι οι ακριτικές περιοχές είναι τριτοκοσμικές ή υπανάπτυκτες.

Επιπλέον, δεν μπορούμε να απαγορεύσουμε στους μετανάστες να έρχονται στην Ελλάδα, όπως είπε ο Εισηγητής, γιατί, όταν έρχονται, απορροφώνται κατευθείαν από την αγορά εργασίας. Δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε, επίσης, πως όλοι οι Έλληνες προϊστάμενοι αλλοδαπών είναι εκμεταλλευτές. Τέλος, οι αλλοδαποί δεν μπορούν να αλλοτριώσουν τους Έλληνες πολίτες, απεναντίας οι ίδιοι θαυμάζουν και «μυμούνται» τους Έλληνες, αγαπούν την Ελλάδα, όχι βέβαια όλοι, και γι' αυτό πολλές φορές δεν μπορούμε να τους ξεχωρίσουμε από τους νέους Έλληνες.

Αναφέρθηκε από πολλούς ομιλητές ότι οι βαθμοί και οι γνώσεις δεν συνδυάζονται μεταξύ τους. Πιστεύω ότι αυτά είναι συνάρτηση, αν και υπάρχουν εξαιρέσεις, γιατί αν διαβάσεις θα μάθεις, θα αποδείξεις ότι ξέρεις και θα αποκομίσεις και τον κατάλληλο βαθμό.

Όσον αφορά την κλωνοποίηση, νομίζω ότι μπορεί να

γίνει και σε μεμονωμένα όργανα, έτσι ώστε να μη χρειάζεται να γεννάμε ανθρώπους - κλώνους για να τους σκοτώνουμε αργότερα.

Αναφέρθηκε, επίσης, στην Επιτροπή ότι κάποιοι Έλληνες έχουν παραμείνει χριστιανοί, γι' αυτό και θα πρέπει να θεωρούνται και Έλληνες, αλλά νομίζω ότι δεν πρέπει να συζητήσουμε θρησκεία και έθνος. Υπάρχουν χριστιανοί που δεν είναι Έλληνες, όπως επίσης υπάρχουν Έλληνες που δεν είναι χριστιανοί.

Συνοψίζοντας το μήνυμα που θέλω να περάσω είναι, πως δεν πρέπει να γενικολογούμε και να εντάσσουμε τους ανθρώπους σε άψυχα σύνολα, ο κάθε ένας είναι διαφορετικός χαρακτήρας και πρέπει να χαιρεί ανάλογης συμπεριφοράς, ανάλογα με τις πράξεις του και τις ιδέες του και όχι ανάλογα με το έθνος του ή τη θρησκεία του.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο για να δευτερολογήσει έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγάπη Μάγκα.

ΑΓΑΠΗ ΜΑΓΚΑ (Νομός Πέλλας): Θα επανέλθω στο θέμα του εθνικού ρατσισμού, γιατί παρερμηνήθηκαν ορισμένες απόψεις μου. Δεν αναφέρθηκα σε όλους τους αλλοδαπούς, αλλά στην πλειονότητά τους, δεν είπα, επίσης, ότι μας παίρνουν τις δουλειές, αλλά από τη στιγμή που υπάρχει μεγάλη ανεργία στη χώρα μας, θα έπρεπε να περιορισθεί ο αριθμός τους. Πρέπει να με συγχωρήσετε, γιατί η συγκλονιστική εμπειρία που έχω και η ανασφάλεια που νιώθω, βάζει τη λογική μου πάνω από το συναίσθημα. Δεν τους κρίνω ούτε είμαι ρατσίστρια. Όμως, δεν υπάρχει ο απαραίτητος έλεγχος στα σύνορα και εγώ το βιώνω καθημερινά στην επαρχία που ζω. Χωρίς τα ειδικά προγράμματα για τους αλλοδαπούς νιώθω φυσικά να απειλείται μακροπρόθεσμα η κουλτούρα και ο πολιτισμός μας. Όσον αφορά την ευθανασία πιστεύω ότι, από τη στιγμή που μας δίνεται το δικαίωμα να ζούμε, ένα μικρό θαύμα που συμβαίνει καθημερινά, δεν έχουμε το δικαίωμα να το στερήσουμε από τον άλλον, ακόμα και αν το θέλει αυτός ο ίδιος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κυριακή Παυλίδου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ (Νομός Ροδόπης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση σχετικά με τα όσα είπα στην πρωτολογία μου. Η συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής Αννίκα Τρυφώνη παρεξήγησε τα λεγόμενά μου. Στην ομιλία μου δεν πρότεινα την κλωνοποίηση του ανθρώπου, αλλά οργάνων του ανθρώπου, που θα χρησιμοποιούνται στη δημιουργία τεχνητών ιστών για μεταμοσχεύσεις.

Συμφωνώ με την άποψη του συναδέλφου Απόστολου Τοβλέτογλου ότι πρέπει να τηρούνται προϋποθέσεις για τεχνητές δημιουργίες οργάνων και πρέπει να είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι η τεχνητή δημιουργία οργάνων δε θέτει σε κίνδυνο την υγεία των ανθρώπων. Άλλωστε, όπως γνωρίζουμε όλοι, όταν παίρνουμε ένα όργανο από ένα δότη και αυτό

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

είναι απόλυτα ασφαλές, τότε θα είμαστε σίγουροι και για τη δημιουργία τεχνητών οργάνων ότι θα είναι απόλυτα ασφαλή. Αντίστοιχη πρόταση έχει τεθεί σε εφαρμογή και το 2010 θα έχουμε την πρώτη δημιουργία τεχνητής καρδιάς. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η δεύτερη συνεδρίαση της Επιτροπής μας. Όσοι Έφηβοι Βουλευτές δεν έκαναν τις δευτερολογίες τους σήμε-

ρα και έχουν εγγραφεί στον κατάλογο, θα μιλήσουν στην αυριανή συνεδρίαση.

Στη συνέχεια και περί ώρα 20.00 λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 17-9-2002

Στην Αθήνα, σήμερα 17 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Τρίτη και ώρα 9.05 στην Αίθουσα 150 (1ος όροφος) του Μεγάλου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία του Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Βούλγαρη με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Δημογραφικό Πρόβλημα, Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός, Υγεία - Νοσοκομεία, Κοινωνική Πρόνοια - Περίθαλψη, Βία - Εγκληματικότητα, Ναρκωτικά, Οικογένεια, Διαπροσωπικές Σχέσεις - Χάσμα Γενεών, Σωματική και Ψυχική Υγιεινή, Κάπνισμα, Άστεγοι, Εφηβεία, Ευθανασία» της Σύνθεσης Κεμένων των μαθητών της Α' και της Β' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002 (3η συνεδρίαση).

Στη συνεδρίαση συμμετείχαν οι «Εφηβοί Βουλευτές»: Μάγκα Αγάπη (Νομός Πέλλας), Μαθιοπούλου Μαρία (Νομός Μεσσηνίας), Μαλλιώτα Χρύσα (Επικρατείας), Μάντζαρης Νίκος (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ευαγγελία (Νομός Καστοριάς), Μελισσοουργάκη Μαρίνα (Νομός Ηρακλείου), Μικροπούλου Χριστίνα (Νομός Καβάλας), Μιχαλέτος Ιωάννης (Β' Αθήνας), Μουρελά Δημήτρα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μπαλαμπάνης Αντώνιος (Νομός Αργολίδας), Μπαμπουνάκη Σταυρούλα (Α' Πειραιά), Μπουρτσάλα Αθηνά-Αλεξία (Β' Αθήνας), Ναλμπάντης Δημήτριος (Νομός Έβρου), Νικολαΐδου Δήμητρα (Β' Θεσσαλονίκης), Νικολούδη Αναστασία (Α' Θεσσαλονίκης), Νταβάρα Στυλιανή (Νομός Λαρίσης), Ντεμτροϊδου Σοφία (Νομός Δράμας), Ντόκου Ελένη (Νομός Αρκαδίας), Ξυλογιάννη Ευαγγελία (Β' Αθήνας), Πανέττα Μαρία (Β' Αθήνας), Πανταζοπούλου Αναστασία (Α' Αθήνας), Παπαγεωργίου Δημήτριος (Νομός Αρκαδίας), Παπαδάκη Μαρία (Α' Αθήνας), Παπαπαναγιώτου Παγώνα (Νομός Χαλκιδικής), Παπουτσόγλου Δημήτρα (Α' Πειραιά), Παππά Βασιλική (Νομός Βοιωτίας), Πατεράκη Ελένη (Νομός Ηρακλείου), Παυλίδου Κυριακή (Νομός Ροδόπης), Πλακιάς Βασίλης (Επικρατείας), Ποποβίτου Άννα (Νομός Κιλκίς), Πρίφτη Σοφία (Επικρατείας), Πρωτόπαππα Σοφία (Α' Πειραιά), Ρεμπή Λυδία (Νομός Αχαΐας), Σεϊντή Παρασκευή (Υπόλοιπο Αττικής), Σινάνη Ουρανία (Νομός Φλώρινας), Σπυροπούλου Μαρία (Νομός Αχαΐας), Σταματοπούλου Παναγιώτα (Νομός Αχαΐας), Σταυρή Ανθή (Β' Αθήνας), Ταρσιδου Κατερίνα (Α' Αθήνας), Τεκίδου Ανθούλα (Α' Θεσσαλονίκης), Τοβλέτογλου Απόστολος (Β' Θεσσαλονίκης), Τρίκκας Ευάγγελος (Νομός Ευβοίας), Τρυφώνη Αννίκα (Υπόλοιπο Αττικής), Τσακάλης Πάννης (εισηγητής, Νομός Λευκάδας), Υφαντή Κωνσταντίνα (Νομός Φθιώτιδας), Φανίδης Νικόλαος (Νομός Σερρών), Φραγκά-

κη Κατίνα (Νομός Δωδεκανήσου), Φρειδερίκου Σοφία (Λουξεμβούργο), Χασάς Εβελίν (Σουδάν), Χριστογιάννη Νίκη (Κογκό).

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκαν και η κυρία Ρωξάνη Ζήτα και ο κύριος Ευστράτιος Πατριός, διερμηνέας της Νοηματικής Γλώσσας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Έφηβοι Βουλευτές, συνεχίζουμε τη διαδικασία επί των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ευάγγελος Τρίκκας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΡΙΚΚΑΣ (Ν. Ευβοίας): Κύριε Πρόεδρε, οι δηλώσεις και τα λόγια των τρομοκρατών δεν μας οδηγούν στο καλό, παρά μόνο στην πορεία που χάραξαν αυτοί.

Όσον αφορά τις ακριτικές περιοχές της Ελλάδας, κατά τη γνώμη μου, αντί το κράτος να προτρέπει τους ανθρώπους αυτούς να μείνουν στο τόπο τους και να αναπτύξουν εκεί τις δραστηριότητές τους, το μόνο που κάνει είναι να αδιαφορεί. Το αποτέλεσμα είναι, οι άνθρωποι αυτοί, και ειδικά τα παιδιά, όταν μεγαλώσουν και θέλουν να σπουδάσουν, να μετακινούνται σε άλλες περιοχές. Αυτές οι περιοχές έχουν πρόβλημα με την περιθαλψη. Δεν έχουν τα προνόμια που έχουν τα άτομα, που ζουν σε κεντρικά σημεία της Ελλάδας. Αυτό δεν είναι καθόλου σωστό και πρέπει να αλλάξει. Άλλωστε η Ελλάδα είναι παντού και δεν είναι μόνο τα κεντρικά σημεία. Όλοι οι Έλληνες πρέπει να ζουν σ' όλη την Ελλάδα με ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες.

Θέλω να ρωτήσω. Τι θα στοίχιζε στο κράτος να έχει μόνιμους διερμηνείς στα σχολεία για κωφάλαλους, οι οποίοι θα τους βοηθούν για να μπορέσουν να αναπτύξουν την ομιλία; Έτσι, δε θα χρεώνονται οι γονείς, για να τους πηγαίνουν στα ειδικά κέντρα. Επιπλέον, αυτά τα ίδια άτομα να κάνουν μαθήματα 1-2 ωρών την εβδομάδα στα άλλα παιδιά, για να μπορούν να συνεννοούνται μεταξύ τους. Δηλαδή, σε κάθε σχολείο που υπάρχει άτομο με ειδικές ανάγκες, να υπάρχει ένας διερμηνέας. Το κόστος δεν είναι μεγάλο. Τοποθετώντας διερμηνείς στα σχολεία που υπάρχουν κωφάλαλοι, δημιουργούνται κάποιες νέες θέσεις εργασίας, οι οποίες μπορούν να μειώσουν την ανεργία.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να προτείνω οι προτάσεις των εφήβων βουλευτών να ψηφίζονται ή να καταψηφίζονται από τους Βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Παπουτσόγλου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΟΥΤΣΟΓΛΟΥ (Α' Πειραιά): Καλημέρα σας. Θα θίξω το θέμα του ρατσισμού. Χτες, μιλήσαμε εκτενώς για το ρατσισμό απέναντι στους αλλοδαπούς και απέναντι στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Δεν μιλήσαμε, όμως, για το ρατσισμό που υπάρχει σε ομάδες, που ανήκουν στην ίδια την κοινωνία, όπως είναι οι αλκοολικοί, οι φτωχότεροι και οι

ομοφυλόφιλοι. Αυτό είναι έκδηλο ακόμα και μέσα στις ίδιες τις τάξεις, σε μας τους εφήβους. Ιδιαίτερα γίνεται εντονότερο, όταν ένα απ' αυτά τα προβλήματα μπαίνει μέσα στο ίδιο το σπίτι. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Όταν κάποιος έχει έναν ομοφυλόφιλο συγγενή, ή πρέπει να προσλάβει κάποιον στη δουλειά του, τότε τα πράγματα γίνονται πάρα πολύ δύσκολα. Και τούτο γιατί, κυρίως, επικρατεί το «χριστιανικό» πρότυπο και η βιβλική εικόνα που έχουμε. Αυτό φυσικά και είναι σωστό, αφού το επίσημο θρήσκευμα της χώρας είναι η χριστιανική θρησκεία. Η θρησκεία διακηρύσσει, επίσης, την αγάπη. Δεν γράφει πουθενά ότι πρέπει να καταδικάζουμε τα άτομα που έχουν διαφορετικές σεξουαλικές επιλογές από μας. Αυτό δεν είναι αγάπη. Αυτό είναι δικαίωμα του καθενός και εφ' όσον δεν μας ενοχλεί, προς τι ο λόγος να τους κοροϊδεύουμε; Πρόκειται για ένα πανάρχαιο φαινόμενο. Δεν είναι πάντα εκ γενετής. Υπάρχει, όμως, πιθανότητα να είναι και εκ γενετής λόγω ορμονικών διαταραχών.

Σύμφωνα με μελέτες, αρκετοί απ' αυτούς που δε γίνονται τελικά ομοφυλόφιλοι, έχουν ορμές και προς τα δύο φύλα. Αυτό είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο. Επίσης, θα ήθελα να πω ότι το AIDS δε ξεκίνησε από τους ομοφυλόφιλους απλά διαδόθηκε πιο γρήγορα σ' αυτούς γιατί είχαν πιο συχνές σεξουαλικές επαφές.

Δε νομίζω ότι κάτι θα αλλάξει με αυτά που είπα, αλλά εμείς καλό θα ήταν να είχαμε καλύτερους τρόπους, γιατί η αγάπη είναι αλυσιδωτή αντίδραση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΙΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Μιχαλέτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΕΤΟΣ (Β' Αθήνας): Εκπροσωπώ το 4ο Ενιαίο Λύκειο Περιστερίου και θα μιλήσω για το ρατσισμό. Όσοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές πηγαίνουν στη Γ' Λυκείου, θα συναντήσουν ένα μάθημα, το Δίκαιο. Αυτό δε δίνεται στις Πανελλήνιες εξετάσεις, αλλά έχει ορισμένα σημαντικά κεφάλαια, στα οποία όλοι θα πρέπει να δώσουμε προσοχή. Μέσα απ' αυτό διδαχθήκαμε την έννοια του κοινωνικού κράτους. Άραγε, οι πολιτικοί μας το πιστεύουν αυτό; Ισχύει ότι υπάρχει κοινωνικό κράτος, όταν μια ομάδα του έθνους μας καταπιέζεται και υποβιβάζεται καθημερινά σε δεύτερης κατηγορίας πολίτες; Υπάρχει κοινωνικό κράτος, όταν παιδιά στερούνται το νόμιμο και το αναφαίρετο δικαίωμα της μόρφωσης; Έχουμε τότε Κράτος πρόνοιας; Εδώ δεν τίθεται μόνο θέμα κοινωνικού ρατσισμού αλλά και έλλειμμα δημοκρατικού πνεύματος. Τα άτομα αυτά στερούνται όχι μόνο το δικαίωμα της μόρφωσης, αλλά και αυτό της διασκέδασης, της ψυχαγωγίας και του αθλητισμού. Είναι προφανές ότι αναφερόμαστε στα άτομα με ειδικές ικανότητες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι τα άτομα αυτά μετακινούνται μόνο με ταξί, αφού τα λεωφορεία δεν έχουν την κατάλληλη υποδομή, για να τους δεχθούν. Έτσι, τους καταδικάζουμε σε περιορισμένες μετακινήσεις, αφαιρώντας τη ζωτικότητα και την ενεργητικότητα που έχουν ως έφηβοι.

Χθες αναφερθήκαμε στο θέμα του εθνικού και κοινωνικού ρατσισμού. Προβάλλει μια ερώτηση στην οποία πρέπει να απαντήσουμε. Είναι δικαιολογημένος ο ρατσισμός; Για μένα, όχι. Δεν είναι μέρος μιας πολιτισμένης κοινωνίας ο ρατσισμός. Αυτές τις μέρες άκουσα να αναφέρεται ότι ο ρατσισμός πολλές φορές συνυπάρχει με το άτομο. Συμφωνώ. Όμως, θα πρέπει να τον περιορίσουμε και να κοιτάξουμε πίσω από το δέρμα, τη φιλία, την κοινωνική τάξη, τον άνθρωπο που στέκεται απέναντί μας. Επιτέλους, θα πρέπει να εκλείψει ο ρατσισμός. Ο ρατσισμός είναι τελείως αντίθετος με την ελληνορθόδοξη παράδοση.

Ασχοληθήκαμε, επίσης, με το θέμα της ευθανασίας. Ακούσαμε πολλές απόψεις, όπως ότι θα πρέπει να ιδρυθεί μια επιστημονική ομάδα που θα έχει την τελική απόφαση μαζί με τον ασθενή και τους συγγενείς, για το αν θα προχωρήσει η ευθανασία. Ζητάμε από την επιστημονική ομάδα να πάρει τη θέση του Θεού. Διαφωνώ. Φαντασθείτε την ευθύνη τους. Άλλωστε, πάντα υπάρχει μια μικρή ελπίδα και για τον πιο βαριά ασθενή. Κανείς δε θα πρέπει να καταδικάσει το συνάνθρωπό του. Είναι σαν να επικροτούμε τη θανατική ποινή, γιατί εκεί ο άνθρωπος παίρνει προαξιοποιηματικά, θα έλεγα, τη θέση του Θεού και καταδικάζει τον άνθρωπο σε θάνατο.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι υποστηρίζω πλήρως την πρόταση της συναδέλφου για τη συμμετοχή περισσότερων ομογενών στο πρόγραμμα αυτό από τη Σοβιετική Ένωση. Τα άτομα αυτά έζησαν κάτω από ένα στυγνό φασιστικό καθεστώς και προσπάθησαν να αφομοιώσουν το ελληνικό πνεύμα. Όμως, δεν άφησαν το αλλοτριωτικό πνεύμα του δικτατορικού περιβάλλοντος, στο οποίο ζούσαν, να τους επηρεάσει. Δεν ξέχασαν την ελληνική τους ταυτότητα. Υπό αυτή την έννοια αυτά τα άτομα είναι πιο Έλληνες από εμάς.

Μια συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής έθιξε το θέμα των ομοφυλόφιλων. Τα άτομα αυτά έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν τη σεξουαλική ζωή που θα έχουν, αλλά δε θα πρέπει να προκαλούν με τη συμπεριφορά τους τα άτομα που έχουν επιλέξει την ομαλή σεξουαλική ζωή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΙΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αννίκα Τρυφώνη.

ΑΝΝΙΚΑ ΤΡΥΦΩΝΗ (Υπόλοιπο Αττικής): Κατ' αρχάς θα ήθελα να συγχαρώ τον εισηγητή για την πρότασή του και λυπάμαι που δεν μπορούμε να την υλοποιήσουμε λόγω του Κανονισμού.

Επίσης, θα ήθελα να συμφωνήσω με τη συνάδελφο που έθιξε το θέμα της ομοφυλοφιλίας. Το AIDS προήλθε από μερικές φυλές, οι οποίες έπιναν το αίμα μερικών ζώων σε κάποιες τελετουργίες.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη συνάδελφο και φίλη μου, η οποία ξεκαθάρισε τη θέση της στο θέμα της κλωνοποίησης. Δεν ήθελα να την θίξω, απλά είχα παρακούσει.

Επίσης, σχετικά με τα ναρκωτικά, θα ήθελα να πω ότι ο

γιος μου θα προτιμούσα να αγοράσει ναρκωτικά από ένα περίπτερο παρά από ένα «βαποράκι», το οποίο θα τον έσπρωχνε, επιπλέον, στην παιδική πορνεία.

Η αντρική πορνεία δεν υφίσταται νομικά στην Ελλάδα. Οι άντρες που εκπορνεύονται, φυλακίζονται για πρόκληση δημοσίας αιδούς.

Σχετικά με τα ναρκωτικά, νομίζω ότι αρκετοί συνάδελφοί μου παρεξήγησαν τη θέση μου. Αυτή είναι η θέση μου. Ήθελα απλά να πω ότι η απαγόρευση δεν αίρει τη θέληση του ατόμου να δοκιμάσει κάτι απαγορευμένο. Ας θυμηθούμε την ποτοαπαγόρευση, η οποία έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα. Όταν σε κάποιον έφηβο λέμε ότι του απαγορεύουμε κάτι, προσβάλλουμε την προσωπικότητά του. Θα έπρεπε να σεβαστούμε την προσωπική του θέληση αλλά πιο πολύ να αναφερθούμε στο φιλότιμό του.

Όσον αφορά τον Πάολο Κοέλιο, θα ήθελα να πω ότι εκτός από μάγος-αλχημιστής και πολεμιστής του φωτός, όπως τον χαρακτηρίζουν πολλοί, ήταν ένας άνθρωπος που ξέπεσε στα ναρκωτικά λόγω του πειστικού περιβάλλοντος στο οποίο έζησε. Οι άνθρωποι αυτοί που παίρνουν ναρκωτικά θα βρουν κάποια στιγμή τη δύναμη να ξεφύγουν, αν εμείς τους βοηθήσουμε.

Υπάρχουν περιπτώσεις πλούσιων ατόμων, τα οποία βρίσκουν μια διασκέδαση στο να δοκιμάσουν κατά καιρούς τα ναρκωτικά. Υπάρχουν και οι ναρκομανείς του δρόμου, οι οποίοι από τα 15 τους χρόνια καταφεύγουν στα ναρκωτικά για να επιβιώσουν. Νομίζω ότι αυτούς πρέπει να τους βοηθήσουμε.

Σε μερικές χώρες όπου εφαρμόστηκε η μερική νομιμοποίηση των ναρκωτικών για προσωπική χρήση, τα ποσοστά χρήσης ναρκωτικών έπεσαν κατακόρυφα. Όσοι νομίζουν ότι αυτή η λύση είναι ουτοπική για τη χώρα μας, δικαίωμά τους. Ελπίζω ότι οι άνθρωποι θα πουν όχι, αν τους δοθεί η ευκαιρία να δοκιμάσουν κάτι απαγορευμένο, το οποίο είναι κακό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Παππά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΠΑ (Νομός Βοιωτίας): Θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις σε όσα ακούστηκαν χτες και σήμερα.

Όσον αφορά τα ναρκωτικά, είμαι εκ διαμέτρου αντίθετη με την άποψη της συναδέλφου που υποστήριξε ότι θα ήταν καλή ιδέα να πωλούνται ναρκωτικά στα περίπτερα μαζί με τα τσιπς. Αυτό μοιάζει με σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Επίσης, λέχθηκε ότι το υπερβολικό «ντάντεμα» οδηγεί τα παιδιά στα ναρκωτικά. Η άποψή μου είναι ότι στα ναρκωτικά οδηγεί τα παιδιά η πλήρης αδιαφορία των γονέων. Από την αγάπη δεν έπαθε ποτέ κανείς τίποτα.

Θα ήθελα να διορθώσω τον κ. Ιωάννη Μιχαλέτο, πως το Δίκαιο είναι μάθημα της Β' Λυκείου.

Τέλος, θέλω να πω στα παιδιά με ειδικές ικανότητες και όχι ανάγκες, ένα τεράστιο μπράβο για το κουράγιο με το

οποίο αντιμετωπίζουν τον καθημερινό γολγοθά. Τους καλώ να ενστερνιστούν την άποψη του Φρειδεरिकού Νίτσε, ο οποίος υποστήριξε πως ό,τι δε σε καταστρέφει σε κάνει πιο δυνατό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Μαρία Πανέττα.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΕΤΤΑ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επεκτείνω το ζήτημα του εθελοντισμού, της αφιλοκερδούς και ανιδιοτελούς προσφοράς. Αφορμή για τον προβληματισμό μου στάθηκε το γεγονός ότι η εθελοντική δράση δεν είναι αναπτυγμένη στη χώρα μας. Δεν είναι αναπτυγμένο το αίσθημα της αλληλεγγύης, της συμπαράστασης, προς αυτούς που την έχουν ανάγκη.

Για μένα εθελοντισμός σημαίνει κάθε μη κρατική, μη κερδοσκοπική οργάνωση που αποσκοπεί στην ανιδιοτελή προσφορά. Είναι η παροχή βοήθειας, χωρίς την προσδοκία ανταλλάγματος. Αν και πολλοί εντοπίζουν κινδύνους στο θέμα του εθελοντισμού και της φιλανθρωπίας, ανήκω στους υποστηρικτές αυτής της δράσης.

Οι λόγοι είναι πολλοί. Κατ' αρχάς, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει πόσο πολύτιμη είναι η παροχή υλικής και ηθικής προστασίας σε άτομα ή ομάδες ατόμων που βρίσκονται σε ανάγκη. Φιλανθρωπικά σωματεία, κοινωφελή ιδρύματα και αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρίες είναι οι πιο διαδεδομένοι τύποι ενεργοποίησης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στον τομέα της κοινωνικής πρόνοιας και προσφέρουν αξιόλογο έργο σε ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες, όπως οι ηλικιωμένοι, οι κακοποιημένες γυναίκες και παιδιά, οι φορείς του aids, οι πρόσφυγες και οι φυλακισμένοι.

Αναφέρομαι στη φιλανθρωπία σαν μέσο αυτοβελτίωσης, γνήσιας έκφρασης αγάπης, συμμετοχής του ενεργού πολίτη και αλληλεγγύης. Προσφέροντας κανείς, εκτός από το συνάνθρωπό του βοηθά και τον εαυτό του στην πορεία προς την υλική τελείωση και τη σωτηρία της ψυχής του.

Πολλοί προβάλλουν ενστάσεις, μήπως η προώθηση του εθελοντισμού είναι ένα άλλοθι για την εκάστοτε κυβέρνηση, προκειμένου να απαλλαγεί από το βάρος της οργανωμένης κρατικής πρόνοιας.

Εκτός από τη δράση των διεθνών μη κυβερνητικών οργανώσεων, στη χώρα μας διαπιστώνω αδιαφορία από την πλευρά του σχολείου, του κράτους, των Μ.Μ.Ε., της εκκλησίας. Με δεδομένη τη δυνατότητα επιρροής αυτών των χώρων, καλό θα ήταν η διαπαιδαγώγηση των ανθρώπων να πάρει πιο ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα και να τονιστεί η ανάγκη της προσφοράς και την αλληλοβοήθειας, ως απαραίτητες συνθήκες της ομαλής και ευχάριστης κοινωνικής συμβίωσης.

Κατόπιν αυτών, υποστηρίζω δικαιολογημένα τον εθελοντισμό και ευελπιστώ για την αναβάθμισή του. Υποστηρίζω τη φράση του αμερικανού υπουργού εξωτερικών Κόλιν Πάουελ, «όλοι μας μπορούμε να διαθέσουμε 30 λεπτά την

εβδομάδα, όλοι μας μπορούμε να δώσουμε ένα επιπλέον δολάριο, όλοι μας μπορούμε να αγγίξουμε κάποιον που δε μας μοιάζει, αλλά μας έχει ανάγκη».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αθηνά-Αλεξία Μπουρτσάλα.

ΑΘΗΝΑ-ΑΛΕΞΙΑ ΜΠΟΥΡΤΣΑΛΑ (Β' Αθήνας): Πολλοί έφηβοι Βουλευτές προβληματίστηκαν με τον εθνικό ρατσισμό. Όμως, ρατσισμός παρατηρείται και ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις. Πόσοι από μας δε δείχνουν απροκάλυπτα περιφρόνηση στους άστεγους, στους άπορους και σε άλλους που χρειάζονται την ουσιαστική βοήθειά μας. Μήπως πρόκειται για ανθρώπους που τους αφαιρέθηκε το δικαίωμα για μια αξιοπρεπή ζωή, εξαιτίας της φτώχειας τους και της έλλειψης οικονομικών πόρων; Μήπως, επειδή δεν είναι ικανοί να αποκτήσουν τα προς το ζην, είναι άξιοι της αδιαφορίας και της ψυχρότητάς μας; Πού πήγε η ευαισθησία και η ανθρωπιά μας; Μήπως, η καρδιά μας σκλήρυνε και η ψυχή μας πάγωσε;

Όχι, δε θα πάψω να ελπίζω σε έναν πιο ανθρώπινο κόσμο που θα σέβεται κάθε ανθρώπινη οντότητα, ανεξαρτήτως φυλής, χρώματος και κοινωνικής τάξης. Δε θα σταματήσω να πιστεύω ότι η φιλανθρωπία, το φιλότιμο και ο αλtruισμός συνεχίζουν να χαρακτηρίζουν τις ενέργειές μας. Άλλωστε, λέμε ότι είμαστε Χριστιανοί. Πατί τα διδάγματα της Εκκλησίας δεν αποδεικνύονται έμπρακτα, παρά μόνο τα Χριστούγεννα και το Πάσχα; Λέμε ότι είμαστε πολιτισμένοι. Για ποιο πολιτισμό μιλάμε, όταν δε μας συγκινούν θέαματα σαν τα προαναφερθέντα; Πρέπει να γίνουμε πρώτα άνθρωποι και μετά επιστήμονες. Πιθανόν να έρθει η ώρα να επουλώσουμε τις πληγές της κοινωνίας που διαιωνίζονται, λόγω των κοινωνικών ανισοτήτων. Μπορεί να μην είναι ακόμη αργά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νίκη Χριστογιάννη.

ΝΙΚΗ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗ (Κογγό): Θα θίξω το θέμα του ρατσισμού. Αν και καλύφθηκαν από τα άλλα παιδιά, θα ήθελα να προσθέσω ότι οι λαθρομετανάστες θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται διαφορετικά από τους μόνιμους μετανάστες. Οι λαθρομετανάστες πρέπει να διώκονται από τις Ελληνικές Αρχές, ενώ στους μόνιμους μετανάστες πρέπει να συμπεριφερόμαστε, χωρίς ίχνος ρατσισμού. Πολλοί μετανάστες καταφέρνουν με την καταβολή χρημάτων να πάρουν την ελληνική υπηκοότητα με λίγα χρόνια παραμονής, ενώ άλλοι με πολλά περισσότερα δεν καταφέρνουν να την πάρουν.

Επίσης, θα αναφερθώ στον Απόδημο Ελληνισμό. Πηγαίνω στο ελληνικό σχολείο στο Κογγό. Αυτό που βιώνω είναι ότι οι Έλληνες του εξωτερικού απομακρύνονται από τα ήθη και τα έθιμα του τόπου μας. Πολλοί δεν γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα. Προτείνω να γίνονται περισσότερες εκδηλώσεις από τους Έλληνες του εξωτερικού, για τη διατήρηση των ηθών και των εθίμων μας.

Όσον αφορά το ρατσισμό, δεν πρέπει να χωρίζουμε τους ανθρώπους ανάλογα με τα χρωμοσώματά τους, αλλά να τους αντιμετωπίζουμε ισότιμα. Όταν πρωτοήρθα στην Ελλάδα, τα βίωσα αυτά, διότι μερικοί μου συμπεριφέρθηκαν πολύ άσχημα.

Αγαπώ την Ελλάδα και νιώθω ότι είναι η πατρίδα μου. Χαίρομαι που είμαι εδώ. Σας ευχαριστώ που με ακούσατε, αν και δεν περιμένα να βρεθώ εδώ μαζί σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτρης Παπαγεωργίου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις στις χτεσινές και σημερινές ομιλίες. Χτες ακούστηκε από την Έφηβο Βουλευτή Αναστασία Νικολούδη ότι στο πρόγραμμα ολυμπιακή παιδεία δίδονται ώρες από το μάθημα της γυμναστικής και αυτό την στεναχωρεί. Μου εξήγησε εκτός αίθουσας ότι κάνουν συνέχεια τα ίδια μαθήματα, εδώ και 4 χρόνια. Εγώ προέρχομαι από μια πόλη όπου κάναμε μόνο δύο από αυτά τα μαθήματα. Μας ενδιαφέρει το πότε έγιναν οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες και εάν δεν μας ενδιέφερε, δεν θα ήμασταν άξιοι να ζητάμε να διοργανώνονται κάθε φορά στην Ελλάδα.

Για το θέμα της ευθανασίας η Έφηβος Βουλευτής Ανθή Τεκίδου είπε ότι η αυτοκτονία δεν τιμωρείται. Βέβαια και δεν τιμωρείται νομικά, αλλά τιμωρείται ηθικά. Από την εκκλησία αυτοί που αυτοκτονούν δεν κηδεύονται.

Δε νομίζω ότι κάποιος μπορεί να αποφασίζει για το θάνατό του. Το πόσο θα ζήσει το ξέρει μόνο ο Θεός και δεν πρέπει να χάνουμε την ελπίδα μας ποτέ.

Ο άνθρωπος έχει καταφέρει με το μυαλό του να φτάσει στην κλωνοποίηση, δε νομίζω όμως ότι πρέπει να συνεχίσει. Δεν πρέπει να φτάσουμε στο σημείο να δημιουργήσουμε ανθρώπους για να παίρνουμε τα όργανά τους. Έχουμε δημοκρατία και ο φόνος τιμωρείται. Αυτός είναι καθαρός φόνος, διότι ο άνθρωπος υπάρχει 9 μήνες πριν γεννηθεί. Ακόμη και ένα όργανό του να πάρουμε, τον σκοτώνουμε. Εάν επιτραπεί αυτό, για μένα θα σημαίνει ότι η ελληνική δημοκρατία θα επιτρέψει σε μερικούς να γίνουν φονιάδες χωρίς να τους τιμωρεί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Πρίφτη.

ΣΟΦΙΑ ΠΡΙΦΤΗ (Επικρατείας): Θα ήθελα να κάνω και εγώ παρατηρήσεις σχετικά με τα όσα ειπώθηκαν χτές και σήμερα. Ειπώθηκε ότι υπάρχουν αλλοδαποί στην Ελλάδα που πληρώνονται αρκετά καλά και ζουν μια φυσιολογική ζωή. Δε νομίζω πως αυτό πρέπει να το παρουσιάσουμε σαν κατόρθωμα.

Θα συμφωνήσω με την Έφηβο Βουλευτή από την Τρίπολη, που είπε ότι η αυτοκτονία μπορεί να μην είναι ποινικά κολάσιμη, αλλά αυτό δε σημαίνει πως είναι και σωστή. Υπάρχουν και άλλες συνήθειες που δεν τιμωρούνται από το Νόμο, που επίσης δεν είναι σωστές, όπως το κάπνισμα.

Σχετικά με το θέμα της τρομοκρατίας και τα ρεπορτάζ που έγιναν για την προσωπική ζωή των τρομοκρατών, πιστεύω ότι δεν έπρεπε να δοθεί η έκταση που δόθηκε, αλλά απλώς να μάθουμε μερικά πράγματα για τους ανθρώπους αυτούς.

Μία άλλη Έφηβος Βουλευτής είπε ότι οι ομοφυλόφιλοι μπορεί να είναι ελεύθεροι, αλλά να μην προκαλούν με την συμπεριφορά τους. Δυστυχώς, δεν είναι μόνο αυτοί που προκαλούν, αλλά και άλλοι πολλοί.

Μία άλλη Έφηβος Βουλευτής είπε ότι τα ναρκωτικά πρέπει να είναι ελεύθερα και να πουλιούνται στα περίπτερα. Αν εκείνη είναι διατεθειμένη να αφήσει το παιδί της να παίρνει ναρκωτικά από το περίπτερο, μπορεί να το κάνει και τώρα, δίνοντάς του χρήματα για να τα προμηθευτεί. Τα παιδιά-χρήστες ωθούνται στην πορνεία, διότι δεν έχουν χρήματα για να πάρουν ναρκωτικά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Ξυλογιάννη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΞΥΛΟΓΙΑΝΝΗ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ στα τεχνικά επαγγέλματα, θέμα που έθιξε χτες μια Έφηβος Βουλευτής και είπε ότι οι έφηβοι περιφρονούν τα τεχνικά επαγγέλματα. Θα ήθελα να διαφωνήσω με την άποψη αυτή και να πω ότι στα Τ.Ε.Ε. παρατηρείται μεγάλη προσέλευση μαθητών που προσπαθούν να βρουν κάποια δουλειά αργότερα. Στον ΟΑΕΔ, όπου σπουδάζω, τα παιδιά εισάγονται βάσει του βαθμού τους, με κάποια μόρια. Πολλά παιδιά μένουν απέξω λόγω των λίγων θέσεων.

Ακόμη, μια κοπέλα από την Χάλκη είπε ότι στο νησί αυτό δεν υπάρχουν ούτε μπαρ ούτε σινεμά, ούτε άλλοι δημόσιοι χώροι όπου πηγαίνουμε εμείς. Θα ήθελα να της πω ότι το σημαντικότερο δεν είναι να έχεις μπαρ στην κοινότητά σου, αλλά κάτι που θα σε γεμίζει και θα σου δίνει κάποια γνώση. Στην Χάλκη θα έπρεπε να υπάρχουν πνευματικά κέντρα, σινεμά, ωδεία, που προσφέρουν κάτι περισσότερο από διασκέδαση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πάννης Τσακάλης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΑΛΗΣ (Νομός Λευκάδας - Εισηγητής):

Θα ξεκινήσω και εγώ από την τρομοκρατία και θα συμφωνήσω απόλυτα με την άποψη ότι τα μέτρα κράτησης των τρομοκρατών είναι πολύ επεικική. Μάλλον τους παραχαϊδεύουμε. Κατά την γνώμη μου κανένα Μ.Μ.Ε. δεν πρέπει να παίρνει συνέντευξη από τους ανθρώπους αυτούς. Έχουμε μάθει αρκετά γι' αυτούς και δε χρειαζόμαστε άλλα. Πιστεύω ότι η πληροφόρηση αυτή και η παραπληροφόρηση πρέπει να σταματήσουν.

Ειπώθηκε κάτι για τους ομοφυλόφιλους. Κατά τη γνώμη μου, οι άνθρωποι αυτοί πάνε κόντρα στη φύση. Αν κάποιος είναι ομοφυλόφιλος εξαιτίας ορμονικών διαταραχών, τότε το δέχομαι, εφόσον μπορεί να αποδειχτεί επιστημονικά. Δεν μπορώ, όμως, να δεχθώ ότι υπάρχουν ομοφυλόφιλοι, λόγω

φύσης, δε θα πρέπει να υπάρχουν. Και κάτι ακόμη, δεν μπορεί να λέμε ότι δεν είμαστε ρατσιστές, θα πρέπει να λέμε πως προσπαθούμε να μην είμαστε ρατσιστές.

Ένα ακόμα θέμα με το οποίο θέλω να ασχοληθώ είναι η γλώσσα. Δε θα ήταν καλύτερο όλες οι πινακίδες των μαγαζιών να είναι γραμμένες στην ελληνική γλώσσα; Πουθενά στην Ευρώπη δεν είναι γραμμένες οι πινακίδες σε άλλες γλώσσες. Όλες οι χώρες έχουν πινακίδες στη δική τους γλώσσα.

Επίσης, θα ήθελα να πω πως το μάθημα της ολυμπιακής παιδείας είναι τελείως υποβαθμισμένο. Γίνεται μια καλή προσπάθεια, δεν είναι, όμως, αρκετή. Όλα τα παιδιά θα πρέπει να μάθουμε για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ώστε να μπορούμε να συμβάλουμε στην καλύτερη διεξαγωγή τους.

Ένα τελευταίο θέμα, στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ, είναι ο ρόλος της εκκλησίας. Το αίσθημα του χριστιανισμού φθίνει. Ειδικά στη Λευκάδα, αυτό το πρόβλημα είναι πολύ πιο έντονο. Ο κλήρος έχει απομακρυνθεί πάρα πολύ από το λαό και τα παιδιά δεν πάνε στην εκκλησία. Αυτό είναι ένα θέμα πολύ σοβαρό και η Εκκλησία θα πρέπει να το λάβει πολύ σοβαρά υπόψη της. Θα πρέπει να αναβαθμιστούν τα κατηχητικά και, γενικότερα, να έρθει η Εκκλησία πιο κοντά στον κόσμο. Αυτά είχα να πω, ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Μπαλαμπάνης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗΣ (Νομός Αργολίδας):

Όλοι αναφερθήκατε στα διάφορα προβλήματα, εγώ, όμως, θα ήθελα να σας πω για κάποιο πρόβλημα, για το οποίο δεν έχετε μιλήσει ακόμα. Επειδή το έχω ζήσει, θα σας το πω και εσάς. Είμαι ένα παιδί υιοθετημένο. Όταν έμαθα αυτό το πράγμα –μου το είπε η μητέρα μου πριν από δύο χρόνια, όταν πήγαινα τρίτη γυμνασίου– ήθελα να αυτοκτονήσω. Σας μιλάω ειλικρινά, την επόμενη ημέρα που είχα πάει στο σχολείο, έχοντας προηγουμένως κλάψει πολύ, με είδε μια κοπέλα με την οποία κάναμε πολλή παρέα. Η κοπέλα αυτή με ρώτησε, τι είχα. Αρχικά δεν ήθελα να της πω, βλέποντάς την, όμως, να επιμένει της εξήγησα. Της είπα πως θέλω να πάω να αυτοκτονήσω. Εκείνη προσπάθησε να με αποτρέψει, λέγοντάς μου ότι οι γονείς μου με αγαπούν, εγώ, όμως, επέμενα πως δεν έχω κανέναν άνθρωπο στον κόσμο. Όταν τελείωσε το σχολείο, εκείνη την ημέρα, έφυγα αποφασισμένος να πάω να αυτοκτονήσω. Η κοπέλα ήρθε μαζί μου και την ώρα που πήγα να πέσω από έναν γκρεμό, πήγε να πέσει και εκείνη. Αυτή η αντίδρασή της θα μου μείνει αξέχαστη σε όλη μου τη ζωή. Αν έχω ένα φίλο σε όλο τον κόσμο, είναι αυτή η κοπέλα. Αυτή με έσωσε. Καθίσαμε, συζητήσαμε, μετά γύρισα σπίτι μου και είδα ότι είχε δίκιο. Οι γονείς μου είναι αυτοί που έχω τώρα, αυτοί με μεγάλωσαν, αυτοί μου προσφέρουν ό,τι θέλω. Εμένα μου έχει δημιουργηθεί ένα τραύμα. Θέλω να δω, πώς θα ξεπεράσω τα ψυχολογικά τραύματα, ίσως με κάποια κοινωνική λειτουργό ή ψυχολόγο. Αυτά είχα να σας πω, ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σοφία Πρωτόπαπα.

ΣΟΦΙΑ ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ (Α' Πειραιά): Οι απόψεις μου ταυτίζονται απόλυτα με αυτές του Έφηβου Βουλευτή Δημήτρη Παπαγεωργίου. Θα ήθελα να διαπραγματευτώ και εγώ το θέμα της ευθανασίας. Για μένα η ευθανασία είναι «φόνος», γιατί πώς αλλιώς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί το να βοηθάς έναν άνθρωπο να τερματίσει τη ζωή του. Θεωρώ ότι δεν μπορούμε να στερούμε από τον οποιονδήποτε κάτι, το οποίο δεν μπορούμε να του προσφέρουμε. Μόνο ο Θεός μπορεί να μας προσφέρει το θαύμα της ζωής. Εμείς δεν είμαστε σε θέση να αποφασίσουμε το πότε κάποιος θα πεθάνει ή το αν κάποιος θα ζήσει.

Ειπώθηκε ότι, αν ο ασθενής έχει σώας τας φρένας, μπορεί να διαλέξει μεταξύ ζωής και θανάτου. Ποιος, όμως, λογικός άνθρωπος θα διαλέξει το θάνατο από τη ζωή; Ποιος θα διαλέξει το μαύρο από το άσπρο; Πιστεύω πως αυτοί οι άνθρωποι, λόγω συναισθηματικής φόρτισης, σε μια στιγμή αδυναμίας, επιλέγουν το θάνατο από τη ζωή. Η δουλειά του γιατρού, όμως, είναι να βοηθάει τον ασθενή να ζήσει και όχι να τον προτρέπει να πεθάνει.

Έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα ανθρώπων που έχουν πέσει θύματα τροχαίων δυστυχημάτων και αγωνίζονται να κρατηθούν στη ζωή, ενώ είναι παράλυτοι. Πρέπει να πάρουμε ως παράδειγμα το κουράγιο αυτών των ανθρώπων, καθώς τους βλέπουμε ότι προσπαθούν να ζήσουν. Αυτοί οι άνθρωποι, δεν επιλέγουν το θάνατο από τη ζωή, καθώς ποτέ δεν μπορούμε να ξέρουμε, αν αύριο οι γιατροί ανακαλύψουν κάποιο φάρμακο που θα σώσει τους ανθρώπους, κυρίως, αυτούς που πάσχουν από ανίατες ασθένειες. Ο κάθε άνθρωπος είναι μια ψυχοσωματική οντότητα. Έτσι υπάρχουν άτομα που παρά τις σωματικές αναπηρίες τους, έχουν ένα λαμπρό πνεύμα και συμβάλλουν στην πρόοδο της ανθρωπότητας, όπως ο Στήβεν Χόκινγκς. Θα ήθελα να προτείνω το κράτος να παρέχει ψυχολογική υποστήριξη σε αυτούς τους ανθρώπους, που διανύουν το δικό τους γολγοθά, να παρέχει χρηματική βοήθεια στις οικογένειές τους και αν η οικογένειά τους συμφωνεί στην πράξη της ευθανασίας, τότε το μόνο που μπορώ να πω, είναι ότι δεν τους νοιάζεται. Κανένας δεν μπορεί να θέλει το θάνατο των δικών του ανθρώπων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατερίνα Ταρασιδου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΑΡΑΣΙΔΟΥ (Α' Αθήνας): Θα ξεκινήσω με ένα σχόλιο για την ομιλία του συνάδελφου Έφηβου Βουλευτή Αντώνη Μπαλαμπάνη. Θέλω να του πω μπράβο, που τόλμησε να πει το πρόβλημά του μπροστά σε άλλα 48 παιδιά. Παιδιά σαν αυτόν υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα, αλλά δεν έχουν καταφέρει να βρισκονται αυτήν τη στιγμή μαζί μας. Στην Αμερική τα παιδιά, ενώ έχουν τα πάντα, βρίσκονται συνεχώς σε μια πολυθρόνα ψυχολόγου, αναζητώντας λύσεις και τη λεγόμενη ευτυχία. Εμείς έχουμε πολύ σοβαρό-

τερα προβλήματα και δεν έχουμε καν ένα βιβλίο ψυχολογίας για να τα αντιμετωπίσουμε.

Όσον αφορά στο θέμα της εκπαίδευσης, γενικότερα, θέλω να κάνω μια πρόταση για τα βιβλία. Ο τρόπος που γράφονται τα βιβλία όχι μόνο για τα κωφάλαλα παιδιά, αλλά και για τα άλλα παιδιά είναι πολύ πολύπλοκος. Θα προτιμούσα, εκτός από τα βοηθητικά βιβλία που υπάρχουν, τα κανονικά βιβλία να ήταν ευκολότερα γραμμένα όχι με τόσο δύσκολες λέξεις, να υπήρχε στο τέλος των βιβλίων μια σύνοψη και να μην είναι τόσο πυκνογραμμένα.

Όλη αυτή η ενημέρωση, η άσκοπη περιττολογία για τη τρομοκρατία, τα Μ.Μ.Ε. δίνουν την εντύπωση ότι προσπαθούν να μας καθηλώσουν μόνο σε ένα γεγονός για να αγνοήσουμε κάτι άλλο. Δεν ξέρω αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, αλλά ο κόσμος έχει καταλάβει πλέον την ιστορία της 17ης Νοέμβρη και δεν χρειάζεται περαιτέρω ενημέρωση και ειδήσεις για την παιδική τους ηλικία και το πώς προέκυψε να γίνουν τρομοκράτες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αννίκα Τρυφώνη.

ΑΝΝΙΚΑ ΤΡΥΦΩΝΗ (Υπόλοιπο Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, παίρνω και πάλι το λόγο για να διευκρινίσω ορισμένα θέματα.

Είναι φυσικό μερικοί άνθρωποι σε δύσκολες περιπτώσεις, δηλαδή, όταν υποφέρουν και πονούν πάρα πολύ, να προτιμήσουν το θάνατο από τη ζωή. Δεν είμαι υπέρ της ευθανασίας, αλλά θα προτιμούσα ορισμένοι άνθρωποι να μην ζουν τις τελευταίες τους στιγμές με πόνο. Δεν υποστηρίζω την άποψη, άνθρωποι που υποφέρουν από ανίατες ασθένειες να καταφεύγουν σε αυτή τη λύση, γιατί πάντα υπάρχει μια ελπίδα ότι κάποια στιγμή στο μέλλον και για μερικές ασθένειες, όπως ο καρκίνος ή το AIDS θα βρεθεί η κατάλληλη θεραπεία.

Η ομοφυλοφιλία δεν είναι διαστρέφση, όπως ο μαζοχισμός, ο σαδισμός, η κτηνοβασία κ.λπ., όπως ισχυρίζονται οι ψυχολόγοι και οι σεξολόγοι.

Όσον αφορά στη κλωνοποίηση και όπως ακούστηκε από τη χθεσινή συνεδρίαση θέλω να πω το εξής: Διατυπώθηκε η γνώμη ότι πρέπει να δημιουργήσουμε ανθρώπους για να τους πάρουμε τα όργανα. Κάτι τέτοιο δεν ελέγχθη από την πλευρά μου και ίσως φταίει η δική μου διατύπωση, η οποία παρεξηγήθηκε από πολλούς συναδέλφους. Η συνάδελφος Παυλίδου Κυριακή μίλησε για δημιουργία τεχνητών ιστών, κανείς από μάς δεν μίλησε για κλωνοποίηση, για εμπορία οργάνων.

Πιστεύω, επίσης, ότι παρεξηγήθηκε και η ομιλία μου γύρω από το θέμα των ναρκωτικών. Προς θεού, όχι, δεν υποστηρίζω το θέμα αυτό. Απλά, ανέφερα ότι στη Δανία και στις χώρες που αυτό το μέτρο χρησιμοποιήθηκε, δηλαδή πηγαίνοντας το παιδί στο περίπτερο να πάρει τσιπς ή γαριδάκια, μπορεί να βρει και ναρκωτικά, έπεσαν κατακόρυφα οι πωλήσεις και η χρήση ναρκωτικών. Αυτό μπορεί κάποιος από

σάς να το θεωρούν ουτοπικό ή παράτολμο ή ανεύθυνο, αλλά έχει καλά αποτελέσματα σε αυτή την ασθένεια, όπως τα ναρκωτικά και καλό θα ήταν να μην το απορρίψουμε ως λύση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλης Πλακιάς.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΛΑΚΙΑΣ (Επικρατείας): Γεια σας. Με λένε Βασίλη και είμαι μαθητής της Γ' τάξεως Λυκείου στο Ειδικό Σχολείο της Αργυρούπολης.

Επιθυμώ να σας μιλήσω για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει καθημερινά ένας κάτοικος της Αθήνας και, κυρίως, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, επειδή είμαι και εγώ ένας από αυτά.

Όλοι μας αντιμετωπίζουμε προβλήματα σχετικά με το βιοτικό μας επίπεδο, όπως είναι ο υπερχρητισμός της πρωτεύουσας, το τεράστιο κυκλοφοριακό πρόβλημα, το στεγαστικό πρόβλημα καθώς και το πρόβλημα της καταστροφής του περιβάλλοντος.

Αυτή δεν είναι πόλη για να ζει κανείς σαν άνθρωπος, δηλαδή να περπατάει ελεύθερα, να κολυμπάει σε καθαρά νερά, να αναπνέει οξυγόνο και όχι νέφος.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα ως Έφηβος - κωφός μαθητής να επισημάνω κάποια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εμείς οι κωφοί που ζούμε, εργαζόμαστε και κυκλοφορούμε καθημερινά στο κέντρο της Αθήνας.

Είναι λίγοι οι διερμηνείς της νοηματικής γλώσσας για τους κωφούς και βαρήκοους. Προβλήματα έχουμε με γιατρούς και στους δημόσιους χώρους, π.χ. τα θέατρα.

Τα τηλεοπτικά προγράμματα δεν είναι πάντοτε κατανοητά για τους κωφούς και οι ειδήσεις στην Ε.Ν.Γ. είναι ελάχιστες και προβάλλονται σε ακατάλληλες ώρες (ή πολύ νωρίς ή πολύ αργά).

Οι θέσεις εργασίας δεν είναι ούτε πολλές ούτε, όμως, εύκολες για τους κωφούς νέους.

Η κυκλοφορία στους δρόμους της Αθήνας για τα άτομα με ειδικές ανάγκες δεν είναι εύκολη και η επικοινωνία στα καταστήματα και σε άλλους χώρους είναι πολύ δύσκολη έως εντελώς αδύνατη.

Η επικοινωνία και οι σχέσεις με γείτονες, συγγενείς, συναδέλφους, η συνεργασία, η φιλία και ο έρωτας με ακούοντες είναι δύσκολη.

Όλοι λοιπόν, όσοι ζούμε στην ελληνική πρωτεύουσα θα θέλαμε μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Ειδικά για μάς τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες θα ήθελα να κάνω τις ακόλουθες προτάσεις:

Διευκόλυνση της κυκλοφορίας στους δρόμους.

Περισσότερα τηλεοπτικά προγράμματα ειδικά για τους κωφούς στη νοηματική γλώσσα.

Περισσότεροι διερμηνείς της νοηματικής γλώσσας για τους κωφούς στην προσωπική και δημόσια ζωή.

Περισσότερες θέσεις εργασίας για τους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες.

Τέλος, καταπολέμηση του ρατσισμού απέναντι στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Μπορεί να αντιμετωπίζουμε κάποιο ιδιαίτερο πρόβλημα, αλλά έχουμε ακριβώς τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με όλους τους ανθρώπους στην εκπαίδευση, στην εργασία, στην φιλία, στον έρωτα, στις σπουδές, στον αθλητισμό, στη ζωή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Μικροπούλου.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΙΚΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Καβάλας): Αρχικά θα ήθελα να απαντήσω στο φίλο Βουλευτή που μίλησε για την τρομοκρατία και συγκεκριμένα είπε ότι: τα Μ.Μ.Ε. δεν πρέπει να προωθούν τις ιδέες των τρομοκρατών. Από όσα παρακολουθώ, δε νομίζω ότι προωθούν την ιδεολογία τους, αλλά απλώς την αναφέρουν για σωστή ενημέρωση. Πιστεύω ότι πρέπει να ακούγονται όλες οι ιδεολογίες και οι απόψεις, ώστε ο καθένας να επιλέγει αυτό που τον εκφράζει.

Δεν θα ήθελα να σχολιάσω κάποιο κοινωνικό πρόβλημα ή θέμα, αλλά απλά να εκφράσω αυτά που νιώθω για τη χώρα μας. Συμφωνώ με όλες τις απόψεις που ακούστηκαν και ελπίζω ότι αυτά που λέμε, θα λαμβάνονται υπόψη από σάς που μας εκπροσωπείτε και είστε η φωνή του λαού. Στην επόμενη σύνοδο των Εφήβων Βουλευτών, κάποια από αυτά δεν πρέπει να ξανασυζητηθούν και ελπίζω ότι εσείς μας ακούτε, γιατί θέλω μια καλύτερη Ελλάδα για μένα και για όλους μας. Πιστεύω ότι μόνη μου δε θα καταφέρω πολλά και όλοι πρέπει να προσπαθήσουμε να γίνουμε πιο υπεύθυνοι και ας μην επαναπαυόμαστε στην αθλιότητα και στην παρακμή του κράτους. Φτάνουν οι υποσχέσεις που ακούμε από τους πολιτικούς και δε μετράνε τόσο τα λόγια, όσο οι πράξεις. Δεν θέλω να βλέπω τη χώρα μου τελευταία στις λίστες της Ευρώπης, που έχουν ως θέμα την ευαισθητοποίηση των πολιτών για την οικολογία ή τον εθελοντισμό. Επίσης, δε θέλω να βλέπω να έχει πρωτιές σε λίστες που έχουν ως θέμα τα ναρκωτικά, τον αλκοολισμό και τη βιαιότητα των νέων. Θέλω, όταν μιλάνε για το λαό μας οι ξένοι, να αισθάνονται δέος και όχι απαξίωση.

Τέλος, θα ήθελα να προτείνω στην επόμενη σύνοδο της Βουλής των Εφήβων, να συζητούνται ξεχωριστά τα θέματα στη Σύνοψη των Κειμένων, ώστε να μη γίνεται σύγχυση και να μερδεύονται οι ιδέες όλων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Μάντζαρης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να πω ότι χτες κάποια συνάδελφος είπε πως έκανα μια αναφορά στο μαύρο χρήμα, εξαιτίας του οποίου έρχονται οι αλλοδαποί. Είπα ότι έρχονται για μια καλύτερη ζωή που βρίσκουν και την εκμεταλλεύονται για να βγάλουν εύκολο χρήμα με λάθος τρόπο. Επίσης, μια άλλη συνάδελφος είπε ότι δε θα πρέπει να κατηγορούμε ένα ολόκληρο έθνος, επειδή κάποιος έχει κάνει ένα κακό. Θα ήθελα να απαντήσω με μια

σειρά ερωτημάτων. Γιατί ένα μεγάλο μέρος της χώρας κατηγορεί αυτά τα έθνη; Μήπως οι αλλοδαποί σε μεγάλο βαθμό έχουν κάνει κακό στη χώρα μας; Γιατί τους κατηγορεί το μεγαλύτερο ποσοστό της Ελλάδας; Ακόμη, θα συμφωνήσω με το συνάδελφο Δημήτρη, για κάτι που είπε χτες σχετικά με τον Έβρο και θα τονίσω το εξής: Οι κάτοικοι του Έβρου βρίσκονται στα σύνορα και θα είναι οι πρώτοι που θα κινδυνεύσουν από την είσοδο των λαθρομεταναστών ή τυχόν από πόλεμο. Είναι αυτοί που φυλάνε τα σύνορα και θα ήθελα να τους πω ένα μεγάλο «ευχαριστώ».

Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω κάτι σε αυτά που είπε ο συνάδελφος Δημήτρης Παπαγεωργίου σχετικά με την ευθανασία. Η ζωή είναι ένα δώρο που μας δίνεται από το Θεό και θα ήμασταν αγράριστοι να αποφασίζαμε ότι δεν το θέλουμε.

Τέλος, συμφωνώ απόλυτα με τη συνάδελφό μου Χρύσα και θα ήθελα να της τονίσω, ότι δε θα πρέπει να αισθάνεται έτσι. Όλοι είμαστε ίσοι και βρισκόμαστε εδώ για να τονίσουμε τα προβλήματα αυτά, να προσπαθήσουμε να τα λύσουμε και να κάνουμε τον κόσμο μας καλύτερο. Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μαθιοπούλου.

MARIA MAΘIOΠOYAYOY (Νομός Μεσσηνίας): Εγώ θα ήθελα να διαφωνήσω με τη συνάδελφο Αννίκα, που είπε ότι πρέπει να βοηθήσουμε κάποιες ομάδες ναρκωμανών και, ταυτόχρονα, ότι πρέπει να πωλούνται ναρκωτικά στα περίπτερα και γενικότερα στην αγορά. Συμφωνώ με όσα είπε η συνάδελφος Παππά Βασιλική και ακόμη θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της ευθανασίας και να συμφωνήσω με το συνάδελφο από την Τρίτολη. Πιστεύω ότι μόνο ο Θεός μας χαρίζει και μας αφαιρεί τη ζωή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Παπαδάκη.

MARIA ΠΑΠΑΔΑΚΗ (Α΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα που συζητήθηκε αρκετά. Αφορά τους αλλοδαπούς και δε θα το εξετάσω συναισθηματικά, αλλά λογικά. Η Ελλάδα έχει ήδη ένα μικρό πληθυσμό, η οικονομία της δεν είναι σε καλή κατάσταση και δεν είμαστε σε θέση να συντηρήσουμε ένα τόσο μεγάλο αριθμό αλλοδαπών. Οι ίδιοι φταίνε κατά ένα μεγάλο βαθμό για την αύξηση της εγκληματικότητας και δεν είναι η καλύτερη λύση να τους δεχόμαστε με μεγάλη ανεκτικότητα. Πρέπει να φυλαχθούν τα σύνορα για να περιοριστεί η είσοδός τους.

Ένα άλλο θέμα στη χώρα μας που θα ήθελα να συζητήσω, είναι η παιδεία. Σε σχολεία της περιοχής μου τα παιδιά, θα ήθελα να πω ότι δεν βοηθούνται κατάλληλα από τα δημόσια σχολεία, προκειμένου να εισαχθούν στα πανεπιστήμια.

Ένα άλλο θέμα, που ήθελα να θίξω, είναι ο Εθελοντισμός. Η ολυμπιακή φλόγα είναι λογικό να καίει στις καρδιές μας. Γιατί στην Ελλάδα γεννήθηκαν οι ολυμπιακοί αγώνες

και μετά από αρκετά χρόνια επιστρέφουν και πάλι εδώ. Είναι χρέος, λοιπόν, όλων μας να συμμετέχουμε ενεργά, για να φέρουμε την Ελλάδα εκεί που της αξίζει.

Ένα άλλο θέμα, που ήθελα να θίξω, είναι η τρομοκρατία, η οποία έχει πάρει τον τελευταίο καιρό πολύ μεγάλες διαστάσεις. Ένα μεγάλο της κομμάτι βρίσκεται στη φυλακή, αλλά δεν χρειάζεται να δίνουμε τόση έκταση στο θέμα.

Όσον αφορά τα Μ.Μ.Ε. και τα «ριάλιτι σόου», τα οποία παρουσιάζονται από την τηλεόραση, κάποια Έφηβος Βουλευτής είπε ότι μετά την τηλεόραση μεγαλύτερη εφεύρεση είναι το κουμπί που την κλείνει. Συμφωνώ, λοιπόν, απόλυτα σε αυτό και ιδιαίτερα τα παιδιά πρέπει να διαθέτουν καλύτερη παιδεία. Αν, για παράδειγμα, ένα παιδί είναι δέκα ετών και οι γονείς του είναι απασχολημένοι, ανοίγει την τηλεόραση και δεν είναι σε θέση να καταλάβει ότι πρέπει να την κλείσει. Η Πολιτεία, λοιπόν, πρέπει να λάβει τα μέτρα της. Το Ε.Σ.Ρ. δεν έκανε τίποτα παραπάνω, παρά να αλλάξει την ώρα αυτών των εκπομπών, ενώ, κατά τη γνώμη μου, έπρεπε να καταργηθούν ή να μετατεθούν ακόμα αργότερα.

Το τελευταίο θέμα αφορά τη γλώσσα μας, η οποία είναι αρκετά παραμελημένη από όλον τον κόσμο. Την μιλάνε μόνο η Ελλάδα και η Κύπρος, γι' αυτό το λόγο δεν είναι ιδιαίτερα γνωστή. Πρόσφατα, μάλιστα, ακούστηκε και το εξωφρενικό να γίνει δεύτερη κύρια γλώσσα στην Ελλάδα η αγγλική. Αυτό είναι απαράδεκτο, γιατί η γλώσσα μας είναι από τις αρχαιότερες στον κόσμο και σ' αυτήν γράφτηκαν τα πρώτα φιλοσοφικά συγγράμματα, τα πρώτα μαθηματικά, όπως επίσης, και το κίνημα του διαφωτισμού από εκεί πήρε τις πρώτες ιδέες του. Σας ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σινάνη Ουρανία.

OYPAΝIA CΙNANH (Νομός Φλώρινας): Σήμερα θα αρκετώ σε σχόλια. Ακούστηκαν πολλά σε αυτήν την αίθουσα, αλλά εγώ θα δώσω κάποια στοιχεία, χωρίς να εκφέρω ειδική γνώμη. Σχετικά με την ευθανασία, θα ήθελα να πω ότι στην Ολλανδία εφαρμόστηκε υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις. Και θέλω να σας πληροφορήσω ότι δεν εφαρμόζεται σε τροχαία ατυχήματα, όσο σοβαρά και αν είναι αυτά, ακόμα και εάν ο ασθενής έχει πέσει σε άγρυπνο κόμα, αλλά μόνο σε ανίατες ασθένειες, των οποίων η εξέλιξη είναι αργή και οι συνθήκες ζωής είναι πραγματικά άθλιες. Μιλώ για τον καρκίνο και για τις ασθένειες, που δεν έχουν άμεση φαρμακευτική αγωγή.

Σχετικά με το θέμα των ναρκωτικών, που συζητήθηκε, εφαρμόστηκαν κάποια μέτρα στην Ολλανδία και τα πρώτα αποτελέσματα είναι ενθαρρυντικά.

Όσον αφορά τους ομοφυλόφιλους, έχουν όλο το δικαίωμα στη διαφορετικότητα. Δε νομίζω ότι είναι διαστρεφής η προτίμηση του ίδιου φύλου και δεν πιστεύω ότι αυτό κάνει κάποιον να είναι λιγότερο σοβαρός ή προσβάλλει αυτόν και την οικογένειά του. Έχουν ακουστεί πάρα πολλά για έναν

πολύ σπουδαίο λογοτέχνη και ποιητή, και αναφέρομαι στον Καβάφη.

Θα ήθελα, επίσης, να μιλήσω για τον Σχολικό Επαγγελματικό Προσανατολισμό. Στο δικό μας σχολείο είναι σχεδόν ανύπαρκτο ως μάθημα. Το διδάσκει μια γυμνάστρια, που είναι εντελώς ανειδίκευτη, απλά θέλει να συμπληρώσει το ωράριό της. Χρειάζεται λίγη σοβαρότητα, γιατί πρόκειται για το μέλλον μας.

Σχετικά με τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση. Το θέμα ακόμα αποτελεί ταμπού. Νομίζω ότι κάποια μυστικοπάθεια, που επικρατεί, είναι γιατί δεν συζητείται καθόλου στα σχολεία. Για το ίδιο θέμα είχε ακουστεί πέρυσι ότι θα συζητηθεί στο Λύκειο. Δεν είδαμε τίποτα. Είναι πολύ λυπηρό, γιατί οι έφηβοι καταλήγουν να μαθαίνουν πράγματα σχετικά με αυτό το θέμα, από ανθρώπους ανειδίκευτους και όχι στο σχολείο. Για παράδειγμα, οι πρόωρες εγκυμοσύνες και ασθένειες που μεταδίδονται με τη σεξουαλική επαφή, θα είχαν μειωθεί, εάν υπήρχε σωστή πληροφόρηση. Στο σχολείο δεν πρέπει να ντρεπόμαστε να συζητάμε για αυτά τα θέματα, αλλά να καμαρώνουμε, όταν γνωρίζουμε περισσότερα πράγματα. Γιατί το θέμα δεν είναι χυδαίο, αλλά χυδαία του φερόμαστε εμείς.

Αναφέρθηκε η προηγούμενη ομιλήτρια στη δύναμη κάποιου δεκάχρονου να κλείσει την τηλεόραση. Συμφωνώ ότι είναι λίγο δύσκολο να γίνει αυτό, απλά θέλω να σας πληροφορήσω ότι στο δημοτικό υπάρχει ένας θεσμός που ονομάζεται «ευέλικτη ζώνη», όπου συνεργάζονται κάποια τμήματα από την τρίτη δημοτικού και υπάρχει θεματολογία για το πόσο επηρεάζει η τηλεόραση τα παιδιά. Είμαστε σε αρχικά στάδια, αλλά, όσο εφαρμόζεται, οι τηλεθεατές θα έχουν παιδεία και θα μπορούν να αντιδρούν καλύτερα σε περιπτώσεις Big Brother και άλλα «ριάλιτι». Ευχαριστώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Εφηβος Βουλευτής Κατίνα Φραγκάκη.

ΚΑΤΙΝΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ (Νομός Δωδεκανήσου): Θα ήθελα να μιλήσω για το ρατσισμό. Σας ακούω αυτές τις μέρες πολύ προσεκτικά να μιλάτε για το ρατσισμό απέναντι στους αλλοδαπούς. Σήμερα, επίσης, άκουσα και κάποια παιδιά, που μίλησαν για το ρατσισμό στα κοινωνικά στρώματα. Πολλοί άνθρωποι, που ζουν στις μεγαλουπόλεις, όπως στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, σνομπάρουν τους ανθρώπους που ζουν είτε στις μικρές πόλεις είτε στα μικρά νησιά.

Οι κάτοικοι των μεγαλουπόλεων νομίζουν ότι τα ξέρουν όλα και μιλούν μειωτικά για τους υπολοίπους ανθρώπους των άλλων περιοχών. Μερικές φορές τους θεωρούν «χαμηλότερου επιπέδου». Όταν ακούσεις μια συζήτηση ανάμεσα σε έναν άνθρωπο της πόλης και έναν που ζει στην επαρχία, ο πρώτος κοροϊδεύει και δεν υπολογίζει τα λόγια του άλλου. Αυτά όλα είναι λάθος. Γιατί ο πλούσιος να εκμεταλλεύεται τον φτωχό ή να έχει δίκιο σε κάποια αντιμαχία; Έχουμε δημοκρατία, δεν μπορούν να συμβαίνουν αυτά. Όλοι είμαστε

ίσοι, μήπως, όμως, φταίει η πολιτεία και οι πολιτικοί μας; Κάτι που μπορεί να προταθεί, είναι να μη γίνονται όλα τα σημαντικά κέντρα στις μεγάλες πόλεις. Αναφέρομαι στα πνευματικά κέντρα, αθλητικά κέντρα, μεγάλα νοσοκομεία και ιδρύματα. Θα μου πείτε, βέβαια, ότι είναι μεγάλες οι πόλεις και δημιουργούνται γι' αυτόν τον λόγο εκεί αυτά τα κέντρα.

Ένα κίνητρο, όμως, για την αστυφιλία είναι ότι υπάρχουν κέντρα, ιδρύματα και ευνοϊκοί παράγοντες και άλλα. Η ύπαιθρος και τα νησιά δε θα ερήμωσαν και οι κάτοικοί τους θα είχαν κίνητρα, για να παραμείνουν στον τόπο τους.

Θέλω να απαντήσω στη συνάδελφο Βουλευτή από την Αθήνα. Όλοι εμείς μιλάμε για σοβαρά προβλήματα που μας απασχολούν, όπως τα ναρκωτικά, ο ρατσισμός, τα νοσοκομεία, η ξενοφοβία, ο αθλητισμός, η βία και η οικογένεια. Η συνάδελφος από την Αθήνα ανέφερε ότι τα πάργυ συμβάλουν στην ψυχαγωγία μας ή αν θέλετε στην ψυχολογία μας. Δε συμφωνώ μαζί της. Είπε ότι δεν είναι καθόλου σωστό, δηλαδή και που τα έχετε δεν σας βοηθούν καθόλου.

Σας είπα ότι ζω στη Χάλκη. Θέλω να πω ότι σε σας τους νέους των πολυπληθών περιοχών προσφέρονται ευκαιρίες πνευματικής ανάπτυξης, όπως είναι οι εκπαιδευτικές εκδρομές, συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα, ανταλλαγές επισκέψεων σε χώρες του εξωτερικού, επισκέψεις σε μουσεία, θέατρα, βιβλιοθήκες κ.λπ. Για μας, όμως, τέτοιες ευκαιρίες είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Δεν ξέρετε πως είναι να μην έχουμε ούτε σινεμά ούτε θέατρο ούτε καν ευκαιρίες στον αθλητισμό. Δεν έχουμε την ευκαιρία για την εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου. Δεν έχουμε επικοινωνία με πνευματικά άτομα ή απλά άτομα που να είναι μορφωμένα. Οι μόνοι με τους οποίους μπορούμε να μιλήσουμε και να επικοινωνήσουμε είναι οι καθηγητές μας, οι γονείς μας και το μικρό κοινωνικό μας περιβάλλον.

Επίσης, για μας, σημαντικό ρόλο επικοινωνίας παίζουν τα Μ.Μ.Ε., οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και οι εφημερίδες. Τίποτα άλλο. Σε σας δίνονται πολλές ευκαιρίες, όπως να πάτε σε μπαρ, να έχετε μια καινούρια γνωριμία ή τουλάχιστον να κάνετε κάτι διαφορετικό. Για μας είναι μια ρουτίνα, κάθε μέρα τα ίδια πράγματα. Δε λέω ότι τα μπαρ είναι ψυχαγωγικά ή και μορφωτικά, αλλά βοηθούν λίγο στην ψυχαγωγία μας. Όπως όλοι οι νέοι, έτσι και εμείς των ακριτικών περιοχών έχουμε πολλές ικανότητες και δεξιότητες, όπως και πολλές ιδέες, αλλά δεν μπορούμε να τις αξιοποιήσουμε λόγω της δυσπρόσιτης γεωγραφικής θέσης, που έχουν τα υπέροχα νησιά μας.

Το ότι ζούμε σε απομακρυσμένες περιοχές δεν σημαίνει ότι είμαστε διαφορετικοί από τους άλλους νέους, απλώς εκείνοι καταφέρνουν ευκολότερα να αξιοποιούν και να αναπτύσσουν τα ταλέντα τους, πράγμα στο οποίο εμείς μένουμε στάσιμοι και υστερούμε. Βάσει των παραπάνω που ανέφερα θα μπορούσε να προταθεί και να υλοποιηθεί σε δυσπρόσιτες ακριτικές περιοχές της χώρας μας η δημιουρ-

γία πνευματικών κέντρων υπό την αρμοδιότητα της Ακαδημίας Αθηνών και σε συνεργασία με τους Δήμους ή την τόνωση τέτοιων κέντρων, όπου υπάρχουν. Όχι για τυπικές διαλέξεις αλλά για ουσιαστική επικοινωνία και διάλογο με τους νέους. Θέλω οι άνθρωποι αυτοί να ακούσουν τα προβλήματά μας, να ακούσουν τη φωνή μας και εμείς τη δική τους.

Θα ήθελα να προσκαλέσω τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής, εκ μέρους του σχολείου μου, στη Χάλκη και να αναλάβει με δική του πρωτοβουλία, ώστε τα μικρά ακριτικά νησιά να τεθούν υπό την αιγίδα της Βουλής των Εφήβων.

Το μήνυμα που θα ήθελα να περάσω είναι, ότι εμείς δεν έχουμε τα μπαρ που σας είπα και παραπονιέμαι, διότι εμείς στερούμαστε πάρα πολλά πράγματα, ενώ εσείς τα έχετε και δεν τα εκμεταλλεύεστε.

Ευχαριστώ.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 10'

(Μετά τη διακοπή)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ντόκου Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΝΤΟΚΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Σε ό,τι αφορά το θέμα των ναρκωτικών, θέλω να πω ότι διαφωνώ και εγώ με την Έφηβο Βουλευτή Αννίκα. Πιστεύω ότι με αυτό τον τρόπο θα υποστηρίξουμε τα ναρκωτικά, δηλαδή εάν βάλουμε τα ναρκωτικά στα περίπτερα. Δε θα πρέπει να το διακινδυνεύσουμε.

Σχετικά με την ομοφυλοφιλία, θα ήθελα να πω ότι τα μικρά παιδιά παίρνουν παράδειγμα από τους μεγάλους. Τί παράδειγμα μπορεί να πάρει ένα μικρό παιδί, όταν βλέπει για παράδειγμα δύο άνδρες αγκαζέ; Τα ποσοστά ομοφυλοφιλίας έχουν αυξηθεί τα τελευταία χρόνια και θα έπρεπε να απαγορεύεται η προκλητική εμφάνιση ομοφυλόφιλων σε δημόσιους χώρους.

Όσον αφορά το περιβάλλον, πρέπει να συνεργαστούμε όλοι για να το προστατεύσουμε. Πώς θα μπορούσαμε να μιλάμε για την προστασία του περιβάλλοντος, από τη στιγμή που η μεγαλύτερη δύναμη στον κόσμο αυτή τη στιγμή ετοιμάζεται για πόλεμο; Αν είναι δυνατόν!

Σχετικά με το ρατσισμό, πρέπει να πω ότι η λέξη αλλοδαπός σημαίνει ότι μιλάμε για έναν άνθρωπο από άλλη χώρα και δεν σημαίνει αποκλειστικά Αλβανός ή Βούλγαρος. Δεν είμαστε ρατσιστές, εφόσον αφήνουμε να μπαίνουν στη χώρα μας Άγγλοι ή Γάλλοι κ.λπ., ενώ από την άλλη πλευρά είμαστε επιφυλακτικοί ή αρνητικοί για ανθρώπους από την Αλβανία και τη Γιουγκοσλαβία;

Ως προς το θέμα της ευθανασίας, εγώ είμαι κατά. Η ζωή είναι ένα δώρο που μας το προσέφερε ο Θεός και δεν μπορούμε να σταματήσουμε τη ζωή κάποιου. Αυτό μπορεί μόνο ο Θεός να το αποφασίσει. Η Εκκλησία, άλλωστε, τοποθετήθηκε κατά της ευθανασίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παπαπαναγιώτου Παγώνα.

ΠΑΓΩΝΑ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Νομός Χαλκιδικής):

Ενόψει του 2004, όλοι θυμήθηκαν τον Εθελοντισμό. Πώς θα μπορούσε κανείς να γίνει εθελοντής, αφού πριν ανατεθεί στην Ελλάδα η διοργάνωση και η φιλοξενία των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, η έννοια του Εθελοντισμού ήταν στους περισσότερους άγνωστη; Πώς γίνεται το κράτος να ζητά από τους πολίτες να γίνουν εθελοντές το 2004, αφού δεν έχει φροντίσει να τους δώσει την κατάλληλη παιδεία γι' αυτό το θέμα; Ακόμα και τώρα στα σχολεία μία με δύο φορές το χρόνο γίνονται εκδηλώσεις για τον Εθελοντισμό. Πώς θα ενημερωθούν οι νέοι για τον Εθελοντισμό;

Στους περισσότερους είναι άγνωστη η ύπαρξη του παιδικού αντιρευματικού αγώνα που απαρτίζεται από δύο συλλόγους: Το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων των Παιδιών με Ρευματοπάθεια και το Σύλλογο Φίλων των Παιδιών με Ρευματοπάθεια. Ο αντιρευματικός αγώνας στηρίζει την ύπαρξη του αποκλειστικά και μόνο στην εθελοντική προσφορά κάποιων πραγματικά ευαισθητοποιημένων ανθρώπων. Το κράτος δε βρίσκεται πουθενά. Το ειδικό παιδορευματολογικό ιατρείο που υπάρχει στο Γενικό Περιφερειακό Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο» της Θεσσαλονίκης πλαισιώνεται και από άλλες ειδικότητες. Το κράτος αρνήθηκε να αναγνωρίσει το ειδικό παιδορευματολογικό ιατρείο και να το αναγάγει και τυπικά σε κέντρο. Επειδή στην Αθήνα δεν υπάρχει τέτοιο ιατρείο, αναγκάζονται τα παιδιά από την Αθήνα με αυτή την πάθηση να πηγαίνουν στη Θεσσαλονίκη. Θα μπορούσαν να γίνουν κάποια παραρτήματα αυτού του ιατρείου και σε άλλες πόλεις.

Θέλω να πω για τον Έφηβο Βουλευτή από τον Έβρο, που χτες θίχτηκε λίγο, το εξής: Είπα για το χωριό εκείνο που δεν είχε ηλεκτροδοτηθεί μέχρι πέρυσι, ότι βρίσκεται στον Έβρο, διότι απλά έτυχε να βρίσκεται στον Έβρο και όχι γιατί επικρατούν κάποιες τρισάθλιες συνθήκες στον Έβρο. Δεν ήθελα να πω αυτό. Είπα ότι απλά έτυχε να βρίσκεται στον Έβρο και γι' αυτό ανέφερα τον Έβρο. Μπορεί να βρισκόταν στη Χαλκιδική. Θα ανέφερα την Χαλκιδική. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Υφαντή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΥΦΑΝΤΗ (Νομός Φθιώτιδας):

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να ασχοληθώ με ένα θέμα, το οποίο έθιξε χθες η Έφηβος Βουλευτής από την Αθήνα. Είπε ότι δεν πιστεύει ότι οι άνθρωποι της Αθήνας θεωρούν τους επαρχιώτες κατώτερου μορφωτικού επιπέδου. Διαφωνώ μαζί της. Θα αναφέρω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Όταν, πολλές φορές, ρωτάμε κάποιον από την Αθήνα από πού κατάγεται, νιώθει ντροπή να πει ότι κατάγομαι από την επαρχία. Δεν ξέρω. Μου έχει τύχει. Δεν ξέρω, αν ισχύει αυτό και για σάς ή αν

σας έχει τύχει. Είναι, όμως, μια προσωπική εμπειρία, οπότε το πιστεύω.

Για την κοπέλα που αναφέρθηκε στα ναρκωτικά και είπε ότι θα πρέπει να πωλούνται στα περίπτερα θέλω να πω ότι να μεν ιδεολογικά η άποψή της μπορεί να είναι σωστή, αλλά πρακτικά είναι τελείως λανθασμένη και αποτυχημένη.

Για το παιδί που μίλησε για το προσωπικό του πρόβλημα, έχω να πω πως θα πρέπει να διοριστούν στα σχολεία ψυχολόγοι, οι οποίοι θα βοηθήσουν και παιδιά σαν αυτόν, αλλά και άλλα παιδιά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ. Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Νικολούδη Αναστασία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Κατ' αρχάς, θα ήθελα να διορθώσω κάτι που είπα χτές για την ολυμπιακή παιδεία. Ξεκίνησα να αναφέρω το θέμα της άθλησης, όπως είπε και ο εισηγητής. Επιτρέψτε μου να το διορθώσω σύντομα. Αν και δεν έχουμε την ευκαιρία λόγω φόρτου μαθημάτων να αθληθούμε, στο σχολείο διαθέτουμε τρεις ή τέσσερις ώρες για τη γυμναστική και τελικά κάνουμε μόνο μια και αυτή αρκετά σπάνια, γιατί τελικά κάνουμε ολυμπιακή παιδεία. Μας ενδιαφέρει το πότε έγιναν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Περισσότερο, όμως, μας ενδιαφέρει να γνωρίσουμε από κοντά τα αθλήματα και όχι μια χρονολογία. Μας ενδιαφέρει επίσης να αποκτήσουμε το Ολυμπιακό πνεύμα που είναι απαραίτητο, για να μπορούμε να ζητάμε αργότερα, να γίνουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στη χώρα μας.

Θέλω να αναφερθώ στο θέμα της ευθανασίας. Πιστεύω, όπως και όλοι φαντάζομαι, στην ίδια θρησκεία. Αν υπάρχει μια διαφορετικότητα, όλοι πιστεύουμε στο δώρο της ζωής. Τα δώρα τα δίνουν πολλοί άνθρωποι και τα δεχόμαστε ευχαρίστως. Άλλες φορές δεν μας αρέσουν, άλλα τα κρατάμε απλά για να τους θυμόμαστε. Υπάρχουν δώρα που καταστρέφονται. Δεν πιστεύω ότι εσείς κρατάτε κάποιο δώρο που έχει σπάσει. Όλοι κάποτε πετάμε κάποιο δώρο. Υπάρχουν άνθρωποι που βρίσκονται σε πολύ άθλια κατάσταση και πιστεύουν ότι πρέπει να πεθάνουν. Το δώρο αυτό της ζωής, λοιπόν, το πετάνε. Έχουν δικαίωμα να διαλέξουν, αλλά δεν έχει δικαίωμα ο γιατρός να σκοτώσει κάποιον άνθρωπο. Αυτό είναι έγκλημα. Δεν είναι όμως έγκλημα να επιλέξει ο άνθρωπος να πεθάνει. Πιστεύω ότι εδώ μιλάμε όλοι εκ του ασφαλούς, γιατί κανένας δεν έχει το πρόβλημα, όπως είπα και πριν. Δεν έχει κανένας σοβαρό πρόβλημα υγείας και όλοι έχουν πλήρη διαύγεια. Αν τώρα διαλέξει κάποιος την ευθανασία σαν λύση μετά από χρόνια, γιατί δε θα μπορεί να ζητήσει αξιοπρεπώς, όπως ζουν οι υπόλοιποι άνθρωποι και δε θα μπορεί να προσαρμοστεί στην κοινωνία, είναι δικαίωμά του.

Θέλω να αναφερθώ στο θέμα των ναρκωτικών. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να κυνηγάμε τους μικρούς εμπόρους ή τους ανθρωπύπους που κουβαλάνε ένα γραμματίο ηρωίνης στην τσέπη τους. Θα πρέπει να σταθούμε στα σύνορα και να δού-

με τα φορητά ή τα πλοία που περνούν καθημερινώς με τόνους ναρκωτικών, τα οποία προμηθεύουν σε μαθητές ακόμα και από 9 χρονών. Αυτό είχε γίνει κάποτε θέμα στις ειδήσεις.

Θέλω να αναφερθώ στην τρομοκρατία και για την πλήρη ενημέρωση που δεχόμαστε πάνω στο θέμα αυτό, ακόμα και για το τι διαβάζει ο κ. Γιωτόπουλος ή ο κ. Κουφοντίνας. Θεωρώ ότι δεν είναι ενημέρωση το να ξέρουμε τι τρώνε, ή αν έχουν ζάχαρο και δε μπορούν να φάνε αλμυρά φαγητά.

Θέλω να ρωτήσω τον κ. Πρόεδρο της Επιτροπής. Είναι απαραίτητη αυτή η κινητικότητα μέσα στη Βουλή; Σηκώνονται συνεχώς άτομα και μιλούν μεταξύ τους. Είναι μια φασαρία που ενοχλεί τους ομιλητές και εγώ στη θέση σας θα ενοχλούμην, αν δεν με πρόσεχαν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εννοείτε την κινητικότητα στην Ολομέλεια;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Εννοώ, όταν σηκώνονται άλλοι Έφηβοι Βουλευτές να πουν κάτι ή όταν εσείς συνομιλείτε με κάποιον άλλο συνάδελφο. Συγγνώμη για την παρατήρηση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όταν συζητούμε στις διαρκείς επιτροπές ένα νομοσχέδιο ή μια κύρωση σύμβασης ή γίνεται κοινοβουλευτικός έλεγχος παρίστανται Υπουργοί, Υφυπουργοί και Βουλευτές από όλα τα κόμματα. Οπωσδήποτε χρειάζεται να γίνει μια συνεννόηση κατά τη διάρκεια της συζήτησης, που αφορά τα θέματα που συζητούνται και όχι για άλλα θέματα. Αυτό γίνεται για να διευκολυνθεί η συζήτηση και να γίνει πιο δημιουργική και αποτελεσματική. Γι' αυτό βλέπετε Βουλευτές από όλα τα κόμματα να συζητούν με τους παριστάμενους Υπουργούς ή με τον Πρόεδρο, ή να προτείνουν στον Πρόεδρο κάποια διαδικαστικά ζητήματα, που έχουν σχέση με την πιο εύρυθμη λειτουργία της Βουλής. Οι Επιτροπές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, διότι επεξεργάζονται τα νομοσχέδια στη λεπτομέρειά τους. Σύμφωνα με τον νέο Κανονισμό της Βουλής στις Διαρκείς Επιτροπές γίνεται λεπτομερής και ουσιαστική συζήτηση των νομοσχεδίων. Γι' αυτό, λοιπόν, βλέπετε να υπάρχει αυτή η κινητικότητα στις Επιτροπές.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Σας ευχαριστώ πολύ και συγγνώμη γι' αυτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ και εγώ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαλλιότα Χρύσα.

ΧΡΥΣΑ ΜΑΛΛΙΟΤΑ (Επικρατείας): Εμείς οι κωφοί μαθητές προσπαθούμε να είμαστε ίσοι με τους άλλους ακούοντες μαθητές, δηλαδή εσάς. Αλλά, δυστυχώς, δεν μπορούμε να τα καταφέρουμε να φτάσουμε μόνοι μας, γιατί δεν έχουμε καμία βοήθεια. Δεν έχουμε βοήθεια ούτε ψυχολόγου ούτε λογοθεραπευτή ούτε την βοήθεια ακόμα των καθηγητών ούτε φυσικά ακόμα και του ίδιου του Διευθυντή. Από πού έχω πάρει αυτή τη μόρφωση; Σας το ξαναλέω από τη μητέρα μου, αν μπορείτε να το πιστέψετε. Η μητέρα μου είναι

σαν καθηγήτρια και σαν ψυχολόγος μαζί. Φανταστείτε τη ζωή μου χωρίς τη μητέρα μου. Φανταστείτε, τι θα ήμουν χωρίς τη μητέρα μου. Θα ήμουν κατώτερη. Δε θα μπορούσα να μιλήσω, ούτε θα μπορούσα να σκεφτώ σωστά πράγματα, έτσι ώστε να τα εκφράσω.

Προτείνω, λοιπόν, να υπάρχουν λογοθεραπευτές στα σχολεία και καλοί καθηγητές, που να ξέρουν τη νοηματική γλώσσα. Στο δικό μας σχολείο, δυστυχώς, δεν υπάρχουν αυτές οι ανέσεις. Δεν υπάρχουν καθηγητές, που να ξέρουν τη νοηματική γλώσσα. Φανταστείτε ένα φαινόμενο. Έρχονται καθηγητές που δεν ξέρουν νοηματική γλώσσα και περιμένουν από τους μαθητές να τους διδάξουν τη νοηματική γλώσσα. Συμβαίνει δηλαδή το αντίθετο από αυτό που περιμένουμε. Αν π.χ. εσείς κάνετε επτά κεφάλαια μαθηματικών, εμείς κάνουμε τα μισά κεφάλαια μαθηματικών. Τί φταίει; Φταίει, διότι οι καθηγητές δεν ξέρουν νοηματική, έτσι ώστε να μας διδάξουν στο σωστό χρόνο τα μαθήματά μας. Κάθε χρόνο, έρχονται καινούριοι καθηγητές. Τους μαθαίνουμε εμείς νοηματική γλώσσα και του χρόνου αυτοί φεύγουν. Έρχονται καινούριοι καθηγητές. Γίνεται το ίδιο και το ίδιο συνεχώς. Πατί δεν μένουν αυτοί, που ήλθαν την πρώτη φορά; Αυτό δεν είναι σωστό.

Π' αυτό και εμείς οι κωφοί νιώθουμε κατώτεροι από τους ακούοντες και παραπονιόμαστε. Δεν μπορούμε να συμπεριφερθούμε όπως και σεις. Πρέπει να προσπαθήσουμε να γίνουμε ίσοι. Χρειάζομαι αυτή τη βοήθεια. Για το μέλλον δεν έχουμε στόχους. Για μας δεν υπάρχουν πανεπιστήμια ούτε Τ.Ε.Ε. ούτε τεχνικές σχολές. Μόνο δύο-τρεις κωφοί μπορούν να περάσουν στα πανεπιστήμια. Δεν υπάρχει κάτι για την επαγγελματική αποκατάσταση των κωφών. Πρέπει να πληρώσω πολλά εκατομμύρια για να έχω δίπλα μου ένα διερμηνέα να με βοηθάει. Εγώ, προσωπικά, θέλω να πάω στο πανεπιστήμιο. Τουλάχιστον να πληρώσω ένα μέρος αυτών των χρημάτων που απαιτούνται. Ζητούμε ένα-δύο διερμηνείς. Κοστίζει στο κράτος τόσο πολύ αυτό; Επίσης, πρέπει να υπάρξει ένα τμήμα στο πανεπιστήμιο, ειδικά για τους κωφούς, όπως συμβαίνει στην Αμερική και στην Αγγλία. Προτιμώ να πάω εκεί για να σπουδάσω. Πατί να πάω, όμως, στο εξωτερικό;

Σχετικά με το θέμα της ευθανασίας, πριν λίγα χρόνια, έχασα τον παππού μου από καρκίνο στον πνεύμονα. Υπέφερε πολύ, δεν μπορούσε να ζήσει αξιοπρεπώς και ήθελε την ευθανασία. Εμείς, όμως, δεν τον αφήσαμε. Δε συμφωνώ απόλυτα με την ευθανασία. Ο κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα στη ζωή του. Ξέρω ότι δεν είναι σωστό. Αν υποφέρει, όμως, πώς θα συνεχίσει να ζήσει; Ο γιατρός πρέπει να παρακολουθεί την κατάσταση και αν αυτή είναι πολύ ανυπόφορη, να του δώσει τη δυνατότητα να επιλέξει. Ο γιατρός πρέπει να έχει πολλή κατανόηση πάνω σ' αυτό.

Συνάδελφος έφηβος βουλευτής είπε ότι στην πατρίδα του, στα Δωδεκάνησα, δεν υπάρχουν μπαρ κ.λπ.. Ακόμη και

το πιο μικρό μέρος, θα πρέπει να έχει, έστω και λίγα, για τη διασκέδαση της νεολαίας.

Συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής είπε, σχετικά με το ρατσισμό, ότι χωρίς τους Αλβανούς, τους Ρώσους, η οικονομία της Ελλάδας δεν θα ήταν καλή. Παραδέχομαι ότι έχω πολλούς φίλους αλλοδαπούς που είναι καλοί. Αν κάποιος Αλβανός σκοτώσει, αυτό δε σημαίνει ότι όλοι οι Αλβανοί είναι εγκληματίες. Το ίδιο δε συμβαίνει και με τους Έλληνες; Είναι ευθύνη της αστυνομίας να φυλά τα σύνορα, ώστε να έρχονται εκείνοι που πραγματικά αναζητούν εργασία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στυλιανή Νταβάρα.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΝΤΑΒΑΡΑ (Νομός Λαρίσης): Με την ευκαιρία που μου δίνεται μέσω της Βουλής των Εφήβων να ακουστεί η φωνή μου, θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα μείζον θέμα, αυτό των αστέγων, που πλήττει τη σημερινή κοινωνία περισσότερο από κάθε άλλη εποχή και ιδιαίτερα τις μεγαλουπόλεις, όπως την Αθήνα, στην οποία φιλοξενούμαι.

Αποτελεί αναμφισβήτητα ένα κοινωνικό πρόβλημα. Αναφέρομαι, κυρίως, στα παιδιά που από την τρυφερότητα τους ηλικία γνώρισαν το σκληρό πρόσωπο της ζωής, μιας ζωής μέσα στους δρόμους, στο κρύο και τα σκουπίδια. Διανυκτερεύσεις μέσα σε χαρτόκουτες, κοντά σε εστίες μικροβίων, σε παγκάκια με οποιοσδήποτε καιρικές συνθήκες και όλα αυτά, γιατί δεν έχουν εναλλακτική λύση. Άνθρωποι που γεννήθηκαν στο δρόμο, αλλά για κάποιο λόγο βρέθηκαν εκεί και καταδικάστηκαν να μείνουν εκεί. Και όλα αυτά δίπλα μας, στη χαραυγή του 2003, τη στιγμή που δισεκατομμύρια ευρώ δαπανούνται για πολεμικό εξοπλισμό. Θεωρώ, ακόμη, ότι είναι αδιανόητο να υπάρχουν άνθρωποι που στηρίζονται στη φιλανθρωπία των άλλων. Άνθρωποι που ζουν σε ξενοδοχεία ποντικών, όπου άνθρωποι, σκουπίδια, τρωκτικά στοιβάζονται σε άθλια εγκαταλελειμμένα κτίρια που, μετά από την εγκατάλειψή τους από αλλοδαπούς και ναρκομανείς, πέρασαν στα χέρια των αστέγων ως το μοναδικό καταφύγιο, εκτεθειμένοι σε κάθε είδους μολύνσεις, γεμάτοι ουλές από τα τρωκτικά, την ψώρα, μα πάνω απ' όλα εγκαταλελειμμένοι από τους συνανθρώπους μας, το κράτος πρόνοιας και από τα άτομα που είχαν ταχθεί να προσταπίζονται τα αναφαίρετα δικαιώματά τους για μια ζωή με ίσες ευκαιρίες, όπως όλοι οι άνθρωποι. Πού είναι, λοιπόν, το Κράτος πρόνοιας, η κρατική μέριμνα; Πού είναι η αλληλεγγύη που, υποτίθεται, διακατέχει την κοινωνία μας; Δυστυχώς, όλα αυτά περιορίζονται σε ελάχιστη βοήθεια, κυρίως κατά την περίοδο των εορτών. Τότε που συχνά βλέπουμε στις τηλεοράσεις μας πολιτικούς με τα πιο μεγάλα τους χαμόγελα να μοιράζουν συσσίτια, χειραψίες και ψεύτικες υποσχέσεις. Πατί, όταν σβήνουν οι κάμερες, οι μάσκες πέφτουν και βλέπουν το πραγματικό πρόσωπο, το αδιάφορο; Και αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται και πάλι στο δρόμο. Κάτι, όμως, πρέπει να γίνει μ' αυτή την κατάσταση, για να μην ξαναδούμε

ηλικιωμένους, ανάπηρους, μετανάστες, ναρκομανείς, να κοιμούνται σε παγκάκια, δύο χρόνια πριν από μια λαμπρή στιγμή για την Ελλάδα και συγκεκριμένα για την Αθήνα, αυτή των Ολυμπιακών Αγώνων. Και αυτό για να μη μας κατηγορήσουν για τις άθλιες συνθήκες στους δρόμους, όπως έγινε από γαλλικές εφημερίδες, μετά το πέρας των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, που μας κατέκριναν για ρύπανση και σκουπίδια, για δρόμους που έμοιαζαν με χωματερές. Τώρα θα μας κατηγορήσουν για δρόμους γεμάτους άστεγους, που ζουν σε τριτοκοσμικές συνθήκες. Και όλα αυτά στη χώρα που γέννησε τον πολιτισμό. Τι ειρωνεία! Γι' αυτό πρέπει να γίνει κάτι, όχι μόνο περιστασιακά και ανούσια, αλλά ουσιαστικά, χτυπώντας το πρόβλημα στη ρίζα του. Γιατί δεν είναι ανάγκη να δώσουμε σ' αυτούς τους ανθρώπους τα ψάρια έτοιμα, αλλά να τους μάθουμε να ψαρεύουν, να σταθούν στα δικά τους πόδια, ώστε να ονειρεύονται. Αλίμονο, αν σταματήσουν να ονειρεύονται. Αλλά μέχρι τότε, ευτυχώς που υπάρχουν παγκάκια που έχουν στην πλάτη τους κάποιες αφίσες με πολύχρωμα σχέδια και ταξιδιάρικες εικόνες που γεννούν όνειρα.

Σχετικά με τους τρομοκράτες, το πρόβλημά μου δεν είναι ότι έμαθα πολλά γι' αυτούς τους ανθρώπους, αλλά ότι κάθε μέρα βλέπω πολλούς τρομολόγους στα παράθυρα των εκπομπών, να μιλούν για το θέμα της τρομοκρατίας σαν ειδικοί. Αυτοί οι άνθρωποι δικάζουν και καταδικάζουν ερήμην τους ανθρώπους στην εσχάτη των ποινών και δεν αφήνουν την όλη διαδικασία στο φυσικό δικαστή που ορίζεται από το Σύνταγμα της Ελλάδος, για μια δίκαιη δίκη που όλοι ζητούμε.

Θα ήθελα να υποσχεθώ στη Χρύσα και στο Βασίλη ότι η φωνή τους θα ακουστεί. Τώρα που τους γνωρίσαμε, πιστεύω ότι γίναμε λίγο πιο ευαίσθητοι και πιο καλοί άνθρωποι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Εβελίν Χασάς.

ΕΒΕΛΙΝ ΧΑΣΑΣ (Σουδάν): Θα μου επιτρέψετε να πάρω το μέρος της κοπέλας που μίλησε για τα ναρκωτικά, δηλαδή να είναι ελεύθερα. Δεν πιστεύω ότι είναι υπέρ αυτών ούτε ότι θα ήθελε να γίνει αύριο το παιδί της χρήστης ναρκωτικών. Ως γνωστόν, όμως, το απαγορευμένο είναι και γλυκό. Κάτι που απαγορεύεται το θέλουν περισσότερο, το ποθούν. Νομίζω ότι τη λέξη περίπτερο την είπε μεταφορικά και όχι να πηγαίνουμε στο περίπτερο να ψωνίζουμε ναρκωτικά. Νομίζω ότι η λύση που πρότεινε δεν έχει μεγάλη πιθανότητα να πραγματοποιηθεί στην Ελλάδα, ίσως όμως, είναι μια αποτελεσματική λύση για την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Όσον αφορά την ευθανασία, νομίζω ότι δε θα έπρεπε να τίθεται ως μια εγκληματική πράξη σε σχέση με τη θρησκεία. Για να γίνουμε πιο πειστικοί στο αν δεν πρέπει να γίνεται ευθανασία, θα πρέπει να αναφέρουμε ορισμένα ηθικά διλήμματα. Μπορεί κάποιος που πάσχει από βαριά ασθένεια, να αποφασίσει για τη ζωή του με πλήρη συνείδηση της πρά-

ξης του; Γιατί να μην μπορούν οι γιατροί να κάνουν ευθανασία σε κάποιον που βρίσκεται σε κόμα;

Θα ήθελα να απαντήσω στην Έφηβο Βουλευτή από την Καστοριά που αναφέρθηκε στους μισθούς των μεταναστών. Είμαι πολύ καλά πληροφορημένη, διότι και ο πατέρας μου έχει δουλέψει ως αλλοδαπός στην Ελλάδα. Σχετικά με τους λαθρομετανάστες, είναι πολλοί, αλλά ποιος φταίει που μπαίνουν ανενόχλητοι στην Ελλάδα; Γιατί δεν υπάρχει καλή φύλαξη στα σύνορα; Μπορεί να λένε ότι δεν είναι ρατσιστές, αλλά πολλοί Έλληνες είναι ρατσιστές και θα σας αναφέρω το παράδειγμα του Αλβανού μαθητή που αρίστευσε στο σχολείο και έγινε σάλος για να μη σηκώσει στην παρέλαση την ελληνική σημαία. Αυτό είναι απαράδεκτο. Για μένα Έλληνας είναι αυτός που αγαπάει την Ελλάδα και τον πολιτισμό της.

Σχετικά με τον συνάδελφο που είπε ότι μπορούμε να κρίνουμε μεγάλο μέρος του λαού από τις πράξεις του ενός και του άλλου, διαφωνώ. Δεν μπορεί επειδή ο κ. Ξηρός και ο κ. Κουφοντίνας είναι τρομοκράτες, να λέμε ότι μεγάλο μέρος του λαού είναι τρομοκράτες.

Μια κοπέλα είπε ότι οι μετανάστες έχουν διευκολύνσεις και έδωσε το παράδειγμα του χαμηλού ενοικίου. Για όνομα του Θεού. Έχετε δει τις συνθήκες που επικρατούν σ' αυτά τα σπίτια; Πώς να είναι ακριβά, αφού είναι «στάβλοι».

Εύχομαι ό,τι προτείναμε να γίνει πράξη και ό,τι καλύτερο για όλους σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγάπη Μάγκα.

ΑΓΑΠΗ ΜΑΓΚΑ (Νομός Πέλλας): Πιστεύω ότι έχουμε μιλήσει πολύ και έχουμε αναπτύξει εκτενώς ορισμένα θέματα.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω μια διευκρίνιση στα όσα είπα για το ρατσισμό. Δεν παρακαλώ, αλλά απαιτώ να νιώθω ασφάλεια στο σπίτι μου. Πιστεύω ότι ο αριθμός αυτών των ανθρώπων στη χώρα μας είναι πολύ μεγάλος. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ρατσισμό για τους Ευρωπαίους τουρίστες, διότι δεν έχουμε μόνιμους κάτοικους από την Αγγλία και τη Γερμανία, επειδή το βιοτικό επίπεδο των χωρών της Ευρώπης είναι υψηλότερο από αυτό της Αλβανίας, της Πουγκκοσλαβίας και της Βουλγαρίας.

Σχετικά με την τρίτη ηλικία, οι συνθήκες στα γηροκομεία είναι κακές, οι συντάξεις είναι μικρές. Οι ηλικιωμένοι ζουν μακριά από τις οικογένειές τους, μέσα στη μοναξιά τους. Βλέπω καθημερινά να γίνονται διαφημιστικές εκστρατείες για το περιβάλλον και τα ζώα και αγανακτώ γιατί δε γίνεται μια τέτοια εκστρατεία γι' αυτούς τους ανθρώπους που χρειάζονται τη βοήθειά μας.

Προτείνω να βρίσκονται κοντά τα γηροκομεία με τα ορφανοτροφεία, ώστε να γίνονται επισκέψεις και να έρχονται κοντά αυτοί οι άνθρωποι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Πανταζοπούλου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Αθήνας): Με αφορμή την άποψη της Εφήβου Βουλευτού από τα Δωδεκάνησα, ότι τα παιδιά από τις πόλεις υποτελούν και κοροϊδεύουν τους επαρχιώτες, καθώς και από μια παρεξήγηση μεταξύ δύο Έφηβων Βουλευτών, θα θίξω τη ρατσιστική διάθεση μεταξύ των Ελλήνων. Λέμε ότι δεν είμαστε ρατσιστές προς τους αλλοδαπούς. Πώς, όμως, γίνεται αυτό, όταν έχουμε ρατσιστικές διαθέσεις μεταξύ μας; Ποιος είπε ότι δεν είναι Έλληνες αυτοί που ζουν στον Έβρο; Ενώ προσπαθούμε να λύσουμε κάποια προβλήματα, δημιουργούμε και άλλα. Αν και η επαρχία βρίσκεται σε μειονεκτική θέση ως προς τη δόμησή της, αυτό δε νομίζω ότι είναι λόγος για τη διάκριση που προανέφερα. Τί πάει να πει Έβρος, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Κεφαλονιά, Καλαμάτα; Όλοι είμαστε Έλληνες. Θυμηθείτε τον πελοποννησιακό πόλεμο (431-404 π.Χ.) όπου οι ίδιοι οι Έλληνες ξεκίνησαν έναν εμφύλιο πόλεμο με αποτέλεσμα ερείπια, δυστυχία και οικονομική εξασθένηση.

Π' αυτό πρέπει να συμφιλιωθούμε μεταξύ μας. Κάνουμε ρατσιστικές διακρίσεις προς τους αλλοδαπούς, λόγω διαφορετικού πολιτισμού, αλλά να κάνουμε και μεταξύ μας; Πρέπει να βλέπουμε το παρελθόν, για να μην κάνουμε λάθος στο παρόν και στο μέλλον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ολοκληρώσαμε και τη διαδικασία των δευτερολογιών.

Κατά τη διάρκεια των προηγούμενων συνεδριάσεων του δεύτερου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, μίλησαν σχεδόν όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές και θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι ήσασταν πολύ εποικοδομητική Επιτροπή σε προτάσεις και ομιλίες.

Θα προχωρήσουμε στην ψήφιση της Σύνοψης των Κειμένων, επί της αρχής.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτό το κομμάτι που αφορά την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, επί της αρχής;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη των Κειμένων της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή επί της αρχής, ομόφωνα.

Προχωράμε στην ψήφιση κατά ενότητα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρώτη ενότητα με τίτλο «Δημογραφικό πρόβλημα»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρώτη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η δεύτερη ενότητα με τίτλο «Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η δεύτερη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η τρίτη ενότητα με τίτλο «Υγεία - Νοσοκομεία»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η τρίτη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η τέταρτη ενότητα με τίτλο «Κοινωνική Πρόνοια - Περιθάλψη»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η τέταρτη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πέμπτη ενότητα με τίτλο «Βία - Εγκληματικότητα»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πέμπτη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η έκτη ενότητα με τίτλο «Ναρκωτικά»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η έκτη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η έβδομη ενότητα με τίτλο «Οικογένεια»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η έβδομη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η όγδοη ενότητα με τίτλο «Διαπροσωπικές σχέσεις - Χάσμα Γενεών»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η όγδοη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η ένατη ενότητα με τίτλο «Σωματική και Ψυχική Υγιεινή»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η ένατη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η δέκατη ενότητα με τίτλο «Κάπνισμα»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η δέκατη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η ενδέκατη ενότητα με τίτλο «Αστεγοί»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η ενδέκατη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η δωδέκατη ενότητα με τίτλο «Εφηβεία»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η δωδέκατη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η δέκατη τρίτη ενότητα με τίτλο «Ευθανασία»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η δέκατη τρίτη ενότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη διαδικασία ψήφισης των προτάσεων που προέκυψαν κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή μας. Διευκρινίζω ότι οι προτάσεις αυτές δεν υπάρχουν στη Σύνοψη των Κειμένων που ψηφίσαμε προηγουμένως.

Η πρώτη πρόταση που τίθεται σε ψηφοφορία είναι του έφηβου Βουλευτή και Εισηγητή Ιωάννη Τσακάλη, ο οποίος προτείνει την αναβάθμιση των ΚΑΠΗ και των Γηροκομείων.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η πρώτη πρόταση του Ιωάννη Τσακάλη, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δεύτερη πρόταση που τίθεται σε ψηφοφορία είναι του ίδιου έφηβου Βουλευτή, ο οποίος προτείνει τη θέσπιση κανόνων συμπεριφοράς του προσωπικού των νοσοκομείων προς τους ασθενείς.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η δεύτερη πρόταση του Ιωάννη Τσακάλη, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η τρίτη πρόταση που τίθεται σε ψηφοφορία είναι του ίδιου έφηβου Βουλευτή, ο οποίος προτείνει την αύξηση του επιδόματος στις πολύτεκνες οικογένειες, που χορηγεί η Εκκλησία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η τρίτη πρόταση του Ιωάννη Τσακάλη, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση των Εφήβων Βουλευτών Παναγιώτας Σταματοπούλου (Νομού Αχαΐας) και Πάννη Τσακάλη (Νομού Λευκάδας) «Να τοποθετηθούν ειδικές μπάρες στα σχολεία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση των ιδίων Εφήβων Βουλευτών «Να τοποθετηθούν ειδικές μπάρες σε όλα τα πεζοδρόμια και δημόσιες υπηρεσίες»;

Υπάρχει νόμος του 1985 που προβλέπει να τοποθετηθούν ειδικές μπάρες για τα άτομα με ειδικές ανάγκες στα σημεία πεζοδρομίων που οδηγούν στις δημόσιες υπηρεσίες, επομένως με αυτό τον τρόπο θα υπάρξει και μια παρότρυνση προς τη πολιτεία, στο να εφαρμοστεί ο νόμος.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση του Έφηβου Βουλευτή Απόστολου Τοβλέτογλου (Β' Θεσσαλονίκης) «Η ενημέρωση για τη δωρεά οργάνων να αρχίζει από το Σχολείο, την Εκκλησία και την Τοπική Αυτοδιοίκηση με απαραίτητη προϋπόθεση την ανωνυμία δότη και λήπτη»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτή Σταυρούλας Μπαρμπουνάκη (Α' Πειραιά) «Παροχή στέγης, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και επιδόματος στις ανύπαντρες μητέρες και τα παιδιά τους»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτού Χριστίνας Μικροπούλου (Νομού Καβάλας) «Διασφάλιση από την πολιτεία (Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και Εθνικού Συμβουλίου Μεταμοσχεύσεων) όχι μόνο της υγείας των ληπτών αλλά και των δοτών και κατάργηση των αμοιβών των δωρητών οργάνων και αιμοδοτών και ενίσχυση της έννοιας του εθελοντισμού και της θυσίας»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση των Εφήβων Βουλευτών Χρύσας Μαλλιότα (Επικρατείας), Πάννη Τσακάλη - Εισηγητής (Νομού Λευκάδας) και Παναγιώτας Σταματοπούλου (Νομού Αχαΐας) «Ενσωμάτωση των παιδιών ελαφράς μορφής, νοητική υστέρηση στα κανονικά σχολεία του δημοσίου»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτού Χρύσας Μαλλιότα (Επικρατείας) «Αύξηση του αριθμού των ιατρικών κέντρων»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού «Ειδικά βιβλία για κωφούς»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού «Ύπαρξη λογοθεραπευτών στα σχολεία»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού «Το κράτος να παράσχει διερμηνείς στα άτομα με ειδικές ανάγκες, για την παρακολούθηση των μαθημάτων στα Πανεπιστήμια»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού και του Έφηβου Βουλευτή Βασιλή Πλακιά (Επικρατείας) «Να διατίθενται διερμηνείς και για προσωπικά θέματα, αλλά και για τις δημόσιες εκδηλώσεις»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση των Εφήβων Βουλευτών Σοφίας Πρίφτη (Επικρατείας) και Βασιλή Πλακιά (Επικρατείας) «Καθιέρωση στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μετάδοσης εκπομπών με υπότιτλους και στις ειδήσεις»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτού Σοφίας Πρωτόπαππα (Α' Αθήνας) «Διορισμό ικανού αριθμού νοσηλευτών στα δημόσια νοσοκομεία»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού «Καθιέρωση εθελοντικής εργασίας στα νοσοκομεία»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση απορρίπτεται κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτού Ανθής Τεκίδου (Α' Θεσσαλονίκης) «Τα κέντρα απεξάρτησης πρέπει να λειτουργούν σε απομακρυσμένες και καλά φυλασσόμενες περιοχές με κατάλληλες εγκαταστάσεις»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση απορρίπτεται κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση των Εφήβων Βουλευτών Αννίκας Τρυφώνη (Υπολοίπου Αττικής) και Αναστασίας Νικολούδη (Α' Θεσσαλονίκης) «Μερική νομιμοποίηση της χρήσης ναρκωτικών»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση απορρίπτεται κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτού Μαρίας Σπυροπούλου (Νομού Αχαΐας) «Το κράτος να προσφέρει επιδόματα και ψυχολογική στήριξη στους σεισμοπαθείς»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού «Αυστηρότερος ο αντισεισμικός νόμος και να επιτρέπονται μόνο δύο όροφοι σε κάθε κτήριο»;

Εδώ θέλω να σας τονίσω ότι υπάρχει αντισεισμικός κανονισμός της χώρας και δεν επιτρέπεται να ανέλθει η οικοδομή άνω των 32 μέτρων. Έτσι, πιστεύω πως το δεύτερο μέρος της πρότασης πρέπει να απαλειφθεί.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της ίδιας Εφήβου Βουλευτού «Να είναι αυστηρότεροι οι έλεγχοι στους μηχανικούς για να εφαρμόζονται κατά γράμμα οι στατικές μελέτες»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η παραπάνω πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτού Ελένης Ντόκου «Ενημέρωση από ειδικούς στα σχολεία για παιδιά με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες»;

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση του Έφηβου Βουλευτή Βασίλη Πλακιά «Αύξηση θέσεων εργασίας για άτομα με ειδικές ανάγκες»;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτή η πρόταση της Εφήβου Βουλευτή Αγάπης Μάγκα «Γεινίαση ορφανοτροφείων και γηροκομείων»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία των προτάσεων, οι οποίες θα ενσωματωθούν στο κείμενο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Ερωτάται η Επιτροπή, γίνεται δεκτό το κείμενο της Σύνοψης με τις ήδη ψηφισθείσες προτάσεις στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Επομένως, το κείμενο της Σύνοψης γίνεται δεκτό στο σύνολο, κατά πλειοψηφία.

Θα ολοκληρώσουμε τη σημερινή συνεδρίασή μας με την κλήρωση για τους πέντε Έφηβους Βουλευτές-ομιλητές στην Ολομέλεια της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό γίνεται κλήρωση)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Κληρώθηκαν να μιλήσουν στην αυριανή συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής των Εφήβων οι Έφηβοι Βουλευτές: Σινάνη Ουρανία (Νομός Φλωρίνης), Υφαντή Κωνσταντίνα (Νομός Φθιώτιδος), Ταρασίδου Κατερίνα (Α' Αθήνας), Μαλλιότα Χρύσα (Επικρατείας) και Δήμητρα Νικολαΐδου (Β' Θεσσαλονίκης).

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώσαμε τη διαδικασία και σας ευχαριστώ για την κατανόηση, που δείξατε όλοι στη διαδικασία που τηρήσαμε. Επίσης, σας ευχαριστώ πολύ για τις τοποθετήσεις και τις εισηγήσεις, που κάνατε. Αισθάνομαι ιδιαίτερα συγκινημένος και πιστεύω ότι ήταν μια από τις ουσιαστικές συνεδριάσεις επιτροπών, που έχω συμμετάσχει μέχρι σήμερα. Αισθάνομαι σίγουρος ότι από τις προτάσεις που κάνατε και την ευαισθησία που δείξατε για τα κοινωνικά θέματα, γι' αυτό που λέμε, ότι ανάπτυξη χωρίς κοινωνική συνοχή δεν μπορεί να υπάρξει. Επίσης, ανάπτυξη χωρίς να δώσουμε σημασία στα θέματα που αφορούν τον άνθρωπο, δεν μπορεί να υπάρξει. Είμαι σίγουρος ότι θα ξεμερώσει ένα καλύτερο αύριο για την Ελλάδα την πατρίδα μας, με αυτές τις απόψεις που έχετε και εύχομαι να αγωνιστείτε γι' αυτές, όταν πλέον ενταχθείτε στην κοινωνία, που είναι ο μεγαλύτερος αγώνας της ζωής.

Σας ευχαριστώ.

Στη συνέχεια και περί ώρα 12.05 λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (Α' και Β' Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Δημογραφικό Πρόβλημα, Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός, Υγεία - Νοσοκομεία, Κοινωνική Πρόνοια - Περίθαλψη, Βία - Εγκληματικότητα, Ναρκωτικά, Οικογένεια, Διαπροσωπικές Σχέσεις - Χάσμα Γενεών, Σωματική και Ψυχική Υγιεινή, Κάπνισμα, Άστεγοι, Εφηβεία, Ευθανασία» της Σύνοσης Κειμένων των μαθητών της Α' και της Β' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002.

Προς τη Βουλή των Εφήβων

Η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων λειτούργησε σε δύο Τμήματα (Α' και Β') που συνεδρίασαν στις 15, 16 και 17 Σεπτεμβρίου 2002.

Το Α' Τμήμα συνήλθε σε τρεις συνεδριάσεις, που διήρκεσαν, συνολικά, περίπου 9 ώρες, υπό την προεδρία του Βουλευτού Β' Αθήνας κ. Αναστάσιου Μαντέλη.

Το Β' Τμήμα συνήλθε σε τρεις συνεδριάσεις, που διήρκεσαν, συνολικά, περίπου 9 ώρες, υπό την προεδρία της Βουλευτού Β' Αθήνας κυρίας Μαριέττας Παννάκου-Κουτσίκου και του Βουλευτού Μαγνησίας κ. Αλέξανδρου Βούλγαρη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στο Α' Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελίδου Άννα (Α' Θεσσαλονίκης), Αγγελίδου Χριστίνα (Νομός Ροδόπης), Αθανασούλιας Ανδρέας (Β' Αθήνας), Αθηνόδωρου Αθηνόδωρος (Λευκωσία - Κύπρος), Ακριβοπούλου Αντωνία (Στουτγάρδη - Γερμανία), Άλντους Αριάδνη (Β' Αθήνας), Απέργης Χρίστος (Νομός Κυκλάδων), Αποστόλου Κων/νος (Νομός Φλώρινας), Βασιλείου Σωτηρούλα (Πάφος - Κύπρος), Βαφειάδου-Τσολακίδου Φωτεινή (Νομός Έβρου), Βούρβου Μαρία (Νομός Ιωαννίνων), Γαλίτη Χριστίνα (Επικρατείας), Παννούλη Ηλιάνα (Β' Αθήνας), Πολετζόγλου Μαρία (Νομός Αχαΐας), Πώργου Ειρήνη (Β' Αθήνας), Γκολέμη Σωτηρία-Εβελίνα (Β' Αθήνας), Γουίδης Χαρίλαος (Νομός Περείας), Γρηγοράκη Γραμματική (Νομός Ηρακλείου), Γρίβα Παγώνα (Νομός Φωκίδας), Διαμαντάκη Μαρία (Νομός Ρεθύμνης), Εμμανουήλ Άννα (Νομός Κοζάνης), Ευαγγελινού Ελένη (Νομός Ευβοίας), Ευθυμίου Αλέξανδρος (Νομός Λάρισας), Ευσταθίου Άγγελος (Β' Πειραιά), Ζηκίδη Βασιλειάνα-Μαρία (Νομός Φθιώτιδας), Θανοπούλου Βασιλική (Νομός Μαγνησίας), Θεοχάρη Μαρία (Νομός Τρικάλων), Θωμά Αναστασία (Β' Αθήνας), Ιγνατιάδου Ελπίδα (Α' Θεσσαλονίκης), Καναρά Κατερίνα (Νομός Καρδί-

τσας), Καπακτού Στεφανία-Αγγελική (Β' Αθήνας), Καραϊνδρος Χρήστος (Β' Αθήνας), Καρύδη Αναστασία (Νομός Ηρακλείου), Καρυώτη Ηράκλεια (Β' Θεσσαλονίκης), Κατσαλή Ελένη (Β' Αθήνας), Κλεάνθους Δημοσθένης (Λευκωσία - Κύπρος), Κουκουβιτάκης Στυλιανός (Β' Αθήνας), Κουλούρης Ανδρέας (Νομός Κέρκυρας), Κουρνώτη Βασιλική (Νομός Λάρισας), Κουρούτζας Χρήστος (Α' Αθήνας), Κουτουρίνη Αγγαία (Νομός Άρτας), Κρουσόβαλης Μενέλαος (Α' Θεσσαλονίκης), Κυριακόπουλος Φώτης (Νομός Αχαΐας), Κύρου Κατερίνα (Επικρατείας), Κωνσταντινίδου Μαρία (Νομός Ξάνθης), Λαζαρόπουλος Νικόλαος (Νομός Λάρισας), Λάππας Νικόλαος (Νομός Καρδίτσας), Λεούση Καλλιόπη (Α' Πειραιά), Λίτση Θεοδώρα (Υπόλοιπο Αττικής) και Λόγα Κωνσταντίνα (Α' Θεσσαλονίκης).

Στο Β' Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές Μάγκα Αγάπη (Νομός Πέλλας), Μαθιοπούλου Μαρία (Νομός Μεσσηνίας), Μαλλιώτα Χρύσα (Επικρατείας), Μάντζαρης Νίκος (Β' Αθήνας), Μαρκοπούλου Ευαγγελία (Νομός Καστοριάς), Μελισσουργάκη Μαρίνα (Νομός Ηρακλείου), Μικροπούλου Χριστίνα (Νομός Καβάλας), Μιχαλέτος Ιωάννης (Β' Αθήνας), Μουρελά Δημήτρα (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μπαλαμπάνης Αντώνιος (Νομός Αργολίδας), Μπαρμπουνάκη Σταυρούλα (Α' Πειραιά), Μπουρτσάλα Αθηνά-Αλεξία (Β' Αθήνας), Ναλμπάντης Δημήτριος (Νομός Έβρου), Νικολαΐδου Δημήτρα (Β' Θεσσαλονίκης), Νικολοΐδη Αναστασία (Α' Θεσσαλονίκης), Νταβάρα Στυλιανή (Νομός Λαρίσης), Ντεμρτσίδου Σοφία (Νομός Δράμας), Ντόκου Ελένη (Νομός Αρκαδίας), Ξυλογιάννη Ευαγγελία (Β' Αθήνας), Πανέττα Μαρία (Β' Αθήνας), Πανταζοπούλου Αναστασία (Α' Αθήνας), Παπαγεωργίου Δημήτριος (Νομός Αρκαδίας), Παπαδάκη Μαρία (Α' Αθήνας), Παπαπαναγιώτου Παγώνα (Νομός Χαλκιδικής), Παπουτσόγλου Δημήτρα (Α' Πειραιά), Παππά Βασιλική (Νομός Βοιωτίας), Πατεράκη Ελένη (Νομός Ηρακλείου), Παυλίδου Κυριακή (Νομός Ροδόπης), Πλακιάς Βασίλης (Επικρατείας), Ποποβίτου Άννα (Νομός Κιλκίς), Πρίφτη Σοφία (Επικρατείας), Πρωτόπαπα Σοφία (Α' Πειραιά), Ρεμπί Λυδία (Νομός Αχαΐας), Σεϊντή Παρασκευή (Υπόλοιπο Αττικής), Σινάνη Ουρανία (Νομός Φλώρινας), Σπυροπούλου Μαρία (Νομός Αχαΐας), Σταματοπούλου Παναγιώτα (Νομός Αχαΐας), Σταυρή Ανθή (Β' Αθήνας), Ταρασίδου Κατερίνα (Α' Αθήνας), Τεκίδου Ανθούλα (Α' Θεσσαλονίκης), Τοβλέτογλου Απόστολος (Β' Θεσσαλονίκης), Τρίκας Ευάγγελος (Νομός Ευβοίας), Τριφώνη Αννίκα (Υπόλοιπο Αττικής), Τσακάλης Πάννης (Νομός Λευκάδας), Υφαντή Κωνσταντίνα (Νομός Φθιώτιδας), Φανίδης Νικόλαος (Νομός Σερρών), Φραγκάκη Κατίνα (Νομός Δωδεκανήσου), Φρειδεरिकου Σοφία (Λουξεμβούργο), Χασάς Εβελίν (Σουδάν), Χριστογιάννη Νίκη (Κογκό).

Στο Α' Τμήμα, κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων το λόγο έλαβαν ο εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Κα-

ραϊνδρος και οι Έφηβοι Βουλευτές Αγλαΐα Κουτουρίνη, Αναστασία Καρύδη, Χρίστος Απέργης, Νικόλαος Λαζαρόπουλος, Στυλιανός Κουκουβιτάκης, Άννα Αγγελίδου, Νικόλαος Λάππας, Μενέλαος Κρουσόβαλης, Κωνσταντίνα Λόγα, Στεφανία - Αγγελική Καπακτσή, Ηράκλεια Καρωτή, Σωτηρία - Εβελίνα Γκολέμη, Βασιλειάνα - Μαρία Ζηκίδη, Γραμματική Γρηγοράκη, Σωτηρούλα Βασιλείου, Χριστίνα Γαλίτη, Μαρία Πολετζόγλου, Θεοδώρα Λιόση, Ειρήνη Πώργου, Ελπίδα Ιγνατιάδου, Κωνσταντίνος Αποστόλου, Αριάδνη Άλντους, Βασιλική Θανοπούλου, Αναστασία Θωμά, Χριστίνα Αγγελίδου, Μαρία Διαμαντάκη, Αθηνόδωρος Αθηνόδωρου, Άγγελος Ευσταθίου, Δημοσθένης Κλεάνθους, Χαρίλαος Γουίδης, Φωτεινή Βαφειάδου - Τσολακίδου, Χρήστος Κουρούτζας, Φώτης Κυριακόπουλος, Άννα Εμμανουήλ, Ανδρέας Κουλούρης, Ανδρέας Αθανασούλιας, Μαρία Θεοχάρι και Μαρία Κωνσταντινίδου.

Στο Β' Τμήμα, κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων το λόγο έλαβαν ο εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Γιάννης Τσακάλης και οι Έφηβοι Βουλευτές Δημήτριος Παπαγεωργίου, Κατερίνα Φραγκάκη, Ευαγγελία Ξυλογιάννη, Νικόλαος Φανίδης, Παγώνα Παπαπαναγιώτου, Κατερίνα Ταρασίδου, Ουρανία Σινάνη, Ελένη Πατεράκη, Παναγιώτα Σταματοπούλου, Μαρία Μαθιοπούλου, Σοφία Πρίφτη, Ευαγγελία Μαρκοπούλου, Ελένη Ντόκου, Ιωάννης Μιχαλέτος, Αννίκα Τριφώνη, Χρύσα Μαλλιότα, Σταυρούλα Μπαρμπουνάκη, Δημήτριος Ναλμπάντης, Απόστολος Τοβλέτογλου, Αθηνά-Αλεξία Μπουρτσάλα, Αναστασία Νικολούδη, Χριστίνα Μικροπούλου, Στυλιανή Νταβάρα, Κωνσταντίνα Υφαντή, Σοφία Πρωτόπαπα, Αγάπη Μάγκα, Ανθή Σταυρή, Δήμητρα Παπουτσόγλου, Ανθούλα Τεκίδου, Δήμητρα Νικολαΐδου, Κυριακή Παυλίδου, Μαρία Πανέττα, Ευάγγελος Τρίκκας, Βασιλική Παππά, Λυδία Ρεμπή, Μαρία Παπαδάκη, Σοφία Ντεμτροϊδίου, Δήμητρα Μουρελά, Εβελίν Χασάς, Μαρία Σπυροπούλου, Μαρίνα Μελισσουράκη, Νίκος Μάντζαρης, Αναστασία Πανταζοπούλου, Άννα Ποποβίτου, Νίκη Χριστογιάννη, Αντώνιος Μπαλαμπάνης, Βασίλειος Πλακιάς και Σοφία Φρειδερίκου.

Ο Εισηγητής του Α' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων - Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Καραϊνδρος είπε τα εξής:

«Οι εργασίες που κατατέθηκαν στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων θίγουν πολλά και σημαντικά θέματα. Είμαστε ευτυχείς που βρισκόμαστε σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων. Εμείς οι έφηβοι Έλληνες εκπροσωπούμε τις μικρές πατρίδες, Ήπειρο, Μακεδονία, Ρούμελη, Κύπρο και άλλα μέρη που αποτελούν τη μεγάλη μας πατρίδα, την Ελλάδα.

Πιστεύουμε, σαν τους αρχαίους έφηβους Σπαρτιάτες, ότι θα γίνουμε καλύτεροι από τους μεγαλύτερούς μας. Για να πετύχουμε, όμως, τους σκοπούς μας πρέπει να ενδιαφερθούμε για την κοινωνία στην οποία ζούμε και να εργαστούμε, ώστε να βοηθήσουμε στην επίλυση πολλών προβλημάτων

που αντιμετωπίζει. Γιατί μπορεί ο κόσμος σήμερα να προοδεύει στην τεχνολογία, να κάνει τεράστια επιστημονικά άλματα, να διερευνά το διάστημα, αλλά, πιστεύω, πως στα κοινωνικά θέματα δεν έχουμε την ανάλογη ανάπτυξη.

Υπάρχει μια κοινωνική αδιαφορία, γιατί δεν είμαστε ενεργοί πολίτες, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται τεράστια κοινωνικά προβλήματα, τόσο παγκοσμίως όσο και στη χώρα μας. Τα κύρια προβλήματα, κατά τη γνώμη μου, είναι τα παρακάτω:

Το δημογραφικό πρόβλημα, δηλαδή, η υπογεννητικότητα που παρουσιάζεται στη χώρα μας και αποτελεί σημαντικό εθνικό, κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα. Η αναγκαιότητα της κρατικής παρέμβασης είναι προφανής. Προτείνω, λοιπόν, η Πολιτεία να παρέχει ηθική και οικονομική ενίσχυση για τις πολύτεκνες οικογένειες, όπως επιδόματα, φοροπαλλαγές και δωρεάν ιατρική περίθαλψη, καθώς και προσαυαία στις ανύπαντρες μητέρες δημιουργώντας ειδικά κέντρα για την στέγασή τους και την οικονομική ενίσχυσή τους.

Ο ρατσισμός που παρατηρείται από τους Έλληνες πολίτες, απέναντι σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι κάθε είδους μειονότητες, οι ομοφυλόφιλοι, οι φορείς του AIDS, οι ναρκομανείς, οι πρώην κατάδικοι και άλλοι. Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να καλλιεργηθεί μια αντιρατσιστική νοοτροπία στα σχολεία με τη συνεργασία καθηγητών και μέσω αντιρατσιστικών βιβλίων. Επίσης, είναι αναγκαία, η βοήθεια για κοινωνική επανένταξη των περιθωριοποιημένων ατόμων.

Το πρόβλημα που αφορά τον τομέα της υγείας είναι σημαντικό. Για παράδειγμα, όπως ξέρουμε όλοι, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις δωροδοκίας και αμέλειας των ιατρικών παραγόντων. Ελλείψεις στον εξοπλισμό και την υλικοτεχνική υποδομή είναι προφανείς.

Είναι αναγκαίο η Πολιτεία να στρέψει το βλέμμα της στους μη προνομούχους συμπολίτες μας και να σταθεί δίπλα τους, προσφέροντάς τους οικονομική και ηθική υποστήριξη. Χαρακτηριστικά είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες στη μεταφορά τους, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ανύπαντρες μητέρες, οι ηλικιωμένοι άνθρωποι και άλλοι.

Μείζον είναι το θέμα της αύξησης της εγκληματικότητας που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας και αξίζει την άμεση προσοχή της πολιτείας.

Η εξάπλωση των ναρκωτικών αποτελεί, ίσως, τον σημαντικότερο κίνδυνο που απειλεί το μέλλον της Ελλάδας, δηλαδή, εμάς τους νέους. Για την καταπολέμηση του προβλήματος απαιτείται η συνεργασία πολλών παραγόντων, όπως της οικογένειας, της πολιτείας, των εκπαιδευτικών φορέων και της ελληνικής αστυνομίας. Εξίσου απαραίτητη είναι και η δημιουργία θεραπευτικών κοινοτήτων, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των τοξικομανών που επιθυμούν να διαλέξουν τη ζωή και να απεξαρτηθούν.

Αξιοσημείωτη είναι και η έξαρση του φαινομένου των διαζυγίων τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Το φαινόμενο αυτό οδηγεί τους νέους σε αισθήματα κενού, σύγχυσης και θλίψης. Γι' αυτό είναι αναγκαία η ενίσχυση του θεσμού της οικογένειας, που διδάσκει αγάπη, επικοινωνία, αξίες και ιδανικά.

Πρέπει να αναφερθούμε και στον κλονισμό που υφίστανται οι διαπροσωπικές σχέσεις, παγκοσμίως στην εποχή μας. Ο κλονισμός αυτός παρατηρείται σε πολλά επίπεδα σχέσεων, όπως για παράδειγμα στις σχέσεις μεταξύ γονέων και εφήβων, στις σχέσεις μεταξύ φίλων που τείνουν να είναι επιφανειακές. Το χάσμα αυτό οφείλεται στη διάσταση απόψεων και την έλλειψη ειλικρινούς διάθεσης για τη γεφύρωση του χάσματος αυτού.

Ένα ακόμα θέμα το οποίο αξίζει την προσοχή μας είναι τα ψυχικά και σωματικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος, όπως ο αλκοολισμός, η παχυσαρκία, η κατάθλιψη, η υπερκατανάλωση φαρμάκων κ.λπ. Θεωρώ πως τα προβλήματα αυτά είναι αποτέλεσμα της πίεσης και του άγχους που επιβάλλει ο σύγχρονος τρόπος ζωής και στην Ελλάδα.

Θεωρώ πως το κάπνισμα είναι θέμα που απασχολεί όλους εμάς τους νέους και πιστεύω πως η καταπολέμηση του φαινομένου είναι απαραίτητη για την προστασία της υγείας όλων.

Επιπρόσθετα, θεωρώ, πως είναι αδιανόητο στην Ελλάδα του 2002 να υπάρχουν άστεγοι πολίτες, οι οποίοι στηρίζουν τη διαβίωσή τους στη φιλανθρωπία. Η Πολιτεία οφείλει να μεριμνήσει γι' αυτούς.

Ένα ακόμα θέμα κοινωνικού προβληματισμού είναι και η ευθανασία και το κατά πόσο είναι δικαίωμα ενός ασθενή να διαλέγει ο ίδιος, αν επιθυμεί να έχει μια ζωή γεμάτη προβλήματα υγείας ή ένα λυτρωτικό θάνατο.

Τελειώνοντας, καλώ όλους εσάς, τους γνωστούς και άγνωστους φίλους από όλη την Ελλάδα να αφήσουμε τα προβλήματα της εφηβείας και να δούμε τη ζωή από άλλη οπτική γωνία με αισιοδοξία και δημιουργικότητα».

Ο Εισηγητής του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων - Έφηβος Βουλευτής Γιάννης Τσακάλης είπε τα εξής:

«Στην Ελλάδα του 21ου αιώνα, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της τεχνολογίας, παρ' όλη τη βελτίωση του βιοτικού και μορφωτικού επιπέδου, η σημερινή ελληνική κοινωνία εμφανίζει σημάδια παρακμής, αντιμετωπίζοντας συγχρόνως πολλά προβλήματα και πολλές δυσκολίες.

Όλα αυτά έχουν καταφέρει σημαντικό πλήγμα στην αρμονία της κοινωνίας και της ζωής των πολιτών. Στην ολιγόλεπτη αναφορά μου θα αναφερθώ στα πιο σημαντικά κοινωνικά προβλήματα του σήμερα.

Ο θεσμός της οικογένειας αντιμετωπίζει κρίση στην εποχή μας. Η επικοινωνία μεταξύ των γονέων και των παιδιών έχει χαθεί. Η οικογένεια σε μεγάλο βαθμό δεν ανταποκρίνε-

ται στον κοινωνικό της ρόλο. Η υπερπροστατευτικότητα των γονέων προκαλεί ψυχολογικά προβλήματα στα παιδιά και συμβάλλει στον κοινωνικό αποκλεισμό τους. Η άσκηση πίεσης στα παιδιά, κυρίως για τα μαθήματά τους, τα γεμίζει με περίσσιο άγχος.

Τέλος, τα διαζύγια, το ποσοστό των οποίων συνεχώς αυξάνεται, καταρρακώνουν το ηθικό και την ψυχολογία των παιδιών, οδηγώντας τα σε διεξόδους, όπως το κάπνισμα, το αλκοόλ και τα ναρκωτικά.

Για όλους τους προαναφερθέντες λόγους η πολιτεία πρέπει να δράσει. Θα πρέπει να οργανωθούν σεμινάρια διαπαιδαγώγησης των νέων και κυρίως των γονέων, ώστε να μπορούμε να έχουμε σωστούς αυριανούς γονείς.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης επιβάλλεται να προβάλλουν σωστά πρότυπα ζωής, η δε Εκκλησία να ενεργοποιηθεί περισσότερο, για να συμβάλει στη διάδοση του σωστού τρόπου ζωής, με πνεύμα σύγχρονο και προοδευτικό.

Για να μη μηδενίζουμε την ελληνική οικογένεια, πρέπει να συγχαρούμε και τη μεγάλη ομάδα των υγιών οικογενειών, που στηρίζονται στην αγάπη, στη συνεννόηση και στον παραδοσιακό τρόπο δομής, συμβάλλει στην ανάδειξη και στο μέγιστο σωστών χαρακτήρων, που συνεχίζουν την πορεία του ελληνισμού προς τις αρχές του πολιτισμού και την ανάδειξη της Ελλάδας μας σε ένα ισχυρό και πνευματικό, πολιτιστικό κέντρο.

Επίσης, ένας από τους πιο σοβαρούς κινδύνους που απειλεί τους νέους είναι τα ναρκωτικά. Θέμα χιλιοειπωμένο, αλλά δυστυχώς η λύση του δεν έχει δοθεί. Τα ναρκωτικά έχουν διαδοθεί σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και η δυνατότητα προμήθειάς τους υπάρχει οπουδήποτε, ακόμη και στα σχολεία. Η αστυνομία συλλαμβάνει μόνο τα «βαποράκια» ή τους χρήστες και όχι τους μεγαλεμπόρους.

Όλα αυτά μολύνουν την κοινωνία, περιθωριοποιώντας τους χρήστες και εξαθλιώνοντάς τους οικονομικά, αλλά κυρίως ψυχολογικά. Γι' αυτό η πολιτεία πρέπει να δημιουργήσει πολύ περισσότερα κέντρα αποτοξίνωσης και μεθαδόνης, κλείνοντας συγχρόνως πολλά ύποπτα καφενεία και μπαρ.

Ακόμη, η κατάσταση θα βελτιωθεί, εάν επιβληθούν αυστηρότερες ποινές στους εμπόρους και εάν υπάρξει μία διεθνής συνεργασία για την εξάρθρωση των κυκλωμάτων διακίνησης. Είναι πραγματικά κρίμα να χάνονται τόσες ζωές, επειδή κάποιος τους έκανε να πιστέψουν σε έναν ψεύτικο και απατηλό κόσμο, χωρίς καμιά έξοδο διαφυγής.

Τρίτο σοβαρό πρόβλημα είναι το δημογραφικό, αίτια του οποίου είναι το υψηλό κόστος ζωής, τα πολλά διαζύγια, τα πολλά τροχαία και οι αρρώστιες. Η υπογεννητικότητα επιφέρει μια τρομερή επιβάρυνση στα ασφαλιστικά ταμεία, αλλοιώνει την πληθυσμιακή σύνθεση και συμβάλλει στην ερήμωση της υπαίθρου, αλλά και στη μείωση του ενεργού πληθυσμού και της παραγωγής. Για την αντιμετώπισή του κρίνεται επιτακτική η καταπολέμηση της ανεργίας, η αύξηση

των οικογενειακών εισοδημάτων, καθώς και η υποστήριξη του μοντέλου της πολύτεκνης οικογένειας, με ταυτόχρονη συμβολή της πολιτείας και της Εκκλησίας.

Ας μην ξεχνάμε, όμως, και τον κοινωνικό ρατσισμό, ένα ακόμη φαινόμενο που ταλανίζει την κοινωνία μας. Παλαιά και απαρχαιωμένα στερεότυπα και προκαταλήψεις έχουν, δυστυχώς, διατηρηθεί στους Έλληνες. Ο εθνικισμός και ο φανατισμός περισσεύει.

Επίσης, η αύξηση του μεταναστευτικού κύματος όξυνε τις κοινωνικές ανισότητες και την εκμετάλλευση των αδυνάτων από τους δυνατούς. Αυτό συνέβαλε στην αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας, ενίσχυσε την ξενοφοβία και τον ρατσισμό. Μάλιστα, οι διακρίσεις επεκτάθηκαν και στο χρώμα, την εθνότητα, τη σωματική διάπλαση και την κοινωνική θέση.

Οι προτάσεις για αυτό το πρόβλημα είναι η πάταξη της λαθρομετανάστευσης, καθώς και η καλλιέργεια αντιρατσιστικής νοοτροπίας σε όλες τις βαθμίδες του σχολείου. Επίσης, θα πρέπει όλοι μας να σεβαστούμε τη διαφορετικότητα των ποικίλων κοινωνικών ομάδων, όπως οι μετανάστες, οι τσιγγάνοι και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι καθήκον όλων μας να καταπολεμήσουμε τον εθνικισμό και να προστατεύσουμε τα ανθρωπίνια δικαιώματα.

Ο κοινωνικός ρατσισμός και η ξενοφοβία είναι δύο από τις αιτίες που προκαλούν ένα άλλο, εξίσου σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα: τη βία και την εγκληματικότητα. Λίγο η έλλειψη σωστών προτύπων, λίγο η έλλειψη πνευματικής καλλιέργειας, λίγο η κρίση του θεσμού της οικογένειας και να που η βία είναι ορατή στις μέρες μας, από τα σχολεία μέχρι τα γήπεδα.

Γ' αυτόν τον λόγο, η πολιτεία πρέπει να ενισχύσει το εκπαιδευτικό σύστημα στον τομέα αυτόν, να καταδικάσει τις ακροδεξιές οργανώσεις, που προωθούν την ξενοφοβία και το ρατσισμό και να αναδιαρθρώσει το, ομολογουμένως, αποτυχημένο σωφρονιστικό σύστημα.

Επίσης, πρέπει να παταχθεί η διαφθορά στους κόλπους της αστυνομίας, ώστε να βελτιωθεί η λειτουργία της.

Τέλος, τα γήπεδα πρέπει να μετατραπούν σε χώρους προώθησης του αθλητικού πνεύματος και όχι σε ρινγκ, που είναι τώρα. Αυτό θα επιτευχθεί με την δημιουργία κλειστών κυκλωμάτων παρακολούθησης και την πρόσληψη ιδιωτικής αστυνομίας από τις ΠΑΕ.

Συναφές θέμα με τη δημόσια υγεία είναι και η κοινωνική πρόνοια και περίθαλψη, που παρουσιάζει αρκετά και σοβαρά προβλήματα. Είναι κοινώς παραδεκτό, ότι τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα παιδιά των φαναριών και οι φορείς του AIDS αντιμετωπίζονται σαν πολίτες β' κατηγορίας.

Επίσης, το πρόβλημα των αστέγων, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων είναι ηλικιωμένοι, παραμένει άλυτο. Αυτό είναι απαράδεκτο και αδιανόητο για την Ελλάδα του 2002.

Για την επίλυση αυτών των προβλημάτων πρέπει να δημιουργηθούν εστίες για την παροχή φιλοξενίας και θεραπεί-

ας για τους φορείς του AIDS, αλλά και ειδικοί χώροι όπου θα προστατεύονται και θα σιτίζονται οι άστεγοι και οι άποροι. Θα πρέπει να καταμετρηθούν τα παιδιά των φαναριών, για να τα αναλάβουν κοινωνικοί λειτουργοί σε κατάλληλους χώρους.

Τέλος, η Πολιτεία οφείλει να αναβαθμίσει τα ΚΑΠΗ και τα γηροκομεία, που τόσα χρόνια προσφέρουν αγάπη, φροντίδα, παρέα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

Όσον αφορά τα άτομα με ειδικές ανάγκες, το κράτος οφείλει να δημιουργήσει ειδικές ράμπες και ειδικά σχολεία εκμάθησης.

Το τελευταίο πρόβλημα που θα αναφέρω είναι η σωματική και ψυχική υγιεινή. Το κάπνισμα, ο αλκοολισμός και η παχυσαρκία είναι τομείς που κρατάνε τα σκήπτρα στην Ε.Ε.

Βέβαια, ο πρόσφατα ψηφισμένος νόμος κατά του καπνίσματος θα βοηθήσει πολύ. Είναι αναγκαίο, όμως, να σταματήσει η πώληση των τσιγάρων σε ανήλικους και ακόμη να ξεκινήσει μια πανελλήνια εκστρατεία ενημέρωσης που θα προβάλλει τα προτερήματα της υγιεινής ζωής και του αθλητισμού. Καλό θα ήταν να γυμναζόμαστε όλοι μας και να ακολουθούμε το μεσογειακό τρόπο διατροφής.

Κλείνοντας αυτήν την ομιλία μου, θα ήθελα να παροτρύνω όλους τους νέους να ασχολούνται με τα κοινά, ώστε να μπορούν να έχουν γνώση και άποψη για όλα όσα συμβαίνουν στη χώρα μας και παγκόσμια, γιατί σε λίγα χρόνια θα κληθούμε όλοι μας να πάρουμε την τύχη της χώρας μας στα χέρια μας. Πατί τότε, το ανέβασμα που λέει ο Παλαμάς στο Δωδεκάλογό του, θα μας καλέσει να δώσουμε στη χώρα μας την ευκαιρία να ξανααισθανθεί να της φυτρώνουν τα φτερά, τα φτερά τα πρωτινά της τα μεγάλα και να πάμε όλοι μας την Ελλάδα λίγο ψηλότερα.»

Οι προαναφερόμενοι Έφηβοι Βουλευτές, διατύπωσαν απόψεις επί των θεμάτων της Σύνθεσης Κεμμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Οι Έφηβοι Βουλευτές από το Α' Τμήμα: Αναστασία Καρύδη, Χρίστος Απέργης, Βασιλειάνα - Μαρία Ζηκίδη, Στυλιανός Κουκουβιτάκης, Θεοδώρα Λιόση, Στεφανία - Αγγελική Καπακτσή, Αριάδνη Άλντους, Βασιλική Θανοπούλου, Χρήστος Κουρούτζας, Ηράκλεια Καρυώτη και Νικόλαος Λαζαρόπουλος, διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κεμμένων.

Οι Έφηβοι Βουλευτές από το Β' Τμήμα: Ιωάννης Τσακάλης, Κατερίνα Ταρασίδου, Παναγιώτα Σταματοπούλου, Απόστολος Τοβλέτογλου, Σταυρούλα Μπαρμπουνάκη, Χριστίνα Μικροπούλου, Χρύσα Μαλλιότα, Σοφία Πρίφτη, Σοφία Πρωτόπαπα, Ανθούλα Τεκίδου, Αννίκα Τριφώνη, Μαρία Σπυροπούλου, Ελένη Ντόκου, Βασιλκή Πλακιάς και Αγάπη Μάγκα διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κεμμένων.

Οι νέες αυτές προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές, ομόφωνα ή κατά πλειοψηφία, ή απορρίφθηκαν, όπως αναφέρεται αναλυτικά στην Έκθεση της Επιτροπής.

Από το Α' Τμήμα:

Η Σύνοψη Κεμμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα ως και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Το θέμα «Άστεγοι» έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Τα θέματα «Δημογραφικό Πρόβλημα, Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός, Υγεία - Νοσοκομεία, Κοινωνική Πρόνοια - Περίθαλψη, Βία - Εγκληματικότητα, Ναρκωτικά, Οικογένεια, Σωματική και Ψυχική Υγιεινή, Κάπνισμα, Εφηβεία, Ευθανασία» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Το θέμα «Διαπροσωπικές Σχέσεις - Χάσμα Γενεών», απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία.

Από το Β' Τμήμα:

Η Σύνοψη Κεμμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα ως και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός, Υγεία - Νοσοκομεία, Βία - Εγκληματικότητα και Ναρκωτικά» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Δημογραφικό Πρόβλημα, Κοινωνική Πρόνοια - Περίθαλψη, Οικογένεια, Διαπροσωπικές Σχέσεις - Χάσμα Γενεών, Κάπνισμα, Άστεγοι, Εφηβεία, Ευθανασία» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Το θέμα «Σωματική και Ψυχική Υγιεινή» απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (Α' και Β' Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Δημογραφικό Πρόβλημα, Κοινωνικός Ρατσισμός - Ανθρωπισμός, Υγεία - Νοσοκομεία, Κοινωνική Πρόνοια - Περίθαλψη, Βία - Εγκληματικότητα, Ναρκωτικά, Οικογένεια, Διαπροσωπικές Σχέσεις - Χάσμα Γενεών, Σωματική και Ψυχική Υγιεινή, Κάπνισμα, Άστεγοι, Εφηβεία, Ευθανασία» της Σύνοψης Κεμμένων των μαθητών της Α' και της Β' Τάξης των Ενιαίων Λυκείων, των Τ.Ε.Ε. και των Σχολών Μαθητείας Α' κύκλου του Ο.Α.Ε.Δ. από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Ζ' Σύνοδος 2001-2002, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις των Εισηγητών Χρήστου Καραϊνδρου (Α' Τμήμα) και του Γιάννη Τσακάλη (Β' Τμήμα), καθώς και των μελών της αποδέχθηκε τα παραπάνω θέματα και τις προτάσεις της Σύνοψης Κεμμένων ως ακολούθως:

Το Τμήμα Α' αποδέχθηκε τη Σύνοψη των Κεμμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα, ως και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από τη Βουλή των Εφήβων με την προσθήκη των παρακάτω νέων προτάσεων, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές:

1. Να προβάλλεται από τα Μ.Μ.Ε. μια θετική εικόνα της πολυμελούς οικογένειας. (κατά πλειοψηφία)

2. Να στελεχωθεί με κατάλληλο προσωπικό και να υπάρξει υλικοτεχνική υποδομή στο Κέντρο Υγείας Τήνου. (ομόφωνα)

3. Να καθιερωθεί στοιχειώδης υποτιτλισμός στα δελτία ειδήσεων και στις σημαντικότερες εκπομπές των Μ.Μ.Ε. Μετάφραση, όπου είναι δυνατόν, στη νοηματική γλώσσα. (ομόφωνα)

4. Να συσταθούν επιτροπές υποδοχής στα Α.Ε.Ι. των κωφών και των άλλων ατόμων με ειδικές ανάγκες. (ομόφωνα)

5. Να υπάρξει απαγόρευση του καπνίσματος των καθηγητών στα σχολεία. (κατά πλειοψηφία)

6. Να δημιουργηθούν χώροι για καπνιστές στους κοινόχρηστους χώρους. (κατά πλειοψηφία)

7. Να υπάρξει μεγαλύτερη συνεργασία και συντονισμός της πολιτείας, της αστυνομίας καθώς και των Μ.Μ.Ε., του σχολείου και της Εκκλησίας, για την εξάρθρωση των κυκλωμάτων διακίνησης ναρκωτικών. (κατά πλειοψηφία)

8. Να αυξηθούν τα ιδρύματα, στα οποία θα μπορεί να απευθυνθεί για να βρει στήριξη η κακοποιημένη σύζυγος. (ομόφωνα)

9. Να στηριχθούν τα θύματα των σεξιστικών βιαιοτήτων στο οικογενειακό περιβάλλον από το κράτος με ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς. (κατά πλειοψηφία)

10. Να δημιουργηθούν ράμπες στα δημόσια κτίρια, στα μέσα μεταφοράς και στα πεζοδρόμια, για να είναι προσβάσιμα στα άτομα με ειδικές ανάγκες. (ομόφωνα)

11. Να καθιερωθούν επισκέψεις μαθητών σε σχολεία που φοιτούν άτομα με ειδικές ανάγκες. (κατά πλειοψηφία)

12. Να υπάρχει παροχή δωρεάν παιδείας στα άτομα με ειδικές ανάγκες. (κατά πλειοψηφία)

13. Να τροποποιηθεί η νομοθεσία για μεγαλύτερη προστασία των ατόμων με ειδικές ανάγκες. (ομόφωνα)

14. Να γίνεται συνεχής αστυνόμευση των γηπέδων. (κατά πλειοψηφία)

15. Να δημιουργηθούν από την Τοπική Αυτοδιοίκηση ψυχαγωγικά και πολιτιστικά κέντρα για δημιουργική απασχόληση των νέων. (κατά πλειοψηφία)

16. Να γίνει ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων. (κατά πλειοψηφία)

17. Να υπάρξει αύξηση ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού. (ομόφωνα)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Οι ακόλουθες προτάσεις των Εφήβων Βουλευτών από το Α' Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων δεν έγιναν δεκτές, κατά πλειοψηφία:

1. Να καταγραφούν όλα τα άτομα με ειδικές ανάγκες σε καταλόγους.

2. Να μην απαγορευθεί το κάπνισμα.

Το Τμήμα Β' αποδέχθηκε τη Σύνοψη των Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα, ως και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, εκτός από το θέμα «Σωματική και Ψυχική Υγιεινή» που απορρίφθηκε και εισηγείται την ψήφισή της από τη Βουλή των Εφήβων με την προσθήκη των παρακάτω νέων προτάσεων, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές:

1. Να αναβαθμιστούν τα ΚΑΠΗ και τα γηροκομεία. (κατά πλειοψηφία)

2. Να θεσπιστούν κανόνες συμπεριφοράς του προσωπικού των νοσοκομείων προς τους ασθενείς. (κατά πλειοψηφία)

3. Να αυξηθούν τα επιδόματα στις πολύτεκνες οικογένειες που χορηγεί η εκκλησία. (κατά πλειοψηφία)

4. Να τοποθετηθούν ειδικές ράμπες στα σχολεία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. (ομόφωνα)

5. Να τοποθετηθούν ειδικές ράμπες σε όλα τα πεζοδρόμια και δημόσιες υπηρεσίες. (ομόφωνα)

6. Να αρχίζει η ενημέρωση για τη δωρεά οργάνων από το σχολείο, την εκκλησία και την τοπική αυτοδιοίκηση και να θεσπισθεί η προϋπόθεση της ανωνυμίας του δότη και του λήπτη. (κατά πλειοψηφία)

7. Να παρέχεται στέγη, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και επίδομα στις ανύπανδρες μητέρες και τα παιδιά τους. (κατά πλειοψηφία)

8. Να διασφαλισθεί από την πολιτεία (Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και Εθνικό Συμβούλιο Μεταμοσχεύσεων) όχι μόνο η υγεία των ληπτών, αλλά και των δωτών και να καταργηθούν οι αμοιβές των δωρητών οργάνων και αμοδοτών και να ενισχυθεί η έννοια του εθελοντισμού και της θυσίας. (κατά πλειοψηφία)

9. Να ενσωματωθούν τα παιδιά με ελαφρά μορφής, νοητική υστέρηση, στα κανονικά σχολεία. (κατά πλειοψηφία)

10. Να αυξηθούν τα Ιατρικά Κέντρα του δημοσίου. (ομόφωνα)

11. Να εκδοθούν ειδικά βιβλία για κωφούς. (ομόφωνα)

12. Να διοριστούν λογοθεραπευτές στα σχολεία. (ομόφωνα)

13. Να παράσχει το Κράτος διερμηνείς στα άτομα με ειδικές ανάγκες, α) για την παρακολούθηση των μαθημάτων στα πανεπιστήμια, β) για προσωπικά θέματα και γ) για τις δημόσιες εκδηλώσεις. (ομόφωνα)

14. Να καθιερωθεί να μεταδίδουν τα Μ.Μ.Ε. εκπομπές και δελτία ειδήσεων με υπότιτλους. (ομόφωνα)

15. Να διοριστεί ικανός αριθμός νοσηλευτών στα δημόσια νοσοκομεία. (κατά πλειοψηφία)

16. Να προσφέρει το Κράτος επιδόματα και ψυχολογική υποστήριξη στους σεισμοπαθείς. (κατά πλειοψηφία)

17. Να γίνει αυστηρότερος ο αντισεισμικός κανονισμός. (κατά πλειοψηφία)

18. Να γίνονται αυστηρότεροι έλεγχοι στους μηχανικούς για να εφαρμόζουν κατά γράμμα τις στατικές μελέτες. (κατά πλειοψηφία)

19. Να γίνεται ενημέρωση από ειδικούς στα σχολεία για παιδιά με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες. (ομόφωνα)

20. Να αυξηθούν οι θέσεις εργασίας για άτομα με ειδικές ανάγκες. (ομόφωνα)

21. Να γειτνιάζουν τα γηροκομεία με τα ορφανοτροφεία. (κατά πλειοψηφία)

Οι ακόλουθες προτάσεις των Εφήβων Βουλευτών του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων δεν έγιναν δεκτές, κατά πλειοψηφία:

1. Να καθιερωθεί η εθελοντική εργασία πολιτών στα νοσοκομεία.

2. Να λειτουργούν τα κέντρα απεξάρτησης σε απομακρυσμένες και καλά φυλασσομένες περιοχές με κατάλληλες εγκαταστάσεις.

3. Να νομομοποιηθεί μερικώς η χρήση ναρκωτικών.

Αθήνα, 17 Σεπτεμβρίου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Α' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Β' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

